

ion drăgușanul

povestea așezărilor moldovene

N

Cluj-Napoca, 2024

Coperțile:

desene de

Julius Zalaty ZUBER

(1867-1918)

și de

Mattias Adolf CHARLEMONT

(1820-1871)

Precuvântare:

Numele moldovenilor sau memoria obârșiei

Numele moldovenești, cu excepția celor de proveniență urbană, care vizează ocupații, fac trimitere directă la așezarea de obârșie a unui neam sau a altuia, aceste nume, sau porecle, cum li se zicea în vechime, fiind primite și asumate abia după abandonarea obârșiei, cu excepția liderilor obștești, care primeau numele așezării și în timpul reprezentării intereselor obștii în relațiile cu autorităților. Nume-porecle precum Medeleanu, Siminicănu, Suceveanu, Eșanu, Movileanu, Bosânceanu, Bârlădeanu etc. sunt, totuși, dublate, în unele cazuri, de numele nealterat al așezării, multe familii primind integral și neadaptat numele satului de obârșie, cum s-a întâmplat în cazul familiilor-satelor Lungoci, Bâra, Blaga, Blândul (în Nadișa), Corbu, Cornea, Covei, Duda, Macri, Mălăie, Manta, Spulber (lângă Nereju), Stângaciu, Tomozei etc.

Desigur că nu vom întâlni un Bâra în satul Bâra, un Blaga în satul Blaga, Un Covei în Covei, ci în sate megieșe sau din zarea zării, în care aveau să se stabilească unii dintre membrii obștii inițiale, de regulă organizată după modelul gentilic, modelul tribal apărând ceva mai târziu, odată cu răzășiile și cu importul de „vecini”, în timpul domniei lui Petru Rareș. Numele sau porecla, după cum era apreciată atunci această individualizare obștească, însemna, într-adevăr, mai curând o poreclă, un „de unde

vii” pentru oameni cu nume (prenume, adică) do-bândit prin fapte, adică prin întemeieri de moșii prin defrișare sau prin săpături, care, ulterior, primeau și îm-puternicirea domnească de a-și face sat, cu hotare cât să ajungă pentru îndestularea unui anumit număr de locui-tori, hotare care vor fi întărite prin urice și menținute cu strictețe peste veacuri.

Obârșia, deci moșia în care s-a întemeiat un neam, nu mă interesează din punct de vedere genealogic, pentru că genealogia urmează doar o linie paternă, care exclude, în progresie geometrică, toate celelalte înrudiri, cu mult mai sigure și mai firești. Dar e importantă obârșia aidoma unei zile de naștere și tot la fel poate izvorî aleanuri și nostalgii, conturând un atașament aproape inexplicabil pentru anumite ținuturi, care încă mai păstrează tainic urmele străbunilor și strămoșilor. Străbunii țin până la primul moș sau stâlp, și-abia dincolo de acest întemeietor de spiță se află strămoșii, aceștia din urmă fiind atât de nemărturisiți și de neprecizați, încât nu-i putem încadra, pe bună dreptate, de altfel, decât în minunatul nostru neam al moldovenilor.

Dacă va fi vreme, cred că o să încerc, după finalizarea acestei cărți în 18 volume, și un demers genealogic, povestea neamurilor în baștinele în care îi știm devenind stabilă abia odată cu primele împrăștiări și, mai ales, după cea din 1921, amănunțită în coloanele monitorului oficial. Dar cui și la ce ajută genealogiile, când în șirurile de pribegi prin veacuri nu putem găsi, sub numele nostru, decât chipuri cenușii și pași fără urme prin ierburi?

NĂDĂBĂUȚI

(comuna Rucșin, raionul Hotin, Ucraina).

1635, august 28: Întărit de Vasile Lupu voievod postelnicului Bălan Hațimirițchi, care primește uric și hotarnică pentru „dreaptă ocina lui și cumpărătură, satul **Stăuceni** (comuna Stavceani, raionul Hotin, Ucraina)... / Și începându-se hotarul satului acestuia, a Stăucenilor, întâi dinspre hotarul satului **Cruhlic** (comuna Cruhlic, raionul Hotin, Ucraina), pe unde a arătat Pilat clucer, cu sufletul lui, de la un stâlp de piatră, care desparte și hotarul dinspre Cruhlic și dinspre **Dolineni** (comuna Dolineni, raionul Hotin, Ucraina); de acolo, tot drumul cel mare până la hotarul dinspre **Cerlena** (comuna Cerlenivka, raionul Novoselița, Ucraina), până unde au pus ei tot stâlpi de piatră, până la o piatră ce este într-un hat, lângă drum, și de acolo la altă piatră; de acolo, se întoarce hotarul și merge până la deal, la Ghivina, unde au pus un stâlp; de acolo, se suie tot pe coasta dealului Ghivinei, până la niște ciritei de ulmi, până la o piatră ce este în mijlocul Ghivinei; de acolo, la alt stâlp, în capul Ghivinei din sus, și se pogoară tot pe deal și apoi trece peste drumul cel mare al Cerlinii, până la alt stâlp, în pisculeț, din sus de matca văii Cerlinii, și merge drept în matca Cerlinii și apucă matca în sus, și valea Potolianului desparte hotarul dinspre **Cârstești** (comuna Cârstinți, raionul Hotin, Ucraina), și tot matca acei văi, până la hotarul **Șărăuților** (comuna Șirivți, raionul Hotin, Ucraina), și acolo, de către Șărăuți și de către **Vlădiceana** (Vlădicina, comuna Șirivți, raionul

Hotin, Ucraina), s-au pus doi stâlpi de piatră, unul de o parte de drum și altul de altă parte; de acolo, drept locul peste câmp și peste valea Uhareului, pe din sus de unde-i hotarul **Nădăbăuților** (comuna Rușin, raionul Hotin, Ucraina), până la alt stâlp de piatră, ce este în mijlocul capetelor a țăranilor, a Nădăbăuților și a Stăucenilor; de acolo, la alt stâlp de piatră, din sus de Struica, și drept peste valea Dereno-vățului, în vârful dealului, despre Nădăbăuți, unde vin și țărinile Dumenilor în dial; de acolo, dealul în jos, peste hotar, până la un colț ce vine până la Săpanca și drept peste valea Dumenilor; de acolo, la deal, pe din sus de Hliboca; de acolo, în jos, la movila cea mare, ce se numește Păuniacica... până unde se împreună hotarul, la acel stâlp de piatră, ce este lângă drum, dinspre Cruhlic. Atâta este tot hotarul satului acestuia, a Stăucenilor”¹.

1770-1772: Satul **Nădăbăuți**, ținutul Hotinului, ocolul de Sus, avea, după recensământul lui Rumeanțev², **toată suma caselor: 53**. Scădere rufeturi 2: 1 popă, 1 dascăl. Rămân birnici 51. / **Birnicii:** Matei Romanciuc / Ivan Huțul / Andrei, lăpușnianul / Tudose Spătariul / Ichim / Hrișco Bordeianul / Vasile Sofrone / Mihai Sofrone / Iure Huțul / Ștefan, pușcașul / Ivan Romanciuc / Nichifor / Ile, crămariul / Simion Țigănuvschie / Tănase Cosofin / Lupul, biv (fost) vătăman / Chiriac / Mihail Sofian / Maței, butnariul / Luchian brat (frate) Ticul / Sandul Buciuc / Vasile, vornic / Ichim Romanciuc / Harasim zet (ginere) lui Zbuciuc / Mihalache sin (fiu) Andronic / Toader sin Andronic / Ion Dumitriuc / Iacob sin pușcașul / Petre,

¹ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. XXIII, București 1996, doc. 219, p. 258

² ACAD. ȘT. RSS MOLD., *Moldova în epoca feudalismului*, VII, II, Chișinău 1975, p. 128

văcariul / Iacob Covică / Alecsa brat (frate) pușcașu / Andreeș Moldovanu / Iacob Tinul / Ilieș brat Andrieș (Moldovanu – n. n.) / Tinco, biv (fost) vornic / Sandul cumnat pușcașului / Simion Ferednic / Fedor, rus / Ivan Plamare / Ivan Ciornei / Hrior, vătăman / Ivan Cereșna / Iure Ghiuciuc / Iacob, pânzariul / Stare Romanciuc / Andrei Curjos / Toader Iordache / Ivan Cudel cu Spare / Ion Mironiță / Vasile sin Mereuță / Vasile Vavliuc. // **Rufeturi:** Popa Pavăl / Leonte, dascăl.

NĂDĂLBIȚI

(pe Putna, Vrancea).

1636, aprilie 2: Întărit de Vasile Lupu voievod cămărașului Pătrașco, fraților și tuturor rudelor lui, care primesc uric pentru „jumătate din satul **Șoldești** (comuna Fitionești, Vrancea), pe apa Zăbrăuți. Și hotarul acestui sat începe mai în jos de hotarul **Spăriiaților** (azi Ză-brăuți, înglobat în Movilița, comuna Movilița, Vrancea), pe valea Zăbrăuți, drept în sus până la obârșie și dealul de la **Căpotești** (comuna Bolotești, Vrancea), pe unde arată și uricul pe care îl au de la Ștefan voievod cel Bătrân. Iar poienile și curăturile să aibă a le stăpâni pe unde le-a hotărnicit Dumitrașco Gheuca vornic, cu oameni buni, megieși, anume: Calcea din **Muncel** (Muncelu, comuna Străoane, Vrancea), Zăbrăuți din **Brudurești** (pe Putna, Vrancea), Ursu Dudăilă din **Săcătură** (în Vișoara, comuna Vidra, Vrancea), Gliga din **Budea** (Buda, înglobat în Anghelești, comuna Ruginești, Vrancea) Oprea fost

pârcălab, popa Ioachim de la mitropolitul Varlaam, popa Sava de la **Cruce** (înglobat în Panciu, Vrancea), Focă uricar și Frâncul din **Nădălbiți** (în Putna, Vrancea), Pricopie diac din **Bălotești** (comuna Bolotești, Vrancea) și mulți oameni buni”³.

NADIȘA

(pe Tazlău, comuna Strugari, Bacău).

1492: Întărit de Ștefan voievod acestor „adevărați Solomon, Stănilă, Trebeșan, Giurgiu, care primesc uric pentru „a lor dreaptă ocină, satul pe Tazlău, anume Nadișe”⁴. Hotarul, din veac.

1497, martie 8: Întărit de Ștefan voievod lui Ion Nadeșu, feciorul lui Mihailo, care primește uric pentru „a lui dreaptă ocină și cumpărătură, pe un sat anume Nadeșa, care el și-au cumpărat acel sat de la Mihul Berescul, în 60 zloți tătarești”⁵. Hotarul, din veac.

1569, august: Întărit de Bogdan (Lăpușneanu) voievod lui Trif și femeii sale Tudosia, care cumpără, cu 100 zloți tătarești, de la Simion, feciorul lui Andrușcă, nepot Mușăi, strănepot lui Ioan Nadeț, „din ispisoc de întăritură ce l-a avut strămoșul lui Ioan Nadeș de la

³ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXIII, București 1996, doc. 385, pp. 432, 433

⁴ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. III, București 1980, doc. 106, p. 211

⁵ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. III, București 1980, doc. 208, pp. 374, 375

strămoșul domniei mele Ștefan voievod, din a patra parte de sat **Nadeș**, dintr-o a cincea parte din trei părți, o parte... / După aceea Vascu, feciorul Lucăi, nepot lui Giurgea Hrătan i-a vândut din jumătate de sat din **Turlui**, din a noua parte, dintr-o a treia parte, o parte, drept 150 zloți tătărești”⁶.

1639, aprilie 27: Întărit de Vasile Lupu voievod jîtnicerului Gligorce și jupânesei Ruxandra, care cum-păraseră, cu 30 de taleri, de la Vasile Plavăci, de la feciorii lui Gavril, Tudor, Pleșă și Lazor Plavăci, de la nepoții Toader, Tudosie, Măriica, Ioana și Iliana, feciorii lui Tănase Plavăci, de la Nedele și Varvara, feciorii Mușăi, de la Dochia și Ionașco, feciorii Anghelinii, Ihnat, feciorul Ruscăi, și Ionașco, feciorul Maricăi, „partea lor din satul **Nadișa** (comuna Strugari, Bacău), din ținutul Bacăului, o jumătate din partea lui Plavăci, care se numește partea lui Ion Plavăci, și partea Magdăi Bășascăi”. Zapisul de mărturie era semnat de Constantin pivnicer, Barbul, popa Fodor Mani și Grigore din **Comănești** (orașul Comănești, Bacău), Petre Borzea, Dumitru Cerbul și Marco Childă din **Săsiești** (comuna Strugari, Bacău), Toader și Vasile, feciorii lui Toader, Gheorghe zăt (ginere) Toader din **Nadișa** și de Pricopie și Ursul din **Petrilești** (comuna Berești-Tazlău, Bacău). / Și a mai cumpărat Grigorcea, cu 20 taleri, conform zapisului de mărturie de la Sava și surorile lui, Naste, Gheorghe și Ilieș din **Dărmănești** (comuna Dărmănești, Bacău), de la Petre Borzea din **Văsăești** (Văsiești, înglobat în orașul Moinești, Bacău), „toată partea lui și a surorii lui Simina din jumătate din partea lui Plăvaci sin satul Nadișa”, iar cu 40 de ughi, de la Voica, femeia lui Istrate Plăvaci, și de la Grigorie

⁶ Codrescu, Theodor, *Uricarul*, vol. XVII, Iassi 1891, pp. 250-252

Beldemanu, Isăiu și Ignat, „partea lor din Nadișa, dintr-o jumătate din partea lui Plavăci”. / Și a mai cumpărat Grigorce părți de moșie din Nadișa de la Naste și Cârste Rareș, feciorii lui Vasile Cergatul – drept 9 ughi și o vacă cu vițel, de la Tecla, fata Riarii, femeia lui Mihai – drept 4 ughi, iar de la Mavrichi grecul și de la fetele lui Smaranda, Anița, Troița și Măgdălina, drept 45 ughi, două vaci cu viței și o iapă, „partea lor din **Hăr-mănești** (lângă Cârliști, comuna Ștefan cel Mare, Neamț), ce-a fost cumpărătură de la Irodie și de la Savul”⁷.

1715, martie 3: Zapisul lui Grigorie, fiul popii Vasile, despre moșia **Berești**, „Precum știu că aam apucat de la părinți: Iar la Berești, mai mult am știut, că mi-a spus unchiul meu, popa Lupu, s-a fost cu Pepelea și cu alți răzeși, bătrânii locului, de au hotărâz. La Berești au fost 3 bătrâni, Busdugan, Păstrăv și Mândrul, iar partea Mândrească a vândut-o Pepelea mai toată; numai n-a vândut din acest bătrân ce s-a alege partea lui Gavril și a Alexiei, că aceștia sunt toți din Mândru. Și acum se împarte Bereștii numai în cei 2 bătrâni, Buzdugan și Păstrăv. Iar din Mândrul numai ce s-a veni Gavrii și Alexiei, iar altă parte au vândut-o toată Pepelea, și stălpită pe din jos de biserica cea veche, bătrână, și se împart **Bereștii**, din lunca Tețcanilor, în jos. dintr-o poieniță, și din capul poieniței din sus, ce a stricat-o Tazlăul, în jos, cu **Boșotenii** în jos, până din jos de biserica cea veche, bătrână, în hotar, și peste deal, și se pogoară în pâraul fânațelor și pâraul, peste deal, până în fund, la Turlui, și noi ținem partea Păstrăvască, și cu alți răzeși, cine or fi din Păstrăv; și ținem și din Mândrul, partea Gavrii, de pe moașa (bunica) noastră

⁷ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXV, București 2003, doc. 114, pp. 126, 127

Nastasia, a mamei mele, care a fost fată lui Trif, și Trif a fost fecior Anășiei, fetei Gavrii, și Gavra a fost fecior Mândrului. / Iar din Buzdugan țin ficiorii lui Pătrașc și răzeșii lor; iar în bătrânii noștri n-au treabă; / iar la obârșia din hotarul **Nadeșei**, în sus, cât țin **Năsoeștii**, țin tustrei bătrânii Bereștilor, cu Cârligătura, cu valea Blândului și podul Blândului, și trece peste Codru, până în Slatina Sârghilor; iar la obârșie, ținem fundătura cea Păstrăvească, și o ținem numai noi, că a fost vândută de Durghe lui Beldiman, și a răscumpărat-o moșul (bunicul) Ignat, și alți frați nu i-au întors, numai Ursul Flores, și ținem fundătura toată, până în pisc, lângă seliștea Năsoeștilor, și toată costișa în sus, până în deal, și până în pârau, până în piscul lui Beldiman; iar piscul lui Beldiman ține 20 de prăjini, iară în sus este a noastră, până lângă fund, că în fund este puțină parte Brăti-lenească, și însemnată în niște copaci, și în ceea margine și în cealaltă, iar la orziște, în fundătura cea Măndrească, ținem partea Gavrii, că Gavra îi din Mândrul, și așa ținem la Berești, și la obârșie. / Iar la **Nadișa** sunt 4 bătrâni, Solomon, Stănilă, Trebeșan și Giurgiu, iar noi ținem par-tea cea Solomonească, și cine s-or mai afla din Solomon; și ținem și din Trebeșan, partea Gavrii; iar din Stănilă țin ficiorii lui Chițăș, și din Giurgiu, ficiorii lui Pătrașcu și cu răzeșii lor; iar în bătrânii noștri, ei n-au treabă, nici feciorii lui Chițăș, nici ai lui Pătrașcu, ei n-au nici din Solomon, nici din Trebeșan. / Și pentru curături ce făceau ficiorii lui Chițăș, fiind ei trăitori la Nadișa, făceau Na-dișa mai toată curături, și ziceau că-s ale lor. Și mi-am întrebat cu dânșii, la boieri mari, și i-am rămas, și mi-au făcut boierii și scrisoare la mână, cu dreaptă judecată, de nu s-or afla și alți bătrâni să mărturisească, ei să nu se creadă, ci să fie tot locul

împărțitor pe toți bătrânii. / Și așa se împarte la Nadișa. / Iar la Brătila, au ținut moșul (bunicul) Ignat, cu Leca, iar la **Negoești** și la **Orșa**, ținem partea Puiască și Solomonească, din popa Boncoș, și din popa Ioan Demul; iar la **Fârloești** și la **Moinești**, și la **Beleghet**, ținem partea Șoșască, cu al de Moței și cu cine or mai fi răzeși. Această scrisoare să se știe pe unde avem moșie și din cine ținem”⁸.

1730, iunie 26: Carte de împuternicire, dată de Grigore Ghica voievod lui Dumitrașco Păviraru „să fie volnic a stăpâni dreapta moșie ce a zis că are la ținutul Bacăului, anume **Sohodolul**, **Luncani**, **Măncești**, **Nadișa**, **Răchitișul**, **Sperlești** și **Săcătura**, să aibă a-și lua de a zecea de pe acele părți de moșie”⁹.

1750, martie 12: Carte de împuternicie, dată de Constantin Cehan Racovilă voievod lui Toader sin (fiu) Dumitrașco Păcurar, lui Ștefan sin Ilie Păcurar „și altor frați ai lor, „să vie volnici a ține și a stăpâni ale lor drepte moșii ce ziseră că au la ținutul Bacăului, anume **Sohodolul** și **Luncanii**, și **Mărceștii**, și **Nadișa**, și **Răchitișul**, și **Secătura**, și să aibă a lua de-a zecea de pe acele părți de moșie”¹⁰.

1754, mai 8: Mărturia lui Ion Ghineț din **Șesuri**, feciorul lui Neculai Ghineț, „la mâna nepotului mei Ursachi Șoroagă și a fraților săi, precum să se știe că fiind moșul (bunicul) meu Istrati Șorici, frate cu moșul dumi-lorsale (lui Ursachi Șoroagă), care, fiindcă moșiile sale nu fost nedespărțite la **Moinești**, și la **Ardeoani**, ce sunt pe Tazlăul Sărat, și la **Nadișa**, și în poiana lui Coman, pe Tazlăul Mare, care aceste părți de moșie, se trag de pe

⁸ Codrescu, Theodor, *Uricarul*, vol. XVII, Iassi 1891, pp. 255-258

⁹ Codrescu, Theodor, *Uricarul*, vol. X, Iassi 1888, pp. 232, 233

¹⁰ Codrescu, Theodor, *Uricarul*, vol. X, Iassi 1888, pp. 205, 206

Stănilă Giurgea, și fiindcă dumnealor s-au depărtat la alte locuri, nedându-le mâna ca să-și caute aceste părți de moșie, au rămas toate scrisorile la mâna mea; dar fiindcă moșul meu Istratie Șorici, la moartea lui, a lăsat cu blestem cum că, de nu vom trage pe acest neam la moșiile strămoșești, ce se trag din neamul lui Stănilă Giurgea, adică din moșiile arătate mai sus, din tot locul ce s-ar alege, după scrisorile ce sunt la mâna mea, a treia parte, să fiu sub blestemul acela. / Din care, știind eu acel blestem asupra mea, n-am putut să-l țin ascuns la inima mea, și de a nu arăta adevărul, și așa mărturisesc cu sufletul meu înaintea lui Dumnezeu și înaintea a fiecă judecată, de s-ar întâmpla, cum că moșul dumilorsale cu moșul meu Istratie Șorici au fost frați buni, ce se trag din Stănilă Giurgea, și are parte de moșiile acestea pomenite mai sus, din tot locul ce se vor alege, a treia parte, care și dumnealor este să împartă cu răzeșii dumilorsale frățește, care se vor trage din neamul dumilorsale, și după arătarea de moșiile acestea, ce i-au arătat nepotului meu, lui Ursache Șoroagă, pe unde sunt, s-au făcut și crâșmă la **Moinești**, din deal de drum. / Și sculându-se toți răzeșii din Moinești, de au dat jalobă la măriia sa vodă, zicând că nu are el parte de moșie ca mine, și să-i risipească și crâșma. Au adus luminata carte a mării sale lui vodă, la măriia sa beizadea Ioniță Cantemir, fiind vechil ținutului întru care scrie mării sale, fiind precum au jeluît să-i risipească crâșma, dar măriia sa beizadea, după porunca lui vodă, strângând pe toți răzeșii Moineștilor și stând a ne lua seama cu amănuntul, a aflat mărturia mea și s-a cunoscut că îmblă răzeșii fără de cale, și fiind toți de față, nici ei n-au tăgăduit; și a rămas să-i stăpânească Ursachi Șoroagă crâșma cu pace”¹¹.

¹¹ Codrescu, Theodor, *Uricarul*, vol. XVII, Iassi 1891, pp. 259-261

1774, iunie 15: Satul **Nadișa** și **Boșotenii**, ținutul Bacău, ocolul Tazlăului Mare de Sus, sate răzeșești, aveau, după recensământul lui Rumeanțev¹²: **Toată suma caselor**: 36. Scădere rufeturi, însă 17: 5 popi, 2 diaconi, 2 mazili, 4 ruțași, 1 nevolnic, 3 scutelnici ai comisului Ion Ghenghe. Rămân birnici 19. / **Birnici**: Vasile Ciosul / Pavăl, muntean / Gheorghe Morinici / Stan, muntean / Apostol / Simion Nor / Vasile Lachi / Ilie fratele lui / Vasile Ababii / Ion al lui Ghidibac / Apostol fiu babii / Toader, strugar / Vasile Ciosul / Tănăsă / Ilie Nor / Iordache, muntean / Petre, dărăban / Ion, morar / Ion, cârpănar / Costandin, pașirul / Vlad, muntean, văcar / Simion fiul lui Miron. // **Nevolnici**: Danciul, calic. // **Rufeturi**: Popa Ion Nor / Popa Ion Ungurian / Popa Ioniță / Popa Ion / Popa Drăghici / Diaconul Zaharia / Diaconul Gheorghe / Ioniță Cimbru, mazil / Ursachi Uricar, mazil / Lupul Tumurugă, ruțaș / Anton Brănar, ruțaș / Nistor, ruțaș / Ion Solomon, ruțaș.

1795, iulie 3: Țidula de hotărât a marelui serdar Ioniță Sturza, ispravnic de Bacău, „la numita moie Nadișa, partea Mariei, fata Stancăi, nepoata Iftincăi, fata Catrinei Păvăloae, soră cu Ion Bineț, ce trage moșie din Bătrânul Stănilă din **Negre**, din partea Ghinețască, alături cu partea Făinăreștilor, pe din jos”¹³.

1813, septembrie 19: Scrisoarea comisului Costache Caragea, „din porunca lui Alexandru Calimah voievod, ce mi-a adus-o Ioan Nor, Pintilie Berilă, Vasilie Miron și Vasilie Berilă, cu alți ai lor răzeși, ca să le hotărască moșiile ce au pe apa Tazlăului, la ținutul Ba-

¹² ACAD. ȘT. RSS MOLD., *Moldova în epoca feudalismului*, VII, II, Chișinău 1975, pp. 322, 323

¹³ Codrescu, Theodor, *Uricarul*, vol. XVII, Iassi 1891, pp. 284, 285

căului, anume **Bereștii**, **Petrileștii**, **Boșotenii**, **Nadișa** și **Năsoieștii**, și să cercetez pentru împresurările ce ar fi pătîmind arătatele moșii dinspre moșia **Tețcanii** a lui Dimitrachi Roset și dinspre moșia **Călugăra** a banului Răducanu Roset... să le scot de sub toată împresurarea și să măsor în lung și în curmeziș, cu stânjeni gospod (domnești), stălpind și cu pietre hotare, care, de se va arăta vreo parte nemulțămîtă, să nu o stălesc cu pietre hotare, ci, dănd mărturie și hartă închipuitoare de starea locului, după meșteșugul ingineresc, să meargă la Divan. / După poruncă, mergînd la fața locului și strîngînd pe toți razeșii bătrîni și tineri, am intrat în cercetare și, scoțându-ne razeșii mai întîi un suret de pe un ispisoc de la Ștefan voievod din leat **1491** (6999), întru care întărește Mărinei, fetei lui Berilă, moșiile **Berești**, de mai sus, **Petrilești** și **Boșoteni**, și mai presus de **Nadișa**, **Năsoești**. / Al doilea, alt suret de pe un uric sârbesc, iarăși de la Ștefan (cel Mare) voievod, din let **1497** (7005), martie 8, întru care întărește lui Ioniță Nadișu, feciorul lui Mihăilă, satul **Nadișa**, care și el l-a avut cumpărătură de la Mihail Berescul, în 60 de zloți tătarești. / Al treilea, un suret de pe un ispisoc sârbesc de la Bogdan (Lăpușneanu) voievod, din leat **1569** (7077), august, întru care întărește lui Trif și femeii sale Todosca, din a patra parte de sat **Nadișa**, din a cincea parte, din trei părți, o parte, pe care le-a cumpărat de la Simion feciorul Andrușcăi, nepot Mușei, strănepot lui Ioan Nadiș, din ispisocul ce au avut strămoșul său Ioan Nadiș, cum și altă cumpărătură, ce au avut de la Vașcu, feciorul Lucăi, nepot lui George Hrătan, din ispisocul ce l-a avut George Hrătan, din jumătate de sat **Turlui**, din a noua parte, din a treia parte, din trei părți, o parte. / Deci văzîndu-se uricele acestea, am întrebat pe razeși unde au acea împresurare și

ei mi-au aratat că dinspre apus s-ar fi împresurând, la moșiile **Nadișa** și **Boșoteni**, de către moșia **Tețcani** a lui Dumitrache Roset, iar dinspre răsărit s-ar fi împresurând capetele moșiilor **Nadișa** și **Năsoești** de către moșia **Călugăra** a banului Răducanu. / Pentru aceea, făcând știre să vină la fața locului, cu scrisorile ce vor fi având, sau să trimită vechili, banul a dat răspuns că nu poate să vină, nici vechili să trimită, neavând scrisorile aici ; la care răzeșii au arătat, că, în vremea ce au dat jaloba la Iași, fiind și banul, a dat răspuns că nu poate să vină, nici vechil să trimită, neavând scrisorile aici, la care răzeși au arătat, iar, mai mult nu s-a scris, nefiind trebuitoare și fără lucrare, pentru că aga Tețcanul a fărmat cu judecată această mărturie, și răzeșii de **Năsoești** și-au hotărât moșia **Nadișa** cu fostul domn Ioan vodă, ce atunci era postelnic”¹⁴.

1820: Catagrafia Bacăului din 1820 înregistrează la **Nadișa** „un număr de 57 birnici, care plătesc 235 lei la sfert”¹⁵: **Numele locuitorilor:** Ion Nedelcu / Ștefan Ciosu / Andrei Țimiraș / Gavrilă Ciosu / Nicolae Stângaru / Vasile Ciosu / Sandu Stângaru / Neculai Drăguț / Vasile Nedelcu / Gheorghe Drăguț / Manolache Strugaru / Ion Baci / Ioniță Horoșca / Teodor Rotundu / Simion Horoșca / Ioniță Miron / Ion Burlacu / Vasile Ciobanu / Ioniță a Gafiței / Vasile Cojocar / Pascu Munteanu / Constantin Căraușu / Maței Pute / Ion Căraușu / Ion Chiriță / Constantin Cojocar / Ion Marangoț / Vasile Patriche / Gheorghe Roșu / Ioniță Patriche / Ion Tocilă / Vasile Antohe / Constantin Creangă / Iftimie Burlacu / Iacob Cucu / Toader Drăgăștan / Sandu Ciobanu / Ion Drăgăștan

¹⁴ Codrescu, Theodor, *Uricarul*, vol. X, Iassi 1888, pp. 176-179

¹⁵ Dimitriu, Constantin V., Dr., *Bacăul istoric*, București 1936, pp. 65-67

/ Ion Tânjală / Gheorghe Baran / Andrei Nor / Ioniță
 Andronache / Maței Drăgosta / Gheorghe Ardeleanu / Ion
 Suditu / Ștefat Torozan / Iosub Cojocar / Vasile Rusu /
 Constantin Nor / Constantin Ciosu / Ion Ciosu / Ion Marin
 / Dobita / Catrina Maroneasa / Axinia / Zamfiroaia /
 Catrina Nuculeasa. // **Slugile vornicului Ioniță Sturza:**
 Vasile Berilă / Pintilii Berilă, Pavăl Berilă. // **Slugile**
căpitanului Vasile Actibașa: Ion Ungureanu / Ion
 Babatu. // **Slugile vistiernicului Costache Canta:**
 Gheorghe Măciucă / Ioniță Măciucă / Ursache Raicu. //
Slugile stolnicului Sacară: Iordache Burlacu, Dumitrache
 Măciucă. // **Slugile căminarului Toma Rafailă:** Ioniță
 Dascălu / Ioniță Ghidibaca / Vasile a Preotului. // **Sluga**
clucerului Alexandru: Dumitrache Popa. // **Slugile**
Aglaei Mărioara Roset: Vasile Maței / Gheorghe Perde-
 Vară. // **Slugile spătarului Toderășcu Balș:** Gheorghe
 Chiriac / Ion a lui Neculai / Ioniță Pascu / Crăciun
 Ardeleanu. // **Slugile vornicului Iorgu Ghica:** Vasile
 Sandu / Vasile Comănescu. // **Sluga Isprăvniceii:**
 Gheorghe Tocilă. // **Slugile căpitanului Gavril, sameș:**
 Ștefan Bejenaru / Toader Bejenaru / Gheorghe Bejenaru /
 Mihai Unguru. // **Mazili și ruptași:** Ion Nor / Ioniță Popa
 / Ștefan Stoica / Vasile Nor / Andronache Nor / Andrei
 Berilă / Ion Solomon / Vasile Solomon / Ioniță Tumorug /
 Gavril Trofin / Pavel Solomon / Ștefan Solomon / Toader
 Trofin / Ioniță Dospinescu / Vasile Dospinescu / Matei
 Dospinescu / Ion Dospinescu / Ursache Solomon / Ioniță
 Nour / Vasile Făină Ră / Radu Vranceanu / Gheorghe
 Solomon / Gheorghe sin (fiu) Solomon / Ștefan Măgirescu
 / Vasile Măgirescu / Ion Măgirescu. // **Panțiri ai**
Isprăvniceii: Ion Măgirescu / Gheorghe Peptanaru /
 Mihalache Munte / Simion Ghidibaca / Cosma Panțiru. //

Preoți și dascăli: preot Ioniță Hanu / preot Radu / diacon Ion / diacon Constantin / diacon Toader / Simion Răspopa / Maria Preoteasa.

1901: „**Nadișa**, comună rurală în județul Bacău, plasa Tazlăul de sus, situată pe malul stâng al Tazlăului, pe pâraiașul Nadișa și pe dealuri. Este formată din 5 cătune: Nadișa, pe dealul Blândul, reședința; Năsoești-Răzeși, cu Năsoești-Particulari, mai spre nord; Cetățuia, spre nord-vest de aceste din urmă; Răchitișul, pe dealul cu același nume, spre est de Cetățuia; și Strugari. Numele său vine de la unul, anume Ivan Nadișul (Fals: Numele satului e confirmat în 1492, iar „Ion Nedeșu, feciorul lui Mihailo”, primește uric abia în 8 martie 1497, după ce „ș-au cumpărat acel sat de la Mihul Berescul, în 60 zloți tătarești” – n. n.), care a fost întărit proprietar de Ștefan Voevod, asupra moșiei Nadișa de la Tazlăul, cumpărată de Nadiș de la vechii săi proprietari. Mai în urmă, Petru Șchiopul întări, tot la aceeași moșie, pe strănepoții lui Ion Nadiș, în număr de patru, din care fac parte răzeșii de astăzi. În Condica Liuzilor, Nadișa este trecută ca moșie răzășească. În Statistica din 1874, se află trecut și satul Strugari. Teritoriul său se mărginește: la nord, cu al comunei Slobozia-Luncani; la est, cu al comunei Dealul Nou; la sud, cu al comunei Boșoteni, și la vest, cu al comunei Tețcani. Dealurile sunt: Moșoaga, Runcul, Răchitișul, Mândrul, Turluiul și Cetățuia; iar cursurile de apă, afară de Tazlăul Mare: Nadișa, Turluiul și Răchitișul. / Are: o școală mixtă, care funcționează din 1867, în satul Nadișa, frecventată de 21 copii; 6 biserici, din care 4 ortodoxe, câte una în satele Nadișa, Cetățuia, Năsoești-Răzeși și Răchitișul, deservite de 2 preoți și 5 cântăreți, și 2 catolice: una în Năsoești-Particulari și a doua în

Răchitișul; 8 cârciumi. / Are o populație de 505 familii sau 2.039 suflete: 1.089 bărbați, 905 femei; 1.791 români, 241 unguri și 7 izraeliți; 2.032 de protecțiune română și 7 austriacă; 1.432 agricultori, 14 comercianți, 10 cu profesii libere și 20 servitori. Pe lângă agricultură, locuitorii se mai ocupă și cu cizmăria, cojocăria, dul-gheria, rotăria, pietrăria și cu fierăria. / După legea rurală din 1864, s-au împroprietărit 136 locuitori cu 436 fâlcii pământ în țarină. În 1879, s-au dat, la 17 însurăței, 34 fâlcii pământ în împroprietărire. Teritoriul comunei are o întindere de peste 3.000 hectare. Pădurile ocupă 1.500 hectare, dintre care a statului (Cetățuia) are 832 hectare. Proprietarii sunt: G. Iurașcu, cu 357 hectare, L. Lucian Vernier, cu 95 hectare, I. Curpăneanu, cu 18 hectare, și statul, cu moșiile Năsoești și Cetățuia. / Pe teritoriul cătunului Răchitișul se găsesc izvoare cu apă sărată. Vie se cultivă pe o întindere de 640 hectare. Vite sunt: 74 cai, 1.232 vite mari cornute, 368 oi și 228 râmători. / **Nadișa**, sat, reședința comunei cu același nume, situat pe dealul Blândul și în valea pârâului Nadișa. Are o populație de 66 suflete; o școală mixtă, frecventată de 11 copii; o biserică, clădită, la 1741, de locuitori, deservită de un preot și 2 cântăreți; 2 cârciumi. Vite sunt: 20 cai, 406 vite mari cornute, 134 porci”¹⁶.

NĂFORDEȘTI

(sau Năfurdești, lângă Frumușelu,
comuna Glăvănești, Bacău).

¹⁶ Lahovari, George Ioan, *Marele Dicționar Geografic al României*, volumul IV, București 1901, pp. 441, 442

1635, noiembrie 20: Întărit de Vasile Lupu voievod Grozavei, jupânesei Stratului Bolei, care cumpără, de la fata lui Casian din satul **Năfordești** (lângă Frumușelu, comuna Glăvănești, Bacău), din ținutul Tecuciului, „partea ce i se va alege... partea Manciiului, drept 6 oi și 3 taleri buni, și partea fetei lui Casian, drept 8 taleri”¹⁷.

1901: „**Năfurdești**, vechi sat, care s-a desființat; depindea de comuna Godinești, județul Tecuci. / **Năfurdești**, trup de moșie al statului, în județul Tecuci, comuna Muncelul. Are o suprafață de 155 hectare. Mai poartă numele de Capul Dealului”¹⁸.

NĂGLUPEȘTI

(Năglopești sau Năglupești, comuna Găiceanca, Bacău).

1643, august 31: Vasile din **Năglopești** (Năglupești, comuna Găiceanca, Bacău), care cumpărase a treia parte de sat de la unchiul său Boticiu, „ajungându-mă la o nevoie... ce-a fost făcut feciorul meu Arintie, căzut la închisoare în Țara Muntenească”, vinde partea lui de sat **Năglupești** fratelui său Gligorie și, cu banii de la acesta, „l-am scos din închisoare... / Deci, când ne-am tocmit, au fost Dănăilă și Pricopie, feciorii lui Rugină din **Pășcani**

¹⁷ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. XXIII, București 1996, doc. 274, p. 316

¹⁸ Lahovari, George Ioan, *Marele Dicționar Geografic al României*, volumul IV, București 1901, p. 447

(comuna Găiceanca, Bacău), Lazor sin (fiu) Lupul și Chirița ot **Sârbi** (?) și mulți oameni buni”¹⁹.

NAGOREANI

(Nahoreni, azi Nagoreani, comuna Grușițvi, raionul Chelmenți, Ucraina).

1636, aprilie 1: Zapisul marilor boieri, prin care mărturisesc că au venit înaintea lor „Filcea din **Nahoreni** (azi Nagoreani, comuna Grușițvi, raionul Chelmenți, Ucraina), cu feciorii săi Vasile, Marica, Sanfira și Tudora, și au vândut... moșia din sat din **Răchiteni** (comuna Mircești, Iași), din jumătate de sat, a treia parte, și din jumătate de sat de **Tămășeni** (lângă Iugani și Răchiteni, comuna Mircești, Iași), a treia parte, și din sat din **Iugani** (comuna Mircești, Iași), din jumătate de sat a treia parte... lui Dumitrașcu Fulger, drept 150 de galbeni ungurești”²⁰.

1664: Petre din **Becești** și cu Ionașco Flocosul din **Năhoreni** mărturisesc despre „cum am avut un năimit și a slujit la amândoi, câțiva ani, și anume Fodor, și s-a însurat la Petre, la Becești. Și am venit să ne întrebăm la vodă pentru dânsul cui l-a da vodă vecin să fie Fodor, acelaia să

¹⁹ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXVII, București 2005, doc. 157, p. 151

²⁰ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXIII, București 1996, doc. 384, pp. 431, 432

fie. Fodor n-a vrut să fie vecin nici unuia dintre noi, ci s-a dat vecin vistiernicului Dumitrașcu”²¹.

NĂHORENI

(azi Nihoreni, în hotar cu Tureatca, Ucraina)

1602, iunie 11: Întărit de Eremie Moghilă voievod lui Vlaicu vătah, nepotului său Vășian sin (fiu) Iurașco, rudelor lor Dumitrașco sin Drăghici, Onciul Iurașcovici și Miron sin Condrea, toți nepoți și răs-nepoți lui Gavrilcea și Fădorei, care primisc ispisoc, „din ispisoc de martorie de la Aron vodă, a treia parte de sat din **Tureatca**, partea de mijloc, cu loc de moară, a treia parte din satul **Stan-căuți**, partea din sus, și a treia parte din satul **Nahoreanii**, partea din sus, ca să le fie și de la noi uric și ocină”²².

1628, mai 20: Zapisul Salomieii, fata Măgdălinei, nepoata lui Stănilă, și al fiicei sale Antimia, prin care mărturisesc, în prezența marilor boieri, că au „dat și am dăruit... o a treia parte din satul **Tureatcă** (Ucraina), cu iazuri și cu mori, ce-i în ținutul Sucevei, ce ne este nouă moșie, cum și dintru o a treia parte dintru același sat Tureatcă, jumătate, ce ne este nouă cumpărătură de la Gligori ot **Șeleul** (azi Hilișeu, Botoșani) cel de Sus și de la Mărina ot **Șeleul** cel de Jos, cum și două locuri de case, tot dintr-acel sat, ce ne sunt nouă cumpărătură de la Necoară

²¹ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. IV, Iași 1908, p. 319

²² Codrescu, Theodor, *Uricarul*, vol. XVIII, Iași 1892, pp. 429-431

din **Botoșeni**, cum și toate părțile noastre de moșii, ce ni se vor alege din partea lui Ștefan și a fratelui său Costin, feciorii Tomii, tot dintr-același sat, cum și o a treia parte din satul **Năhoreni** (în hotar cu Tureatca, Ucraina), ce sunt tot într-un hotar... le-am dat și le-am dăruit nepoatei noastre Aftimia, fiica dumisale Gavrilaş vel vornic”²³.

1645, iulie 2: Carte de împuternicire, dată de Vasile Lupu voievod Antemiei Turietcoaie „să fie tare și puternică a opri și a ține ale ei drepte ocini și moșii, anume: jumătate de sat cu moară în Năslavcea, a treia parte de sat **Beserecani** (Bisericieni, comuna Vișoara, Neamț) și din **Șeleșeu** (Hilișeu, comuna Hilișeu-Horea, Botoșani) ce i se va alege din moșie și 8 jirebii de cumpă-rătură, și a treia parte de sat de **Turiiatca** (comuna Tu-reatca, raionul Herța, Ucraina), ce are 15 jirebii de cumpărătură, și a treia parte de sat Stănești (Bucovina), și a treia parte de sat **Năhoreni** (Nihoreni, lângă Tureatca, raionul Hliboca, Ucraina), și a treia parte de sat de **Culiceni** (comuna Tureatca, raionul Herța, Ucraina), și a treia parte de sat Sănăuți (Bucovina); nimeni să n-aibă treabă a ara sau a cosi pe locurile ei. Iar de la cine va ara sau cosi să aibă a luat a zecea din pâine, din fân și din tot venitul”²⁴.

1646, august 11: Scrisoarea lui Pătrașco Stejereanul, trimisul lui Vasile Lupul voievod la satul **Turriiatca** (comuna Herța, raionul Herța, Ucraina), să socotescă „de un hotar cu fânațe, ce-a avut pâră jupâneasa lui Dumitrașco, Antemiia, cu Pătrașco și Danovici, înaintea măriei sale, zicând Antemia că a cosit Danovici niște

²³ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XIX, București 1969, doc. 357, pp. 497, 498

²⁴ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXVIII, București 2006, doc. 117, pp. 97, 98

fânațe ale ei, care le-au fost luat Stroici logofătul, iar Danovici a zis c-a fost al lui. / Deci noi am strâns oameni buni, anume Pântelei Barnovschi, Vidrașco, Stănilă, Gri-gore și Drăgan din **Becești** (comuna Mogoșești, raionul Herța, Ucraina), Orheianul, Silion și Zaharia din **Mogoșești** (comuna Mogoșești, raionul Herța, Ucraina), Hilcea, Gherasim și Ștefca din **Năhoreni** (azi Nihoreni, în hotar cu Tureatca, Ucraina), Lelic, Ilea și Miron din **Ternaucă** (comuna Târnauca, raionul Herța, Ucraina), Macsin vătămanul, Gavril, Malic, Moisei, Cornaci și Simion de **Dersca** (comuna Dersca, Botoșani), Ihnat vătămanul, Curilă și Lelea de **Lozna** (comuna Dersca, Botoșani), și au luat cu sufletele lor cum au fost luate acele fânațe de Stroici logofătul, către **Culiceni** (comuna Tureatca, raionul Herța, Ucraina), și a fost de moșia Antemiei, de hotarul Turiiatcăi, iar Danovici n-are nici o treabă acolo. Și s-au găsit că a cosit Danovici 55 de stoguri de fân, cu tăria sa. De aceasta dăm de știre. / Așijderea, au mărturisit acești oameni că a cosit Danovici la **Strănești** (comuna Tureatca, raionul Herța, Ucraina) 40 de stoguri, iar pe partea jupânesei Antemia. De aceasta, dăm știre”²⁵.

1648, iunie 11: Întărit de Vasile Lupu voievod Antemiei, jupâneasa lui Dumitrașco Tureatcă, fiica Salomieii, nepoată și strănepoată lui Stănil bătrânul și Nastasiei, și Magdalinei, „din dresese ce le-a avut strămoșul ei Stănilă de la Iancul voievod și de la Petru vodă, jumă-tate de sat **Levcăuți**, ce-i pe Naslavcea, în ținutul Sorociei, cu moară pe Naslavcea, și a treia parte din satul **Tureat-ca**, cu trei heleștee, cu părți de mori, cu livezi, partea de jos, ce-i la ținutul Sucevii, și trei părți din satul **Stănești**, cu loc

²⁵ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXVIII, București 2006, doc. 465, p. 396

de heleșteu și cu livezi, partea de jos, din același ținut, tri părți din satul **Năhoreni**, cu livezi și cu heleșteu, partea de jos, trei părți din satul **Culiceni**, cu livezi, par-tea din jos, din același ținut; / și iarăși a arătat Antemia, fiica Salomieii, niște zapise de la popa Tomșa, popa Foca, popa Ion și popa Buțurca din târgul Siretului, de la Gri-ghea fost șoltuz și de la 12 pârgari, sciind cum a cumpărat mama ei Salomia 5 jirebii din satul **Tureatca**, din partea de mijloc, de la Mărina și Gligori, fiii Măricăii sin **Seleșul de jos**, pentru 50 galbeni ungurești, și iarăși tot Solomia a cumpărat alte 5 jirebii, din același sat Tureatca, din partea de sus, de la Nicoară sin (fiu) Vaipan, nepot lui Iurașco din Năhoreni, drept 50 galbeni ungurești, și iarăși tot ea, Antemia, a cumpărat, împreună cu bărbatul ei Dumitrașco Tureatcă, 5 jirebii în același sat Tureatca; 2 jirebii le-a cumpărat de la Costin și Ștefan, fiii lui Toma din **Valova** (Valeva, Bucovina), din partea de mijloc, cu 30 taleri bătuți, și 2 jirebii de la Ilinca, fata lui Gligori, nepoata lui Iurașco, tot din partea de mijloc din Tureatca, cu 30 taleri bătuți, și o parte de la Ciornohuz, din partea de mijloc, cu 50 taleri bătuți. Iar hotarul acelui sat Tureatca să fie pe unde a hotărât Saștrovici logofăt; / și iarăși Antemia și jupânul ei Dumitrașco au cumpărat 8 jirebii din satul **Seleșul de sus**, ce-i la ținutul Dorohoiului, 2 jirebii de la Talea, cu 30 taleri bătuți, 2 jirebii de la Ilinca, nepoata Talei, cu 30 taleri bătuți, și 2 jirebii, cu heleșteu, de la Mitrofana, fiica Ilincăii, tot cu 30 taleri bătuți, și 2 jirebii de la Cazacul sin (fiu) Griga, nepot Savei, tot cu 30 taleri bătuți, cum și ceea ce se va alege partea de moșie a Antemieii, din același sat Seleșul de sus”²⁶.

²⁶ Codrescu, Theodor, *Uricarul*, vol. XXIII, Iași 1895, pp. 220-225

1770-1772: Satul **Nihoreni**, ținutul Hotinului, ocolul Nistrului, avea, după recensământul lui Rumean-tev²⁷, **toată suma caselor: 21**. Scădere rufeturi 1: 1 popă. Rămân birnici 20. / **Birnicii:** Fedor, pescariul / Ilie zet (ginere) lui Tănase / Andruș Nahorniac / Ivan Sloboghen / Vasiлаșco / Macovei / Hrior, pescar / Ștefan brat (frate) Macovei / Mihailo / Tănase / Timco / Ștefan /Iurcu, bejenar / Toader / Macsim / Pavăl Nacrunic / Mihailo Pislici / Ivan Cascăi / Ivan, vornic / Fedor, vătăman. // **Rufeturi:** Popa Simion.

1779, mai 18: Teofilact, dichiul mănăstirii Horecea, arată că „a făcut așezare cu răposatul Lupul Balș, după răvașul starețului, și a dat din partea mănăstirii logofătului Balș a patra și a șaisprezecea parte din tot satul **Hudeștii mici** și **Giulinții** de pe Prut, din ținutul Dorohoiului, danie de la Soroceni, iar logofătul Balș a dat mănăstirii, schimb pentru schim, a treia parte din tot satul **Nahoreni**, din ținutul Sucevei”²⁸.

1803, Condica liuzilor: Satul **Nihoreni** ai medelnicerului Vasile Holban avea 80 liuzi (oameni străini), care trăiau din lucrul pământului, plătind, pe sfert, 339 lei, iar anual 1.356 lei”²⁹.

1904: „**Nihoreni**, sat în județul Hotin, volosti Chelminețu, așezat într-o râpă, pe malul Nistrului, la 1 km aproape de satul Grușeva. Are 143 case, cu o popu-lație de 715 suflete de țărani români; 300 vite mari”³⁰.

²⁷ ACAD. ȘT. RSS MOLD., *Moldova în epoca feudalismului*, VII, II, Chișinău 1975, p. 134

²⁸ Codrescu, Theodor, *Uricarul*, vol. XVI, Iassi 1891, pp. 296, 297

²⁹ Codrescu, Theodor, *Uricarul*, vol. VII, Iassi 1886, p. 242

³⁰ Arbore, Zamfir, *Dicționarul geografic al Basarabiei*, București 1904, p. 151

NĂMĂEȘTI

(sau Mănăești, Mănești, numită și Vlădești,
comuna Roșiești, Vaslui).

1635, iulie 28: Întărit de Vasile Lupu voievod fraților Ionașco, Ștefan și Vasile Avram, care primesc uric pentru „a treia parte din întreg satul **Mesehenești** (Misihănești, comuna Roșiori, Bacău), în ținutul Romanului, cu jumătate de moară și cu jumătate de iaz, cea de jos, care este cumpărătura tatălui lor Avram de la Isac aprod, fiul lui Ion vistiernic, nepotul lui Petrica pârcălab, pentru 600 zloți tătarești. / Și de asemenea, altă a treia parte din satul Mesehenești, cumpărătura tatălui lor de la Gheorghe vistiernic, fiul lui Cozma, nepotul lui Ion vistiernic, pentru 200 taleri de argint. / Și de asemenea, jumătate din satul **Giurcani** (azi Fundul Tutovei, comuna Plopana, Bacău), cu loc de iaz și de moară pe pâraul Tutova, cumpărătură lui Ionașco și tatălui său Avram de la Pătrașco, nepotul lui Stan, și de la Micul și Petru, pentru 350 taleri de argint... / Și apoi, întărim lui Ionașco Avram singur, deosebit de ceilalți frați, un sat, anume **Nămăeștii** (sau Mănăești, Mănești, numită și Vlădești, comuna Roșiești, Vaslui), care se desparte în două cu hotarul **Mărceștilor** (comuna Roșiești, Vaslui), care este în ținutul Fălciului, la gura Edriciului, unde cade Edriciul în pâraul Bârladului, cu loc de moară la pâraul Bârladului, cumpărătură de la Coste, fratele lui Hrană, pentru 90 de ughi (ducați ungurești). / Și mai întărim lui Ionașco fost

vornic singur a patra parte dintr-un vad de moară de la Gârla de Jos a Putnei, care este la satul **Căpotești** (comuna Bolotești, Vrancea), cumpărătură de la Dumitru, fiul Martei, pentru 50 ughi galbeni”³¹.

1636, august 31: Întărit de Vasile Lupu voievod marelui Spătar Grigore Ureche, după judecarea pârei lui Isac, fiul lui Ionașco Avram, „pentru o seliște, anume **Mănăești** (Nămăeștii sau Mănăești, Mănești, numită și Vlădești, comuna Roșiești, Vaslui), care acum se numește **Vlădești**, în gura Iadriciului, în ținutul Fălciu, zicând Isac că această seliște este dreaptă cumpărătură a tatălui său Ionașco Avram de la Coste Hrană, și a arătat și uric de întărire de la Gașpar voievod. Iar Grigore Ureche a arătat uric de întărire de la Radul voievod Mihnovici, din prima domnie, și a adus martori care au mărturisit, cu sufletele lor, că atunci când a cumpărat Ionașco Avram, tatăl lui Isac, seliștea Vlădeștii, el nu a cumpărat pe banii săi, cu banii răposatului Nistor Ureche, fost mare vornic. Și am aflat cu adevărat că nu are nici o treabă Ionașco Avram, nici fiul lui Isac, cu această seliște”³².

NĂMOLOASA

³¹ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / *A. Moldova*, vol. XXIII, București 1996, doc. 184, pp. 219-222

³² AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / *A. Moldova*, vol. XXIII, București 1996, doc. 492, pp. 551-553

(satul Gârlești, Gârleasca, contopit cu
Nămoloasa, Galați).

1448, iulie 15: Întărit de Roman voievod fraților Cernat Ploscar și Șteful, care primesc uric pentru „satele, pe Corod, anume: Pîtcăești, pe care l-au cumpărat de la Pîtcă pentru 60 de zloți, amândouă părțile, și, pe aceeași parte, între Motoșești și între Vitezești, un loc de pustie să întemeieze sat, și, mai jos de Vitezești, la fântână, un loc din pustie să facă sat, și Zmulți, pe Suholui, și, mai jos, unde este jude Uliu, anume Milești, și seliștea Dăbeștilor, și Cernătești, la obârșiile Gerului, și, mai jos, Gorunești, și, între Milești și între Frățilești, un loc din pustie, și seliștea Frățileștilor, și, la obârșia Bârzotei, o prisacă, la fântână, unde a fost Călugărul, și, în dreptul Cojoeștilor, unde a fost prisaca lui Roșca, și Găunoasa, de la obârșie până la gură, și seliștea lui Lațco Furul, pe Suholui, și seliștea Comăneștilor, la gura Cneajei, și seliștea lui Mă-nea, pe Covurlui, și seliștea Șcheilor, și, mai jos, seliștea lui Fâlfoi, și a lui Radul, și a lui Radici, unde este jude Dragoș, și iezerul Covurluiului cu gârla, și unde a fost Cudrea, și, pe Prut, Fărești, și gârla Flămîndzilor, și jumătate din morile noastre de la Covurlui, pe Prut, să-și facă casă, și jumătate din pădure, și jumătate din șteze, și din pești și din tot venitul, și pe apă și pe uscat, să le fie jumătate, și pe aceeași parte a iazului să-și facă dârstă, și de la iaz în vale pe Prut să le fie lor din toate târguielile toată această vamă, și pe apă și pe uscat, și seliștea Folteștilor, și seliștea lui Berevoi, pe Ialan, și fântâna lui Balea, pe Suholui, și fântâna lui Cucu și, pe Cracău, unde sunt juzi Dragan și Nasoe, amândouă părțile, și mănăs-tirea, și, pe Bârlad, Blajari, și Merești, și mănăstirea la gura Bârlăjiței, unde este Agapie,

și Liești, și Gârlești, și Tălăbești, ocina lor, unde au fost Voico și Șteful și Micu, cu toată gârla de la Bârlad, și Toncești, cu gârla, și gârla Brateșului cu satul și seliștea lui Duma, pe Călmățui”³³. Hotarele, din veac.

1638, august 22: Întărit de Vasile Lupu voievod lui Cârstea din **Gârlești** (Gârleasca, sat înglobat în Nămoaloasa, comuna Nămoaloasa, Galați), care „a arătat înaintea noastră niște zapise de mărturie din zilele vechi, de la Dumbravă vornic, Miftodie Zamă din **Pașcani** (orașul Pașcani, Iași), Macovei din **Plăcinteni** (comuna Boghești, Vrancea) și Vlasie din **Buljești** (lângă Boghești, comuna Boghești, Vrancea), arătând precum că el a cumpărat patru pământuri în frunte, de la apă și până în deal, din hotarul satului Buljești, ce este în ținutul Tecuciului, de la Mariia, nepoata Spărteanului, drept o vacă cu vițel și 2 ughi bani buni, și tij (la fel) a cumpărat socrul său Răfeiu partea lui Oboroc din acel sat Buljești, drept 40 de taleri, și tij a cumpărat el un loc, împreună cu Răfeiu, de la Nistor sin (fiu) Balșe din satul **Sorofeni** (?), drept 90 zloți, Crâstea plătind 50 zloți, iar Răfeiu 40 zloți”³⁴.

1774, iunie 26: Satul **Nămăloasa**, ținutul Tecuciului, ocolul Târgului, după recensământul lui Rumeanțev³⁵, avea **toată suma caselor 65**. Scădere rufeturi 4: 1 vornic, 1 vătăman, 1 mazil, 1 nevolnic. Rămân birnici 61. / **Anume poștașii**: Uncheș Stoian / Hriste Chicoră / Mania Chicoră / Lupul sin (fiu) Stoian / Stoian, cheptănar /

³³ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. I, București 1975, doc. 280, pp. 397-399

³⁴ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXIV, București 1998, doc. 445, p. 423

³⁵ ACAD. ȘT. RSS MOLD., *Moldova în epoca feudalismului*, VII, I, Chișinău 1975, pp. 556, 557

Mihaiu sin Stoica / Danu / Ion Vișan / Vicol / Stroe / Vasile sin Negria / Marin sin Negria / Micul / Gheorghe sin Micul / Drăghici Laptiacru / Stan sin Laptiacru / Toader sin Lupul / Ion sin baba Stanca / Ion Leșânatul / Neculai sin Drăgan / Stoian Surdul / Săvastrii / Iliei Rață / Radu Rață / Dragul Rață / Vintilă sin Zaharia / Dima sin Zaharia / Costandin, crâșmar / Dragii sin Negrii / Stan Colibă / Apostol Colibă / Niagul Colibă / Ștefan Mohora / Costandin Lefter / Bogdan Călmașul / Săncă sin Șerban / Stanciul Gămațu / Toader Gămațu / Toader Soltan / Ion Soltan / Simion Soltan / Iliei Tecucian / Dumitru Benichii / Stanciul Roșiorul / Radu Benichii / Ștefan Benichii / Neculai Negria / Iliei sin Negria / Stănilă Caracudă / Iliei, argatul / Stoian, crâșmar / Toader Benichii / Niacșul Onică / Grigori sin Brătuliasii / Tudosi zet (ginere) lui Copaciu / Marcu / Dragomir Copaciu / Dumitru, văcar / Ștefan Onică / Ion Bobreă / Vasile Lungul. // **Rufeturi:** Datcu, vornic / Postolachi, vătăman / Costandin Slivnian, mazil / Grigori, nevolnic.

1901: „**Nămoloasa** (Nămăloasa sau Nomoloasa), comună rurală în plasa Biliiești, județul Putna. E așezată pe malul Siretului, deasupra satului cu același nume, de care e despărțit prin întinderea imașului. Se află la 22 km de reședința sub-prefecturii plășii și la 40 km de capitala județului. Se numește astfel de la pozițiunea sa naturală, fiind situată pe un pământ mlăștinos, nămolos, lângă râul Siret, unde se află un mare pod pe vase. Se compune din următoarele cătune: Blehani, Clucerul și Nămoaloasa (unde e și primăria comunei). Are o populație de 380 familii sau 1.481 suflete, locuind în 318 case; o biserică parohială, cu hramul Pogorârea Sf. Duh, în cătunul Nămoaloasa. Copiii cu vârstă de școală urmează la școala din Târ-

gul Nămăloasa. Știu carte 116 persoane. Sunt 339 contribuabili. Locuitorii posedă, pe pământ arabil, 47,5 hectare de vii; 2 mașini de treierat cu aburi, 137 pluguri de fier, 15 grape de fier, 10 rarițe; 885 boi, 714 vaci, 117 cai, 888 oi și 525 porci. / Industria și comerțul se practică în 2 prăvălii de băuturi spirtoase și de un fabricant de rachiu. / **Nămoloasa**, Târgul, care a fost **înființat în 1818** de logofătul Costache Conachi, în baza hrisovului din acel an, dat de Mihail Suțu, Domnul Moldovei. Are o populație de 232 familii sau 883 suflete, locuind în 232 case; 2 bise-rici, una parohială, cu hramul Adormirea, în Târgul Nă-moloasa, și a doua filială, cu hramul Sf. Treime, în Cos-tieni; o școală de băieți și una de fete, frecventate de 120 copii (77 băieți, 43 fete). Vite: 426, din care: 26 boi, 100 vaci, 130 cai, 100 oi, 20 capre și 50 porci. Industria și comerțul se practică de 31 români, 24 izraeliți și un grec. Meseriași sunt: 28 cizmari, 14 croitori, 10 cojocari, 2 bru-tari, 20 lemnari, 8 fierari și 2 fabricanți de rachiu de tes-covină. Bâlcuiri se fac, în acest târg, la 9 și 25 martie, la Sf. Gheorghe și la Înălțarea Domnului. / În baza hriso-vului prin care s-a autorizat fondarea târgului, reprezen-tanții actualului proprietar, contele Petru de Roma, exer-cită dreptul monopolului pâinii și percepe diferite taxe asupra băuturilor și vitelor vândute, osebit de embaticul de câte 10 lei vechi stânjenul loc la stradă și 5 lei la ma-hala. / Dată fiind situația acestei localități, la jumătatea distanței între Carpați și Dunăre, și poziția ce ocupă pe Sircutul de jos, Nămoaloasa are o foarte mare importanță militară, din punctul de vedere al apărării generale a Țării contra unui atac venit prin Moldova, căci barează înain-tarea atacului asupra capitalei Regatului. Aceasta a făcut ca Nămoaloasa să fie aleasă pentru a se fortifica, în care scop s-au

constituit, aci, în anii 1887-1890, mai multe grupuri de uvrage, dispuse pe mai multe linii, toate în fortificație permanentă, foarte solidă, după modelul cel mai recent și posedind o artilerie formidabilă. Fortificațiile de la Nămolosa formează sistem cu cele de la Galați și Focșani, constituind cea ce se numește regiunea fortificată Focșani-Nămolosa-Galați și împreună închid gâtul cuprins între munți și Dunăre, interzicând, în mod absolut, trecerea vrăjmașului. Aceste fortificații au fost construite de ofițerii și trupa noastră de geniu și, prin calitățile ce au, sunt astăzi citate ca model în școlile militare străine. În spatele fortificațiilor de la Nămolosa se află podul militar de la Lungociul, care este apărat prin aceste fortificații și care va juca desigur un rol mare în cazul unui război. În timp de pace fortificațiile de la Focșani-Nămolosa-Galați sunt ocupate de regimentul 1 de Cetate, care este împărțit deopotrivă între aceste 3 puncte; de asemenea mai sunt date acestor puncte și câteva companii de geniu. În Nămolosa există cazărmi pentru un batalion de cetate și 4 companii de geniu. / **Nămolosa**, căfun, așezat pe malul Siretului, lângă târgul cu același nume, de care e despărțit prin întinderea înașului. Are o biserică parohială, cu hramul Pogorirea Sfântului Duh”³⁶.

NĂNEȘTI

(„unde a fost Galeș”, comuna Parincea, Bacău).

³⁶ Lahovari, George Ioan, *Marele Dicționar Geografic al României*, volumul IV, București 1901, pp. 449, 450

1490, martie 15: Întărit de Ștefan voievod, odată cu împărțirea moșiilor între „Isaiu de la Răcățau, și nepotul lui de soră, Pătru Farcaș, și sora lui, Marta, fiii Stanei, și nepotul lui de frate, Toma și sora lui Anna, fiii lui Danciul, de bună voia lor, și au împărțit ocina lor dreaptă, satele anume: Gălășești, la gura Răcățaului, și mănăstirea care este la gura Diennețului și cu toate poie-nile care ascultă de ea, și Pănțeștii, și Horjeștii și jumătate din **Nănești**, unde a fost Galeș. Și s-a convenit slugii noastre Isaiu, în partea lui, satele anume: Horjeștii, și jumătate din **Nănești**, unde a fost Galeș, și a treia parte din Pănțești, iar nepotului său de soră Pătru Farcaș și surorii lui Marta li s-au convenit, în partea lor, satele anume: jumătate din Gălășești, la gura Răcățaului, și a treia parte din Pănțești, și jumătate din mănăstire și cu jumătate din poieni, iar nepotului său Toma și surorii lui Anna li s-au convenit, în partea lor, jumătate din Gălășești și a treia parte din Pănțești, și jumătate din mănăstire și cu jumătate din poieni”³⁷. Hotarul, din veac.

1508, februarie 16: Întărit de Bogdan (cel Orb) voievod copiilor lui Isaia de **Racățau**, Huhule postelnic, Danciu, Cozma, Stana, Marena și Irinacare primesc ispisoc pentru „un sat pe Răcățau, anume **Gorjeștii** (Horgești), și jumătate de sat pe Răcățau, anume **Năneștii**, unde a fost Galeș”³⁸.

1581: Întărit de Iancul (Sasul) voievod vornicului Condre Bucium, marele vornic de Țara de Jos, și cneaghinei Antemia, care cumpără, cu 700 de zloți tătărești, de la Neacșa, cneaghina hatmanului Sturza, fiica postel-

³⁷ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. III, București 1980, doc. 72, pp. 133, 134

³⁸ Codrescu, Theodor, *Uricarul*, vol. XXIII, Iași 1895, pp. 165-168

nicului Huhule, nepoata Isaiei, „din drepte cumpărături ce a avut părintele ei Huhule postelnic de la bătrânul Bogdan voievod, din jumătate de sat **Nănești**, jumătate, partea din jos, dinspre răsărit, cu iazuri și cu mori pe Răcătău. Pe lângă acestea, din același sat, din a patra parte, jumătate, cu iazuri și cu mori, după zapisele de împărțeală ce-a avut Huhule iarăși de la Bogdan voievod”³⁹.

1618, martie 21: Întărit de Radul voievod fraților Vasile Bucium, Gligorie, Anghelina, Crăstina, Tofana și Axinia, feciorii răposatului Bucium vornic... „dintr-a patra parte de **Gălăsești**, ce este în gura Răcătăului, dinspre apus, jumătate, cu locuri de 2 mori, iarăși jumătate, și dintr-un loc de deal, din partea de sus, jumătate, și de la mănăstire, din partea de sus, iarăși jumătate, și de sub pădure, dintr-a patra parte, iarăși jumătate, ce este în ținutul Agiudului, cumpărătură de la Toma, Dumitrașco și Andrei, feciorii Danciuului Hurea pârcaleab și de la feciorii fraților lui Condrea și Ionașco, drept 1.700 zloți tătarești... / altă parte de ocină din satul **Horjești** și din **Nănești**, cumpărătură de la Mărica și de la nepotul ei Petrea, feciorii Cătei, drept 250 zloți... / o bucată de pământ din satul **Hoteștii** (Otești), dinspre apus către Răcătău, din ispisoc avut de tatăl lor de la Pătru vodă, drept 25 zloți tătarești”⁴⁰.

1901: „**Nănești**, comună rurală în județul Bacău, plasa Siretul de jos, așezată pe valea pârâiașului Cornițelul și în cursul superior al pârâului Dienesul. Se compune din 3 cătune: Nănești, reședința, Vladnicul și Mă-

³⁹ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. XIX, Iași 1927, pp. 141, 142

⁴⁰ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. XX, Iași 1928, pp. 239. 240

răști. La 1803, Nănești-Răzeși făcea parte din județul Tecuci, ocolul Polocinului (*Uricarul*, Codrescu, vol. VII, p. 313). În partea de est a comunei se înșiră, de la nord, la sud, dealurile: Ghirineasa, Stâlpi și Dealul Mare. Se mărginește, la est, cu Găiceanca (județul Tecuci); la vest, cu comuna Milești; la sud, cu comuna Petrești, și la nord, cu comuna Părincea. / Are o școală mixtă, care funcționează din 1859, frecventată de 14 copii; 3 biserici: 2 ortodoxe, în satul Nănești, deservite de 2 preoți, 1 diacon și 2 cântăreți, și una catolică, în Vladnicul. Are o populație de 370 familii sau 1.484 suflete: 1.143 români, 324 unguri și 17 izraeliți, toți de protecțiune română; 1.000 agricultori, 4 cu profesii libere, 117 muncitori și 23 servitori, locuind în 370 case. După legea rurală din 1864, s-au îm-proprietărit 90 locuitori cu 313 fâlcii și 40 prăjini pământ în țarină. Teritoriul comunei are o întindere de aproape 1.000 hectare. Proprietari sunt: Caton G. Lecca, având o moșie de 433,2 hectare; Profira Strat, o moșie de 104 hectare; și N. Țintă, posedând 25,06 hectare. Viile ocupă o întindere de 63 hectare. Vite sunt: 70 cai, 647 vite mari cornute, 256 porci, 21 capre și 757 oi. Teritoriul comunei este străbătut de calea vecinală Lecca-Părincea-Nănești-Păncești și de calea comunală ce o unește cu Văleni (co-muna Milești). / **Nănești**, sat și reședința comunei cu același nume, situat pe pâraiașul Cornițelul și pe Valea Nănești. Are o populație de 266 familii sau 939 suflete; o școală mixtă; 2 biserici, una clădită, la 1716, de Enache Meșterul, și a doua, la 1834, de preotul G. Roșu; 2 cârciumi. Vite: 52 cai, 472 vite mari cornute, 219 porci și 13 capre. În vechime satul se numea Slobozia Nănești”⁴¹.

⁴¹ Lahovari, George Ioan, *Marele Dicționar Geografic al României*, volumul IV, București 1901, pp. 450, 451

NĂNEȘTI

(lângă Recea, comuna Iana, Vaslui).

1495, ianuarie 17: Întărit de Ștefan voievod Mariței, fata lui Sima, nepoata lui Toader Nănescu, și verilor ei Fătul și Sturdzea, fiii lui Filip, nepoții lui Balița, și verilor lor Gligor, Ion Farcaș și Mălina, fiii Mălinei, nepoții lui Fărcaș, și vărului lor Mircea Purcel surlariu, fiul Stanei, și verilor lor Dobroin vornicul și Lușca, fiii Marăi, nepoșii Stanii, care primesc uric pentru „ocina lor dreaptă, un sat pe Studeneț, anume Năneștii”⁴². Hotarul, din veac.

NĂNEȘTI

(comuna Tănăsoaia, Vrancea).

1633, martie 30: Zapisul fostului stolnic Cârjeu, al fostului pârcălab Zamfir, al izbașei Iosif, al diecilor Sava și Petre și al șoltuzului Maftei din târgul **Tecuci**, în care

⁴² AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / *A. Moldova*, vol. III, București 1980, doc. 168, pp. 305, 306

mărturisesc cum a venit înaintea lor Mareș din **Nănești** (comuna Nănești, Vrancea) și a vândut „dreaptă ocină și moșie din sat din **Tomcești** (lângă Vameș, comuna Pis-cul, Galați), din bătrânul popii lui Vasile, jumătate de bătrân... lui Costin postelnicul, drept 10 galbeni buni”⁴³.

1635, septembrie 1: Ispisoc de întărire, dat de Vasile Lupu voievod lui Vasilie și fraților lui, fiii lui Ne-chita, nepoții lui Toader, și verilor lor Petriceaico mare armaș, și Avram fost vornic și Cozma, și verilor lor, fiii lui Isac, nepoții lui Ion vistiernic, și verilor lor Petre Ha-dâmbul și fiilor Goioaei, nepoții Solomiei, și de asemenea lui Toader Moțoc și fraților lui, fiii Todosiiei, nepoții Irimiei Pițigae, toți nepoții și strănepoții Petricăi hat-man... și au împărțit între ei dreptele lor ocini și dedini, din dreptele și propriile lor drese și uric de împărțeală pe care îl au ei de la Alexandru voievod, satul **Cărbunești** (lângă Goșmani, comuna Români, Neamț), care este în ți-nutul Neamț, și **Blăgești** (comuna Blăgești, Bacău) și **Fă-răoani** (comuna Faraoani, Bacău) și **Movileni** (lângă Hertioana-Răzeși, comuna Traian, Bacău), care sunt în ținutul Bacău, și **Mesăhănești** (Misihănești, comuna Ro-șiori, Bacău) și satul **Ruși** (înglobat în Roșiori, comuna Roșiori, Bacău), în ținutul Roman, și **Nănești** (comuna Tănăsoaia, Vrancea), de la Tecuci, și **Vlădești** (înglobat în orașul Vaslui), pe Tutova, și **Sângerei** (comuna Sânge-rei, raionul Sângerei, Moldova), din ținutul Iași, și **Ple-șești** (azi Zmeu, comuna Lungani, Iași), de la Cârlișătură, și șase fâlcii de vie, care sunt la **Cotnari**. / Astfel, a căzut în partea lui Petriciaico și a verilor lui, Ionașco Avram fost vornic și Cozmei, și altor veri ai lor, a patra parte din satul

⁴³ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / *A. Moldova*, vol. XXI, București 1971, doc. 323, p. 416

Cărbunești, și a patra parte din satul Blăgești, și a patra parte din jumătatea de sat Fărăoani și Mesăhănești, și a patra parte din satul Nănești și două fâlcii de vie, care sunt la Cotnari. / Și în partea lui Toader Moțoc, cu alți frați ai lui, s-a convenit a patra parte din satul Cărbunești, și a patra parte din Blăgești, și a patra parte din jumătate de sat Fărăoani, și satul Movileni, și jumătate de sat din Pleșăști, și cu două fâlcii de vie, tot de la Cotnari. / Iar în partea lui Petrea Hadâmbul și a fiilor Goioaei, nepoții Solomiiei, s-au convenit a patra parte din satul Cărbunești, și a patra parte din satul Blăgești, și a patra parte din jumătate de sat Fărăoani, și jumătate din Ruși, și jumătate din Sângerei, și a patra parte din satul Vlădești, și o falce de vie, tot la Cotnari. / Și iarăși, în partea slugii noastre Vasilie, cu frații lui, fiii lui Nechita, nepoții lui Toader, s-au convenit a patra parte din satul Cărbunești, și a patra parte din Blăgești și a patra parte din jumătatea de sat Fărăoani, și jumătate de sat Ruși, și jumătate de sat Sângerei, și a patra parte din satul Vlădești, și cu o falce de vie, tot la Cotnari”⁴⁴.

1774, iunie 26: Satul **Năneștii**, ținutul Putnii, ocolul Polocinului, după recensământul lui Rumeanțev⁴⁵, avea **toată suma caselor 41**. Scădere rufeturi 11: 3 scutelnici boierești, 4 preoți, 2 nevojnici și babe, 2 slujitori. Rămân birnici 30. / **Rufeturi**: Pătrașco Andrei, vier dumnealui Costache, fecior dumnealui paharnicului Gheorghe Sturza / Ioniță Hortolomei, la fel / Ioniță Andrei, vier, la fel / Dima Andrei, la fel / Gheorghe Roșca, la fel / Nică Roșca, la fel / Antohie Ababii, la fel / Vicol Ranga, la fel /

⁴⁴ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. XXIII, București 1996, doc. 228, pp. 268, 269

⁴⁵ ACAD. ȘT. RSS MOLD., *Moldova în epoca feudalismului*, VII, I, Chișinău 1975, pp. 270, 271

Toader Aftodor, la fel / Guțul, la fel / Eni, muntean, la fel / Ion al munteanului, la fel / Lazor Bălăban, la fel / Atănasă Aftodor, la fel / Vasile Aftodor, la fel / Ioniță Aftodor, la fel / Vasile Roșca, la fel / Ion Aftodor, la fel / Ioniță Aftodor, la fel / Vasile Cucul, la fel / Constantin, tăbăcar, la fel / Dămian, rus, la fel / Ion Babe, la fel / Roman Bâle, la fel / Gavrilaş Bibere, la fel / Costantin Spoială, la fel / Iniță Spoială, la fel / Chiriac Pașco, la fel / Andrei, cioban, la fel / Constantin Duca, la fel / Toader Floria, nevolnic / Tudoroae, săracă / Nistor a Savii, butnar al dumneaei postelnicesei Zmarandei / Acsinti, burtnar, la fel al dumneaei / Andrei Bugaciul, slujitor de Focșani / Panaite, slujitor la fel / Neculai Zdrobiș, scutelnic Sandii Coroesii, maziliță / Popa Gavril / Diaconul Vasile / Diaconul Enache / Diaconul Constantin Aftodor.

1901: „**Nănești**, comună rurală în județul Putna, plasa Biliiești, așezată lângă Siret. E un sat împrăștiat și înconjurat cu grădini, vii și alei de salcâm. Se află la 16 km de sub-prefectura plășii și la 34 km de capitala jude-țului. În comună sunt 2 bălți: una numită Lacul, de 30 hectare, și alta, Cîrpânoaia, în întindere de 10 hectare; ambele conțin pește. Vii sunt pe 82 hectare. Are o popu-lație de 218 familii sau 983 suflete, din care: 337 agri-cultori, 3 meseriași, 12 comercianți, 8 cu profesii libere, 25 muncitori și 9 servitori, locuind în 237 case. Știi carte 70 persoane. / Are o biserică parohială, cu hramul Înălțarea Domnului. Locuitorii posedă: 1 mașină de bătut porumb (cu manivelă), 2 pluguri de lemn, 60 de fier, 1 grapă de fier; 214 boi, 192 vaci, 24 cai, 895 oi și 61 porci. / **Nănești**, sat, formând comuna cu același nume, așezat lângă râul Siretul și înconjurat cu grădini, vii și alei de salcâmi; e un

sat împrăștiat. Are o biserică parohială, cu hramul Înălțarea Domnului”⁴⁶.

NĂNEȘTI

(Niniști sau Nănești, azi Pochidia,
comuna Tutova, Galați).

1644, ianuarie 18: Frații Benia căpitan și Constantin vând lui Isar vistiernic „satul **Niniști** (Nănești, azi Pochidia, comuna Tutova, Galați), pe Bârzota, pentru 20 lei”⁴⁷.

1774, iunie: Satul **Năneștii Noi**, ținutul Tecuciu-lui, ocolul Privalului, după recensământul lui Rumeanțev⁴⁸, avea **toată suma caselor 43**. Scădere rufeturi 5: 1 popă, 1 vornic, 1 vătăman, 1 nevolnic, 1 slugă. Rămân birnici 38. / **Birnici**: Postolachi sin (fiu) Dumitru / Vasile sin Constandin Tănasă, ce a fost scutelnic al dumisale spătarului Gheorghe Costandachi / Tănasă, tij (la fel) / Radu, holtei cu mamă, ce a fost scutelnic al spătarului Costandachi / Andrei, tij / Preda, tij / Nicola, plugar, tij / Gheorghită, tij / Șerban, tij / Dumitrașco Pătrășcuță, tij / Vasile Roșiorul, tij / Opria, sin lui (fiul lui) / Gheorghe Mălurian / Stoica Alecsa / Stanciul brat (frate) lui / Hristia,

⁴⁶ Lahovari, George Ioan, *Marele Dicționar Geografic al României*, volumul IV, București 1901, p. 451

⁴⁷ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. XXVII, București 2005, doc. 234, p. 215

⁴⁸ ACAD. ȘT. RSS MOLDOV., *Moldova în epoca feudalismului*, VII, I, Chișinău 1975, p. 538

bărbier / Eni Pone / Tatul sin Andreiu / Stan, muntean / Radu, muntean / Dragomir Gogiană / Ignat sin Mihalcia / Dobrușa, muntean / Tănasii Dorobanța / Iordachi, muntean / Iordachi Mohora / Toma, cioban / Postolachi brat (frate) lui Toader / Ioniță, steclariul / Ioniță sin (fiu) Badiul / Toader zet (ginere) lui Loghin / Lupu Loghin / Mihalcia / Alecsandru sin Spătărițoi / Stanciul, bejenar, ce a fost al dumisale paharnicului Ștefan Costandachi / Sandul, tij (la fel) / Sandul Hodorogia / Radul, cumnat Predii. // **Rufeturi:** Popa Constandache / Constantin, herghelegiu, nevolnic / Nedelcu Moron, vătăman / Anghel, vornic / Loghin, slugă dumisale paharnicului Ștefan Costandache.

1774, iunie: Satele Năneștii Vechi și Slobozia lui Ciocan, ținutul Tecuciului, ocolul Biliești, după recensământul lui Rumeanțev⁴⁹, aveau **toată suma caselor 130**. Scădere rufeturi 10: 1 popă, 1 dascăl, 1 vornic, 2 nevolnici, 1 vătăman, 4 vădane. Rămân birnici 120. / **Birnici:** Gheorghi Stoian / Radu a babei Neacșai / Sandul a babei Sandei / Dumitru Bobocia / Ioniță a babei Anei / Pavăl Bobocia / Dumitrachi a lui Găină / Iordachi sin (fiu) Antohi / Ursul Tofan / Ioniță Bubușcă / Gheorghi a Crâstii / Toader, brat (frate) lui / Grigorii a Tofanii / Ștefan Ciocan / Ion sin (fiu) Gavril / Neculaiu Găină / Ion Găină / Năstasii sin Chiriță / Chiriță, mrejăr / Vasile Țăganul / Măteiu a Tănăsoai / Ion Ostahii / Andrei Mihaiu / Andrei Ciocan / Vasile sin Mihaiu / Costandin a Petcăi / Ion sin Grigoraș / Costandin sin Grigoraș / Sandul sin Grigoraș / Vasile sin Grigoraș / Tudosii Coceiu / Neculai Coceiu / Gheorghi a Dochiții / Lupul Dandoliță / Constandin Anton / Ion a Petcăi, ce a fost scutelnic spătarului Gheorghi Costandache

⁴⁹ ACAD. ȘT. RSS MOLD., *Moldova în epoca feudalismului*, VII, I, Chișinău 1975, pp. 542-544

/ Panaiti Toia, tij (la fel) / Măteiu Pejosi, tij / Dumitrașcu a Osteșioai, tij / Vasile Enachi, tij / Costandin, ce a fost scutelnic dumisale stolnicului Costandache / Sandul Vasă, tij / Ion Drumă, tij / Constandin a lui Simion, tij / Neculai, croitor, tij / Ion Tasăi, tij / Sandul Dobria, tij / Grigori Labădă, ce a fost scutelnic dumisale spătarului Conachi / Costandin Vartic, tij / Dumitru a Despii, tij / Mihai a lui Forcos, tij / Andrei sin (fiu) Rarinca, tij. // **Bejenari** ot tam (de aici), veniți de la Muntenia, de la luna lui mai: Dumitrachi / Ion / Floria / Eni / Lupul / Niagul / Vișan / Mihalcia / Badiul / Dobria / In (alt) Badiul / Stoian / Toader / Drobomir / Stănilă / Bonbia / Ștefan / In (alt) Neculai / Străvache / In (alt) Dobria / Radul / Neculai / In Radul / Fătul / Stan / Stoica / Dumitrașcu / In Radul / In Stan / Neculai / Stoian / Dumitru / Tănăsii / Opria / Paraschiv / Gheorghiță / Tatul / Toader / Dragul / Șerban / Nacu / Dragomir / Eni / Toma / In Opria / Pinteleiu / Dumbravă / Mihaiu / In Eni / Anghel / Ionașcu / Stanciul / Costandin / Năstăsii / Ștefan / Tudor / Manole / Pavăl / Mihaiu / Ichim / Marin / Stanciul. // **Rufeturi:** Popa Ion / Dascălul Dumitrachi / Vornicul Costandin / Ion, vătăman / Mihălachi, nevolnic / Ioniță Găină, nevolnic / Niaga, văduvă / Mărica, văduvă / Anca, văduvă / Nedeles, văduvă.

1774, iunie: Satul **Slobozia Nouă**, a lui Ioan vornicul, ținutul Tecuciului, ocolul Bilești, după recensământul lui Rumeanțev⁵⁰, aveau **toată suma caselor 29**. Rămân birnici 28. // **Birnici:** Ichim Săbinescul / Iftimii / Loiz / Dobrele / Vlad sin (fiu) Zanfir / Uncheș Dumitrașcu / Lefter Bănescu / Vlad Bănescu / Dragomir Cribăț / Voinia / Ghinia / Uncheș Dragul / Tudor / Mania Moșăscu / Petre

⁵⁰ ACAD. ȘT. RSS MOLD., *Moldova în epoca feudalismului*, VII, I, Chișinău 1975, pp. 544, 545

brat (frate) Lefter / Șerban sin (fiu) Barbul / Cincul sin (fiu) Dima / Vasile sin Dima / Radul sin Vasile / Dobrotă / Coman / Mogoș Dogorescu / Grigorii sin Moroș / Radu Custură / Roman Custură / Dragul Novacu / Mihăilă Custură / Andronic / Parasch, brat (frate) lui.

1774, iunie: Satul **Slobozia nouă Malurile**, ținutul Tecuciului, ocolul Biliеști, după recensământul lui Rumeanțev⁵¹, aveau **toată suma caselor 73**. Scădere rufeturi 7: 1 popă, 1 vornic, 5 văduve. Rămân birnici 66. / **Birnici:** Neculai sin (fiu) Gherghe / Ivanu / Andronic / Vasile / Matia / Stan / Toader / Toderășcu / Ioniță / Dima / Stoica / Uncheș Ghenia / Neculai / Stanciul / Cazacu / Ion Bădinoiul / Dragul / Mitria / Costandin / Toma / Mihăilă / Ioniță, văduvoiul / Sandul / In (alt) Neculaiu / In Vasile / Vălcul / Tudor / Pană / Dragomir / Dumitru / Nika / Loghin / Tudori / Grigori / Dobria / Grigori Chițul / Pavăl / Tănasă / Irimia / Ion Norocia / Mitria, văduvoiul / Constandin sin (fiu) Năstasii / Ion sin vornicului / Radul / Condria / Ion / Radu, ce a fost vornic / Dragul / Grigori / Vasile / Sandul / Dumitrașcu / Mihaiu / Răducan / Vasilachi / Stanciul / Soria / Stan, cârciumarul / Vișanu / Ion Copilul / Uncheș Cozma / Mihăilă / Toader Bălan / Petre, văcar / Radu, văcar / Enachi. // **Rufeturi:** Popa Opria / Badiul, vornic / Năstăsoaia, văduvă / Maria, văduvă / Rada, văduvă / Ana, văduvă / Păuna, văduvă.

1901: „**Nănești**, sat făcând parte din comuna Valea Rea, județul Tecuci, situat pe coasta dealului Vlad-nicul, în partea de sud a comunei, la 1,5 km de reședința comunei. Are o populație de 85 familii, sau 309 suflete, care locuiesc în 78 case; o biserică, cu hramul Intrarea în Biserică, făcută

⁵¹ ACAD. ȘT. RSS MOLD., *Moldova în epoca feudalismului*, VII, I, Chișinău 1975, p. 545

de locuitori, la 1742, și reparată la 1803, 1875 și 1891. Copiii din sat urmează la școala din satul Galbeni. Locuitorii sunt răzeși. Teritoriul satului este de 128 hectare, pe care locnitorii îl stăpinesc în întregime. Se zice că satul datează de vreo 200 de ani (atestat în 18 ianuarie 1644)”⁵².

NĂNEȘTI

(comuna Nănești, Neamț).

1644, iunie 21: Întărit de Vasile Lupu voievod lui Todirașcu logofăt, care cumpără de la Todosiia, fata lui Iurașco, nepoata lui Pătrașcu fost pârcălab de Hotin, și de la feciorii ei Vasile, Ionașco și Gligori, „jumătate de sat **Nănești**, pe Moldova, ot Neamț”⁵³.

NĂPĂDENI

(Năpavoda, azi Năpădeni, raionul Florești, Moldova).

1638, mai 12: Zapisul egumenului Ioan de la mănăstirea Pantocrator (Todireni, din Burdujeni, Suceava), „în care scrie precum au avut multă pâra înaintea

⁵² Lahovari, George Ioan, *Marele Dicționar Geografic al României*, volumul IV, București 1901, p. 451

⁵³ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. XXVII, București 2005, doc. 349, p. 339

domniei pentru satul **Năpavoda** (Năpădeni, raionul Florești, Moldova), ce este în ținutul Sorociei, pe apa Nistrului. Apoi, găsind pe ctitorul Toader Movilă la pomelnicul cel mare și cel mic la mănăstirea dragomirnenilor, socotit-au și au lăsat acel sat să fie pe mâna dragomirnenilor, ca să fie al lor în veac”⁵⁴.

1673, martie 21: Țuțui și femeia lui Sofia, fata lui Stani de Sămășcani, dăruiesc jîtnicerului Chiriac Sturza, „partea Sofiei, fata lui Stani, din partea Stani a șasea parte din vatra satului **Sămășcani**, din câmp, din heleșteu, din pădure și din tot locul... dinainte Lecăi pârcălabul, Zahariei din **Mihăilașea**, Andrieș de **Năpădeni**, Vasile Mihuleț de **Curileni**, Vasile Borha vătavul și Larie vătavul de **Horodiștea**, Vasile vătavul și Toader de **Soroca** ot **Pistruiani**, Mironi de **Bolicășești**”⁵⁵.

1692: „Izvod de moșii ce avem de pe moșii (bunicii) noștri, și anume de pe tatăl nostru Istrate Caro-ian și de pe mama noastră Soltana de Pistrueni, de pe Răut, ce avem de pe strămoșul nostru de Pistrueni, ce a fost vistiernic mare, a opta parte din sat din **Pistrueni**, sat întreg, cu amândouă fețele Răutului, partea Rusoii, a fetei Pistruului, și a opta parte din **Ciolănești**, cu a patra parte din jumătate de sat din **Coșniță**, de pe Ciorna, și a opta parte din jumătate de sat, din sat, partea din jos, din **Crimenciuc**, ce-i în țărmurile Nistrului, și a opta parte din **Olișcani**, ce este în olatul Ciornii, iară partea din jos, și a opta parte din a patra parte din sat din **Suruceni**, de pe Ișnovăți, din parte din jos, și a opta parte din jumătate din

⁵⁴ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. XXIV, București 1998, doc. 351, p. 346

⁵⁵ Sava, Aurel V., *Documente privitoare la târgul și ținutul Orheiului*, București 1944, doc. 134, p. 135

sat **Divice** pe Bâc, și a opta parte; aceste sate împlă în opt părți și ne sunt ocină, moșii, de pe strămoșul nostru Pistruiul vistiernicul. / Și strămoșul nostru Rusul are a patra parte din **Mihălașa**, partea lui Istrate Caroean cu frații săi, cine va fi din Iurculeasă și din Săvușcesă și din Derenoi, și a patra parte de sat din **Piscani**, și a patra parte din sat din **Sămășcani**, partea din jos și iazul din mijloc, cu sălci multe. Aceste părți și ocine sunt de pe strămoșul nostru, de pe Rusul. / Moșie și ocină ce mai avem de pe strămoșul nostru, de pe Ioan Caroeanu, și satul **Crăciuneștii**, sat întreg, ce sunt pe Ciulucu cel mare. Așijderi, un sat întreg, ce se cheamă **Scărnăvii**, ce sunt alături cu **Crăciuneștii din sus**, cu frații săi, cine va fi din popa Ciui, din Tribăș, din Niță, din popa Taos și din Istrate Caroean, ce ne sunt părți și ocini, ne sunt de pe Ioan Caroianu, strămoșul nostru, și din jumătate de sat din **Năpădeni**, a cincea parte, partea lui Istrate Caroiian, fără de alți frați, din partea din sus, iară din partea din jos tij (la fel) din Năpădeni, parte lui Cotârlă, ce-i cumpărată din Andrieș și de mătușa noastră Lupa, fata Prăbăș, 300 ughi (ducați ungurești) a dat când prada lui Vasile vodă, de a răscumpărat cumpărăturile, a patra parte a lui Istrate Caroiian și din jumătate de sat din **Fântâne** a patra parte a lui Istrate Caroiian. Aceste părți și ocini sunt de pe strămoșul nostru Ioan Caroiian moșii. / Și ocina ce avem de pe strămoșul nostru Coromă Lașcul, jumătate de sat de **Drujăni**, ce să cheamă **Cobolta** de Drujinca, și se îm-parte cu Hășdienii în două și din țărmurile Drujălii, ce se împart în două la Roșestii și cu Scutăreștii, și din jumătate de sat din **Titieană** de pe Dele, a șasea parte, parte An-drăchii,

fără de alți frați, frații Andrăchii după Gean-taonul”⁵⁶.

1779, iunie 5: Ioan Geantaon fost al doilea medelnicer, Ilașco mazil, Afteni Samson mazil, Ipate Samson căpitan, Ștefan Gugiman fost căpitan, împreună cu răzeșii lor, dăruiesc marelui logofăt Vasile Razul „moșia **Năpădenii**, din ținutul Orheiului, fiind împărțitoare în doi bătrâni, însă un bătrân al nostru, care se numește popa Ștefan, iar al doilea bătrân, ce se numește Stămate este iarăși al meu, al lui Ion Geantaonu, cu neamurile mele, Deci, pentru bătrânul popa Ștefan ne-am socotit cu toții și, pentru mult bine, l-am dat danie și l-am dăruit dumi-sale vel logofăt”⁵⁷.

1774, iunie 5: Satul **Năpădeni**, ținutul Orhei-Lăpușna, ocolul Culii, după recensământul lui Rumeantev⁵⁸, avea **toată suma caselor 21**. Scădere rufeturi 15: 4 scutelnici ai polcovnicului baron, 7 voluntiri, 3 mazili, 1 popă. Rămân birnici 6. / **Birnici:** Vasile Hobjălă / Antohi Căpitanu / Simion, argat lui Lașco / Toma, argat lui Lașco / Toader Vlasă / Dumitru Popa. // **Rufeturi:** Alecsandru Jiantoan, scutelnic al lui baron / Constandin al lui Zorilă, scutelnic / Sandul, cărăuș, scutelnic / Anton, rotar, scutelnic / Andrii Coșcodan, volintir / Vlasii, volintir / Panaite fiul popii, volintir / Lupu Nișcănianu, volintir / Tudosă Liașco, volintir / Gavril Popa, volintir / Năstasă Zorilă, volintir / Apostol Sava, mazil / Dumitrașcu Moiseiu, mazil / Toader fiul lui Neculai, mazil / Popa Proca.

⁵⁶ Sava, Aurel V., *Documente privitoare la târgul și ținutul Lăpușnei*, București 1937, doc. 115, pp. 136, 137

⁵⁷ Sava, Aurel V., *Documente privitoare la târgul și ținutul Orheiului*, București 1944, doc. 259, pp. 278, 279

⁵⁸ ACAD. ȘT. RSS MOLD., *Moldova în epoca feudalismului*, VII, II, Chișinău 1975, p. 405

1904: „**Năpădeni**, sat mare răzeșesc în județul Bălți, așezat într-o vâlcică ce dă în valea Culei, la hotarul județelor Bălți și Soroca. Face parte din volosti Chișcăreni. Are 497 case, cu o populație de 2.700 suflete; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae; școală elementară rusească; 523 vite mari, 179 cai. Răzeșii posedă 2.739 deseatini pământ. Împrejurul satului sunt vii, livezi cu pomi; mori de vânt; prisăci”⁵⁹.

NAROTIASA

(lângă Cristești, comuna Brăești, Iași).

Menționat, în **17 martie 1490**, de Ștefan voievod, când întărea moșia lui Negrilă Batirescul, care cumpărase, cu 87 de zloți tătarești, de la frații Mănăilă, Danul, Zoica și Nastea, copiii lui Iurie Dăvidescul, „ocina lor dreaptă, jumătate din satul la Cârligătură, anume unde a fost Cârstea, partea de sus, în fața Narotiasei, de la Pârâul Tancului în sus”⁶⁰. Hotarul, din veac.

⁵⁹ Arbore, Zamfir, *Dicționarul geografic al Basarabiei*, București 1904, p. 149

⁶⁰ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. III, București 1980, doc. 79, pp. 153-155

NĂRUJA

(comuna Năruja, Vrancea).

1702, aprilie 15: Neculai Vâlcă și feciorii lui Ion și Tănăsie, din Țara Românească, încredințează zapisul lor „la mâinile răzeșilor din satul **Năruja**, anume Stroe, Chiril, Crăstieniu și Dalicăi, ca să fie de mare credință, precum se știe că, venind noi de la Țara Românească, ne-am făcut două bordeie pe moșiile dumnealor, la Chee, în Simion, în vătăștina veche, și, alcătuindu-ne, ne-am așezat ca să dăm pe an câte 3 lei bătuți și pe câte secături și curături vom face să plătim câte 60 de parale pe an”. Martori la înființarea cătunului **Vâlcăni**: „Ursu Gege (Giagia), Toder Danțăș, Ion Spănu, Mihai Muscovce, Ion Bodescu”⁶¹.

1719, mai 19: Petrea, Constantin și Spiridon, nepoții lui Bălan, și Ioniță vând lui Vasile Dalica ot **Năruja**, drept 3 lei și jumătate bani gata, „o groapă în Munceii Pețicului, de fân și loc de casă, 3 fâlci și jumătate”, după ce „ne-am întrebat toți frații noștri și toate rudele noastre și nimeni n-a vrut să cumpere”. Martori: „Toader Baltag, Acsinte ot **Ruget**”⁶².

1768, mai 20: Zapisul prin care răzeșii din **Năruja** se învoiesc cu răzeșii din **Poiana** „de am dat Boziul, din scursura pâraului, alături cu pomii Neculicii, la vale, cum merge scursura Zăbăliei, și la deal culmea dealului și iese în vârful dealului prin Groapa Onii, și din vârful dealului

⁶¹ Sava, Aurel V, *Documente Putnene, I, Vrancea / Odobesti-Câmpuri*, Focșani 1926, doc. 86, p. 57

⁶² Sava, Aurel V, *Documente Putnene, II, Vrancea / Irești-Câmpuri*, Chișinău 1931, doc. 18, p. 12

apucă devale, prin pârâul Bozului, și apucă prin hotarul Valea Sării și pe vale până la movilă, însă movila, cea de unde se împreună Putna cu Zăbala, și apucă Zăbala în sus, până în pomii Niculcii, și pentru credință ne-am dat acest zăpis în mâna Poenarilor... ca să nu intre Poenarii în partea Nărujenilor, nici Nărujenii în partea Poena-rilor”⁶³.

1772, aprilie 14: Moștenitorii „babei Velica” se înțeleg să stăpânească „fiștecare partea sa, care de la Budă lui Topor ni s-a venit pe 3 frați și 2 surori câte 800 de prăjini, deosebit largul fâlcilor și la Didăoasa câte 6 fâlcii de frate, osebit pădure la toți frații, precum și sterp din față, și la Motoca 6 fâlcii, care s-au dat numai la 2 frați și la surori, iar pe Toader s-a dat cu toată partea la **Nereju** și în deal la **Năruja** 4 fâlcii, deosebit blânila de arat, care s-au aruncat pe 4 frați, 2 pogoane loc în pod, pe din jos de Vasile Nistoroiu, și seliște, baba Vălică, iarăși s-o împărțim pe doi frați și două surori, anume Andreiaș, Constandin, Arsănia și Maria, să avem a împărți frățeste”⁶⁴.

1774, iunie 26: Satul **Năruja**, ținutul Putnii, ocolul Vrancei, după recensământul lui Rumeanțev⁶⁵, avea **toată suma caselor 83**. Scădere rufeturi 24: 2 popi, 1 nevolnic, 21 poștași la Șândilari, 5 scutelnici schitului Vrancea. Rămân birnici 19. / **Birnici**: Necoară, muntean / Vasile Nistoroiul / Radul Răbăga / Sava sin (fiul) lui Lazor / Oance fiul lui Popa / Ștefan Coroiu / Soare Potop / Ursul

⁶³ Sava, Aurel V, *Documente Putnene*, I, *Vrancea / Odobești-Câmpuri*, Focșani 1926, doc. 146, pp. 100, 101

⁶⁴ Sava, Aurel V, *Documente Putnene*, II, *Vrancea / Irești-Câmpuri*, Chișinău 1931, doc. 33, pp. 23, 24

⁶⁵ ACAD. ȘT. RSS MOLD., *Moldova în epoca feudalismului*, VII, I, Chișinău 1975, p. 302

Stroe / Ion Păun / Toader Gavril / Ștefan Bodescul / Ion Stroe / Toader Nistoroiul / Hriste Gheba / Ștefan fiul popii Stan / Grigoraș Untrece / Ion Răbega / Tănasă, nemesnic / Petre, vătăman. // **Rufeturi:** Mărie, văduvă / Popa Mihaie / Popa Oance / Toader Gheba, poștaș la Șândilari / Vasile Bâra, la fel / Toader Berce, la fel / Șerban Berce, la fel / Ion Aga, la fel / Toader Chilimec, la fel / Anghel Horne, la fel / Toader Horne, la fel / Vasile Horne, la fel / Apostol Lepădatu, la fel / Ene Lepădatu, la fel / Gheorghe Grebănos, la fel / Șerban Grebănos, la fel / Stan, rotar, la fel / Vasile Mărtoiu, la fel / Ragul fiul lui Mărtoiu, la fel / Ștefan fiul lui Mărtoiu, la fel / Ion Mărtoiu, la fel / Ion, argat, la fel / Ștefan, la fel / Ion Frunză, la fel / Ion, ardelean, scutelnic schitului din Vrancea / Ion Nistroiul, scutelnic schitului din Vrancea / Ion Budan, scutelnic schitului din Vrancea / Vasile, olar, scutelnic schitului din Vrancea / Gavril, dogar, scutelnic schitului din Vrancea.

1794, iunie 21: Ion Șolomon și fiul său Banul vând lui Stan, feciorul lui Gligore sin (fiu) popii Stan, drept 64 parale, în **Năruja** „două prăjini în curmeziș, din meri spre apus, loc de casă, partea mea, ce mi s-a venit din cei patru bătrâni, care s-au venit, din tot bătrânul, tot câte două prăjini curmezișul”. Martori; „Mihai duhovnic, Anghel Andronic, Ștefan Ciută, Ion Șolomon, Nistor a Ștefanii, Ion sin Radul Stroe, Ștefan Grebănosul și Gheorghe Andronic. Și am scris eu, Manta Dascăl, cu zisa vânzătorilor”⁶⁶.

1795, aprilie 15: Andrei zet (ginere) Ștefan Buture, soția lui Rusanda și feciorii lor vând nemesnicului Ștefan ot **Neruja**, soției sale Gaftona și copiilor lor, pen-

⁶⁶ Sava, Aurel V, *Documente Putnene, I, Vrancea / Odobești-Câmpuri*, Focșani 1926, doc. 186, p. 128

tru 125 lei, „3 pogoane de vie în paragină și cu loc de căsoaie și o cadă, care vie este în dealul **Tifeștilor**, în cap viilor nemesnicului Ștefan, pe din jos, și alături cu jupân Iane grecul, pe din sus, și dinspre câmp se hotărăște cu Șirembet... Au fost de față diacon Alecse, Apostol Luca, vornic Vlad, Murguleț Sava, Toader Coman, Gligore al Dafin, Manea Pitar, Diacon Ion, Simeon Enoiu și Maria Săvoe. / Și am scris eu, dascăl Ion Brașovan, cu zisa lui”⁶⁷.

1798, august 2: Zapisul preotului Neagu Gegea ot **Șândilarii de jos**, dat „la mâna moșnenilor din **Năruja**, anume Constantin Gogoncea, Banul Corăiu, Banu Șolomon, Soare Andronic și Matei Dascal, precum să se știe că, având pricină între noi pentru Botul Hrăjimei și mer-gând acolo nemesnec Luca ot **Bârsești**, vornicul Ion Ponia ot **Șândilari de sus**, dimpreună cu toți sătenii din Năruja, așa s-au hotărât, ca să mai ia numiții o groapă, ce se cheamă Groapa Viezuniilor din Vârful Hâjmei, de la Brad, groapa din vale, din muchie în muchie, până în Re-gheul și dosul, până în râpă, până în pârâul Muscocii, devale, pe unde s-au pus și pietre pe semnele locului”⁶⁸.

1802, martie 17: Sătenii din **Nistorești** mărturisesc că „Toader Burceanu este om de moșie din satul **Nărugii**, anume Obrej, și are și moșii de coasă, care sunt față și pământuri de arătură bătrână și acum a făcut o curătură, a scos rădăcini. Și acum s-au sculat oameni din Nărujeni și i-au luat 3 oi pentru dijmă și nu este cu cale ca sî-i ia dijmă, că este om de hotar și de moșie”. Martori: „Constantin

⁶⁷ Sava, Aurel V, *Documente Putnene, I, Vrancea / Odobești-Câmpuri*, Focșani 1926, doc. 188, pp. 129, 130

⁶⁸ Sava, Aurel V, *Documente Putnene, I, Vrancea / Odobești-Câmpuri*, Focșani 1926, doc. 193, p. 132

Bâra nemesnec ot Nistorești, Vasile Aga, Sandu Bâra, Dumitru Stroe. Și am scris Theodor preot cu zisa lor”⁶⁹.

1814: Stoica Spurbăru (Spulber) adeverește, lui Ion Măciucă cel bătrân, că a „primit 30 lei pentru scoate-rea moșiei Vrancea de la Roznovanu, pentru 8 fâlcii pă-mânt și pădure din Tojanu, ce se începe din pâraul Tojanu, până în vârful muchiei”. / Adeverințe asemă-nătoare privind „scoaterea Vrancei din stăpânirea lui Rozdovanu” dau și Stoica Para din **Paltenu** (Nereju), precum și nemesnicii Necula Tuvene din **Poiana**, Petre din **Valea Sării**, Ștefan Ciută din **Colac**, Neculai Blănar din **Vidra**, Vasile ot **Găurile**, Gheorghică din **Spinești**, Ioan Dascălu din **Negrilești**, Toader Pomană din **Năruja**, Luca din **Bărsăști**, Ion Murgu sin Spinești, Toader Pricop din **Nereju** și preotul Luca din Nereju”⁷⁰.

1815, aprilie 21: Zapisul prin care „tot satul **Bărsăstii**” se obligă să strângă bani pentru anafora pentru „scoaterea moșiilor” Vrancei de sub stăpânirea lui Roznovanu, zapis pus la dispoziția „Sfinției Sale părintelui Șerban Bălan, Toader Țirde și Constantin Taftă, care sunt vechili răspunzători din partea noastră, a tuturor Vranceenilor”, semnat de „Radul nemesnic ot Bărsăști, Gheorghică Mateiu, Ion Cojocar, Vasile Zăbârciog, Radu Boștog, Ion Pogan, Ilie Cojocar, Ion Burloș, Toader Mortul, Ion a Mirci, Miron Pogan, Ion Mateiu, Ivan Istrate, Vasile Ochean, Pop Pavăl, Toder Mirce, Chirilă Mirce, Vasile Mărdare și preot Andrieș, care am scris cu primirea celor de mai sus iscăliți”. / Cu un conținut identic, există zapise

⁶⁹ Sava, Aurel V, *Documente Putnene*, II, *Vrancea / Irești-Câmpuri*, Chișinău 1931, doc. 55, p. 39

⁷⁰ Sava, Aurel V, *Documente Putnene*, I, *Vrancea / Odobesti-Câmpuri*, Focșani 1926, doc. 220, p. 179

semnate de preotul Alecsa, Ștefan Tuvene, Ion Caba, Cristian Boroș, Macoveni Tuvene, Ion Tuvene, Ștefan Grosu, Ion Grosu, Simion Tuvene, Ion sin (fiu) Toader, Simion sin Toader, Ion Șolom, Constantin Chetor, Ion Bușilă din satul **Poiana**, scris de dascălul Ion; / Pavel nemesnicul, Crucian Rusu, Dumitru Leche, Toma Babeș, Macovei Păun, Ion Dascălu, Ion Zbârciog, Ion Tănasie, Sandul Ignat, Ion Simion, Ion Ungureanu, Irimie Lazăr, Toader Simion, Apostul Lazăr, Toader Taftă, Ion Soare, Ion Taftă, Gheorghe Taftă, Simion Văcaru, Vasile Dumitrașcu, Ene Taftă, Ion Leche și Petre Șendre din satul **Negrilești**, scris de preotul Iordache; / Ion Chiciore, preotul Toader, Gheorghe Hrăstian, Toader Andronic, Ion Mohore, Ifteme Țăgănaș, Maței Sava, Ion Andrieș, Ion Corni, Toader Blăgoi, Vasile Vlad, Apostul Bălan, Dincu, Enache Lepădat, Enache Dumitru, Ioniță Poloboc, Ștefan Țigănaș, Stan Hârne, Vasile Corni, Toma Enache din satul **Năruja**, scris de Tănase dascălul⁷¹.

1901: „**Năruja**, comună rurală în județul Putna, plasa Vrancea, situată pe amândouă părțile gurii pe unde se varsă pâraul cu același nume în Zăbala, la 16 km de subprefectura plășii și la 53 km de capitala județului. E udată de pâraiele Năruja, Zăbala, Peticul, Reghiul și Săratul. Vârfurile de munți din această comună fac parte din lanțul munților Vrancei; la poalele lor sunt mine de sare. Se compune din cătunele: Lunca, Năruja, unde se află și primăria comunei, Petrești, Podul Năruja, Podul Stoica, Poenița, Reghiul și Stroești. Are o populație de 229 familii sau 997 suflete, din care: 198 agricultori, 13 industriași, 2 comercianți, 2 cu profesii libere, 342 muncitori și 20

⁷¹ Sava, Aurel V, *Documente Putnene, I, Vrancea / Odobești-Câmpuri*, Focșani 1926, doc. 224, pp. 185, 186

servitori, locuind în 238 case. Știu carte 61 persoane. Sunt 212 contribuabili. / Are o biserică parohială, cu hramul Cuvioasa Paraschiva; o școală mix-tă, construită de comună și frecventată de 29 copii. Locuitorii posedă: 30 pluguri de lemn; 4 mori de apă; 242 boi, 204 vaci, 69 cai, 1.864 oi, 71 capre și 161 porci. Sunt 250 stupi cu albine. Vii sunt de 6 hectare; cultură de cereale, pe mai mult de 500 hectare. / Industria și comerțul se practică de 2 comercianți de băuturi spir-toase, 3 fierari, 3 cărăuși. Sunt 5 pive și dârste și 7 he-răstrae. / **Năruja**, căzun în comuna cu același nume, situ-at pe amindouă părțile gurii pe unde se varsă Năruja în Zăbala. Are o biserică parohială, cu hramul Cuvioasa Pa-raschiva”⁷².

NĂSIPENI

(pe Bistrița, Lângă Laslăoani, Bacău).

1774, iunie 15: Satul **Năsâpeni**, ținutul Bacău, ocolul Bistriței de jos, avea, după recensământul lui Rumeanțev⁷³: **Toată suma caselor**: 22. Scădere rufeturi, însă 12: 10 scutelnici ai dumisale spătarului Ion Canta, 2 ruptași. Rămân birnici 10. / **Birnici**: Tomaș, dărăban / Gheorghe Cătău / Constantin Cătău / Mihaiu Cotor / Gheorghe Botăș / Martin Duma / Ianăș Cătăiu / Amberuș / Neculaiu Cojan / Benedik, secuiul / Mihaiu Ceceu / Ianăș

⁷² Lahovari, George Ioan, *Marele Dicționar Geografic al României*, volumul IV, București 1901, p. 452

⁷³ ACAD. ȘT. RSS MOLD., *Moldova în epoca feudalismului*, VII, II, Chișinău 1975, pp. 296, 297

Cotor / Petre Bortoș / Marin Cătăiu / Petre Farcăș / Ianăș
Portău / Andreeș Cătăiu / Antal Cătăiu / Ianăș Martinca /
Cătălina, săracă. // **Rufeturi:** / Enachi Duhalmu, ruptaș /
Vasile Duhalmu, ruptaș.

NASLAVCEA

(Novacăuți, azi Naslavcea, județul Edineț, Moldova).

1635, septembrie 15: Carte de împuternicire, dată de Vasile Lupu voievod sulherului Gheorghe Jora, „să aibă a lua de a zecea din **Hliniște** și din **Novacăuți** și a ține moară cu tot venitul, până când va plăti feciorul logofătului ce este dator, pentru că sunt puse zălog acele seliști și are zăpis pe 200 ughi, iar dacă va plăti, el va fi în pace”⁷⁴.

1643, iulie 2: Gheorghe Ștefan, al treilea logofăt, și Toma sulgerul și jupâneasa Eftimie, fata lui Gavril sulger, fac un schimb de moșii, „dând Gheorghe Ștefan satul **Hlineștii** (lângă Naslavcea, județul Edineț, Moldova) și **Novacăuții** (azi Naslavcea, județul Edineț, Moldova), la ținutul Hotinului, iar Toma sulgerul a dat a cincea parte de sat **Șerpeni** (comuna Șerpeni, județul Chișinău, Moldova)

⁷⁴ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXIII, București 1996, doc. 237, pp. 282, 283

și a cincea parte de sat **Pohoceni** (Pogăcenii, în satul Popenii, comuna Găgești, Vaslui)”⁷⁵.

1770-1772: Satul **Naslavcia**, ținutul Hotinului, ocolul Nistrului, avea, după recensământul lui Rumeanțev⁷⁶, **toată suma caselor: 28**. Scădere rufeturi 3: 2 popi, 1 dascăl. Rămân birnici 25. / **Birnicii:** Nicolae Hristișcăi / Antohe, cibotariul / Dumitru Holovei / Andrei Golițcăi / Timofte / Vasilco / Hepa / Marța Mazur / Andrei Ursuliac / Ion Pașa / Gavril / Ion Tătărcuțul / Hrihor, morar / Ștefan, morar / Iosip, morar / Eni Popa / Mihailo / Moisa, rus / Vasile Brehuniță / Ivan Huzerca / Iosip / Agapie, vornic / Vasile, vătăman / Nicolae Căzacu / Vasile Razumni. // **Rufeturi:** Popa Ian / Popa Simeon / Macsim, dascăl.

1904: „**Naslaucea**, rusește Naslavcea, sat în județul Soroca, pe malul drept al Nistrului, volosi Ortaci, la gura râpei Varcova. Vad peste râu, Are 200 case, cu o populație de 1.500 suflete de țărani români și rușini; biserică; o școală cu o clasă de Zemstvo; 310 vite mari, 270 oi”⁷⁷.

NĂSOEȘTI

(azi Cetățuia, comuna Strugari, Bacău).

⁷⁵ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. XXVII, București 2005, doc. 124, p. 125

⁷⁶ ACAD. ȘT. RSS MOLD., *Moldova în epoca feudalismului*, VII, II, Chișinău 1975, p. 152

⁷⁷ Arbore, Zamfir, *Dicționarul geografic al Basarabiei*, București 1904, p. 149

1491, septembrie 16: Întărit de Ștefan voievod Mărinii, fata Berinii, „moșii sate drepte a ei de pe Tazlău, anume Bereștii (comuna Berești-Tazlău, Bacău) și, pe din sus, Petrileștii (lângă Berești-Tazlău, Bacău) și Boșotenii (comuna Berești-Tazlău, Bacău), și, deasupra Nadiștii, satul anume Năsoeștii”⁷⁸. Hotarele, din vechi.

1570, aprilie 20: Întărit de Bogdan (Lăpușeanu) voievod mănăstirii Berzunțului, pe care „am ridicat-o noi”, drept miluire, cu uric pentru „jumătate de sat pe Bârlad, pe marginea Ezerului celui mare al Bârladului, ce este în gura Gerului, anume **Ciofreștii**, partea cea din sus... / Așijderi, altă bucată de loc, ce se numește **Obârșia** la Fundătura Nadișei, cuprind în hotarul **Naso-ieștilor** din sus, dintr-un drumușor ce vine de la drumul Sârbilor și merge, pe sun deal, marginea șesului, pe Fundătura Nasoieștilor, ce caută spre răsărit și merge spre Capățina, și din marginea șesului, din coasta dealului și cu Fundătura ce caută spre miază-noapte și spre deal, unde s-au cumpănit apa spre Bistrița, la Trebiș”⁷⁹.

1632, august 28: Întărit de Alexandru Iliăș voievod lui Dumitrașcu Solomon, care primește uric pentru „satul **Fântânelili** (Fântânele, comuna Hemeiș, Bacău) și cu vad de moară în Bistrița, ce este în ținutul Bacăului; care acel sat, din zilele vechi, din vremuri de demult, a fost în ocolul târgului Bacăului, ce l-a cumpărat el de la Gheorghită și de la frații lui Grigoraș și Vasile, feciorii răposatului Dumitrașcu Ștefan logofăt, drept 300 galbeni ungurești... / niște părți de moșie din sat **Năsoeștii** (azi Cetățuia, comuna Strugari, Bacău), ce iarăși este în ținutul Bacăului,

⁷⁸ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. III, București 1980, doc. 94, p. 187

⁷⁹ Codrescu, Theodor, *Uricarul*, vol. X, Iassi 1888, pp. 163, 164

ce și l-a cumpărat el de la Ștefan, fecior lui Tetiu, și de la Alexa, fecior Tomii, și de la Toma, fecior Zamfirei, nepoții lui Buzdugan, toate părțile lor din ocină, drept 55 taleri de argint. / Și iarăși, altă parte din Năsoești... ce și l-a cumpărat el de la frații Gheorghe și Ion, feciorii lui Grozav, nepoții Vișii Drăgoaia, dintr-un bătrân a patra parte, jumătate, drept 30 zloți bătuți. / Și iarăși... o ocină dintr-același sat Năsoești, cu loc de eleșteu și cu tot venitul, ce-i este lui schimb cu mănăstirea Berzunții, pentru o poiană ce se numește Pârjoaia... / Și iarăși... niște părți de ocină din sat de **Iadumireștii** (lângă Poduri, Bacău), ce este iarăși în ținutul Bacăului, ce și l-au cumpărat de la Mărica, fata Ilenii, nepoata Petrii, drept 15 taleri bani gata numărați. / Și iarăși... dintru acela sat Iadumireștii... ce și l-au cumpărat el de la frații Ion și Nastasia, drept 70 taleri... / Și iarăși... altă parte din Iadumireștii, ce și l-au cumpărat el de la Ion și Tudora, feciorii lui Toader diacon, drept un cal bun și 30 taleri numărați... / Și iarăși... altă parte de ocină din sat **Săcătura** (Secătura, azi Pădureni, comuna Mărgineni, Bacău), ce este iarăși la ținutul Bacăului, ce au cumpărat el de la Tiron, feciorul lui Dimitrie, drept 40 taleri bani buni. / Și iarăși... dintru același sat Săcătura... ce și l-au cumpărat de la Dumitru, Vasile și Nastasia, feciorii lui Trif, drept 40 taleri bani buni. / Și iarăși... din Săcătura, ce a cumpărat el de la Agafia, fata Șandrii, nepoată lui Petre biv vel armaș, drept 12 taleri numărați. / Și iarăși... niște părți de ocină din sat **Alboteștii** (lângă Poduri, Bacău), ce este iarăși în ținutul Bacăului, ce și le-a cumpărat el de la Chelsia și Loghina, fetele Măgdălinii, nepoatele Lupii, drept 45 taleri numărați, însă cu partea fratelui lor, a lui Constandin, fiindcă s-au tocmît cu dânsul ca să aibă el a stăpâni și părțile lor din **Petri-mănești**

(lângă Poduri, Bacău). / Și iarăși îi întărim altă parte de ocină din sat **Băsăștii** (comuna Pârjol, Bacău), ce este iarăși în ținutul Bacăului... ce și-a cumpărat el de la frații Lazăr, Petre Borza, Tănase și Dochia, feciorii lui Ion Pravăț, nepoții Lucăi, drept 40 taleri numărați”⁸⁰.

1645, noiembrie 1: Întărit de Vasile Lupu voie-vod, lui Ionașco și Lupu, feciorii lui Dumitrașco Solo-mon, „după judecata ce au avut înaintea domniei mele cu Vasile Ferindei, Dumitrașcu cu frații lui și alții... pentru părți din **Năsoești**”⁸¹.

1715, martie 3: Zapisul lui Grigorie, fiul popii Vasile, despre moșia **Berești**, „Precum știu că aam apucat de la părinți: Iar la Berești, mai mult am știut, că mi-a spus unchiul meu, popa Lupu, s-a fost cu Pepelea și cu alți răzeși, bătrânii locului, de au hotărâz. La Berești au fost 3 bătrâni, Busdugan, Păstrăv și Mândrul, iar partea Mândrească a vândut-o Pepelea mai toată; numai n-a vândut din acest bătrân ce s-a alege partea lui Gavril și a Alexiei, că aceștia sunt toți din Mândru. Și acum se împarte Bereștii numai în cei 2 bătrâni, Buzdugan și Păstrăv. Iar din Mîndrul numai ce s-a veni Gavrii și Alexiei, iar altă parte au vândut-o toată Pepelea, și stălpită pe din jos de biserica cea veche, bătrână, și se împart **Bereștii**, din lunca Tețcanilor, în jos. dintr-o poieniță, și din capul poieniței din sus, ce a stricat-o Taz-lăul, în jos, cu **Boșotenii** în jos, până din jos de biserica cea veche, bătrână, în hotar, și peste deal, și se pogoară în pâraul fânațelor și pâraul, peste deal, până în fund, la Turlui, și noi ținem partea

⁸⁰ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXI, București 1971, doc. 184, pp. 237-240

⁸¹ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXVIII, București 2006, doc. 238, p. 188

Păstrăvască, și cu alți răzeși, cine or fi din Păstrăv; și ținem și din Mândrul, partea Gavrii, de pe moașa (bunica) noastră Nastasia, a mamei mele, care a fost fată lui Trif, și Trif a fost fecior Anăsiei, fetei Gavrii, și Gavra a fost fecior Mândrului. / Iar din Buzdugan țin ficiorii lui Pătrașc și răzeșii lor; iar în bătrânii noștri n-au treabă; / iar la obârșia din hotarul **Nadeșei**, în sus, cât țin **Năsoeștii**, țin tustrei bătrânii Bereștilor, cu Cârligătura, cu vaea Blândului și podul Blândului, și trece peste Codru, până în Slatina Sârghilor; iar la obârșie, ținem fundătura cea Păstrăvească, și o ținem numai noi, că a fost vândută de Durghe lui Beldiman, și a răscumpărat-o moșul (bunicul) Ignat, și alți frați nu i-au întors, numai Ursul Floreș, și ținem fundătura toată, până în pisc, lângă seliștea Năsoeștilor, și toată costișa în sus, până în deal, și până în pârau, până în piscul lui Beldiman; iar piscul lui Beldiman ține 20 de prăjini, iară în sus este a noastră, până lângă fund, că în fund este puțină parte Brătilenească, și însemnată în niște copaci, și în ceea margine și în cealaltă, iar la orziște, în fundătura cea Măndrească, ținem partea Gavrii, că Gavra îi din Mândrul, și așa ținem la Berești, și la obârșie. / Iar la **Nadișa** sunt 4 bătrâni, Solomon, Stănilă, Trebeșan și Giurgiu, iar noi ținem partea cea Solomonească, și cine s-or mai afla din Solomon; și ținem și din Trebeșan, partea Gavrii; iar din Stănilă țin ficiorii lui Chițăș, și din Giurgiu, ficiorii lui Pătrașcu și cu răzeșii lor; iar în bătrânii noștri, ei n-au treabă, nici ficiorii lui Chițăș, nici ai lui Pătrașcu, ei n-au nici din Solomon, nici din Trebeșan. / Și pentru curături ce făceau ficiorii lui Chițăș, fiind ei trăitori la Nadișa, făceau Nadișa mai toată cură-turi, și ziceau că-s ale lor. Și mi-am întreat cu dânșii, la boieri mari, și i-am rămas, și mi-au făcut boierii și scrisoare la mână, cu

dreaptă judecată, de nu s-or afla și alți bătrâni să mărturisească, ei să nu se creadă, ci să fie tot locul împărțitor pe toți bătrânii. / Și așa se împarte la Nadișa. / Iar la Brătila, au ținut moșul (bunicul) Ignat, cu Leca, iar la **Negoești** și la **Orșa**, ținem partea Puiască și Solomonească, din popa Boncoș, și din popa Ioan Demul; iar la **Fârloești** și la **Moinești**, și la **Beleghet**, ținem partea Șoșască, cu al de Moței și cu cine or mai fi răzeși. Această scrisoare să se știe pe unde avem moșie și din cine ținem”⁸².

1731, martie 20: Ispisoc de judecată de la Grigore Lupu voievod, după ce egumenul de Berzunți „a arătat o mărturie de la marele spătar Iordachi Cantacuzino, mărturisind cum din porunca noastră, ca să ia seama călugărilor de Berzunți cu Zbera șătrarul, cu Iliescu și cu alți răzeși mulți din satul **Năsoiești**, care este în ținutul Bacăului, și să aleagă moșia mănăstirii, din dresese ce va afla că are la acel sat Năsoiești; deci, strângând pe Zbera șătrarul, Iliescu, Velisarie din Bacău, Ursu Hardubeiu, Văscan, Toader Ruseiu, Dospineștii și alți mulți moșinași din acele sate, și luându-le seama pe ispisoacele lor, s-a aflat cum a cumpărat mînîstirea Berzunți, de 815 lei, cu ispisoace domnești de la Iancul voievod, Ieremia voievod, Petru voievod și de la alți Domni întăritori; aflatu-s-a și neamul lui Solomon, din care trag Zbera șătrar, Iliescu și Velisarie și neamurile lor, cumpărătură, în același sat de 130 lei, cu ispisiv de la Alexandru Iliăș voievod, care vânzători s-au aflat că a schimbat Solomon cu călugării de Berzintzi, dând călugării părțile lor din Năsoiești lui Solomon, iar Solomon le-a cumpărat un loc, care se cheamă Prăjoaia, nici zapis nu au de schimbătură... și s-a ales tot satul Năsoiești în

⁸² Codrescu, Theodor, *Uricarul*, vol. XVII, Iassi 1891, pp. 255-258

patru părți sau patru bătrâni, dintr-aveștia să țină mănăstirea Berzunți jumătate de sat, doi bătrâni din sus, care sunt alături de alte moșii ale mănăstirii, iar un bătrân Solomon să-l țină neamul lui Solomon și cu Ursachi Ursu Broștianu; iar un alt bătrân să-l țină ceilalți moșinași Dospinești și alții, care ar mai fi”⁸³.

1781, august 22: **Hotarnica Năneștilor**, făcută de paharnicul Matei Hurmuzache, din porunca lui Constantin Dimitrie Moruz voievod, „din jaloba egumenului de la mănăstirea Berzunțul, pentru jumătate de sat **Nasoești**, ce este la ținutul Bacăului, pe pârau Nadișei, deosebit de jumătate de sat ce este răzeșesc, că, la anul 1779, s-au sculat răzeșii și, dând jalobă măriei sale, lui vodă, arătând că egumenul le împresoară o bucată de loc, după jaloba lor s-a orânduit hotarnic, pe șătrarul Iordache Iliescu, și cu hotărârea ce s-ar fi făcut, ar fi împresurat moșia mănăstirii, nefăcând nici o cercetare scrisorilor mănăstirii; și fiind eu rânduit, din poronca măriei tale, am mers la numita moșie și, strângând pe toți răzeșii și împrejurașii, fiind fața și egumenul de la mănăstirea Berzunțului, întâi am zis egumenului ca să-și scoată hotarnica din let **1729** (7237), mai 28, care este iscălită de răposatul Iordache Canta, vel (mare) spătar, în care hotarnică arată că a măsurat tot satul **Nasoești**, în stânjeni, în curmezișul moșiei au găsit 100 funii, și funia de 21 stânjeni, și au pus și pietre hotar; au mai scos ispisocul de la răposatul măria sa Grigore Ghica voievod, care ispisoc întărește hotar-nica. / Am zis și răzeșilor să-și scoată și ei scrisorile ce au, și ei au răspuns că nici hotarnică, nici alte scrisori n-au; și văzând eu că răzeșii nici o scrisoare nu au, ci numai cu gura pricinuiesc, am purces, împreună cu toți răzeșii, să-mi arete pe unde au

⁸³ Codrescu, Theodor, *Uricarul*, vol. X, Iassi 1888, pp. 170-173

fost hotarele vechi, și unii din răzeșii mai bătrâni, anume diaconul Zaharia și Gavril păcuraru, ce au moșie în Năsoești, în partea răzeșească, mi-au arătat că a fost un bour într-un copac, dinspre răsărit, și de acolo drept spre apus. În muchie, lângă un fag, unde a fost și piatră hotar, și de acolo drept spre apus mi-au arătat iarăși, într-un pisc, că a fost piatră hotar, care, căutând-o, s-a și găsit piatra, și de acolo drept la o fân-tână, ce se numește fântâna lui Cotarlă, și de acolo drept înainte mi-au arătat că a fost bour în doi copaci, în marginea pădurii, care copaci s-au găsit, dar fiind pârliti de foc, nu s-a putut cunoaște, dar toți răzeșii au arătat că a fost bour, și ca să lipsească prepusurile, deosebit că s-au găsit toate semnele după hotarnică, am făcut funie de 21 stânjeni, și stânjenul de 8 palme, care măsură de palmă s-a trecut în dosul măturiei acesteia, și am început a măsura din piatra din jos, care piatră desparte moșia Nasoești de moșia Nadișa, și am purces a măsura în curmezișul moșiei, în sus, până la piatra ce au arătat răzeșii de mai sus numiți, că a fost lângă un fag, și s-au găsit 52 funii, iar stânjeni fac 1.092, și acolo, lângă fag, dinspre răsărit, s-a pus piatră hotar, cum și bour în fag, și după hotarnica veche, acum sunt mai mulți stânjeni partea răzeșilor, 42, și am cunoscut că altă nu este, fără numai că stânjenul a fost mai mare atuncia, și acum mai mic, și pentru ca să nu mai fie pricină, am lăsat tot după semnele vechi, rămânând aceștia în partea răzeșilor, fiind și cu primirea părintelui egumen, și aieva s-a cunoscut că, cu hotărârea ce a fost făcut, șătrarul Iordache Iliescu, nefăcând nici o cercetare scrisorilor mănăstirii, a fost făcut împresurarea moșiei mănăstirii, luând o bucată de loc mare, o dăduse răzeșilor, și de aici se desparte moșia răzeșilor, partea din jos, iar în sus este a mănăstirii, și din fagul ce am arătat că am pus

piatră hotar și bour, dinspre apus, am început a măsura cu funia drept la vale, până în șes. în malul păraului, unde s-au făcut 10 funii, s-a pus altă piatră hotar, și de acolo, trecând păraul drept la deal, unde a ajuns măsură 8 funii și 7 stânjeni, în deal s-a pus altă piatră hotar, care piatră caută spre **cetățuie**, asupra fântânii lui Cotărlă, și de acolo, drept la vale, măsurând 9 funii, s-a pus altă piatră hotar, lângă fântâna lui Cotărlă din sus, și cu aceasta piatră hotar s-a despărțit moșia mănăstirii Berzunțului dinspre a răzeșilor, iară marginea moșiei Nasoești din sus se hotărăște cu alte părți de moșie a mănăstirii, ce se numesc **Obârșia**, iar în lungul moșiei n-am putut ca să îl măsoar în stânjeni, fiind pădure la amândouă capetele, și primindu-se, atât egumenul, cât și răzeșii, am dat această hotarnică spre încredințare, în care am iscălit”⁸⁴.

1813, septembrie 19: Scrisoarea comisului Costache Caragea, „din porunca lui Alexandru Calimah voievod, ce mi-a adus-o Ioan Nor, Pintilie Berilă, Vasilie Miron și Vasilie Berilă, cu alți ai lor răzeși, ca să le hotărăsc moșiile ce au pe apa Tazlăului, la ținutul Bacăului, anume **Bereștii**, **Petrileștii**, **Boșotenii**, **Nadișa** și **Năsoieștii**, și să cercetez pentru împresurările ce ar fi pătîmind arătatele moșii dinspre moșia **Tetcanii** a lui Dimitrachi Roset și dinspre moșia **Călugăra** a banului Răducanu Roset... să le scot de sub toată împresurarea și să măsoar în lung și în curmeziș, cu stânjeni gospod (domnești), stălpind și cu pietre hotare, care, de se va arăta vreo parte nemulțămîtă, să nu o stălpesc cu pietre hotare, ci, dând mărturie și hartă închipuitoare de starea locului, după meșteșugul ingineresc, să meargă la Divan. / După poruncă, mergând la fața locului și strângând pe toți răzeșii

⁸⁴ Codrescu, Theodor, *Uricarul*, vol. X, Iassi 1888, pp. 173-176

bătrâni și tineri, am intrat în cercetare și, scoțându-ne răzeșii mai întâi un suret de pe un ispisoc de la Ștefan voievod din leat **1491** (6999), întru care întărește Mărinei, fetei lui Berilă, moșiile **Berești**, de mai sus, **Petrilești** și **Boșoteni**, și mai presus de **Nadișa**, **Năsoești**. / Al doilea, alt suret de pe un uric sârbesc, iarăși de la Ștefan (cel Mare) voievod, din let **1497** (7005), martie 8, întru care întărește lui Ioniță Nadișu, feciorul lui Mihăilă, satul **Nadișa**, care și el l-a avut cumpărătură de la Mihail Berescul, în 60 de zloți tătarești. / Al treilea, un suret de pe un ispisoc sârbesc de la Bogdan (Lăpușneanu) voievod, din leat **1569** (7077), august, întru care întărește lui Trif și femeii sale Todosca, din a patra parte de sat **Nadișa**, din a cincea parte, din trei părți, o parte, pe care le-a cumpărat de la Simion feciorul Andrușcăi, nepot Mușei, strănepot lui Ioan Nadiș, din ispisocul ce au avut strămoșul său Ioan Nadiș, cum și altă cumpărătură, ce au avut de la Vașcu, feciorul Lucăi, nepot lui George Hrătan, din ispisocul ce l-a avut George Hrătan, din jumătate de sat **Turlui**, din a noua parte, din a treia parte, din trei părți, o parte. / Deci văzându-se uricele acestea, am întrebat pe răzeși unde au acea împresurare și ei mi-au aratat că dinspre apus s-ar fi împresurând, la moșiile **Nadișa** și **Boșoteni**, de către moșia **Tețcani** a lui Dumitrache Roset, iar dinspre răsărit s-ar fi împresurând capetele moșiilor **Nadișa** și **Năsoești** de către moșia **Călugăra** a banului Răducanu. / Pentru aceea, făcând știre să vină la fața locului, cu scrisorile ce vor fi având, sau să trimită vechili, banul a dat răspuns că nu poate să vină, nici vechili să trimită, neavând scrisorile aici ; la care răzeșii au arătat, că, în vremea ce au dat jaloba la Iași, fiind și banul, a dat răspuns că nu poate să vină, nici vechil să trimită, neavând scrisorile aici, la care răzeși au arătat, iar, mai

mult nu s-a scris, nefiind trebuitoare și fără lucrare, pentru că aga Tețcanul a fărmat cu judecată această mărturie, și răzeșii de **Năsoești** și-au hotărât moșia **Nadișa** cu fostul domn Ioan vodă, ce atunci era postelnic”⁸⁵.

1901: „**Năsoești-Cetățuia**, moșie în județul Bacău, plasa Tazlăul de sus, comuna Nadișa, aparținând statului și aducându-i un venit de 3.100 lei. Înainte de secularizare, ținea de mănăstirea Berzunțul. Pe această moșie au fost ceartă și judecăți dese între răzeșii și egumenii mănăstirii Berzunțul. Astfel s-a întâmplat la 1781, pe timpul Domnitorului C. Moruzi-Voevod, în urma jalbei dată de egumenul Ghenadie, ca să se hotărânicească din nou părțile de moșie. Acestea s-au hotărât definitiv, de către Matei Hurmuzache, în favorul mănăstirii. / **Năsoești-Particulari**, subdiviziune a satului **Năsoești-Răzeși**, situat pe pârâul Nadișa, la 2 km de satul Nadișa (școala). Are o populație de 58 familii sau 225 suflete; o biserică catolică, clădită, în 1865, de locuitori; 2 cârciumi. Vite: 16 cai, 113 vite mari cornute și 56 porci. / **Năsoești-Răzeși**, cătun al comunei Nadișa, situat pe dreapta pârâului Nadișa, la 2 km de satul Nadișa (școala). Are o populație de 77 familii sau 301 suflete; o biserică ortodoxă, deservită de 1 preot și 1 cântăreț, clădită de locuitori, la 1777. Vite: 15 cai, 193 vite cornute și 7 porci”⁸⁶.

⁸⁵ Codrescu, Theodor, *Uricarul*, vol. X, Iassi 1888, pp. 176-179

⁸⁶ Lahovari, George Ioan, *Marele Dicționar Geografic al României*, volumul IV, București 1901, p. 453

NĂVÂRNEȚI

(comuna Năvârneții, județul Bălți, Moldova).

1624, martie 27: Întărit de Radul Mihnea voievod marelui vornic Necoară, care primește uric pentru „satul **Măgura** (ținutul Dorohoi, Botoșani) din ținutul Dorohoi, care acest sat a fost al nostru drept domnesc, ascultător de ocolul Dorohoi”; „satul **Trifăuții** (comuna Vasilcău, județul Soroca, Moldova) din ocolul Soroca”; / „satul **Șirăuții** (regiunea Cernăuți, Ucraina) din ținut Hotin, pe malul Prutului, și două fălci de vie în Dealul Porcului, de sub pădure la **Cotnari**, care acest sat și aceste vii sunt danie cneaghinei lui, Todosia, de la Cârstina pârcălă-boaia, pentru multă avere pe care a dat-o ea pentru Lozinschi, când l-a scos de la tătari”; / „a patra parte din tot satul **Huhurezi** (lângă Limbenii Vechi, județul Bălți, Moldova), pe care și l-a cumpărat de la Căzaca, cnea-ghina lui Trifan postelnic”; / satul **Rădeștii** (în braniștea Bohotin, Iași), în ținutul Iași, pe Prut, cu vad de moară la Prut, pe care l-a cumpărat de la Ionașco Stroici, fiul lui Lupul Stroici logofăt, pentru 300 de ughi galbeni”; „altă parte din satul Huhurezii, din împărțeața acestei părți în trei părți, pe care și le-a cumpărat de la Simbotin, nepotul lui Luca, și de la Ionașco, nepotul Andreicăi, și Ionașco, și Buzdugan, toți nepoții și strănepoții lui Luca, pentru 200 de talei bătuți”; / „altă jumătate dintr-un bătrân din același sat, pe care și-a cumpărat-o de la Agafia, pentru 10 taleri”; / „toată partea lui Mihăilă din **Cajva** (azi Cajba, raionul Glodeni, Moldova) din ținutul Iași, pe care și-a cumpărat-o de la

Gheorghe și frații lui Gligorie și Pătrașco, fiii lui Toader, nepoții lui Mihăilă”; / „miluire de la Ștefan Tomșa voievod, satul **Giulinții** (sat inclus în Miorcani, Botoșani) în ținutul Dorohoi, pe râul Prut, care acest sat a fost al lui Gheorghe, pârcălab de Hotin, și s-a luat ca domnesc, pentru că n-a rămas nimeni dintr-însul”; „satul **Năvârneții** (comuna Năvârneții, județul Bălți, Moldova), iarăși îi este danie de la Ștefan Tomșa voie-vod”⁸⁷.

1904: „**Năvârnețul**, sat în județul Bălți, așezat la confluența pâraielor Ustea și Obreja. Face parte din volost Folești. Lângă sat sunt două heleștee mari. Are 143 case, cu o populație de 682 suflete. Țăranii posedă pă-mânt 1.211 deseatini. Proprietara Ana Donici, 1.789 de-seatini. Țăranii se ocupă și cu albinăritul. Sunt vii și grădini cu pomi”⁸⁸.

NĂVÂRNIENI

(sau Năvârniți, comuna Liești, Galați).

1643, februarie 10: Zapis de mărturie de la Andreiaș șoltuzul și cu 12 pârgari din târg din **Bârlad**, și preotul Chiriiacu și Ionașco Dinga din **Bârlad**, Andonie protopopul și Grozav vătămanul din **Năvârnieni** (sau Năvârniți, comuna Liești, Galați), în care scriu cum au venit Constantin, feciorul lui Avram din satul **Tomești**

⁸⁷ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XVIII, București 2006, doc. 187, pp. 259-262

⁸⁸ Arbore, Zamfir, *Dicționarul geografic al Basarabiei*, București 1904, p. 149

(comuna Pogana, Vaslui), și a vândut căpitanului Bofe și jupânesei Ilința, drept 28 lei bătuți, „un bătrân din sat din **Crețeni** (în Perieni, comuna Perieni, Vaslui), ce s-a ales partea părinților săi, cu vad de moară în apa Tutovei, ce este în ținutul Tutovei”⁸⁹.

1644, martie 22: Porunca dată de Vasile Lupu voievod lui Tudor, căpitanul de **Chiliani** (Chilieni, comuna Coroiești, Vaslui), după ce „s-au jeluît înaintea domniei mele Ion Teleagă din **Năvârniți** (comuna Liești, Galați) pe Corui, comisul din **Boicani** (Băicani, comuna Coroiești, Vaslui), zicând că a cumpărat o ocină de la Gligorie Cofă, un bătrân din satul **Colfășeni** (azi Colpășeni, comuna Coroiești, Vaslui), iar Corui comis se scoală de-i ia ocina, și bătrânul, și cumpărătura, și taie hotarul și nu vrea să dea lui Ion Teleagă nimic. / Drept aceea, tu să mergi și să strângi oameni buni și să socotiți acea ocină și tot acel bătrân ce a cumpărat Ion Teleagă de la Gligorie Cofă, din deal în deal, și cu vad de moară și cu tot ve-nitul. Iar voi să faceți lege dreaptă, ca să-și țină Ion Teleagă ocina și bătrânul din satul Colfășeni”⁹⁰.

⁸⁹ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXVII, București 2005, doc. 25, p. 29

⁹⁰ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXVII, București 2005, doc. 263, p. 236

NĂVRĂPEȘTI

(comuna Miroslăvești, Iași).

1626, mai 2: Întărit de Miron Barnovschi voievod lui Sanson, care cumpără, cu 30 taleri, de la Ionașco din **Năvrăpești**, feciorul lui Drăghici, nepotul Drăguței, „ce se va alege din sat Năvrăpești, dintr-a treia parte dintr-acel sat, din partea lui Drăghici a cincea parte”⁹¹.

1627, mai 18: Zapisul lui Pătrașco Ciogolea din Vlădești și Gligorie Nemțeanu, prin care mărturisesc „cum și-a pus astăzi zi Costantin ot **Vlădești** pentru 30 de taleri, să întoarcă lui Popovici din **Năvrăpești**, pentru o casă ce au vândut feciorii Blendii, Pașco și Căzan, ce au avut ei de moșie în Năvrăpești. Însă zi și-au pus dinaintea noastră, de astăzi, mai 15, până a treia zi. Dacă-i va da Costantin lui Popovici banii deplin, nici o treabă Popovici cu acea ocină să nu aibă; iar de nu vor fi banii la zi, cum s-a prins Costantin, de-aici nici o treabă să nu aibi Costantin cu acea ocină și nici volnic altă dată a o întoarce, căci Popovici l-a lăsat să întoarcă. El la zi bani n-a avut”⁹².

1627, mai 18: Zapisul lui Pașco și Căzan și nepoata lor Mariia, feciorii Maghiții din **Botești** de ținutul Sucevei, nepoți lui Trifan de Botești, prin care mărturisesc că au „vândut o casă, ce am avut de moșie de pe moșul nostru Trifan, în sat **Năvrăpești**, cu tot locul ce i se va veni acelei case, în vatră, și în fânaț, și în pomăt, întru tot ce i se va

⁹¹ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XIX, București 1969, doc. 57, p. 76

⁹² AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XIX, București 1969, doc. 208, pp. 286, 287

veni locul acelei case și cu om într-acea casă... fratelui nostru, Macsin Popovici din Năvrăpești, drept 30 de taleri bătuți, dinaintea a mulți oameni buni megieși: Ignat, Toader Harcul și Tănăsie de **Verișeni**, Cozma din **Soci**”⁹³.

1627, mai 19: Întărit de Miron Barnovschi voievod, în baza zapiselor de mărturie, lui Maxin Popovici „o casă cu oameni în satul Năvrăpești și cu jirebie în vatra satului și în câmp, și cu grădină și cu fânaț”⁹⁴.

1627, decembrie 13: Zapisul lui Ștefan Blendea, pârcălab de Roman, și al feciorilor lui, Căzan și Pașco, prin care mărturisesc că au „vândut o casă de ocină, cu tot venitul, din sat de **Năvrăpești**, ce acea casă a fost de moșie de pe jupâneasa Blendei, anume Erena. Și s-a scu-lat Maxin Popovici de o au cumpărat, i-au dat bani gata 25 galbeni întru mâinile lui Ștefan Blendea și a feciorilor săi Căzan și Pașco... Și au fost într-această tocmeală Ghiorghe Năvrăpăscul, Ionașco Botăș din **Miroslăvești**, Ionașco Bandur din **Botești** și Hilip șetrărel din **Vereșeni**”⁹⁵.

1634, august 12: Întărit de Vasile Lupu voievod vornicului Gheorghe Năvrăpăscul și lui Nacul, feciorul lui Brut, care se pârăseră „cu Sanson, pentru niște părți de ocină ce a cumpărat Sanson de la Ionașco și de la Gli-gorcea, și de la Luna, și de la Todosia, toate părțile lor din **Năvrăpești**. Deci au rămas Năvrăpăscul vornicul și Na-cul Brut (fiind neamuri mai apropiate – n. n.) pe Sanson, ca să

⁹³ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XIX, București 1969, doc. 209, pp. 287, 288

⁹⁴ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XIX, București 1969, doc. 211, pp. 291, 292

⁹⁵ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XIX, București 1969, doc. 272, p. 366

aibă a-i întoarce tot ce va fi dat Sanson pe acele părți de ocină, bani, vite, ce va fi dat, tot să-i întoarcă și să nu mai aibă treabă cu acele părți”⁹⁶.

1635, ianuarie 15: Zapisul soborului mănăstirii Agapia, în care mărturisesc despre „cum ne-am pe bucatele ce-au rămas de la Maxin Popovici și de la femeia sa Sofiana, de le-am împărțit în jumătate. Și am dat și casele, cu un loc de casă, ce au fost acolo. Și ne-au dat 40 de stupi. Și acel loc de casă l-am dat cu tot venitul ce are în **Năvrăpești**”⁹⁷.

1644, mai 10: „Smeritul ieromonah Spiridon” vinde lui Pătrașco Brut și Nacului Brut, „loc de două case, anume din **Năvrăpești** (comuna Miroslăvești, Iași), pentru că o soră mai mică a mea a vândut din sat din **Pășcănei** (orașul Pașcani, Iași) loc de patru case”⁹⁸.

1644, decembrie 21: Scrisoarea fostului clucer Ștefan Boul despre „cum au venit Nacul Brut din **Năvrăpești** (înglobat în Miroslăvești, comuna Miroslăvești, Iași) și cu Samson din **Dobrulești** (lângă Boureni, comuna Moțca, Iași), ca să-i judecăm pentru niște părți de ocină din satul Năvrăpești, ce-a fost cumpărat Samson de la niște rude ale Nacului, anume de la Ionașco, Gligorcea, Todosie și Luna, nepoți Drăguței, drept 132 taleri. Iar Nacul Brut a zis că este seminție mai aproape și se cade să o întoarcă, că Samson n-a avut nici o treabă în acel sat. Deci Samson, văzând că se cade Nacului să întoarcă acea

⁹⁶ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXII, București 1974, doc. 235, p. 264

⁹⁷ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXIII, București 1996, doc. 11, p. 14

⁹⁸ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXVII, București 2005, doc. 321, pp. 309, 310

moșie, el a poftit să-i întoarcă banii, toți câți scrie în zapis. Iar Nacul Brut i-a întors toți banii deplin și i-a mai și dat 4 galbeni buni pentru alte cheltuieli ce-a cheltuit Samson pentru acele părți de ocină. / Și în tocmeală s-au întâmplat popa Gligorie, Vasile Borșea și Ion de **Dobru-lești**, Gheorghe Răspop și Gligorie Botăș din **Miră-slăvești** (comuna Miroslăvești, Iași), Pătrașco a Lupei, Luca, Maței și Andreica din **Ciohoreni** (comuna Miroslăvești, Iași), Ionașco Poșchin din **Hăsnășeni** (înglobat în Cogeasca, comuna Lețcani, Iași), Vasile Muste, Gheorghe și Vasile curteanul din **Năvrăpești**”⁹⁹.

1644, decembrie 20: Drăgan și Bălan, feciori Nechitei, nepoții lui Drăghici, vând Nacului Brut, drept 15 taleri bătuți, „din **Năvrăpești** (comuna Miroslăvești, Iași), toată partea noastră câtă se va alege... înaintea lui Vasile, Ion și popa Gligori din **Dobrulești** (comuna Moțca, Iași), Gheorghe Răspop li Andreica și Maței ot **Ciohorăni** (comuna Miroslăvești, Iași) și Pătrașco a Lupei ot **Miro-slovești** (comuna Miroslăvești, Iași)”¹⁰⁰.

1644, decembrie 20: Vasile, feciorul lui Fârtat și al Candachiei Nacului Brut, drept 25 de taleri bătuți „din **Năvrăpești** (comuna Miroslăvești, Iași), toată partea mea câtă se va alege... dinaintea lui Vasile, Ion și popa Gligori din **Dobrulești** (comuna Moțca, Iași), Gheorghe Răspop li Andreica și Maței ot **Ciohorăni** (comuna Miroslăvești, Iași) și Pătrașco a Lupei ot **Miroslovești** (comuna

⁹⁹ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXVII, București 2005, doc. 453, pp. 430, 431

¹⁰⁰ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXVII, București 2005, doc. 467, p. 447

Miroslăvești, Iași)”¹⁰¹.

1901: „Năvrăpești sau Sohodorul, pârau în județul Suceava, udă satul și comuna Miroslăvești, pe o lungime de 7 km și se varsă în Moldova”¹⁰².

NEAGĂȘEȘTI

(lângă Coman, comuna Sănduleni, Bacău).

Întărit, în **18 mai 1438**, de Ilie voievod, lui Giurgiu Ungureanu, „din vislușenia nepotului său de soră, Ulea, și a fratelui său, Iuga”, care primește uric pentru „două sate pe Turlui, anume Porceștii și Neaghișești; iar după moartea lui, unde este casa lui, pe Nevira, jumătatea acelui sat, lui Ulea singur”¹⁰³.

¹⁰¹ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. XXVII, București 2005, doc. 468, p. 447

¹⁰² Lahovari, George Ioan, *Marele Dicționar Geografic al României*, volumul IV, București 1901, p. 454

¹⁰³ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. I, București 1975, doc. 183, p. 258

NEAGOMIREȘTI

(lângă Iorcani, comuna Tătăruși, Iași).

1443, noiembrie 29: Întărit de Ștefan voievod mănăstirii Probota, care primește uric pentru satele „pe Pobrata, trei sate, anume Neagomirești, și Iurcești, și Bodești, și moara, și, pe Prut, anume Grabăuți, și Ciulenești, și Berești, și, pe Botne, Râpcinți și cu moară pe Telița, și prisaca Visoca, și Creucani, și Rădăuți, și Balan, și unde este Șandru, și, pe Bahlui, sub Hârlău, unde este Mihailo și cu moară... Iar hotarul acestor sate să fie după hotarele lor vechi, pe unde au folosit din veac”¹⁰⁴.

NEAGOMIREȘTI

(comuna Bogdănești, Vaslui).

1480, septembrie 17: Întărit de Ștefan voievod lui Mircea, fiul lui Micul Orgoaie, nepotul lui Ștefan Orgoaie, care primește uric pentru „satele Orgoești și Neagomirești la obârșia Hovrăiatei”¹⁰⁵. Hotarul, din veac.

1499, noiembrie 26: Întărit de Ștefan voievod mănăstirii Dobrovăț, danie domnească, Ștefan cel Mare

¹⁰⁴ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. I, București 1975, doc. 243, pp. 345, 346

¹⁰⁵ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. II, București 1976, doc. 230, pp. 351, 352

primind, la schimb, de la Crâstina, fiica lui Voislav și de la nepoata ei de soră Nastasia, fiica Anușcăi, nepoatele lui Ivan Damianovici, „trei sate pe Dobrovăț, anul anume **Rușii** (Dobrovăț-Rușii, contopit cu comuna Dobrovăț, Iași), unde a fost curtea lui Stan al lui Popa, alt sat **Călugărenii** (comuna Dobrovăț, Iași), unde a fost Giurgiu Călugăru, al treilea sat **Dumeștii** (Dumasca, comuna Tăcuta, Iași), unde a fost Dadul, care sate au căzut în partea lor, din satele bunicului lor Ivan Damianovici – Vodă oferind „patru sate în schimb pentru acele sate: două sunt pe Bujor, unul **Dumbrăveni** (comuna Dimitrie Cantemir, Vaslui), unde a fost Belici, altul **Radotești** (comuna Dimitrie Cantemir, Vaslui), unde a fost Borta... căci schimbase acele două sate bunicul nostru Alexandru voievod cu mănăstirea Bistrița”, care dăduse „trei sate pe Bistrița, mai sus de Bacău, anume **Birăeștii** (Gherăiești, înglobat în Bacău), unde a fost Birai, și **Vlăcsănești** (înglobat în Bacău) și **Manoilești** (Manuilești, înglobat în Bacău)”, „al treilea sat li l-am dat pe Berheci, anume **Davideștii** (nelocalizat, Bacău), unde a fost David”, cumpărat cu 240 zloți de la Gheorghe, fiul lui Negrilă ploscar... „al patrulea sat li l-am dat pe Hovrăleata, anume **Neagomirești** (lângă Orgoiești, comuna Bogdănești, Vaslui), mai jos de **Orgoiești** (comuna Bog-dănești, Vaslui)”, cumpărat cu 150 zloți de la Filip, Tudoran și sora lor, fiii lui Mircea, nepoții lui Micul Or-goae”¹⁰⁶. Hotarul, din veac.

1528, mai 18: Întărit de Petru (Rareș) voievod paharnicului Felea, care primește, drept danie domnească, satele confiscate, pentru „hainie” de la fostul vornic Petru

¹⁰⁶ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. III, București 1980, doc. 247, p. 444-446

Cărăbăț, „când s-a ridicat, cu alți necredincioși (Coste pârcălab, Ivașco logofăt, Sima vistiernic, uciși la Roman, Trotușan logofăt, Maxim Udrea, Secuian paharnic, Ioan Păstrăv și frații lui din Huși – nota traducătorului), un tâlhar asupra nepotului de frate Ștefan voievod și asupra pământului nostru. Acestea toate... anume **Orgoeștii** și **Negomireștii**, deasupra Hovriletii, și jumătate de seliște, care acum se numește **Vlădeștii**, tij (la fel) la Hovrileta, și parte din **Bogdănești**... după vechile hotare, pe unde din veac au umblat”¹⁰⁷.

1529, martie 16: Întărit de Petru (Rareș) voievod fraților Pârul, Ion și Niacșa, feciorii Oanei Tălmaci, care primesc ispisoc pentru moșiile „tatălui lor Oană Tălmaci, din uric și din dresuri ce au de la părintele domniei mele Ștefan voievod... un sat, anume **Ruseni** pe Tutova, trei părți din satul **Davidești** pe Berheci, unde a șezut David, părțile cele din jos ale satului **Siminești** pe Tutova și pe Bârlad, satul **Neagomirești**, unde a șezut Dragomir Petre, din sus de Crivești, și peste Prut, satul la Maluri **Tomeștii**, cu moară, un loc în pustiu, din sus de Troian, pe Cahul, la fântâna Zeletinului, anume **Spriia**, și pe Tutova, satul unde a șezut Mir, două locuri din pustiu Tecuciului, și o seliște pe Dimaci, unde se cheamă seliștea **Lalova**, și moară în Dimaci, și altă seliște din pustiu, la **Olteni**, între Caloianu și Naneștii, anume **Lungociul**”¹⁰⁸.

¹⁰⁷ Antonovici, Ioan Preotul, *Documente Bârlădene*, IV, Bârlad 1924, doc. 10, pp. 18-20

¹⁰⁸ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. IX, Iași 1914, pp. 16, 17

NEBĂDĂUȚI

(Crainicăuți, numit după stăpânul satului, Năbădaico, raionul Hotin, Ucraina).

Întărit, în **8 iunie 1456**, de Petru voievod, lui Sin de Hotin, care primește uric, pentru „ocina soției lui, nepoata lui Mihăilaș (Mihail de Dorohoi – n. n.), satele anume Șizcăuți, unde a fost curtea lui Iurie pe Prut, și Malinți, și Șizcăuți, ude este Hodorici, și, mai sus de acesta, Zamcăuți, și, sub Hotin, Berestia și Gorodiște, mai jos de Urmez, și **Crainicăuții**, și Vășniveț. Și, la graniță, Boriscăuți”¹⁰⁹. Hotarul, din veac.

1632, septembrie 19: Întărit de Alexandru Iliăș voievod marelui spătar Dumitrașco Șoldan, care cumpără, cu 500 galbeni, de la fostul vistiernic Neculai Catargiu, „două sate, anume **Nedebouții** și **Vlădicina**, ce sunt în ținutul Hotinului, care mai înainte au fost sub ascultare către ocolul cetății noastre Hotin”¹¹⁰.

¹⁰⁹ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. II, București 1976, doc. 59, pp. 88-90

¹¹⁰ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXI, București 1971, doc. 213, pp. 269, 270

NEDEE

(sat inclus în Boușori, Vaslui).

1625, decembrie 14: Întărit de Radul voievod lui Petrea Cehan, în baza unui zapis de la popa Vasile, Marco hânsar și pitărelul Ciocârlie din **Ferești** (comuna Laza, Vaslui) și de la Ionosie din **Bosânceni** (lângă Ferești, comuna Văleni, Vaslui), „scriind în acest zapis că au venit înaintea lor Mateiu și surorile lui Sora și Marica, fiii Anei, nepoții lui Gheorghe... și au vândut dreapta lor parte de ocină și dedină din satul **Românești** (lângă Miclești, Vaslui), partea de jos, din vatra satului și cu fânaș, și din câmp și din țarină. Aceasta au vândut-o slugii noastre Petrea Cehan, pentru 60 taleri numărați și o iapă. / Și de asemenea a venit Bogza, fiul Buscăi, nepotul lui Ion Bolea... și a vândut dreapta lui parte de ocină din satul **Fâstâci** (sat pe Stemnic, Vaslui), ce se fa alege din fundătura de țarină și cu loc de prisacă și de fânaș... lui Petrea Ceha, pentru 1t taleri numărați. / Și, de aseme-nea... Vasile, fiul lui Frăția, nepotul lui Brândușă din **Brândușeni** (comuna Brândușeni, Vaslui)... a vândut dreapta sa ocină ce se va alege din satul **Prigorcenii** (lângă Sărata, Vaslui)... lui Petrea Cehan, pentru 20 taleri numărați. / Și de asemenea, Anna, fiica Vărvarei, și fiii ei Gligorie și Mârzea din satul **Strâmbi** (Strâmba sau Cetățuia, comuna Puiești, Vaslui)... au vândut dreapta lor ocină și dedină din satul **Strâmturi** (Strâmtura, Vaslui)... lui Petrea Cehan, pentru 10 zloți numărați. / Și de asemenea... Busca, fiica lui Ionașco din **Troenești** (sau Brăteni, lângă Boușori, Vaslui), nepoata lui Budul, și Ghiorghe Țânpău și au vândut dreapta lor ocină, un loc de

la **Nedee** (sat inclus în Boușori, Vaslui), jumătate din acest loc, până la fântână și cu loc de grădină și cu cât loc le spune privilegiul... lui Petrea Cehan, pentru 32 taleri numărați. / Și de asemenea... Moțoc, cu fiii lui Macovei și Țonța, și Ileana Părtățoae și fii ei Măteiu și Obrejie... și au vândut dreapta lor ocină din satul Fâstici...lui Petrea Cehan, pentru 11 taleri și jumătate. / Și de asemenea... Ștefan Fortos și femeia lui Țăganca, fiica lui Alexa... au vândut a patra parte din satul **Dobroslăvești** (comuna Dobroslăvești, Vaslui), care este pe râul Bârlad, și cu vad de moară, și cu loc de țarină și cu fânaț... lui Petrea Cehan, pentru 15 taleri numărați”¹¹¹.

NEDEIANI

(la Cârligătura, comuna Voinești, Iași).

1490, octombrie 14: Întărit de Ștefan voievod acestor „adevărate slugi ale noastre, Iurșa și nepotul lui, Iliăș Saula, nepoții lui Stoian Procelnic cel bătrân, ne-au slujit drept și credincios. De aceea, noi, văzând dreapta și credincioasa lor slujbă către noi, i-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat și le-am întărit în țara noastră, în Moldova, ocinile lor drepte, pe care le-a avut bunicul lor, Stoian Procelnic cel bătrân, de la bunicul nostru, Alexandru voievod, satele la Cârligătură, anume: Procelnicii, unde a fost curtea bunicului lor Stoian Procelnic, și

¹¹¹ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XVIII, București 2006, doc. 398, pp. 462-465

Bogdăneștii, și Hovceștii, și Medelenii, și Nedeianii și Bogheasa, și, pe Bahlui, unde a fost Dragoș, și moara pe Bahlui, și, pe Jijia, Lazoreni, unde a fost Rosneag, și Procelnicii, și moara pe Jijia, și Cozmeștii, și Oișanii, și, peste Prut: Laslăoanii, la gura Hlabnicului, amândouă cuturile, și Negoeștii, și Stancăuții, și Scutureceanii, și Cernăteștii, și Găurenii, și Deleștii, la gura Delei, amândouă cuturile... Iar privilegiul pe care l-a avut bunicul lor, Stoian Procelnic, de la bunicul nostru, Alexandru voievod, pentru aceste sate, acel privilegiu a pierit de turci, cum ne este cunoscut nouă și boierilor noștri. De aceea, nimeni, niciodată, să nu pârască, nici să dobân-dească peste acest privilegiu al nostru, niciodată, în veci”¹¹². Hotarul, din veac.

1497, ianuarie 20: Întărit de Ștefan voievod popii Toader din Iași și surorii lui Stana, fiii lui Giurgea, care cumpără, cu 70 zloți tătarești, de la vărul său Iurșa, fiul Mărinii, și de la nepotul lui Iliaș, fiul, Neagșei, nepoți lui Ivașco Procelnicul, „un sat la Cărligătură, anume Nedeianii”¹¹³. Hotarul, din veac.

1638, iulie 28: Lupul, fecior Bălii, nepot Tomii, vărul lui Ion, feciorul Salomei, și seminția lui Gheorghe, fecior Avrămiei, toți nepoți și strănepoți Andreicăi, vând uricarului Ionașco Mânja, drept doi boi de negoț și o vacă bună, din „a patra parte din sat din **Nedeleni** (Nedeiani,

¹¹² AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. III, București 1980, doc. 80, pp. 155-157

¹¹³ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. III, București 1980, doc. 203, pp. 365-367

comuna Voinești, Iași), a treia parte, ce a fost cumpărată de moșul lor Andreica de la Ana, fata popii Toader”¹¹⁴.

1640, septembrie 30: Vasile, Sava, Constantin, Urâta și Nastasia, toți feciorii și nepoții lui Gheorghe Duraleu, vând diacului Vasile Corlat și cumnaților săi Dănăilă și Ionașco, drept 45 de zloți, „ce au avut părinții noștri din jumătate de sat **Turbătești**, din partea din sus, din cinci părți ce se împarte acea jumătate, de sat, am vândut trei părți și două au rămas nevândute... / Așijderi, am vândut lui Vasile Corlat o vie cu pomeți în acel sat, drept 25 zloți, dinaintea lui Gheorghe Saula, Mirăuță, Gheorghe Verga și Gheorghe Zavul din **Proclnici**, Ionașco Mânjea din **Nedeiani**, popa Ipatie de **Turbătești**, Savin și Marco de **Budești** și mulți oameni buni”¹¹⁵.

1643, ianuarie 15: Ispisoc de judecată de la Vasile Lupu voievod, după ce Mirăuță din **Proclnici** (Proselinici, comuna Miroslava, Iași) s-a pârât cu călugării de la mănăstirea Bârnova, spunând Mirăuță cum cu niște părți de ocină ce au călugării danie de la Miron Barnovschi voievod, la satul **Budești** (comuna Mogo-șești, Iași), ei împresoară și partea lui din jumătatea satului, din partea de sus, a cincea parte... / Pentru aceea, am învățat pe Toderășco mare logofăt să trimită acolo, la Budești, pe Dumitrașco diac; și a strâns pe Mânjea, Ion și Toader, ginerele lui Mânjea din **Nedeiani** (comuna Voi-nești, Iași), Saula și Arsenie din **Proclnici**, Ionașco, ginerele lui Chiul și Oancea din **Turbătești** (înglobat în Vocotești, comuna Voinești, Iași) și au ales partea lui Mirăuță dinspre părțile

¹¹⁴ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXIV, București 1998, doc. 432, p. 410

¹¹⁵ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXV, București 2003, doc. 461, pp. 453, 454

călugărilor de la Bârnova... și au pus și stâlpi de piatră, în vatra satului, în câmp și în tot locul”¹¹⁶.

1644, iulie 7: Toader Echim vinde ginerelui său Oancea și fetei lui Titiana, drept 12 lei bătuți, „casa mea din satul **Turbătești** (înglobat în Vocotești, comuna Voinești, Iași), ce este în ținutul Cârligătutirii... dinaintea lui Mânjea, Mirăuță și Gheorghe Saula de **Procelnici** (comuna Miroslava, Iași), Toader de **Nideianii** (Nedeiani, comuna Voinești, Iași), preotul Ipatii din satul **Turbătești**”¹¹⁷.

1644, august 6: Nastasia, fata lui Gheorghe Dura-leu, fratele ei Sava, Antemia, fata Măricăi, și cu soră-sa Ciurla, nepoatele lui Marco, vând cumnatului lor Oancea și verișoarei Titiana, drept 8 taleri, „moșia din sat de **Turbătești** (înglobat în Vocotești, comuna Voinești, Iași), din partea de sus, partea lui Marco... dinaintea feciorilor Mirăuțoaiei din **Procelnici** (comuna Miroslava, Iași), anume Vasile, Toader și Ștefan, Toader din **Nedieni** (comuna Voinești, Iași), Matei căpitan de **Dăjăni** (comuna Voinești, Iași) și alți mulți oameni buni”¹¹⁸.

1644, august 6: Scrisoarea lui Gheorghe Verga, prin care îl informează pe Vasile Lupu voievod despre „rândul unor oameni, anume Corlat și Oancea din **Turbătești**, pentru o parte de ocină, partea lui Marco din Turbătești, zicând Corlat că o au cumpărat. Iară noi am strâns oameni buni și am găsit, cu sufletele noastre, că acea parte

¹¹⁶ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. XXVII, București 2005, doc. 16, pp. 19, 20

¹¹⁷ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. XXVII, București 2005, doc. 368, p. 356

¹¹⁸ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. XXVII, București 2005, doc. 390, p. 374

a lui Marco este nevândută, nici o au cumpărat Corlat. / De aceasta dăm știre măriei tale: popa Zavul, Mirăuță, Căzan, Saula, Gheorghe, Vasile Surdul, Mânje și Toader din **Nedeieni**”¹¹⁹.

1649, august 18: Porunca dată de Vasile Lupu voievod slugilor domnești Verga căpitanul, Pavel de **Voi-nești**, Ion de la **Nedeiani**, și Ștefan, feciorul lui Merăuță de **Procelnici**, după ce „s-au pârât Vasile Corlat uricar cu răzeșul său Oancea, pentru trei părți de ocină, ce a cumpărat Corlat din satul **Turbătești**, partea lui Duraleu și partea lui Ionașco, și din partea lui Andronic a treia parte, cum ia arătat și drese de cumpărături... iar Oancea a mers de i-a cosit din acele părți câțva fân și a mai intrat și într-alt hotar, de i-au mai stricat, ce se cheamă hotarul **Văco-teștilor**; pentru acest lucru am dat domnia mea învățături și lui Toderășco, logofătul cel mare, să trimită omul dumisale acolo, să socotească împreună cu voi și cu oameni buni”¹²⁰.

1650, noiembrie 17: Ispisoc de judecată de la Vasile Lupu voievod, după ce „s-au pârât de față Gheorghe, feciorul Nașcului, și Ionașco Sofron, nepoții lui Berezan, cu Toader, ginerele Mânjei, pentru un heleșteu ce este pe valea **Nedeianilor**, mai jos de sat, în ținutul Cârligăturii, zicând Ggheorghe și Ionașco cum acel heleșteu a fost a lor moșie, iezit de moșul (bunicul) lor Berezan, și l-au cerut de la dâșii Mânjea uricarul, să-l tocmească, să-i gie adăpătoare de vite, iar după moartea Mânjei s-a sculat jupâneasa lui și a vândut acel heleșteu,

¹¹⁹ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. XXVII, București 2005, doc. 391, pp. 374, 375

¹²⁰ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. III, Iași 1907, pp. 93, 94

cu pește, cu tot, lui Toader, ginerele Mânjei, drept 2 galbeni, și au zis că a fost a uricarului de moșie. / Deci domnia mea n-am crezut nici pe unii, ci am trimis la Verga căpitanul și la Mierăuță din **Procelnici**, să meargă acolo, să strângă oameni buni și să întrebe cum vor ști cu sufletele lor al cui a fost acel heleșteu de moșie... și au aflat că a fost de moșie lui Berezan, și au adus mărturie de la acei oameni... și așa am aflat, ca să întorcă jupâ-neasa Mânjei banii luați de la Toader, ginerele Mânjei celui șchiop, și a întors 2 galbeni în fața noastră; de acum, înainte, acel heleșteu pe valea Nedeianilor să fie lui Gheorghe și lui Ionașco, nepoții lui Berezan, dreaptă oci-nă și moșie”¹²¹.

1661, martie 1: Magda, cu frații ei, feciorii Căzăcului Plotei, cu verii primari Gavril și cu frații săi, feciorii Neculei Plotei, nepoții Măricăi, strănepoții lui Gherman, vând lui Corlat uricarul, pentru 25 lei bătuți, părțile ce le-a „avut în satul **Nedeiani**, la ținutul Cârligăturii, de la moașa (bunica) noastră Mărica, așijderi și o răscumpă-rătură ce a avut strămoșul nostru Gherman, a șasea parte din jumătate din satul Nedeiani, ce el a răscumpărat de la mătușa sa Ilinca, nepoata Giurgei”¹²².

1662: Irimia din **Românești**, feciorul lui Gligorie, nepotul Tătarului, cu feciorii lui Vasile și Dumitrașco, cu verii Gheorghe și Nastasia, feciorii Lupului, cu feciorii lui Istrate, Gligorie și Toader, și cu Dănilă și Agafia, feciorii Andriicăi din Românești, toți nepoți lui Tătar, vând marelui vistiernic Solomon, drept 30 de lei, „fiind noi

¹²¹ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. III, Iași 1907, pp. 104, 105

¹²² Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. IV, Iași 1908, pp. 166, 167

lipsiți... ocină în **Nedeiani**, ce sunt la ținutul Cârligăturii, din a patra parte din jumătate de sat, a patra parte”¹²³.

1662, mai 3: Ștefan, feciorul lui Toader din Nedeiani, nepot Gligăi, Dumitru și Chiriac, feciorii lui Moisei, Gligorașco, ginerele lui Mieluș, Istratie, ginerele lui Toader, Tiron, feciorul Irimiei, și Catrina, nepoată Gligăi, strănepot Cozmei, bătrânul de Nedeiani, vând lui Solomon Bârlădeanul, pentru 50 lei, „din jumătate de sat **Nedeiani**, a patra parte, partea din jos, în seliște”, martori din Nedeiani fiind „Ion Bârcă, Toader Șchiopul, fratele lui Casian, Neculai, Acsinte, Marco Buciuș și Ionașco Ciucă”¹²⁴.

1662, iunie 15: Ionașco cel bătrân, Catrina, femeia lui Gheorghe, cu feciorii ei Toader și Maria, nepoții lui Berezan, Istrati, nepotul lui Berezan, Nazaria și Anița, fetele lui Ignat, nepotul lui Berezan, vând marelui vistier-nic Solomon, pentru 61 lei, „din **Nedeiani**, partea lui Berezan, din jumătate de sat, partea din sus, a treia parte”¹²⁵.

1663, ianuarie 11: Neculai, cu femeia lui Marica și cu coconii lor Vasile și Grozava, care sunt nepoți Grozavei din Nedeiani, vând lui Solomon Bârlădeanul, pentru 40 lei, „a noastră dreaptă ocină și moșie, și casă cu grajd și cu alte heiuri ce sunt împrejurul casei, cu loc de prisacă la iazul din coastele satului, cu prisacă și 3 stupi, și pomi, care ne

¹²³ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. IV, Iași 1908, pp. 170, 171

¹²⁴ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. IV, Iași 1908, pp. 170, 171

¹²⁵ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. IV, Iași 1908, p. 176

este în satul **Nedeiani** de pe moașa (bunica) noastră Grozava, fata lui Tătaru”¹²⁶.

1663, martie 22: Vasile, Ionașco, Constantin și Savasiia, feciorii Florii din **Mogoșăști**, nepoți Grozavei din Nedeiani, ce a fost nepoată lui Tătar, bătrânul de acolo (stâlpul), și Apostol, feciorul lui Ionașcu, feciorul Grozavei, nepotul lui Tătar bătrânul, vând lui Solomon Bârlădeanul, pentru 4 galbeni, „ce am avut dinspre noașa (bunica) noastră Grozava, nepoata lui Tătar bătrânul, în **Nedeiani**”¹²⁷.

1663, noiembrie 11: Ștefan Siliiman croitor, femeia lui Catinca și feciorii Gheorghe și Irina vând lui Iane Hadâmbul postelnic, pentru 60 lei bătuți, „moșia ce-am avut la **Nedeiani**, din a patra parte din jumătate, jumă-tate din moșul nostru Gherman”¹²⁸.

1666, decembrie 28: Matei, căpitan din **Dejani**, femeia lui Ana și fetele lor Iliana și Arhira vând lui Iane Hadâmbul postelnic, pentru 25 lei, „moșia din satul **Nedeiani**, din jumătate de sat, a treia parte din partea din sus, și din a treia parte, a treia parte, partea Irimiei ce s-a alege”¹²⁹.

1669, februarie 15: Marele logofăt Solomon Bârlădeanul și cneaghina Ana dăruiesc mănăstirii Dealul Mare, numită și Hadâmbul, după numele ctitorului ei Iane Hadâmbul, toate cumpărăturile lor din satul **Nedeiani**, în

¹²⁶ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. IV, Iași 1908, pp. 178, 179

¹²⁷ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. IV, Iași 1908, pp. 179, 180

¹²⁸ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. IV, Iași 1908, pp. 190, 191

¹²⁹ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. IV, Iași 1908, pp. 194, 195

valoare de 215 lei și 5 ughi (ducați ungurești) și jumătate, „pentru sufletul nostru și al părinților noștri”¹³⁰.

1670, martie 7: Catrina, femeia lui Suliman, croitor din târgul Iași, fii ei Gheorghe și Irina, vând lui Iane Hadâmbul, pentru 40 lei bătuți, „ocina și cumpă-rătura ce o am avut de la moșii noștri, de la Gherman, ce este la satul **Nedeiani**, a patra parte din acel sat”¹³¹.

1671, iulie 28: Carte de împuternicire, dată de Duca voievod lui Pascal și feciorilor lui Corlat uricarul „să fie tare a lua de-a zecea din satul **Nedeeni**, din partea Magdei și a fraților, și a feciorilor Cazacului Plotei, văr primar al lui Gavril și a fraților săi, feciori lui Neculai Plotei, ce a avut dinspre moașa (bunica) Mărica. Așijderi și o răscumpărătură, ce a avut strămoșul lor Gherman, a șasea parte din acel sat Nedeiani, ce a fost cumpărat de la moașa (bunica) sa Ilinca, nepoata Giurgii”¹³².

1672, aprilie 20: Scrisoare hotarnică de la logofătul Tudose Dubău, trimisul domnesc la **Nedeiani**, în Cârligătura, să cerceteze pricina dintre răzeși și mănăstirea Dealul Mare, numită Hadâmbul, care are dăruite toate cumpărăturile din Nedeiani, făcute de Solomon Bârlădeanul: „Am strâns oameni buni, anume Ion Coș, Tănase Gălățeanul, Tănase Corbul din **Dăjeni**, Gheorghe Pitic din **Bogdănești**, preotul Iurco de **Iaș**, Sămion, Ștefan Mirăuț, Tatul aprod, Lupul Surdeanul, Vasile Zavul și Cocioevă din **Procelnici**, Matei și fratele său Vasile din

¹³⁰ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. IV, Iași 1908, pp. 201, 202

¹³¹ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. IV, Iași 1908, pp. 202, 203

¹³² Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. IV, Iași 1908, p. 214

Voinești, preotul Iacob din **Drăgoești**, Dumitrașco din **Turbătești** și răzeșii toți. Socotit-am pe dresul ce ni l-a arătat egumenul și am aflat toate cumpărăturile lui Solomon Bârlădeanul și ale lui Iane Hadâmbul... și s-a aflat jumătate de sat, fără doi stânjeni și jumătate, și la măsuratul seliștei, mai lăsat-au călugării, din pământul lor de seliște, două funii și un stânjen, pentru cei doi stânjeni și jumătate ce le lipsesc lor. De aceasta, facem știre măriei dumitale”¹³³.

1685, februarie 15: Toader Cojoc bătrân, sin (fiu) Antemiei, nepot de soră lui Marco Bucioc din satul Nedeiani de ținutul Cârligăturii, Misăilă și Frăsina, feciorii Chiurchioaci, tij (la fel) nepoți de soră lui Marco Bucioc, vând lui Dumitrașco din **Turbătești**, colivarul cel domnesc și femeii lui Uliana, pentru 15 lei, „moșia ce am avut de la părinții noștri și de la unchiul nostru Marco Bucioc, toate părțile din satul **Nedeiani**, din jumătate de sat, din partea din sus, a treia parte și din a treia parte ce se va alege partea părinților și unchiului nostru din partea lui Toader Șchiopul. Iar partea unchiului nostru Toader Șchiopul nu am vândut-o”¹³⁴.

1687, februarie 18: Măria, fata Arhirei, nepoată de fiică lui Matei din **Dăjiani**, ce a fost căpitan, vinde lui Savin din **Turbătești**, pentru 12 lei, „moșia ce am avut de la unchiul nostru Toader Șchiopul din **Nedeiani**, ce este la ținutul Cârligăturii, ce a fost văr primar moșului (bunicului) meu Matei căpitanul, tatăl mamei mele, această parte și partea mea, și partea Antimiei, fata Ilenii, sora

¹³³ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. IV, Iași 1908, pp. 235-238

¹³⁴ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. V, Iași 1908, pp. 74, 75

mamei mele, iarăși nepoată de fiică lui Matei din Dăjeni, toată partea unchiului nostru, ce am avut din tot satul Nedeiani, a șasea parte”¹³⁵.

1690, iunie 12: Scrisoarea hotarnicilor Pânteșă Țărar, Ganea și Toader Bâtcă din **Nedeiani**, Constantin, călăraș de Țarigrad ot **Voinești**, Ion Popescu, Agahie și Toader Drug ot **Dăjeni**, trimiși domnești să aleagă moșia lui Savin, feciorul lui Dumitrașco, ce a fost colivar, din **Turbătești**, și a lui Ion și Ștefan, nepoți lui Marco din satul Nedeiani, în ținutul Cârligăturii: „ne-am strâns noi și am căutat oameni buni, care au mărturisit precum că sunt toți nepoți lui Marco, și nici pe unul din moșie nu se pot scoate, și am socotit cu toții să se facă această parte în trei părți: să țină o parte Savin, o parte Ion și o parte Ștefan. Deci Savin să țină partea lui Cojoc bătrânul și Ion partea lui Grozav, iar Ștefan partea lui Marco, căci toți sunt nepoții lui Marcu Bucioc. Aceasta facem știre măriei tale”¹³⁶.

1691, iunie 17: Savin uricarul și Mihalcea, feciorii lui Dumitrașco, ce a fost colivar, din **Turbătești**, vând lui Paladie, făclierul din Iași, pentru 50 lei, „moșia din satul **Nedeiani**, din ținutul Cârligăturii, din jumătate de sat, a treia parte, care au ținut jumătate Marco Bucioc și jumătate a ținut-o Toader Șchiopul... parte care a fost a părintelui nostru cumpărătură”¹³⁷.

1691, iulie 20: Întărit de Constantin Cantemir voievod lui Savin uricarul, lui Ion și Ștefan, nepoții lui

¹³⁵ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. V, Iași 1908, pp. 75, 76

¹³⁶ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. V, Iași 1908, pp. 77, 78

¹³⁷ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. V, Iași 1908, pp. 80, 81

Marco Bucioc din **Nedeiani**, în baza împărțelii făcute de trimișii domnești, conduși de „Pântea ce a fost șetrar”¹³⁸.

1692, februarie 27: Gheorghe, fecior Sofroniei, și femeia lui Alexandra, din satul Nedeiani, vând fostului mare paharnic Pavăl Ciocârlan și jupânesei Maria, pentru 18 lei, „partea noastră de moșie din satul **Nedeiani**, ce este la ținutul Cârligăturii, care moșie îmbla pe jumătate de sat, în trei bătrâni, dintr-un bătrân a patra parte, partea mamei mele Sofronia, fata Ruxandei”¹³⁹.

1692, martie 2: Gheorghe și Maria, feciorii Trofanii, nepoți Dagății, din satul Nedeiani, cu nepotul lor Sandul și cumnatul lor Ion vând paharnicului Pavăl Ciocârlan, pentru 5 lei, „moșia din satul **Nedeiani**, care-i în ținutul Cârligăturii, din bătrânul Dagății a patra parte... și am întrebat pe mătușa noastră Ioneasa Dagățoe și pe Toader, feciorul Măricuții, nepot Dagățoe, și nimeni nu s-a aflat că cumpere”¹⁴⁰.

1693, ianuarie 16: Palaghia, fata lui Constantin Petriman din Nedeiani, soțul ei Badiul și feciorii lor Donici și Chirică dăruiesc 6 pământuri și vând alte 6, pentru 15 lei, marelui paharnic Pavăl Ciocârlan și jupânesei Maria, „pământuri ce am la satul **Nedeiani**, la ținutul Cârligăturii, care-mi sunt de pe tătâne-meu Petre-iman, iar pe alte 6 pământuri mi-a dat 15 lei bătuți... și au iscălit sau au pus degetele vărul său Lupul răzeș, Gavril Ghețul, Ștefan Sillion, Alexandru Chiriță, Dumitrașcu baș ceauș, Ion

¹³⁸ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. V, Iași 1908, pp. 80, 81

¹³⁹ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. V, Iași 1908, pp. 212, 213

¹⁴⁰ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. VIII, Iași 1913, pp. 43, 44

Botez, Vasile Mateșescu, Toader Bujora-nul”¹⁴¹.

1693, februarie 25: Gheorghe, feciorul Sofroniei, și femeia lui Alexandra din satul Nedeiani vând paharnicului Pavăl Ciocârlan și jupânesei Maria, pentru 13 lei, „moșia din satul **Nedeiani**, ce sunt la Cârligătura, ce se va alege partea mâne-mea Sofronia”¹⁴².

NEGOAIA

(contopit cu Cornățelu, comuna Motoșeni, Bacău).

Menționat, în **16 ianuarie 1495**, de Ștefan voievod, când întărește moșia fraților Toader și Ivan, și nepoatelor lor Nasta, Stana și Măria, care cumpăraseră, cu 85 zloți tătarești, de la Pătru Gâlțea, sora lui ușa, și de la seminția lor, frații Ion Budză și Drăgălina, toți nepoții Pătrașco Lofinde și a popii Dragomir „a lor dreaptă ocină și moșie, un sat pe Zeletin, anume Gheeștii, între Neagoane și între Colunoi, unde a fost Gheia”¹⁴³.

1901: „**Negoaia**, sat făcând parte din comuna Motoșeni, județul Tecuci, situat pe coasta dealului Mohorâți, la 4,5 km de reședința comunei. Are o populație de 19 familii sau 78 suflete, care locuiesc în 17 case. Comerțul se face de 2 cârciumari. Locuitorii sunt clăcași. Este

¹⁴¹ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. VIII, Iași 1913, pp. 47, 48

¹⁴² Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. VIII, Iași 1913, pp. 48, 49

¹⁴³ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. III, București 1980, doc. 167, p. 304

străbătut de șoseaua ce duce la Stănișești, în partea de est. Copiii din sat merg la școala din Motoșeni”¹⁴⁴.

NEGOEȘTI

(sat pe Turlui, numit și Neaghișești, și Negașești,
lângă Coman, comuna Săndulenii, Bacău).

1409, ianuarie 28: Întărit de Alexandru cel Bun lui Giurgiu Ungureanu, împreună cu Ungureni, „unde este casa lui... și, lângă acela, Suhodolul și via pe care și-a sădit-o, și, la Turlui, satele anume Porceștii, și Șperieștii, și Negrileștii, și **Neagășeștii, unde este jude Neagăș**, și, mai jos, unde este Coman”¹⁴⁵.

1901: „**Negoești**, sat în județul Bacău, plasa Trotușul, comuna Căiuțul, situat pe dreapta Trotușului, mai sus de satul Gârbovanul și în stânga căii ferate și șoselei Adjud-Ocna, la 4 km și 200 m de satul Căiuțul. Are o populație de 245 suflete; o biserică, clădită de locuitori, cu ajutorul preotului Andrei, la 1805, deservită de 2 cântăreți; 2 cârciumi; 2 piuă de bătut sucmane. Vite sunt: 3 cai, 120 vite mari cornute și 34 porci”¹⁴⁶.

¹⁴⁴ Lahovari, George Ioan, *Marele Dicționar Geografic al României*, volumul IV, București 1901, p. 477

¹⁴⁵ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. I, București 1975, doc. 24, pp. 34-36

¹⁴⁶ Lahovari, George Ioan, *Marele Dicționar Geografic al României*, volumul IV, București 1901, p. 480

NEGOEȘTI

(sat pe Pârâul Alb, inclus în Totoiești,
comuna Tupilați, Neamț).

1414, decembrie 20: Întărit de Alexandru cel Bun lui Crăciun Belcescu, care primea „două sate uric, cu tot venitul, pe Pârâul Alb, unde este casa lui din veac, și alt sat, **Negoiești**, între Totoești și între Levet Miclouș, ocinile lui... și ale copiilor lui, anume Petru, și Ion, și Iosif, și Andriaș, și copiii acestor patru frați... Iar hotarul lui să fie începând de la Levet, pe malul pârâului, o movilă săpată, de acolo drept la câmp, la o movilă săpată, apoi drept la marginea dumbrăvii de la Totoești, la marginea dumbrăvii, la o movilă săpată, apoi drept în mijlocul câmpului, la o movilă săpată, apoi drept la malul pârâului, iarăși la movila săpată, apoi, peste pârâu și peste dealul cu pădure, la vale, mai sus de fântână, în bucovina de la Hlapești, apoi drept peste pârâu, apoi drept peste bucovina de la Șerbu, apoi drept la capătul Câmpului de la Vlad, apoi la deal, până la capăt. Acesta îi este tot hotarul, neclintit niciodată, în vecii vecilor”¹⁴⁷.

1492, martie 30: Întărit de Ștefan voievod, cu ocazia împărțirii moșiilor între nepoții lui Crăciun Belcescu, „a lor drepte ocini, satele pe Pârâul Alb, anume Belceștii și Negoieștii, precum și două părți din Șerbești, viind în parte Iurșii aprodului satul Belceștii și în partea surorii sale, Vascăi, satul Negoieștii, iar surorii lor, Marușcăi,

¹⁴⁷ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. I, București 1975, doc. 38, pp. 53-55

acele două părți din satul Șerbeștii, pe celălalt Pârâu Alb”¹⁴⁸. Hotarul, din veac.

1646, iunie 22: Scrisoarea lui Coste de **Călinești** (comuna Negri, Bacău) și a lui Miron din **Țibucani** (comuna Țibucani, Neamț), trimiși de Vasile Lupu voievod să cerceteze „hotarul **Dăvidenilor** (comuna Țibucani, Neamț), al **Strâmbilor** (comuna Țibucani, Neamț) cu al **Negoștilor** (comuna Dragomirești, Neamț)”, și au început, urmând semnele din uric, „de unde au început semnele hotarului, de la o movilă săpată în țărmurile Văii Albe, dinspre Leutești, și acolo au și piatră pusă de moșii lor. De acolo, am scos trei oameni bătrâni, anume pe Toader Hătag din **Belcești** (inclus în Tupilați, comuna Tupilați, Neamț), Ionașco Harțugul din **Totoești** (comuna Tupilați, Neamț) și Tănăsie Draciul din **Leutești** (comuna Tupilați, Neamț), să ne poarte pe unde spun semnele uricului. De-acolo, ne-a mânat uricul drept în sus, la altă movilă săpată, și acolo s-a aflat altă piatră pusă de moșii lor, de acolo drept în marginea Dumbrăvii și în marginea dumbrăvii, iar s-a găsit piatra pusă de moșii lor, din marginea dumbrăvii ne-au mânat semnele uricului drept în sus, dinspre Totoești, în marginea dumbrăvii, la altă movilă săpată, iar Negoștii au zis: chemați, că mai avem alte pietre mai în lăuntru pădurii. Noi n-am vrut să mer-gem, dacă n-au spus în uric acele semne... / Și am pus întăritură robii măriei tale Păcurar, Toader Harcul și Ursul din **Vereșeni** (Verșeni, comuna Miroslovești, Iași), Pătrășcuță, Pătrașco și Vasile Borșea din **Mirăslăvești** (comuna Miroslovești, Iași), Ion din **Dobrulești** (lângă Mărgineni, Neamț), Cârstea din **Borcești** (Borșeni, comuna Războieni, Neamț), Gligorie

¹⁴⁸ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. III, București 1980, doc. 111, p. 220

și Nacul din **Uscați** (co-muna Războieni, Neamț), Constantin Holbură și Vasile din **Țibucani**, Vasile din **Podlogeni** (comuna Țibucani, Neamț) și alți mulți oameni buni și bătrâni”¹⁴⁹.

1901: „**Negoești**, sat în județul Neamț, plasa de Sus-Mijlocul, comuna Talpa. Are o populațiune de 150 suflete; o biserică, deservită de 1 dascăl; 1 moară de apă. Numărul vitelor e de 106 capete”¹⁵⁰.

NEGOEȘTI

(sat pe Pârâul Negru, comuna Dragomirești, Neamț).

1438, februarie 7: Întărit de Ilie și Ștefan voievozi boierului Toma Băcescul, care primește uric pentru „oci-na unui nepot a femeii sale, a lui Toader, un sat... pe Pârâul Negru, care și l-a fost așezat în pustiu, anume Negoeștii, pe Pârâul Negru... Iar hotarul acestui sat să fie din după vechiul hotar, până unde s-au apucat din veac”¹⁵¹.

1488, octombrie 15: Întărit de Ștefan voievod Mitropoliei din Roman, odată cu celelalte sate cumpărate de Ștefan cel Mare pentru această danie. Vânduseră „însumi domniei mele” frații Mihul și Iahuș, Giurgea, Ivan și Bratul, nepotul lui Rafeiu, Mihul Obroc și Grigor fiul lui

¹⁴⁹ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. XXVIII, București 2006, doc. 418, p. 358, 359

¹⁵⁰ Lahovari, George Ioan, *Marele Dicționar Geografic al României*, volumul IV, București 1901, p. 481

¹⁵¹ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. I, București 1975, doc. 178, pp. 251, 252

Ivan, „**Negoeștii** pe Pârâul Negru” (în Dragomirești, Neamț), pentru 172 zloți tătarești; Dașco și Malea, fiii lui Gostilă, nepoții lui Puiu Ploscarul, i-au vândut „jumătate din satul Gostilești” (în Vlădiceni, comuna Bârgăuani, Neamț), pentru 120 zloți; Ileana, fiica lui Nechita, fratele lui Coste Andronic au vândut lui Vodă „două sate care sunt pe Moldova, anume Poiana, unde au fost cneji Băloș și Danciul” (Boureni, Moțca, Iași), pentru 200 zloți; frații Zărnă, Toma și Ion, fiii lui Pătru, nepoții lui Tiba, i-au vândut „Ciorsăceștii (lângă Păstrăveni, Neamț), unde a fost bunicul lor Tiba, pe Moldova, în Câmpul Perilor, și loc de moară pe Moldova”, pentru 240 zloți; Neagșa, fiica lui Băilă de la Racova, nepoata lui Botăș, i-a vândut „un sat pe Moldova, în Câmpul Perilor, anume partea lui Botăș, unde a fost bunicul ei Botăș” (lângă Păstrăveni, Neamț), pentru 60 de zloți, toate aceste sate fiind oferite Mitropoliei din Roman „pentru pomenirea sfânt-răposa-ților înaintași”¹⁵². Hotarele, din veac.

1528: Întărit de Petru (Rareș) voievod lui Dan, femeii lui Anușca și cumnatului Petre, care cumpără, cu 250 zloți tătarești, de la Nistor, nepotul lui de soră Ierimie, surorile Ilea, Armanca, Tudora, Călina, Fedca și Dușea, și de la rudenia lor Fedca, fata Mălinei, nepoți ai lui Filip Balița, „din urice și drese ce a avut mama lor Malea de la părintele domniei mele Ștefan voievod, o bucată de pământ în **Dragomirești**, cu vad unde să-și facă heleșteu”¹⁵³.

1601, iunie 6: Porunca dată Eremia Moghilă voievod, dată vistiernicului Isac din **Hlăpești**, după ce „s-

¹⁵² AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. III, București 1980, doc. 42, pp. 76-80

¹⁵³ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. V, Iași 1908, pp. 220-222

au jeluît Drăgan Ciolpan și Ionașco vatag de vîsterniceî pe Ilea și pe seminția sa din satul **Negoești**, care stăpînesc două vetre de sat, din satul **Mălești** și din satul Negoești. / Drept aceea, tu să-i oprești lor din cea jumătate de sat Mălești, iar cui va părea cu strâmbul să stea de față înaintea noastră, altfel să nu fie”¹⁵⁴.

1644, septembrie 27: Zapisul de mărturie al răzeșilor Ionașco Trufașul de **Uscăți** (comuna Războieni, Neamț), Vasiiu de **Borcești** (comuna Răucești, Neamț), George Craescul, Ionașco Harguțul, Nechita, Maftei, Crăciun și Ionașco Butiman de **Totoești** (în hotar cu Negoești, comuna Dragomirești, Neamț), Păcurar, Toader Harcul, Ionașco Mardan, Ursu, Tănăsie și Danciul de **Verșeni** (comuna Miroslăvești, Iași) de ținutul Sucevei, Pătrașco de **Mirăslăvești** (comuna Miroslăvești, Iași) și Vasile Borșe din **Dobroești** (comuna Tupilați, Neamț), în care scriu „cum ne-a chemat dumnealui Boul clucerul la o gâlceavă ce-a avut cu satul **Negoești** (comuna Dragomirești, Neamț), pentru o bucată de loc din hotarul Strâmbilor și al Davidenilor, din Dumbravă. / Deci noi, dacă ne-am strâns, am întrebat pe Negoești cu ce au intrat în acel loc; deci ei au adus un uric de la Alexandru vodă cel Bun, ce scrie pe un moș al lor, pe Crăciul Belcescul, și pe feciorii lui Pătru, Ivan, Iosif și Andriiaș. Și scrie uricul în semne: se începe din țarmurele Văii Albe, dinspre Leu-tești, dintr-o movilă săpată și, dintr-acea movilă, drept în marginea dumbravei, și de acolo la altă movilă săpată, în marginea dumbrăvii dinspre hotarele Totoeștilor, iar de acolo iar la o movilă săpată, ce spune în mijlocul câmpului și de acolo

¹⁵⁴ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. XX, Iași 1928, pp. 106, 107

drept peste Valea Albă”¹⁵⁵.

1645, noiembrie 18: Întărit de Vasile Lupu voievod lui Toma (Canzacuzino) vornicul, care cumpără, de la popa Isac și preoteasa lui Ileana, și de la frate-său Toader, neciori Aniții, nepoți lui Arvasie ot **Negoești** (co-muna Dragomirești, Neamț) „a lor ocină din sat din **Mărișăști** (comuna Bârgăoani, Neamț), a patra parte, câtă se va alege din partea Haragăi”¹⁵⁶.

NEGOEȘTI

(lângă Gura Bădiliței, comuna Vânători, Iași).

1453, iunie 20: Întărit de Alexandru voievod logofătului Mihail, care primește uric pentru „satele, în țara noastră, în Moldova: un sat pe Bistrița, anume Vânătorii noștri, care sunt mai jos de târgul de la Piatra lui Crăciun, pe care noi înșine i-am dat în schimb pentru satul lui, pentru Ciumălești, care sunt pe Siret. Și, de asemenea, îi întărim satele lui și vislujenia și ocinile drepte pe care le are de la înaintașii noștri: pe Răut, anume Procopeni, și cu moară, și Izbișcea, și cu prisăcile care au ascultat și ascultă de aceste sate, și, mai jos pe Răut, la Fântâna Albă, unde sunt satele, și, mai sus de cetatea noastră Hotin, un sat pe Nistru, anume Rașcăuți, pe care i-a cumpărat cu banii săi drepti, și alt sat, lângă Sneatin, anume Gavrilăuți , și, mai

¹⁵⁵ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. XXVII, București 2005, doc. 435, p. 414, 415

¹⁵⁶ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. XXVIII, București 2006, doc. 250, p. 196

sus de Budilcea, anume jumătate din Șirăuți, pe care i-a cumpărat de la Șendrică (ultimele trei în Bucovina – n. n.). / Și încă a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri pan Petru Hudici și fiul său, Iațco, și ginerele său, pan Șandro, și au vândut un sat, care este pe Moldova, anume Verijani, toate trei cătunele, credinciosului nostru boier, pan Mihail logofăt, de bunăvoia lor, pentru o sută și pentru 40 de zloți... Și, de asemenea, îi întărim satele lui drepte, pe care le-a cumpărat pe banii săi drepecți de la pan Oană Pășco, și de la soția lui, sora lui Raicu, anume: **curtea de jos a lui Neagoe, care este pe Siret**, și alt sat mai sus de curte, anume Părtănoși, și alte sate de cealaltă parte a Siretului, anume: Pobrata, și Berindeești, și Valea Seacă și Heci, și alt sat, lângă Cotnari, anume Giulești... Iar hotarul tuturor acestor sate să fie după toate hotarele lor vechi, pe unde au folosit din veac”¹⁵⁷.

1455, iulie 2: Întărit de Petru voievod logofătului Mihail, care primește uric pentru „satele anume: **curtea lui, pe Siret, care a fost a lui Neagoe**, și Părtănoșii, și, la gura Pobratei, unde este jude Cârstea și Danciul, amândouă judeciile, și, Heciul, și Valea Seacă, pe care și le-a cumpărat de la verii lui Neagoe, și, pe Răut, Procopeni, cu moara, și Izbișcea, unde este Danilo și Budul, și prisaca lui pe Nistru, anume a lui Bileac, cu gârla și iezerul și cu tot venitul lui, și, la graniță, sub Sneatin, Gavrilaști, și, mai jos de acesta, Ivancăuți și Pogorilaști, pe care i-a cumpărat de la Manea Globnicu și de la copiii lui, și, pe Nistru,

¹⁵⁷ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. II, București 1976, doc. 33, pp. 44-46

anume Rașcăuți, pe care i-a cumpărat de la Mândrea Jumătate”¹⁵⁸. Hotarul, din veac.

NEGOEȘTI

(sat pe Vaslui, comuna Solești, Vaslui).

1472, ianuarie 17: Întărit de Ștefan voievod lui Crâstea Negoiu, care primește uric pentru „dreapta lui ocină, satele anume: Negoeștii, unde îi este casa, și Ungureni, și moara de pe Vaslui din fața Ungurenilor”¹⁵⁹. Hotarul, din veac.

1630: Pavăl, fecior lui Potan din Zlătărești, vinde lui Gavril din Zlătărești, drept 95 lei 95 de pământuri, din „satul **Zlătărești**, la ținutul Vasluiului... care loc ni l-au ales răzeșii, tot de o parte în parte, de jos, dinspre Milești, până în capul jgheburilor, cu loc de heleșteu în matca Sărății, ce se hotărește cu locul Mileștilor până în matca Titeștilor, în sus, dealul până în hotarul Boușorilor... dinaintea lui Ion Boușoru de **Boușori**, Șteful și Ghedeon din **Titești**, Ionașco Burnar de **Mănjăști**, Artenie de **Șerbotești**, Iordachi de **Negoești**, Ardarie de **Zlătărești**, Mihalce de **Dănești**, și eu, popa Andreica din Zlătărești am scris zăpisul, ca să se știe”¹⁶⁰.

¹⁵⁸ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. II, București 1976, doc. 48, pp. 67-69

¹⁵⁹ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. II, București 1976, doc. 179, pp. 264-266

¹⁶⁰ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Fereștii, Vashui*, vol. XVI, Iași 1926, pp. 46, 47

NEGOEȘTI

(raionul Ungheni, Moldova).

1490, octombrie 14; Întărit de Ștefan voievod acestor „adevărate slugi ale noastre, Iurșa și nepotul lui, Iliăș Saula, nepoții lui Stoian Procelnic cel bătrân, ne-au slujit drept și credincios. De aceea, noi, văzând dreapta și credincioasa lor slujbă către noi, i-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat și le-am întărit în țara noastră, în Moldova, ocinile lor drepte, pe care le-a avut bunicul lor, Stoian Procelnic cel bătrân, de la bunicul nostru, Alexandru voievod, satele la Cârliștură, anume: Procelnicii, unde a fost curtea bunicului lor Stoian Procelnic, și Bogdăneștii, și Hovceștii, și Medelenii, și Nedeianii și Bogheasa, și, pe Bahlui, unde a fost Dragoș, și moara pe Bahlui, și, pe Jijia, Lazoreni, unde a fost Rosneag, și Procelnicii, și moara pe Jijia, și Cozmeștii, și Oișanii, și, peste Prut: Laslăoanii, la gura Hlabnicului, amândouă cuturile, și Negoeștii, și Stancăuții, și Scutureceanii, și Cernăteștii, și Găurenii, și Deleștii, la gura Delei, amândouă cuturile... Iar privilegiul pe care l-a avut bunicul lor, Stoian Procelnic, de la bunicul nostru, Alexandru voievod, pentru aceste sate, acel privilegiu a pierit de turci, cum ne este cunoscut nouă și boierilor noștri. De aceea, nimeni, niciodată, să nu pârască, nici să dobân-dească peste acest

privilegiu al nostru, niciodată, în veci”¹⁶¹. Hotarul, din veac.

NEGOEȘTI

(pe Orbic, înglobat în orașul Buhuși, Bacău).

1633, februarie 16: Întărit de Alexandru Iliăș voievod jupânesei logofătului Beldiman, care logofăt îi dăduse cu 100 de taleri bătuți zlătarului de Suceava Ionașco Bolea, „să facă două aripi de la acea sfântă mănăstire, care bani i-a fost dat dumnealui adaos după sat, după **Rojiți** (Rujnița, comuna Bârlădeni, raionul Edinița, Moldova), ce este pe Ciuhru, în ținutul Iașilor, și ei i-au dat **Negoeștii** (sat pe Orbic, Neamț), pe Orbic, în ținutul Neamțului. / Într-aceea s-a întâmplat svrășenie lui Beldiman logofătul, iar Ionașco Bolea n-a lucrat mănăstirii cum a fost tocmeala, ci a cheltuit banii toți. Într-aceea ei au poftit și grăit cu jupâneasa lui Beldiman și cu feciorii săi, Toader, Mihăilaș și Maria, să facă acele aripi după cum le-a fost tocmeala, iar jupâneasa Beldiman strâns-a pe Ionașco Bolea zlătarul și pe femeia sa ca să lucreze acel lucru sau să dea banii, acea sută de taleri. Ei bani n-au avut să-i dea, nici cu altă n-au avut cu ce plăti, ci au dat două fâlcii de vie ce-au avut la **Cotnar**, în Țombric, și casa lor din Suceava, de pe Ulița Mitropoliei. / Într-aceea, jupâneasa Beldimăneasa și cu feciorii săi i-au rugat să ia

¹⁶¹ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. III, București 1980, doc. 80, pp. 155-157

acele vii și casele; iar lor nu le-au trebuit nici viile, nici casele, ci le-a dat întru mâinile lor acei bani deplin, o sută de taleri: Iar viile și casa să le ție jupâneasa Beldimăneasa cu feciorii săi”¹⁶².

1636, aprilie 5: Întărit de Vasile Lupu voievod Mariei, cneaghina lui Savin Prăjescul, mare vornic de Țara de Jos, fiica lui Beldiman fost logofăt, și fraților ei Toader și Mihăilaș, fiii lui Beldiman, care primesc ispi-soace de împărteală. „Deci, în partea cneaghinei Mairia a căzut satul **Negoștii** (înglobat în orașul Buhuși, Bacău), care este în ținutul Neamțului, pe Orbic, iar partea fratelui ei Toader Beldiman a căzut jumătate din satul **Vălinei** (Văleni, înglobat în Dochia, comuna Girov, Neamț), care este în ținutul Neamțului și cu niște părți cumpărate din **Sârbii Sasului** (Sârbi, lângă Bălușești, comuna Girov, Neamț), iar partea fratelui lor Mihăilaș a căzut jumătate din satul **Plopești** (înglobat în Hoisești, comuna Mărgi-neni, Neamț), care este în ținutul Neamțului”¹⁶³.

1660, octombrie 8: Ispisoc de judecată de la Ștefan (Lupu) voievod, după ce fostul vornic Beldiman și popa Ilie, egumenul mănăstirii Sfânta Vineri, „s-au pârât pentru niște vecini, ce au fost ieșit, din zilele lui Moise vodă, de la **Iucați** (Iucaș, sat pe Iucaș și Cracău, inclus în Dochia¹⁶⁴, Neamț)și au mers și s-au căsătorit în satul **Negoști** (unde a fost Negușor, sat pe Orbic, lângă Or-bic¹⁶⁵, Bacău).

¹⁶² AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXI, București 1971, doc. 290, pp. 369, 370

¹⁶³ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXIII, București 1996, doc. 391, pp. 448-450

¹⁶⁴ Gonța, Alexandru I., *Indicele numelor de locuri*, București 1990, p. 137

¹⁶⁵ Gonța, Alexandru I., *Indicele numelor de locuri*, București 1990, p. 174

Pentru acest lucru, domnia mea am judecat că, de vreme ce au ieșit de copii, în zilele altor Domni, ca să aibă a-i lăsa călugării în pace, să fie la satul Negoești, și nici pâra aceasta să nu mai aibă a se pâri, nici odinioară în veci”¹⁶⁶.

NEGOEȘTI

(înglobat în Onești, Bacău).

1633, iulie 29: Zapisul staroștilor de **Trotuș**, Gheorghe și Petrea, în care mărturisesc cum au venit în fața lor Ungurașul, Marcul Julfă și cu Dănăilă, de au pârat pe Verdiș și pe femeia lui Mărica pentru o ocină din **Chirișomu** (apoi Chiricel, înglobat în orașul Comănești, Bacău). Deci Vediș și cu Maria și-au adus drese și s-a găsit în drese cum au cumpărat Petre Puiul și cu femeia lui Safta acea ocină de la Burlă și de la tată-său Nicoară, și de la Avram, feciorul Magdei. / Deci noi i-am judecat, cu Foloș Martin șoltuzul și cu 12 pârgari, și cu alți oameni buni, orășeni și cu slugi domnești din ținut, anume Bodiiocu, Ursul și Sava ot **Bordzești** (Borzești, înglobat în Onești, Bacău), Dumitru Puia de **Negoești** (înglobat în Onești, Bacău), Constantin Puia de **Hilipești** (Filipești, comuna Bogdănești, Bacău), Ursul de **Verșești** (sau Verișești, vomuna Sănduleni, Bacău) și Iliseiu de **Poiană** (Poiana lui Coman, comuna Livezi, Bacău)... și au rămas Ungurașul,

¹⁶⁶ Codrescu, Theodor, *Uricarul*, vol. X, Iassi 1888, p. 165

Dănăilă și Marcul Julfă să nu mai aibă nici o treabă, nici o pâra pentru această pâra”¹⁶⁷.

1636, septembrie 17: Zapisul șoltuzului de **Trotuș** Soci Mihai, al celor 12 pârgari, Nechita staroste de Trotuș, Iane vameșul, Dumitru Puia de **Negoești** (comuna suburbană Ștefan cel Mare, inclusă în Onești, Bacău), Bosiioc de **Bordzești** (Borzești, sat înglobat în Onești, Bacău), Ionașco vornicul de **Bogdana** (comuna suburbană Ștefan cel Mare, inclusă în Onești, Bacău), în care mărturisesc cum au venit înaintea lor Ion Tăzlăonul, feciorul lui Toader diaconul, și Măteiu de **Provăzăști** (Prohozești, comuna Poduri Bacău) și „au vândut fratele nostru Ion (Tăzlăonul) a noastră dreaptă moșie, un bă-trând din sat de **Dănăești** (lângă Onești, Bacău)... lui Arhip fost cămăraș și femeii sale Evghenia, drept 15 galbeni. Noi, dacă am auzit că a vândut, am făcut carte Măriei sale să-i întoarcem. El n-a vrut, deci ne-am pârat înaintea Măriei Sale pentru că ne-a zălogit moșia. Deci ne-a rămas Arhip ca să țină toate părțile lui Ion din Dănăești și din **Mănește** (Mănești, lângă Brătila, comuna Helegiu, Bacău) și din **Dzeameș** (Zemeș, lângă Brătila, comuna Helegiu, Bacău), iar cu părțile noastre să n-aibă treabă... după aceea, ne-am tocmnit cu Arhip să țină toată partea noastră din Dănăești... și ne-a dat bani 10 ughi”¹⁶⁸.

1715, martie 3: Zapisul lui Grigorie, fiul popii Vasile, despre moșia **Berești**, „Precum știu că aam apucat de la părinți: Iar la Berești, mai mult am știut, că mi-a spus unchiul meu, popa Lupu, s-a fost cu Pepelea și cu alți

¹⁶⁷ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXI, București 1971, doc. 339, pp. 432, 433

¹⁶⁸ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXIII, București 1996, doc. 512, p. 566, 567

răzeși, bătrânii locului, de au hotărâz. La Berești au fost 3 bătrâni, Busdugan, Păstrăv și Mândrul, iar partea Măndrească a vândut-o Pepelea mai toată; numai n-a vândut din acest bătrân ce s-a alege partea lui Gavril și a Alexiei, că aceștia sunt toți din Mândru. Și acum se împarte Bereștii numai în cei 2 bătrâni, Buzdugan și Păstrăv. Iar din Mândrul numai ce s-a veni Gavrii și Alexiei, iar altă parte au vândut-o toată Pepelea, și stâlpită pe din jos de biserica cea veche, bătrână, și se împart **Bereștii**, din lunca Tețcanilor, în jos. dintr-o poieniță, și din capul poieniței din sus, ce a stricat-o Tazlăul, în jos, cu **Boșotenii** în jos, până din jos de biserica cea veche, bătrână, în hotar, și peste deal, și se pogoară în pâraul fânațelor și pâraul, peste deal, până în fund, la Turlui, și noi ținem partea Păstrăvască, și cu alți răzeși, cine or fi din Păstrăv; și ținem și din Mândrul, partea Gavrii, de pe moașa (bunica) noastră Nastasia, a mamei mele, care a fost fată lui Trif, și Trif a fost fecior Anăsiei, fetei Gavrii, și Gavra a fost fecior Mândrului. / Iar din Buzdugan țin ficiorii lui Pătrașc și răzeșii lor; iar în bătrânii noștri n-au treabă; / iar la obârșia din hotarul **Nadeșei**, în sus, cât țin **Năsoeștii**, țin tustrei bătrânii Bereștilor, cu Cârligătura, cu valea Blândului și podul Blândului, și trece peste Codru, până în Slatina Sârghilor; iar la obârșie, ținem fundătura cea Păstrăvească, și o ținem numai noi, că a fost vândută de Durghe lui Beldiman, și a răscumpărat-o moșul (bunicul) Ignat, și alți frați nu i-au întors, numai Ursul Flores, și ținem fundătura toată, până în pisc, lângă seliștea Năsoeștilor, și toată costișa în sus, până în deal, și până în pârau, până în piscul lui Beldiman; iar piscul lui Beldiman ține 20 de prăjini, iară în sus este a noastră, până lângă fund, că în fund este puțină parte Brătilenească, și însemnată în niște copaci, și

în ceea margine și în cealaltă, iar la orziște, în fundătura cea Mândrească, ținem partea Gavrii, că Gavra îi din Mândrul, și așa ținem la Berești, și la obârșie. / Iar la **Nadișa** sunt 4 bătrâni, Solomon, Stănilă, Trebeșan și Giurgiu, iar noi ținem partea cea Solomonească, și cine s-or mai afla din Solomon; și ținem și din Trebeșan, partea Gavrii; iar din Stănilă țin ficiorii lui Chițăș, și din Giurgiu, ficiorii lui Pătrașcu și cu răzeșii lor; iar în bătrânii noștri, ei n-au treabă, nici feciorii lui Chițăș, nici ai lui Pătrașcu, ei n-au nici din Solomon, nici din Trebeșan. / Și pentru curături ce făceau ficiorii lui Chițăș, fiind ei trăitori la Nadișa, făceau Nadișa mai toată curături, și ziceau că-s ale lor. Și mi-am întrebat cu dânșii, la boieri mari, și i-am rămas, și mi-au făcut boierii și scrisoare la mână, cu dreaptă judecată, de nu s-or afla și alți bătrâni să mărturisească, ei să nu se creadă, ci să fie tot locul împărțitor pe toți bătrânii. / Și așa se împarte la Nadișa. / Iar la Brătîla, au ținut moșul (bunicul) Ignat, cu Leca, iar la **Negoști** și la **Orșa**, ținem partea Puiască și Solomonească, din popa Boncoș, și din popa Ioan Demul; iar la **Fârloești** și la **Moinești**, și la **Beleghet**, ținem partea Șoșască, cu al de Moței și cu cine or mai fi răzeși. Această scrisoare să se știe pe unde avem moșie și din cine ținem”¹⁶⁹.

NEGOEȘTI

¹⁶⁹ Codrescu, Theodor, *Uricarul*, vol. XVII, Iassi 1891, pp. 255-258

(Negoiăști, Negoiești, comuna Banca, Vaslui).

1625, iunie 30: Întărit de Radul voievod diacului Alivan, care primește care de „stăpânire a părții de moșie Negoiești a lui David Druc, ginerele Nechitii, în urmare a unei mărturii a lui Ionașcu geambaș și alții din **Negoiești**”¹⁷⁰.

1643, iulie 1: Toader Chirculeț și nepotul lui Ștefan Chirculescul, feciorul Magdei, fata Chircăi, sora lui Toader Chirculescul din satul **Tomuzeni**, de pe Sohului, vând lui Iacomî, pârcălabul de Galați, și jupânesei Dragolea, drept 40 de galbeni, partea lor „din satul Tomuzeni, din jumătate din Movila Rediului până la hotar, unde se împreună hotarele cu Tomuzeii din sus, iar din jos cu a Angheleștilor, în jos, până în matca Sohu-luiului, iar în lungiș până în Lazoviți, în zarea dealului dinspre răsărit. / Și în tocmeală au fost Păcurar Horceag, socrul lui Ștefan, Petre bute din **Otici** (azi Galeru, comuna Horgești, Bacău), Chiriac fecior Hacei din **Negoiăști** (Negoiești, comuna Banca, Vaslui), Tudor Călarei șoltuzul de **Gălați** cu 12 pârgari, Pară pârcălabul de Gălați, Constandin Tudor, Alexei cel bătrân, Paraschiv zet (ginere) Alexa, Bârsan din **Vlăsinești** (comuna Șen-dreni, Galați), Gafton din **Fântână** (comuna Costache Negri, Galați), Ionașco și Bejan din **Colțești** (comuna Matca)”¹⁷¹.

1643, iulie 17: Ilisafă, fata lui Prebici logofăt, și fiii ei Ioviță, Dabija, Arvasiia și Afteniia, nepoți lui Prebici, vând fraților Scherlet și Aiopul de **Zorileni**

¹⁷⁰ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XVIII, București 2006, doc. 353, p. 426

¹⁷¹ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXVII, București 2005, doc. 119, p. 122

(comuna Zorleni, Vaslui), drept 90 lei bătuți, „o seliște de sat, anume **Negoești** (comuna Banca, Vaslui), ce sunt în ținutul Bârladului, dinspre răsărit, ce se împreună cu hotarul **Bojoranilor** (Bojorăni, comuna Zorleni, Vaslui)... Și drese domnești ce aveam pe cele moșii sunt pe mâna seminției noastre, jupânesei Focci uricarul. / Și în această tocmeală au fost Păparea de **Mihilașea** (Mihăilașa, comuna Telenești, județul Orhei, Moldova), de ținutul Orheiului, Ureche de **Inești** (comuna Inești, județul Orhei, Moldova), Nuor, popa Vasilie și Ionașco, fratele lui Nuor de **Telinești** (comuna Telenești, județul Orhei, Moldova), Simion diac de **Stoilești** (lângă Dra-xeni, Vaslui) și Toader ot **Batinești** (comuna Perieni, Vaslui). Și eu, Ștefan Rangu, m-am prilejit acolo și s-au rugat de am scris”¹⁷².

1664, martie 29: Mirăuț, femeia lui Anița și fetele lor Mărica și Prohira, feciorul lui Toader Todică, nepotul lui Ion Todică din **Șurinești**, vând hatmanului Neculai Racoviță și jupânesei Maria, pentru 30 galbeni, „moșia din satul **Șurinești**, din bătrânul din sus, de pe moșul (bunicul) meu Ion Todică, ce se va alege din bătrânul Dolhăi, din partea socrului meu Dumitru Burnar, ce mi s-au ales 6 pământuri și cu loc de fânaț în Teișori și la Piersici; și i-am vândut din bătrânul Dutceștilor a treia parte, ce-a avut tatăl meu Todică și cu mine, și am avut zapis pentru 44 de pământuri, ce mi s-au ales din bătrânul Bulăescului, din partea Crăeștilor a patra parte, partea lui Șarpe; și am avut zapis că mi s-au ales 10 pământuri, peste tot fac 65 de pământuri... și i-am mai vândut și din satul **Negoești**, din bătrânul Pantei, ce mi se va alege de pe soarcă-mea

¹⁷² AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXVII, București 2005, doc. 130, p. 128

Burnăreasa, fata Pantei, drept 6 gal-beni”¹⁷³.

NEGOEȘTI

(înglobat în Codăești, comuna Codăești, Vaslui).

1643, septembrie 2: Întărit de Vasile Lupu voievod lui Dumitru fost vornic, care cumpără, cu 68 galbeni, de la Petrica, fiul lui Mihăilă, fiicele Anesiia, soția lui Enache, și Păscălina, soția lui Șaropul, și Mărica Șchioapa „dreaptă ocină și dedină din satul **Negoști** (înglobat în Codăești, comuna Codăești, Vaslui), din ținutul Vaslui, și alte părți, pe care le-a cumpărat Petrica singur de la Solomia, fiica lui Giurgiu, și de la Mierla, soția lui Luca”, iar de la Măria, fiica Ioanei, nepoata lui Alexie Belie, strănepoata lui Belie din **Burdugani** (lângă Ferești, comuna Văleni, Vaslui), cu 25 taleri buni, „partea mamei sale Ioana din același sat Negoști; / iar de la Ionașco Măndre, nepotul lui Ghindă, primește în dar „a sa dreaptă ocină și dedină din satul **Todirești** (comuna Codăești, Vaslui), din ținutul Vaslui”¹⁷⁴.

NEGOSTINA

¹⁷³ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. VIII, Iași 1913, pp. 108-110

¹⁷⁴ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. XXVII, București 2005, doc. 163, pp. 154-156

(lângă Siret, Bucovina).

O parte a moșiei târgului Siret, cea dinspre sud, a fost dăruită, în **1747**, de Ioan Mavrocordat Vodă lui Constantin Sturza pentru a înființa, acolo, un sat. Dar satul se înființează, cu 37 familii de coloniști ruteni, abia în 1779, numărul coloniștilor sporind, până în 1784, când satul era trecut în tabelul parohiilor bucovinene drept Negrișeni, la 58 familii. Partea din Bucovina a satului Negostina s-a numit Verpole, iar cea din Moldova, Rudești.

1798: În 13 august 1798, Iordachi Ramadan și jupâneasa Smaranda, care stăpâneau o jumătate din satul Negoscina, obținută la schimb cu Vasile Niculce (care o avea de la ruda soției sale, Constantin Sturza), vindeau partea lor de sat baronilor armeni Nicolai și Iacob Kapri de Mărățai, feciorii lui Andrei Kapri, pentru 30.000 flo-rini. Baronii Kapri vor vinde jumătate din satul Negostina, partea de jos, pentru 15.000 galbeni turcești, în 23 aprilie 1806, lui Mihai, fiul lui Hagi Iosef Panicevici.

1826: Panicevici va lăsa, prin testament, partea de jos a satului Negostina, în 12 iunie 1826, lui Andrieș Capri, fiul cumnatului său, Nicolai Andrieș Capri, pe care îl adoptase și crescuse de mic copil.

1883: Biserica Sfântului Dimitrie din „Negostina” sau „Negrișeni” a fost construită, între anii 1883-1885, de baronul Andrei KAPRI, de feciorii lui, Nicolai și Dominic, fiind dotată cu un iconostas de Antonia KAPRI., pe locul unei bisericuțe vechi, cu același hram, aflată, în 1843, când avea 735 enoriași, sub patronatul lui Andrei KAPRI, paroh fiind Theodor DRACINSCHI. În 1876, când avea 1.215 enoriași, biserica se afla sub patronatul lui Dominic

KAPRI, paroh fiind Ioan GRAMATOVICI. În 1907, patron bisericesc era evreul Emil ADELSBERG, paroh fiind Vladimir HACMAN, născut în 1860, preot din 1886, paroh din 1897, iar cantor, din 1905, Ioan SMOCOT, născut în 1879.

1885: O școală cu două clase avea să fie deschisă la Negostina, în 1885, odată cu biserica nouă¹⁷⁵.

1890: După o perioadă de timp, în care s-a numit Negușcina, Negurscina, Negursina sau Negortschina, Negostina capătă vigoare, ajungând, în 1890, la o populație de 1.308 locuitori. Învățător era Eustachie Strișca, paroh – Ioan Gramatovici, iar cantor bisericesc – Dimitrie Smocot.

1891: O listă de subscripție pentru construirea bisericii ortodoxe din Cacica, din decembrie 1891, încredințată lui „Ioan alui Grigori GRAMATOVICI, paroch în Negoștina”, conține următoarele nume de localnici: Mihaiu MIHAILIUC, învățătorul Entichie de STRIȘCA, cantorul Dimitrie SMOCOT, Andreiu GHEORGHIAN, Dimitrie GRIGORAȘ, Ioan alui Mihaiu SEREDENCIUC, Vasile BEJENARIU, , Grigori SAUCALIUC; Mihaiu ZEBRENIUC, Vasile alui Andreiu VOLOȘCIUC, Vasile alui Onofreiu ANDRICIUC, Vasile alui Andreiu FRASENIUC, Dimitrie ZEBRENIUC, Miron COZARCIUC, Teodor CHIDEȘA, Dimitrie FEDIUC, Mihaiu COSTENIUC, Petrea ZEBRINIUC, Mafteiu HRIHORCIUC, Georgi alui Toader CHIDEȘA, Ilie CLEM, Teodor HARASEMIUC, Constantin SERDENCICIUC, Vasile HARSEMIUC, Ignatie HARASEMIUC, Iacov HRIHORCIUC, Vasile BILEȚCHI, Ignatie COSTENIUC, Corneliu MANDIUC, Ioan CARPIAC, Eudochia

¹⁷⁵ SCHEMATISMUS DER BUKOWINAER, Czernowitz, 1843 p. 37, 1876 p. 36, 1907 p. 133

GORAȘCIUC, Zoița RIJCIUC, Maria FRASENIUC, Ana SERDENCUIUC, Eudochia FRASENIUC, Zoița ZEBRINIUC, Varvara BILEȚCHI, Elena TANASICIUC, Sofia MANDIUC, Eudochia CHIDEȘA, Maria GRIGORAȘ, Ana CLEM, Maria FRASENIUC, rina FEDIUC, Domnica BEJENARIU, Acsenia GRIGORAȘ, Titiana RIJCIUC, Achelina GRIGORICIUC, Paraschiva FEDIUC, Maria, soția lui Petru GRIGORAȘ, Ioan VOLOSCIUC, Vasile alui Emilian BILEȚCHI, Ilie FRASENIUC, Ana, soția lui Teodor BILEȚCHI, Vaselina ABRAMIUC, Vasile CLEM, Irina SAUCALIUC, Maria BILEȚCHI, Maria HARSEMIUC, Paraschiva COZA-RIUC, Ioan GRIGORAȘ, Ioan ZEBRINIUC, Paraschiva SERDENCUIUC, Gavril COROLIUC, Maria DASCALIUC, Maria COZARIUC, Maria alui Dumitru SCINEC, Zoița BEJENARIU, Nastasia SERDENCUIUC, Alexandra FRASENIUC, Teodosia ANDRICIUC, Acsenia SERDENCUIUC, Nastasia ARICIU, Domnica COROLIUC, Ioan CHIDEȘA, Maria BEJENARIU, Maria GRIGORICIUC, Dumitru VERDENCUIUC, Niculaiu ZEBRENIUC, Ștefan HÂRLEȚU, Grigori ZEBRINIUC, Ioan alui Ștefan SEREDENCUIUC, Ioan alui Petru GRIGORICIUC, Teodot GRIGORAȘ, Domnica SERDENIUC, Domnica, soția lui Domițian ZEBRINIUC, Dimitrie TANASICIUC, Ciprian MANDIUC, Ioan alui Nichita HARASEMIUC, Mihaiu alui Ion FEDIUC, Georgi alui Ștefan ANDRICIUC, Ana GRIGORAȘ, Eufemia ABRA-MIUC, Zoița COSTENIUC, Ioachim VOLOȘCIUC, Grigori GRIGORICIUC, Sofia FRASENIUC, Teodor alui Constantin ABRAMIUC, Vasile alui Ion VOLOSCIUC,

Nastasia CHIDEȘCIUC, Nastasia COSTENIU, Maria, soția lui Georgi alui Vasile Fediuc, și Eudochia CLEM¹⁷⁶.

NEGOȘEȘTI

(lângă Coman, comuna Sănduleni, Bacău).

1448, septembrie 3: Întărit de Petru (Aron) voievod lui Ulea, care primește uric pentru „satele: la Covur-lui, jumătate de sat din Ungureni de la Nevira și jumătate de moară, și Sperlești, pe Turlui, și Procești, mai jos de Sperlești, și Negașești, în dreptul Sperleștilor, și Bășoteni, pe Tazlău, și seliștea lui Petrilă, și Tisești, pe Trotuș, și Budești”¹⁷⁷. Hotarele, din veac.

1774, iunie 26: Satul **Negășenii**, sat răzeșesc, ținutul Romanului, ocolul de Jos, după recensământul lui Rumeanțev¹⁷⁸, avea **toată suma caselor 7**. Scădere rufeturi 6: 2 diaconi, 3 ruțași, 1 văduvă. Rămân birnici 1. / **Birnici:** Gheorghe Linsul. // **Rufeturi:** Mihalache Grozav, ruțaș / Toader Noor, ruțaș / Enache Huiban, ruțaș, priș ot (vine din) Tutova / Vasile, diacon / Ion, diacon / Maria, săracă.

¹⁷⁶ GAZETA BUCOVINEI, Nr. 5/1892, p. 6

¹⁷⁷ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. I, București 1975, doc. 284, pp. 405-407

¹⁷⁸ ACAD. ȘT. RSS MOLD., *Moldova în epoca feudalismului*, VII, II, Chișinău 1975, p. 272

NEGRENI

(Negrești, Negrinți, comuna Mămăliga,
regiunea Cernăuți, Ucraina)

1632, august 5: Întărit de Alexandru Iliăș voievod fostului pârcălab Simion Pilipovschi și surorilor lui Greaca, Nastasica, Olena, Solomiia și Marușca, copiii lui Mănăilă Pilipovschi, nepoții lui Ivancu Pilipovschi, care primesc urice pentru „jumătate de sat **Mihalcăuții** (Mihăileanca, comuna Belousovca, regiunea Cernăuți, Ucraina), cu moară în pâraul Vilii, și jumătate sat **Volcăuții** (Văscăuți, comuna Văscăuți, regiunea Cernăuți, Ucraina), și cu eleșteu și cu moară despre izvorul Vilii, și jumătate sat **Zubriceni** (comuna Zăbriceni, raionul Edinița, Moldova), sub Terebna, cu locul de moară în Ciuhur, și satul **Blișcinăuți** (comuna Bleșteni, raionul Edinița, Moldova), tij sub Terebna, și satul **Înșânețul** (Iujineț, Bucovina), pe Nistru, și satul **Diicăuții**, **ce se numește Briceni** (oraș, Moldova), cu locul de eleșteu și moară în Vilnia, și satul **Vișineva** (Vișneva, regiunea Cernăuți, Ucraina), pe Nistru, și a patra parte de satul **Siliștea** (comuna Seliștea, regiunea Cernăuți, Ucraina), cu loc de moară pe același pârau, și a treia parte de satul **Pilipăuții** (comuna Pili-păuți, Dorohoi, Botoșani) și a șasea parte din satul **Orășani** (Bucovina), ce sunt pe Prut, și a șasea parte din satul **Nipolcăuții** (Nepolocăuți, Bucovina) și a șasea parte din satul **Bârnova** (raionul Dondușani, Moldova), și a șasea parte din satul **Șandreni** (Șendriceni, comuna Mă-măliga, regiunea Cernăuți, Ucraina), și a șasea parte din satul

Negreștii (Negreni, comuna Mămăliga, regiunea Cernăuți, Ucraina)¹⁷⁹.

1770-1772: Satul **Negrinții**, ținutul Hotinului, ocolul de Sus, avea, după recensământul lui Rumeanțev¹⁸⁰, **toată suma caselor: 50**. Rămân birnici 2: 1 popă, 1 dascăl. Rămân birnici 48. / **Birnicii:** Ilie zet (ginere) lui Spănac / Toader Negruță / Toader, vătăman / Ion sin (fiu) Macsim / Lupul, rotariu / Anton, vătăman / Gavril Bălan / Nichifor, bejenar / Ștefan Iordache / Toader sin lui / Ștefan, pescariul / Ion sin Simion / Tudose sin Melinte / Sandul sin Melinte / Ștefan Brusulan / Andrei / Anton Căzacu / Acsinte sin Căzacu / Istrate Bute / Toader zet (ginere) Berciul / Ion Șahăn / Pricup Berciul / Iacob sin harabagiului / Necolae Țorțul / Vasile Cireșne / Sandul Codiță / Tănase Șahăn / Grigore zet Postolache / Pavăl sin Postolache / Dumitrașcul Postolache / Angheluță sin Postolache / Ion sin Botoșan / Ion sin Peredici / Ion sin Pătrașcul / Lupul Bujăniță / Andrei zet Gârdei / Grigoraș zet Căzacul / Vasile, argat marchitanilor / Ștefan, tij (la fel) argat / Dumitrașcul, scutelnic / Dumitrașcu sin Postolache / Ion Perju / Grigoraș Buldumei / Toader / Dănilă Ion / Vasile sin Hrincul / Ioniță, butnariul / Istrate. // **Rufeturi:** Popa Gavril / Alicsandru, dascăl.

1904: „**Negrinți**, sat în județul Hotin, volosti Stăniliești, așezat pe șoseaua dintre Lipcani și Noua Suliță, alături de satul Șăndreni, între pâraul Glodosul și Prut.

¹⁷⁹ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. XXI, București 1971, doc. 166, pp. 209, 210

¹⁸⁰ ACAD. ȘT. RSS MOLD., *Moldova în epoca feudalismului*, VII, II, Chișinău 1975, pp. 112, 113

Are 89 case, cu o populație de 489 suflete de țărani români; biserică; 202 vite mari”¹⁸¹.

NEGREȘTI

(sat pe Almaș, comuna Dobreni, Neamț).

1436, aprilie 12: Întărit de Ilie voievod lui Baico, care primește uric pentru „prea a lui ocini, sate anume: Dolheștii, unde era casa lui, și Negreștii, și Almășelul, și Horăeștii, și Roșcanii, și, pe Almași, din gios de Dolhești, Dobrenii”¹⁸².

1635, octombrie 16: Zapisul postelnicului Toma, în care mărturisește „cum au învățat și au grăit către noi jupâneasa Mărica cluceroae, la datul sufletului său, zicând că s-au prilejit nepotul său, popa Vasile din **Șerbești** (comuna Ștefan cel Mare, Neamț), de au prices-tuit și au făcut masle și rugă înaintea morții dumisale, și au scris toate trebile la moartea dumisale... / fiindu-i preotul nepot, l-a dăruit cu partea dumisale de ocină la sat la **Vârtop** (lângă Verești, comuna Girov, Neamț), cu tot venitul moșiei dumisale. Așijderea, a fost cumpărătura jupânesei Mărica și a Dochiei, mama preotului Vasile, partea lui Simion Beșetea, văru-său, și acea cumpărătură încă i-a dăruit preptului... Așijderea, o parte de moșie, ce a fost cumpărat dumneai de la Ioana, drept 12 taleri bătuți, încă

¹⁸¹ Arbore, Zamfir, *Dicționarul geografic al Basarabiei*, București 1904, p. 150

¹⁸² AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. I, București 1975, doc. 147, p. 202

o au dăruit preotului... Și când au miluit pe nepotu-său, popa Vasile, tâmplatu-s-au acolo părintele Andonie de Beserecani și Gheorghe Bosie de **Dolhești** (sat înglobat în Negrești, comuna Dobreni, Neamț)”¹⁸³.

1640, septembrie 8: Zapisul lui Ștefan din **Dolhăști** (înglobat în Negrești, comuna Dobreni, Neamț), în care mărturisește „cum a îmblat feciorul meu Solomon la o slujbă, la ținutul Neamțului. Deci a cheltuit din bani domnești 42 de galbeni... noi n-am avut cu ce plăti, ci am întrebat toată ruda noastră, ca să se afle cineva să-l plătească de acei bani și nu s-a găsit nimeni. / Deci noi, dacă-am văzut nevoia, am căzut la dumnealui Toma (Cantacuzino), stolnicul cel mare, de ne-a plătit acei bani... și i-am pus ocinile mele zălog, din **Bodești** (comuna Bodești, Neamț), toată partea mea, din a opta parte din sat a patra parte, și din **Dăncești** (comuna Bodești, Neamț), din a opta parte a patra parte, ce este pe apa Cracăului, în ținutul Neamțului, cu loc de moară pe Cracău, și de piuă, și de ștează. Pe acea parte, din Sfânta Măria Mică, până la Paști, ca să-i dau banii atunci, iar de nu, să fie aceste ocini pieitoare (înstrăinate) în veci... / Și-n tocmeala noastră au fost Gheorghe Boțul din **Dol-hăști**, Eunașco Răspop și Gligorecea din **Bodești**, Eunaș-cu vătavul de **Dobreni** (comuna Dobreni, Neamț) și mulți oameni buni”¹⁸⁴.

1643, februarie 21: Întărit de Vasile Lupu voievod, odată cu împărțirea moșiilor moștenite de la bu-nici, între feciorii lui Vasile Mihăilescul, mătușile lor Pă-rasca,

¹⁸³ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXIII, București 1996, doc. 254, p. 297

¹⁸⁴ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXV, București 2003, doc. 454, pp. 447, 448

Dochița și Nastasia, și cu feciorii Todoscăi, sora lor. / „Și s-au Parascăi jumătate de Botășinți (Bucovina) și partea de Răciuleni (județul Suceava). / Și s-au venit Dochiței jumătate din **Buciucica** (Buhucești, satul Miron Costin, comuna Trifești, Neamț) și jumătate din **Oglinzi** (comuna Răucești, Neamț). / Și s-au venit feciorilor lui Mihăilescul jumătate de **Negrești** (comuna Dobreni, Neamț) și jumătate de **Oglindești** (lângă Oglinzi, comuna Răucești, Neamț). / Și s-au venit Nastasiei jumătate de Botășinți și jumătate de **Oglinzi**. / Și lui Ionașco s-au venit jumătate de **Buhucești** și jumătate de **Oglin-dești**”¹⁸⁵.

1644, ianuarie 27: Moștenitorii lui Vasile Mihăilescul (copiii și surorile) împart ocinile și dedinele între ei, iar Vasile Lupu voievod le întărește. / Și s-a venit Părascăi jumătate din satul **Buciucica** (Buhucești, comuna Trifești, Neamț) și o parte din Răciuleni (Suceava), care-i va plăcea. / Și Dochiței i s-a venit satul Botășeni (Bucovina) și jumătate din satul **Oglinzi** (comuna Răucești, Neamț). / Iar Nastasiei, jumătate din satul Votășeni și jumătate din Oglinzi. / Iar lui Tănăsie fost vornic, i s-a venit jumătate din satul **Negrești** (comuna Dobreni, Neamț) și jumătate din **Oglindești** (lângă Oglinzi, comuna Răucești, Neamț). / Iar lui Ionașco, cu frații lui, i s-a venit jumătate din Buhucești și jumătate din Oglindești”¹⁸⁶.

1774, iunie: Satul **Negreștii**, ocolul Pietrii, după recensământul lui Rumeanțev¹⁸⁷, avea **toată suma ca-**

¹⁸⁵ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. XXVII, București 2005, doc. 33, pp. 37, 38

¹⁸⁶ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. XXVII, București 2005, doc. 240, pp. 220, 221

¹⁸⁷ ACAD. ȘT. RSS MOLD., *Moldova în epoca feudalismului*, VII, II, Chișinău 1975, p. 60

selor 30. Scădere rufeturi 12: 5 popi, 1 mazel, 2 văduve, 4 case pustii. Rămân birnici 18. / **Birnici:** Radu, rotar / Grigoraș, pușcaș / Apostol Botoșan / Ursul sin (fiu) Apostol / Șerban, rotar / Ion Râpaș / Vasile, muntean / Vasile, pușcaș / Andrieș Caba / Damaschin / Simeon, crâșmar / Ion Gâțu / Lupu Gâțu / Gheorghe Gâțu / Ștefan, argat lui Vasile / Ion, tij (la fel) / Ion, ungurian / Grigoraș Bătrânu. // **Rufeturi:** Popa Toader / Diaconul Ion / Popa Toader / Popa Petre / Diaconul Iosip / Vasile Manole, mazel / Ioana, văduvă / Anița, tij (la fel). // **4 case pustii.**

1901: „**Negrești**, sat în județul Neamț, plasa Piatra-Muntele, comuna Dobreni, situat pe valea pâ râului cu același nume, între ramura de deal Muncelul și Ne-grești. Are o populație de 1.057 suflete, care locuiesc în 235 case; o biserică, deservită de 1 preot și 2 dascăli; o școală, frecventată de 76 elevi; 2 mori de apă; 1 herăs-trău; 1 fierărie; 1 olărie și 1 rotărie. Vite sunt: 178 boi, 150 vaci, 300 oi, 50 cai, 100 râmători și 54 junci”¹⁸⁸.

NEGREȘTI

(Glodeni, sat intrat în componența orașului Negrești, Vaslui).

1443, mai 31: Întărit de Ștefan voievod lui Giur-giu Drăgușanul și fratelui său Alexa, care primesc uric pentru

¹⁸⁸ Lahovari, George Ioan, *Marele Dicționar Geografic al României*, volumul IV, București 1901, p. 487

„un sat pe Stavnic, anume Drăgușani, care este... pe vechiul lor hotar, anume Fântâna de la Holm, ca să-și întemeieze sat. Și le-am dat **un loc de prisacă la Glo-deni**, anume unde a fost T... Iar hotarul acestui sat să fie după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac”¹⁸⁹.

1623, iunie 9: Mărturia lui Pătrașco și a femeii sale Mărica, despre zălogirea ocinii sale din Boțești: „scriem și mărturisim cu cest zapis al nostru, cum au fost o cupă de argint de au tras 12 ughi și alte unelte, ce ni s-au venit din partea Fătului mie și lui Costantin. Deci cupa au pierit la niște dajnici, pentru treaba casei noastre. Drept aceea, noi ne-am pus ocina zălog, din **Boțești** (sat numit și Parpanița, inclus în orașul Negrești, Vaslui), până-i vom scote cupa. Și acele unelte, ce ni s-au venit din partea unchiului nostru, lui Fătu, și alte unelte, să-și ceară de la vărul său, de la Pavăl. / Și această tocmeală s-au făcut dinaintea a mulți omeni buni (din târgul Iașilor – n. n.), anume: Măteiaș vătavul, și Ionașco cizmariul, și Cadiul, și Costantin diacul și alți mulți omeni buni”¹⁹⁰.

1625, decembrie 26: Zapis de la Necoară, Simion, Costin, Oprea, Antoniica, Anghelina și Măriica, feciorii Băseanului, prin care mărturisesc că au „vândut jumătate de saz **Boțești**, partea de sus, cu vad de moară și cu biserică, și cu clopotniță, și cu curți și cu tot venitul, drept 130 ughi (ducați ungurești)...jupânului Pană vistier-nic”¹⁹¹.

¹⁸⁹ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. I, București 1975, doc. 235, pp. 332, 333

¹⁹⁰ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. XVIII, București 2006, doc. 81, p. 121

¹⁹¹ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. XVIII, București 2006, doc. 408, p. 474

1626, august 6: Zapisul lui Pavăl, în care scrie că s-a „tocmit cu verii mei, cu Costantin și cu frații lui, de i-am dat o parte de ocină a unchiu-nostru, a lui Făt din **Boțești**, ce se va alege partea mea și a fraților mei, a unchiului nostru, a lui Făt, ce a rămas la mine. Deci m-au rămas să împărțim acele bucate ale unchiului nostru cu dânșii. Deci am împărțit dintr-acele bucate dintr-însa, iar 12 galbeni de aur au rămas la mine neîmpărțiți și 4 lei și 9 putini de miere de lungi de patru palme și o șchioapă, de largi de 3 palme, și două hiară de moară, și două hiară de plug și o tigaie de prăjit, și una cu picioare, și 30 de nasturi mărunți și o bardă”¹⁹².

1627, mai 31: Întărit de Miron Barnovschi voievod lui Stratul, feciorul Huhulii, ce-a fost pârcălab de Soroca, după ce se pârase la divan cu fratele său Vasilii „pentru moșii ce le-au rămas de la tatăl lor și pentru avere: argint, aur, mărgăritare și alte povijii, zicând Stratul că a vândut frate-său Vasilii toate ocinile și ar-gintul, și aurul, și mărgăritarul și alte povijii, ce le-au rămas de la tatăl lor, numai ce-a rămas pol sat de **Ne-grești**, partea din jos, și a dat-o frățâne-său Stratului. Apoi s-a sculat Vasilii și a vândut și acel pol de sat și a rămas Stratul cu nimic. Deci domnia mea și cu tot sfatul am judecat cu dreptate și după legea țării și am aflat lor județ ca să-i ceară sieși Lungul armașul ce-a dat pe acel pol de sat de Negrești de la Vasilii Huhulea, pentru că el l-a cumpărat, și să rămână acea jumătate de sat Stratu-lui”¹⁹³.

¹⁹² AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XIX, București 1969, doc. 108, pp. 127, 128

¹⁹³ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XIX, București 1969, doc. 219, pp. 306, 307

1632, mai 12: Întărit de Alexandru Iliăș voievod lui Vasile Purcel, fiul lui Gavril Purcel, nepotul lui Purcel fost postelnic, după ce se pârâse la Divan cu popa Gli-gorie și cumnatul lui Lazor din **Glodeni** „pentru o bucată de loc din satul **Codăești**, ce este pe valea Cuțitnei, în ținutul Vaslui, care le-a fost luată lor în zilele lui Moise Moghila voievod, jeluindu-se și arătând înaintea noastră un uric vechi de șa Ștefan voievod cel Bătrân, de 134 de ani... Și când a fost în zilele lui Moise Moghila voievod, popa Gligorie din Glodeni și cumnatul lui Lazăr, și cu toate rudele lor, ei au venit în Divanul milostivirii sale cu multe înșelăciuni și au luat un hotarnic... care nu a întrebat de oameni buni și bătrâni, megieși de primprejur, și nu a cercetat acel uric vechi în semne, ci el iarăși, pe urma lor, cu înșelăciune, fără dreptate și fără ispravă, ca un om fără minte a făcut mare asuprire și a luat ocina și a dat-o în partea popii Gligorie și a cumnatului lui Lazor, și tuturor rudelor lor”¹⁹⁴.

1633, martie 15: Întărit de Alexandru Iliăș voievod marelui logofăt Ionașco Ghianghea, care primește urice pentru „jumătate din satul **Negrești**, partea de sus, care este în ținutul Vaslui, ce el și-a cumpărat de la Miron și Nicoară, fiii Irinei, pentru 80 ughi” și pentru „o seliște, anume **Lineștii**, pe Bârlădzul, care este în ținutul Vaslui, într-un hotar cu Negreștii, care acel sat a fost al lui Nicoară. Deci Nicoară a fost dator la Gefer bașa turcul cu 30 ughi și cu o iapă pentru 10 ughi. Iar după aceea n-a apucat să-i plătească și a murit. Iar după aceea a venit Gefer bașa turcul, cu un zapis de la Nicoară, fratele lui Miron, fiul Erinei, cum i-a fost Nicoară dator și a pârât pe Stețcoaia,

¹⁹⁴ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXI, București 1971, doc. 74, pp. 79-82

pe care a ținut-o el ca să-i plătească acea avere. Iar apoi ea a zis că nu are la ea din bucatele lui Nicoară, ci a zis că are Nicoară acea seliște, anume Lineștii, pe Bârlădzul, și n-a avut cu ce să plătească acea datorie, ci s-a rugat lui Ghianghea mare logofăt... și a plătit acei 30 de ughi și acea iapă”¹⁹⁵.

1635, februarie 20: Întărit de Vasile Lupu voievod marelui logofăt Ionașco Ghenghea, în baza unui zapis de hotărnicire de la fostul vornic de gloată Tecman „precum a hotărnicit, în zilele lui Moise voievod, la satul **Negrești** (orașul Negrești, Vaslui), pe pâraul Bârlădzul, dinspre alte sate, dinspre hotarul **Todereștilor** (comuna Todirești, Vaslui) și dinspre **Linești** (lângă Negrești, Vaslui) și dinspre **Iurceni** (lângă Negrești, Vaslui)”¹⁹⁶.

1635, septembrie 1: Ispisoc de întărire, dat de Vasile Lupu voievod moștenitorilor lui Ghenghe vel (mare) logofăt: / „Și s-au venit partea boierului nostru, Lupul Prăjescul vel clucer și jupânesei lui, Saftei, satul **Chilmeștii** (azi orașul Chelmenți, raionul Chelmenți, Ucraina), la ținutul Hotinului, și o parte de ocină din **Lățcani** (Lețcani, comuna Doljești, Neamț), la ținutul Romanului, și jumătate de sat de **Scoposăni** (Scoposeni, comuna Horlești, Iași), la ținutul Cârligăturii, și satul **Văscăuții** (ținutul Orhei, Moldova), la Orhei, și jumătate de sat de **Mărășăni** (comuna Marșinți, raionul Novoselița, Ucraina), la Hotin, și satul **Noua Suliță** (comuna Novosilița, raionul Chelmenți, Ucraina), tij la Hotin, și jumătate de sat din **Negrești** (orașul Negrești, Vaslui), la

¹⁹⁵ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXI, București 1971, doc. 316, pp. 406, 407

¹⁹⁶ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXIII, București 1996, doc. 37, pp. 37, 38

Vaslui, și o seliște, anume **Lineștii** (lângă orașul Negrești, Vaslui), tij la Vaslui, și satul **Ruginoasa** (comuna Ruginoasa, Iași), la Suceavă, care i-au fost lui dreaptă danie de la părintele lui, Ghenghe logofăt, încă fiind viu, osebit de a altor frați. / Iar în parte slugii noastre Lupul Ghenghe i s-au venit jumătate de sat de Vlădeni (Arghira-Oreutești, Suceava), la Suceavă, și jumătate de sat de **Volcinești** (Volcineț, azi Maiovka, comuna Ocnîța, raionul Ocnîța, Moldova), la Hotin, și o parte de ocină din **Costești** (înglobat în Târgu Frumos, Iași), la Roman, și o parte din satul **Strășnenii** (lângă Ghireni, comuna Coțușca, Botoșani), la Dorohoi, și satul **Surdeștii** (lângă Ciortolom, comuna Tutova, Vaslui), la Tutova, cu moară în Bârlad, și jumătate de sat din Șărbăuți (Bucovina), la Cernăuți, și satul **Mălăeștii** (comuna Vutcani, Vaslui) și **Leoștii** (comuna Pădureni, Vaslui), la Fălciu, și o siliște Șărbăuții (Bucovina), la Cernăuți. / Iar în parte slugii noastre Dumitrașcu Ghenghe i s-au venit jumătate de sat **Jioldești** (satul Joldești, comuna Vorona, Botoșani), la Suceavă, și satul Stârcenii (Bucovina), la același ținut, și cu moară în Siret, și jumătate de sat de **Vorona** (comuna Vorona, Botoșani), tij la Suceavă, și satul **Măgiurcanii** (azi Ivești, comuna Ivești, Vaslui), la Tutova, și satul **Popii** (azi Pochidia, comuna Tutova, Vaslui), tij acolo, și jumătate de sat **Tole** (Coteleva, comuna Koteleve, raionul Nevoșelița, Ucraina), la Hârlău, și o siliște, **Doljăștii** (Dolhești, lângă Ciocani, comuna Perieni, Vaslui), la Tutova. / Iar în parte lui Ion Ciolpan i s-au venit satul Arăteștii (Suceava), la Suceavă, și jumătate de sat de **Bilăuți** (comuna Bilăuți, raionul Hotin, Ucraina), la Hotin, și jumătate de sat Lucovița (Bucovina), la Cerăuți, și satul **Târauca** (comuna Târnauca, raionul Herța, Ucraina), tij

la Cernăuți, și jumătate de sat Dobrinăuți (Bucovina), tij la Cernăuți, și satul **Costeștii** (în hotarul orașului Târgu Frumos, Iași), la Tutova, și o siliște, anume **Ruptura** (lângă Gefu, comuna Ghidiceni, Galați), tij la Tutova... / Iar pentru o datorie a Lupului Prăjescu clucer, care are și zăpis de la părintele lor, Ghenghe logofăt, drept 497 ughi, au dat ei toți un sat, anume **Săvenii** (orașul Săveni, Botoșani), la Dorohoi, și alt sat, Boian (Bucovina), la Cernăuți, pentru acea datorie”¹⁹⁷.

1635, noiembrie 10: Carte de împuternicire, dată de Vasile Lupu voievod lui Constantin Boldur, „spre aceea ca să fie tare și puternic a opri o a patra parte de sat **Negrești** (orașul Negrești, Vaslui), partea Huhulei, ce este partea din jos, dinspre alți răzeși”¹⁹⁸.

1637, mai 6: Ispisoc de judecată de la Vasile Lupu voievod, după ce s-a pârât Ionașcu Curea cu cumnații săi Ionașcu dărăban, Vasile dărăban și Doboșeriul, feciorii Arvasiei, nepoții lui Văsiiu din Glodeni „pentru o parte de ocină din sat din **Glodeni** (înglobat în orașul Negrești, Vaslui), ce-a fost a lui Văsiiu”. Cumnații și-au susținut cauza, „iar Ionașco Curea a avut mărturii, anume: Vasile Căpracea din **Armenești** (azi Cotic, comuna Todirești, Vaslui), Gavril Bolea și Mirăuță de **Jigoreni** (comuna Țibănești, Iași), cum a dat Petrea Curea, tatăl lui Ionașcu, pentru Văsiiu din Glodeni, de l-a plătit de bir nemișesc și l-a ras de la nemișie”¹⁹⁹.

¹⁹⁷ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. XXIII, București 1996, doc. 227, pp. 266, 267

¹⁹⁸ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. XXIII, București 1996, doc. 262 p. 303

¹⁹⁹ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. XXIV, București 1998, doc. 90, p. 90

1637, mai 22: Întărit de Vasile Lupu voievod uricarului Simion Băisan, prin ispisoc de judecată, după ce „s-au pârat de față” Dumitrașco din **Buhăești** (comuna Vulturești, Vaslui), nepotul lui Coste, Gligor din **Cozmești** (comuna Delești, Vaslui), ginerele lui Condrea, Porcea de la **Bălești** (comuna Delești, Vaslui), ginerele popii Spiridon și alte rude ale lor, cu Simion, fiul lui Băisanul fost vornic, „pentru jumătate din satul **Boțăști** (sau Parpanița, înglobat în orașul Negrești, Vaslui), ce este pe Stavnic, în ținutul Vaslui, și pentru altă jumătate din satul **Buhăești**, din același ținut”²⁰⁰.

1637, mai 25: Carte de împuternicire, dată de Vasile Lupu voievod lui Constantin, feciorul lui Gherasim, „spre aceea ca să fie tare și puternic a ține și a opri niște părți de ocină din **Boțăști**, ce este în ținutul Vasluiului”²⁰¹.

1638, mai 9: Porunca dată de Vasile Lupu voievod lui Focșea din **Glodeni** (inclus în orașul Negrești, Vaslui), după ce „s-au jeluit și s-au pârat de față Constantin din **Boțești** (sau Paparnița, inclus în orașul Negrești, Vaslui), feciorul lui Gherasim, Istratie de acolo, și Nechita din **Pungești** (comuna Pungești, Vaslui). Fecio-rul lui Toader, cu Țigan din **Glodeni**, cu Palaga de acolo și cu fratele ei Drulea, și Coste de **Boțești**, ginere-său, pentru o parte de ocină din Boțești, partea Nastei, zicând Constantin că au cumpărat, cu oamenii lui, ce sunt mai sus scriși, dintr-acea parte a Nastei, trei părți, și a adus și ispisoc de la Petru Vodă și de la Irimiia vodă, și mărturii zapise de la oameni

²⁰⁰ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXIV, București 1998, doc. 106, pp. 103, 104

²⁰¹ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXIV, București 1998, doc. 108, p. 105

buni... Iar Țigan din Glodeni și ai lui au zis că au cumpărat și ei acele părți și drese n-au adus. Pentru aceea, tu să strângi oameni buni, să căutați să împărțiți din jumătate de sat, din partea de jos, și să faceți în cinci părți; din cinci părți, este una partea Nastei din Boțești – aceea să o faceți în patru părți. Trei părți să fie lui Constantin și fraților lui, iar una este nevândută”²⁰².

1639, iunie 7: Dragomir și femeia lui Antonia vând Porcei de **Oșăști** (Oșești, comuna Oșești, Vaslui), pentru 2 lei, partea lor „din sat din **Sacalășa** (Săcălușa, înglobat în Muntenești, comuna Ștefan cel Mare, Vaslui)... dinaintea lui Huhulea călugărul și Tronchi de **Negrești** (orașul Negrești, Vaslui), Oana, Ionașco și Bejan de **Oșăști**, Gligor ot **Cozmești** (comuna Delești, Vaslui) și Gavril ot **Ruginoși** (înglobat în Oșești, comuna Oșești, Vaslui)”²⁰³.

1643, aprilie 11: Simion Băisan vinde lui Simion Mogâlde „a treia parte din satul **Negrești** (orașul Negrești, Vaslui), parte de jos”²⁰⁴.

1644, septembrie 23: Întărit de Vasile Lupu voievod marelui vistiernic Iorga, care cumpără, cu 180 taleri de argint, de la Simion Băisanul și soția lui Anghelina, fiul Varvarei, nepotul lui Petre Huhule, „din jumătatea satului **Negrești** (orașul Negrești, Vaslui), care se împarte în trei părți, parte de jos, ce este pe Bârlad, în ținutul Vaslui, cu loc de iaz și de moară pe Bârlad”²⁰⁵.

²⁰² AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXIV, București 1998, doc. 347, p. 341

²⁰³ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXV, București 2003, doc. 145, p. 161

²⁰⁴ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXVII, București 2005, doc. 77, p. 84

²⁰⁵ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXVII, București 2005, doc. 434, p. 412-414

1644, noiembrie 28: Ispisoc de judecată de la Vasile Lupu voievod, după ce „s-au pârat de față Ionașco și femeia lui Mărica și frații ei, feciorii lui Dumitru vătăful, cu unchiul lor Simion Băisanul, pentru jumătate de sat **Negrești** (orașul Negrești, Vaslui), partea de jos, ce este în ținutul Vasluiului, pe apa Bârladului, zicând Io-nașco că acea ocină o au cumpărat socru-său Dumitru de la Stratul, feciorul Huhulei, împreună cu Simion. Iar Simion Băisanul a zis că a cumpărat el singur acea ocină de la Stratul, drept 200 de zloți bătuți, și a arătat și un zapis, făcut de Stratul și de mulți oameni buni, cum a cumpărat el singur; iar Ionașco a zis că are mărturii mulți oameni buni, cum au fost de față, când a dat banii Du-mitru vătăful, împreună cu Simion Băisanul. / Deci domnia mea i-am judecat după legea țării și n-am crezut acel zapis, ci le-am pus zi, ca să-și aducă Ionașco mărturiile cum a cumpărat socru-său împreună cu Simi-on. Dar când a fost zi, Ionașco și-a adus mulți oameni buni, de-au mărturisit cum au fost de față, când au dat bani Dumitru cu Simion, de-au cumpărat acea ocină. Și Simion, singur, și Stratul, mai apoi, s-au lăsat de minciuni și au spus drept... Deci Simion Băisanul a rămas din toată legea țării”²⁰⁶.

1685, august 20: Întărit de Constantin voievod agăi Lupașco Bogdan, feciorul fostului comis Gheorghită, care arată zapise de mărturie „de la Ion, Ilie și Nedelcu din **Denisăști**, scriind cum Varvara, fata Stancăi, a vândut toată partea sa, un bătrân din Dănișani lui Vasile Dămian, drept 80 taleri de argint, iar Vasile a vândut comisului Gheorghe Bogdan... / de la Ion Udre, Grigore a Ursoaei, Tofan Răpede, Vasile fratele lui Tofan și Grăjdeanu din

²⁰⁶ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXVII, București 2005, doc. 457, pp. 434, 435

Glăvănești, scriind cum Simeon, feciorul Dobrii de Glăvănești a vândut a sa dreaptă ocină și moșie, un vad de moară în apa Zeletinului, vadul de jos, lui Ion Rusăi din **Putredeni**, iar Ion Rusă l-a vândut lui Gheorgiță Bogdan comisul, drept 60 taleri bătuți... / de la Toader Paladi, Toader și Ion Bujoranul, Constantin și Pavăl Bâtcă din **Greci** și Simeon din **Hulpășești**, scriind cum Mereuță cu feciorii săi au vândut partea socru-său Gavril și a soacră-si Ioana din satul **Ibănești**, din bătrânul Putnenilor, ce este în ținutul Tutovei, lui Gheorghe Bogdan comis, drept 30 de taleri... / de la Ianachi vistiernic, Constandin jicnicer, Negre stolnic, Roșca și Vetriș vornici de poartă, scriind că Ioana Căzăceasa, cu feciorii ei Ion și Gavril, au vândut partea din **Hulpășeni** și din **Ibănești**, ce sunt pe Smila, în ținutul Tutovei, lui Gheorghe Bogdan comis, drept 40 galbeni... / de la aceiași boieri, scriind cum Ionașco, feciorul lui Ionașco din **Negrești** a vândut ale sale drepte ocini și moșii din satl **Hulpășești** și din **Ibănești** lui Gheorghe Bogdan comis, drept 20 taleri de argint... / de la Crăciun, Porhirie și Necula din **Floreni**, Strătulat din **Pătrășcani**, Posto-lache și Simion din **Bicani**, scriind cum Toader, feciorul lui Iftodi din Hulpășeni a dăruit ale sale drepte părți din **Hulpășeni** și din **Ibănești** lui Gheorghe Bogdan comis ... / de la Neculai, feciorul lui Frim din **Zmeeni**, Ionașco Șălarul de **Suseni**, Stratul de **Băcani**, Pavăl fecior lui Bâtcă și popa Buguța de **Portărești**, scriind cum frații Constantin Șoitul și Dumitrașco au vândut a treia parte dintr-un bătrân din satul **Ibănești** și din **Hulpășeni** lui Gheorghe Bogdan comis, drept 90 taleri de argint... / de la Racleș vătavul de **Stolniceni**, Toader Bujoranu și Grădescul pitar, scriind cum Neculai, feciorul lui Zavan-tie de **Ivănești**, a vândut partea câtă i se va alege

după mamă-sa Nastasia, fata lui Hilimon, din satul **Ibănești**, din bătrânul Hilimoneștilor lui Gheorghe Bogdan comis, drept 30 taleri de argint... / de la Toader Paladi stolnicul, Gavril și Ciochină – vornici de Bârlad, Constantin Isar, Echim călugărul de **Portărești**, popa Andrei din **Băcani**, Neculai și Buciumaș de **Zmeeni** și Toader Bujoranu de **Frunțișăști**, scriind cum Stratul, feciorul Irimiei Sărăcu-țul de **Băcani**, a vândut părțile de moșie ale lui Vasile Cheptănariul de la **Ibănești** și de la **Hulpășeni**, din bătrânul Putnenilor lui Gheorghe Bogdan comis, drept 30 taleri de argint... / de la Simion medelnicerul, Liciul, Ion Nuțul, Alexandru și Ion Măciucă de **Polocinești**, scriind cum a vândut Ion Giudele de Polocinești a sa parte de sat din **Ibănești**; și cu femeia sa și-a vândut partea lor de ocină din **Șărbănești**, cât se va alege; și Tudor din Poloceni a vândut partea lor din Șărbănești lui Șandru, iar Șandru a vândut lui Gheorghe Bogdan comis, drept 100 taleri de argint... / de la Dumitrașco Călin, Țoltuzul, cu 12 pârgari din târgul **Bârladului**, și Crâste Gavrița și popa Gavril tot de acolo, scriind cum Gavril, feciorul lui Vasile, fratele lui Tămâie, nepot lui Căpățână, a dăruit a sa dreaptă ocină de la **Poloceni**, ce este de la părinții săi și altă parte. Ce-i este cumpărătură de la Neagul, lui Gheorghe Bogdan comis ... / de la Zota, Toader Grădes-cul și popa Costachi, scriind cum Țigan de **Huși** a vândut a sa dreaptă ocină din satul **Belcești** lui Gheorghe Bogdan comis, drept 30 taleri de argint”²⁰⁷.

1774, iulie 5: Satul **Negreștii**, al stolnicului Hrisovergi, ținutul Vasluiului, ocolul Fundului, după re-

²⁰⁷ Antonovici, Ioan Preotul, *Documente Bârlădene*, IV, Bârlad 1924, doc. 76, pp. 123-128

censământul lui Rumeanțev²⁰⁸, avea următorii: **Birnici:** Vasile, vătăman / Vasile Cocietul / Costandin Bălăban / Costandin, vier / Ioniță a Mălancăi / Anton sin (fiu) morar / Ștefan, morar / Dumitru Plăcintă / Andrei, butnar / Stan, muntean / Ion, pâslar / Costandin, scutar / Gheorghe, plugar / Andoni, plugar / Gheorghe Epure / Ion, dulgheriul / Toader, herghelegiu / Ignat fiul olarului / Simion, plugar / Costandin Mândrul / Grigori, văcar / Simion fiul scutarului. // **Slugi:** Ioniță, cojocar / Neculai / Neculai Buhăescu / Iani fiul lui Ursachi / Simion Călmul / Andrian / Vasile a Săvăaei / Melinti, chelar. // **Preoți:** Popa Toader Mogâlde / Popa Arsăni / Popa Toader. // **Diaconi:** Costandin, diacon / Matei, diacon. // **Țigani:** Toader / Gheorghe / Vasilachi / Vasile.

1901: „**Negrești**, comună rurală și reședința plășii, plasa Fundurile, județul Vaslui, la 32 km de orașul Vaslui, situată de o parte și de alta a râului Bârladul, care o străbate în toată întinderea ei, și de-a stânga pârâului Rebricea. Este formată din satele: Negrești (Târgușor), Negrești (sat), Valea Mare și Căzănești, pe o suprafață de 4.627 hectare și cu o populație de 577 familii sau 2.862 suflete, din care 277 contribuabili. Pe teritoriul comunei se află o pădure cam de 1.000 hectare. / Are 2 școli, una de băieți și a doua de fete; 3 biserici; 3 mori. Comerțul se face de 86 persoane. Vite: 1.443 vite mari cornute, 110 cai, 1.746 oi, 46 capre și 100 râmători. / Locuitorii posedă 300 stupi cu albine. Târgușorul Negrești, satul Negrești, Valea Mare și Căzănești formează un singur trup de moșie, pe o întindere de 4.008 hectare, proprietatea prințului N. Gr. Suțu. / **Negrești**, târgușor, în centrul comunei Negrești, **înființat**

²⁰⁸ ACAD. ȘT. RSS MOLD., *Moldova în epoca feudalismului*, VII, I, Chișinău 1975, p. 233

la 1814, situat pe țărmul stâng al râului Bârladul, pe un podiș înalt. Are o populație de 195 familii sau 963 suflete. Este reședința comunei și a plășii. / Are: o judecătorie de ocol; 2 companii de doro-banți; un birou-poștal; un medic; o moară; 2 școale, una de băieți, înființată la 1865, frecventată de 46 elevi, și a doua de fete, înființată la 1871, frecventată de 28 eleve; o biserică de lemn, făcută de locuitori, la 1837. În curtea bisericii se află o clădire mare de piatră, neterminată, al cărei zid e ridicat până la ferestre, având o înălțime cam de 8 metri și o grosime de mai bine 1 m. De-a dreapta râului Bârladul, spre vest de târg, se află un rădiac, numit Iurcești, compus din feluriți copaci, ce au o desime de nestrăbătut. / În târgușor se mai află un feredeu al comu-nității izraelite, o sinagogă și mai multe școli evrecești, Târgușorul nu e răscumpărat și locuitorii plătesc bezmăn către proprietar pentru locurile ce le ocupă. În zile de sărbători se fac însemnate iarmaroace de vite. Vite: 372 vite mari cornute, 926 oi, 59 cai, 46 capre și 58 rămători. Locuitorii posedă 208 stupi cu albine. / **Negrești**, sat, alătura de târgușorul Negrești, în partea de sud-est. Satul e cu mult mai vechi decât târgul, căci, pe la 1814, când s-a înființat târgușorul, satul Negrești exista. E așezat pe o costișă, de-a stânga râului Bârladul, despărțit de târgușor prin un mic pâraiaș și având o întindere de 225 hectare și o populație de 134 familii sau 668 suflete. De-a dreapta râului Bârladul, pe țărm, se află o mică mahala, compusă din vreo 25 familii de țigani, care sunt stabiliți aici de la 1864; mai înainte, locuiau în pădurea de pe teritoriul acestei comune; ei se ocupă cu ciubotăria etc. Acești țigani sunt împroprietăriți, după legea rurală din 1864, și sunt descendenți din desființații robi ai hatmanului Nicolae Mavrocordat, vechiul proprietar al moșiei Ne-grești. Vite

sunt: 22 cai, 160 vite mari cornute, 34 râmători și 500 oi. Sunt 40 stupi cu albine”²⁰⁹.

NEGREȘTI

(sat pe Pârâul Carului, lângă Lețcani, Iași).

1459, iunie 12: Întărit de Ștefan voievod lui Ion Negoescu, aflat în pâră cu Ivașco de Serețel, care primește uric pentru „satele numite Berești, și Drângești, și Havati... Și încă i-am întărit satul anume Negrești, pe Pârâul Carului, pe care l-a cumpărat de la Tador Fofăș, pentru 70 zloți”²¹⁰.

NEGREȘTI

(contopit cu Borniș, comuna Dragomirești, Neamț).

1634, ianuarie 5: Zapisul Nastasiei, jupâneasa fostului logofăt Arsenie, și al fiului ei Gheorghită, în care mărturisesc „cum am vândut satul **Răuceștii** (comuna Răucești, Neamț) dumisale lui Gheorghe Boțul, drept 250 de galbeni, ce ne-a fost cumpărătură de la Radul, ce-a fost

²⁰⁹ Lahovari, George Ioan, *Marele Dicționar Geografic al României*, volumul IV, București 1901, pp. 486, 487

²¹⁰ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. II, București 1976, doc. 85, pp. 121, 122

vornic, și de la fratele lui Simion, feciorii lui Gheorghe cea fost hatman... Și în tocmeala noastră au fost Nil, egumenul de la Pângărați, Gherghiță și Neculai de **Bârgăoni** (comuna Bârgăuani, Neamț), Pătrașco de **Hlăpești** (comuna Dragomirești, Neamț), Ionașco de **Negrești** (contopit cu Borniș, comuna Dragomirești, Neamț) și alți oameni mulți”²¹¹.

NEGREȘTI

(comuna Negrești, raionul Strășeni, Moldova).

1636, aprilie 4: Întărit de Vasile Lupu voievod fostului vistiernic Gheorghe Roșca, în baza uricelor și ispisocelor sale, adică **Volnăeștii** (Vulcănești, comuna Ciorești, raionul Nisporeni, Moldova) pe Ișnovăț, care este în ținutul Lăpușnei, jumătate din satul **Negrești** (comuna Negrești, raionul Strășeni, Moldova), tot pe Ișnoveț, și satul **Cozmeștii** (raionul Nisporești, Moldova), pe râul Prut, de asemenea în ținutul Lăpușnei, a șaptea parte din **Izbiște** (comuna Izbiște, raionul Criuleni, Moldova) și a

²¹¹ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. XXII, București 1974, doc. 3, p. 6

șaptea parte din **Pietrosul** (Chetrosu, comuna Chetrosu, raionul Arenii Noi, Moldova), din ținutul Lă-pușnei, două părți din **Cotelova** (comuna Koteleve, raionul Novoselița, Ucraina), în ținutul Hotinului... / Și jumătate din a patra parte din **Balomirești** (comuna Dumești, Iași) și din **Hoisești** (comuna Dumești, Iași), la pârâul Bahlui... / Și satul **Scobențenii** (Scobilțeni, comuna Podu Iloaiei, Iași), care este în Cârligătură... o seliște, anume **Vălișenii** (Văleșeni, comuna Podu Iloaiei, Iași), care este în ținutul Cârligăturii... jumătate din satul **Mateuți** (comuna Mateuți, raionul Rezina, Moldova) pe Nistru, în ținutul Orheiului... și satul **Stărpenii** (Sterpeni, comuna Stănilești, Vaslui), care este în ținutul Fălciului... jumătate din satul **Oncani** (înglobat în Orășeni-Deal, comuna suburbană Curtești, Botoșani) și din **Turbureni** (sat înglobat în Botoșani) și a treia parte din satul **Băiceni** (comuna suburbană Curtești, Botoșani), în ținutul Hâr-lăului... satul Tâmpesții (Fălticeni, Suceava) în ținutul Sucevwei și jumătate din satul **Mihalcăuții** (înglobat în Lukacivka, comuna Nelipovți, raionul Chelmenți, Ucraina), în ținutul Hotinului, pe Viliia Seacă... / Și a cincea parte din satul **Ivoești** (comuna Podu Iloaei, Iași) din ținutul Cârligăturii... niște părți de ocină din **Țibănești** (comuna Băcești, Vaslui), pe pârâul Gârboveț, în ținutul Vasluiului... a patra parte din satul **Hlăpești** (înglobat în Nemțeni, comuna Nemțeni, raionul Hâncești, Moldova) pe Prut, în ținutul Lăpușnei... niște părți de ocină din satul **Copujani** (ținutul Lăpușnei, Moldova), din ținutul Lăpușnei”²¹².

1645, martie 7: Izvodul de moșii ale lui Iordachi

²¹² AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXIII, București 1996, doc. 389, pp. 435-445

Canta vel logofăt: / **Corneștii** (comuna Cornești, raionul Ungheni, Moldova), la ținutul Eși, sub Codru, care se începe hotarul din Codru și trece peste Dele, de ajunge în matca Vladnicului și este vatră de sat în vârful Deli, anume Leucanii; și umblă hotarul în trei bătrâni: unul este al Petrimăneștilor, care s-au tras din Hârce vornic, din care este Ghervasă Paciul sin (fiu) Mihăilă, brat (frate) Petrimam, fecior lui Marcu Mera; / **Bumbotești** (comuna Bumbăta, raionul Ungheni, Moldova), tij (la fel) ot Eși, și iarăși au parte lui Petriman, un bătrân, din câți frați au fost de pe strămoșul lor Mihăilă; / **Herceștii** (comuna Sinești, Iași), tij ot Eși, sub Codru, umblă hotarul în trei bătrâni, că au fost patru frați cu Măicanu, și l-au plătit cei trei frați de la turci; și o parte a bălții lovește până în Valea Murgului, pe din sus de locul Tărnășii, dinspre apus, ajunge în hotarul Bobleticilor și se atinge și Sineștii în acel hotar; / **Tărnușa** (Iași) tij ot Eși, a treia parte din tot hotarul, care umblă în trei bătrâni; / **Dumbrăvița** (comuna Dumbrăvița, raionul Sângerei, Moldova), tij în capul ținutului Eșii, din jos, iar au Cuhuceștii un bătrân, și se începe hotarul din Ciuluc, de ajunge până la hotarul Năpădenilor, și în rediul țin a treia parte dinspre răsărit; / **Măneștii** (pe Nirnova, Iași), tij ot Eși, pe Nărnova, au jumătate de hotar deplin stâlpită, iar este de pe moșul (bunicul) lor Petriman, brat (frate) cu moșul lor Mihăilă, feciorii lui Marcu Mera, veri primari cu Dumitrașcu Bălăban, fecior de frați; / **Vepriva** (Viprova, comuna Puținței, raionul Orhei, Moldova), ce se cheamă **Puțuteni** (comuna Puținței, raionul Orhei, Moldova) pe Cula, în ținutul Orheiului, care umblă în trei bătrâni, din care unul este al lor, ales și stâlpit, partea din jos de pe moașa (bunica) lor Păcioaia, fata Tudurii din **Vlăsăești** (comuna Puținței, raionul Orhei, Moldova), și acel bătrân

umblă în patru părți, o parte a Tudurii, a doua a Vlăsăeștilor, a treia a Despui și a patra a Hânsănoai, care Hânsănoai și cu Despa, fiind sterpe, au rămas să împartă ceilalți doi frați, adică Tudura și Vlăsăieștii, iar doi bătrâni, în partea de sus, au de pe moașa (bunica) lor Cârștâna, fata popii Dimion, soră cu Nistor ce-a fost vătav, pe care a ținut-o moșul (bunicul) lor Mihăilă, și acei doi bătrâni se împart pe șapte surori și un frate, Nistor, feciorii popii Simion, din care fete, pe una a ținut-o Miron din **Negrești** (satul Negrești, raionul Strășeni, Moldova), pe a doua, Băluța, a ținut-o Horceag, pe a treia a ținut-o Radulinco, pe a patra a ținut-o Miloș, pe a cincea a ținut-o Borde ot **Șutulești** (partea a satului Puținței, comuna Puținței, raionul Orhei, Moldova), a șasea este muma Cîrgolii, iar pentru a șaptea nu arată nimic”²¹³.

1655, februarie 20: Întărit de Gheorghe Ștefan voievod fraților Mihalașcu Pancu, Todirașcu și Mereuță și cumnatului lor Grigore, care cumpără de la Buculei, Ionașcu și Elena, copiii lui Sofronie, nepoții lui Martin, „pentru șase vaci ci viței și 20 de taleri... ocina lor părintească din satul **Negrești**, de la ținutul Lăpușnei”, zăpădul de mărturie fiind întărit de „preotul Tănase din **Volniești**, Nicula, Silvestru, Andrei, Macarie și Constantin Șuștman din **Negrești**, Ioana Șuștman și Hărbota Grigore din **Milești** și alți mulți oameni buni”²¹⁴.

1668, august 8: Scrisoarea pârăcalabului Apostol, adresată marelui logofăt Solomon Bârlădeanu, după ce a făcut hotărnicia moșiei **Tutoveni** a lui Constantin Cruce-

²¹³ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXVIII, București 2006, doc. 23, pp. 14, 15

²¹⁴ Sava, Aurel V., *Documente privitoare la târgul și ținutul Lăpușnei*, București 1937, doc. 53, pp. 72, 73

rescul, și care a „mers acolo, la Tutoveni și am strâns oameni buni megieși de primprejur, anume Ghelasie de **Zubrești**, popa Dumitrașcu de acolo, Grigoraș de **Tătărești**, Iliei Aprodu de acolo, Irimia Tudosă de acolo, popa Vasile din **Gălești**, Grigori Șărpi de acolo, Sava Roadi Deal din Gălești, Gheorghe Răgan din **Negrești**, Vasili Panăși din **Volosăni**, Ștefan Cantăr din Tătărești și alți oameni buni... de am mers, am socotit, am ales și am și stâlpit. / Întâi am mers în capul moșiei din sus și am pus piatră hotar dinspre Zubrești, la drumul Gotihorului din sus și, de acolo, la vale, pin valea lui Hasan, tot costișa, până în capul piscului, deasupra satului, și am pus piatră hotar. De acolo, la vale peste pârau, drept la deal, în muchia dealului și am pus piatră hotar și, de acolo, tot zarea dealului, în jos, până am ajuns în hotarul răzeșilor din partea din jos, ce se hotărăște cu Lunca Mare, și am pus piatră hotar și, de acolo, la vale, prin marginea re-diului din sus, valea peste pârau, în muchia dealului, și am pus piatră hotar și, de acolo, la vale, peste pârau, drept la deal, prin fântâna Hrublii, în muchia dealului, și am pus piatră hotar și, de acolo, tot muchia dealului în sus, pe lângă moșia Huba, în capul piscului, în marginea pădurii, și am pus piatră hotar, și, de acolo, tot muchia în sus, pe lângă păduri, până am ajuns la hotarul ce am pus piatră întâi, unde înfundează Tutovenii dinspre Zubrești. / Această parte de moșie, din hotarul Tătăreștilor, și până în hotarul Hubii, s-au ales a dumisale Constandin Cruce-rescu”²¹⁵.

1671, ianuarie 8: Vasile Suriceanul, femeia lui Măriia și cu toți feciorii lor vând fraților Necoară, Strătulat și Andreica, „drept 60 lei bătuți și 4 boi de negoț...

²¹⁵ Sava, Aurel V., *Documente privitoare la târgul și ținutul Lăpușnei*, București 1937, doc. 80, pp. 102, 103

toată partea mea din satul **Hrușova**, cât se va alege, cu vad de moară în Ichil... Și în tocmeală s-au întâmplat Gavril pârcălabul de **Chișinău**, Vasile Stancul de **Turluești**, Micul, ginerele Dolocăi, Toader sin (fiu) Doloca de **Mărtenești**, Zota vătavul de **Boșcana**, Scridon vătavul ot **Micăuți**, Vasile ot **Negrești**, Andriiu și Ion ot **Pășcani**, Aftenie ot **Drăbușeni**, Căzacul șoltuzul și Budul or **Chișinău**”²¹⁶.

1774, iunie 5: Satul **Negreștii**, ținutul Orhei-Lăpușna, ocolul Fața Bâcului, după recensământul lui Rumeanțev²¹⁷, avea **toată suma caselor 33**. Scădere rufeturi 33: 30 călărași sărdărești, 1 popă, 2 femei sărace. / **Călărașii sărdărești**: Ion, chiaie / Vasile Hurjuu / Maței, cibotar / Mihalache al chihaei / Ștefan Tănasi / Neculai Tănase / Stati Scorianu / Ștefan Hulub / Sandul Orbul / Neculai Voinovanu / Ianî, munteanu / Tănase Grigoraș / Grigori Bălțatul / Ioniță Popance / Niagul, muntean / Pavel Larcu / Ștefan Tăvăluc / Hariton Țurcanul / Ioniță Țurcanul / Vasile Țurcanul / Tudosi Bogdan / Vasile al lui Vasile Poparcia / Gheorghe Țurcanul / Gheorghieș Lungul / Constadin Cornuță / Timofti Gavril / Postache Gavril / Vasilache fiul lui Ion Lungu / Ion, văcar / Gavril fiul Mariei. // **Alte rufeturi**: Popa Tănase / Acsinia, săracă / Mariuța, săracă.

1904: „**Negrești**, sat în județul Chișinău, volosti Sireț, așezat într-un hârtop din stânga văii Bâcului. Are 45 case, cu o populație de 520 suflete; școală cu o clasă, unde

²¹⁶ Sava, Aurel V., *Documente privitoare la târgul și ținutul Orheiului*, București 1944, doc. 126, pp. 129, 130

²¹⁷ ACAD. ȘT. RSS MOLD., *Moldova în epoca feudalismului*, VII, II, Chișinău 1975, p. 420

se învață rusește. Locuitorii posedă 248 deseatini pământ. Proprietara Elena Covaleff are 898 deseatini”²¹⁸.

NEGREȘTI

(azi Negrinți, comuna Dranița,
raionul Novoselița, Ucraina).

1636, iulie 9: Zapisul marilor boieri, în care mărturisesc că a venit în fața lor Antimiia Pătrășcioae, fata Anghelinei, strănepoată lui Șoldan și lui Stan vistier-nic și „a vândut a sa ocină, din a treia parte din satul **Șăndreni** (azi Dranița, comuna Dranița, raionul Novo-selița, Ucraina) și din **Ezărul Alb** (lângă Dumeni, comuna Costiceni, raionul Novoselița, Ucraina) și a treia parte din seliștea **Negreștilor** (azi Negrinți, comuna Dranița, raionul Novoselița, Ucraina), ce este pe Prut, lui Efrim Hăjdău, drept 200 taleri”²¹⁹.

NEGRILEASA

(lângă Stulpicani, Bucovina).

²¹⁸ Arbore, Zamfir, *Dicționarul geografic al Basarabiei*, București 1904, p. 150

²¹⁹ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. XXIII, București 1996, doc. 452, p. 513

Menționată drept simplă poiană la **1742**, Negrileasa era un mic cătun al coloniștilor huțani, în 1785, numit Lunca Negrileasa (după numele pârâului, mențio-nat într-o hotarnică din 1488).

1841: În 22 iunie 1841, s-au stabilit la Negrileasa și niște ȣipteri din Slovacia, colonia lor numindu-se Schwarzthal, numele acestor coloniști fiind, conform registrelor fiscale din 1856, următoarele: Johann ANGER, Josef BAAR, Simon BAIERL (BAYERL), Martin BANNER, Josef BERNA, Bernhardt BINDER, Peter BINDER, George BRANDL, George EISCHPERA, Wenzel FLEISNER, Ignatz FRIECHE, Franz FUCHS, John Grassel (KRASSEL), Joseph HASENOHRL, Anton HOFFMANN, Ambros HOFFMANN, Andreas JUNG, Josef KLOSTERMANN, Johann KNAUS, Wenzel KUBECK, Josef PILSEL, Michel SCHAFFHAUSER, Wenzel SCHAFFHAUSER, Johann SAILOR, Jacob EXCHANGER, Johann EXCHANGER, Josef EXCHANGER, Wenzel EXCHANGER (tatăl), Wenzel EXCHANGER (fiul), Josef WEBER, Lawrence WEBER, Jacob WENDLING și George WINTER.

1876: Biserica Sfinților Arhangheli Mihail și Gavril din Negrileasa a fost construită, din banii Fondului Religionar, între anii 1876-1882, până atunci credincioșii din sat frecventând biserica din Stulpicani. În 1907, preot cooperator era Ioan TONIGARIU, născut în 1871, preot din 1900, iar cantor, din 1904, Alexie BURAC, născut în 1852.

1887: În 1887, a fost deschisă în Negrileasa o școală cu 2 clase²²⁰.

²²⁰ SCHEMATISMUS DER BUKOWINAER, Czernowitz, 1843 p. 55, 1876 p. 51, 1907 p. 99

1890: „În ședința comisiunii administrative din 5 noiembrie, a raportat domnul deputat baron Eugen Stîrcea că șoseaua din valea Suhei (Bucșoaia, Stulpicani și Negrileasa) se va construi cu concursul Fondului religios-nar, de proprietarii interesați, apoi cu suma de 3.000 florini, care a rămas din suma preliminară pentru reconstituirea unor șosele din districtul Câmpulung”²²¹.

1894: Informații despre românii și huțanii Negrilesei s-au dat abia în noiembrie 1894, când s-au publicat listele cu săteni „cari au hotărât să țină calea tresviei”, aceștia fiind: primarul Petre ȘCHEUL, cantorul I. ILIUȚ, Neculai POPA, Nicolai FLOCEA, Mihai I. ȘCHEUL, Petre I. POPA, Dimitrie BABOTĂ, Teodor a DOCHIȚEI, George ȘCHEUL, George ȘINCARIU, Grigore ȘINCARIU, George BARDAȘ, Mihai ȘINCARIU, Petre S. ȘCHEUL, Dimitrie CORELICIUC, Mihai I. ȘCHEUL, George BOICU, Vasile ȘCHEUL, Ioan ȘINCARIU, Andrei ȘCHEUL, George FRUNZĂ, George S. ȘCHEUL, Nicolai T. ȘCHEUL, George BIG, Nicolai G. ȘINCARIU, George M. ȘINCARIU, Dimitrie I. BOICU, George M. BIG, Teodor POPA, Ioan BOICU, Ioan PIȚUC, Nicolai P. ȘINCARIU, Nicolai P. ȘCHEUL, George N. FLOCEA, Mihai I. POPA, Nicolai CRĂCANĂ, George G. POPA, Nicolai S. BIG, Ioan FLOCEA, George N. ȘCHEUL, Ioan G. BOICU, Petre I. ȘCHEUL, George UNGUREAN, Neculai I. ȘCHEUL, Varvara P. ȘINCARIU, Ileana FLOCEA, Tudora MOLDOVAN, Maria a DOCHIȚEI, Ioana G. FRUNZĂ, Ileana BOSANCU, Maria D. BARBOTĂ, aria G. POPĂ, Floarea G. BIG, Nastasia G. BIG, Nastasia M. ȘCHEUL, Anița N. BOICU, Maria G. BOICU, Paraschiva BUZI-LĂ,

²²¹ *Revista Politică*, Nr. 22, Anul V, 15 noiembrie 1890, p. 2

Paraschiva G. ȘINCARIU, Nastasia G. ȘINCARIU, Ileana M. ȘINCARIU, Maria ȘCHEUL, Anița S. ȘCHEUL, Varvara I. POPA, Nastasia V. BOICU, Todosia D. BOICU, Maria D. POPA, Catrina UNGUREAN, Catrina I. BARDAȘ și Maria I. ȘCHEUL²²².

1901, dialectologul Gustav Weigand: „Am petrecut noaptea în casa preotului din Bucșoaia²²³, la vărsarea râului din Suha în Moldova. Bulgari nu locuiesc pe această vale, după cum s-ar putea presupune, în baza hărții etnografice Kiepers, dar huțuli, în Ostra, germani în Negrileasa (Schwarzthal), iar celelalte comunități de pe valea Suhăi sunt românești sau amestecate cu huțuli, în Gemenea și Frasin”²²⁴.

1907: Din Comitetul național districtual Câmpulung făcea parte și **Petru a lui Toader Scheuleac**, din Negrileasa, preot econom la Slătioara²²⁵.

1907: În 8 aprilie 1907, după o întrunire electorală eșuată la Stulpicani, „văzând domnii Onciul, Tonigar și Sologiuca că aici au pățit rușine, au plecat spre Negrileasa, unde dl învățător a tost vorbit ca să le iasă înainte niște călăreți, dar, mergând până în sat, n-au întâlnit pe nici un întâmpinător. Ajungând domnii până la școală și văzând că la școală nu s-a adunat nimene, au dat ei la copii bani, 5 coroane, și i-au lăsat să meargă pe acasă, să spună la părinți ca să vină la comună, că a venit deputatul țării. Ba și pe polițai l-au scos să bată doba și să strângă oamenii, care

²²² DEȘTEPTAREA, Nr. 22/1894, p. 174

²²³ La Bucșoaia, au cântat Domnica Grigoraș, de 55 ani (*Frunză verde de-alunică*), și Nicolai a lui Petrea Flocea (41 ani).

²²⁴ Weigand, Gustav, Prof. Dr., *Die Dialekte der Bukowina und Bessarabiens*, Leipzig 1904, pp. 1-7

²²⁵ *Apărarea Națională*, Nr. 20, Anul II, duminică 17 martie stil nou 1907, p. 3

cum i-a întâlnit, le-a poruncit și dl Sologhiuc, și părintele Tonigar să meargă la cancelaria comunală, că a venit un domn mare, să le zică ceva, și s-au aflat oamenii care au ascultat de poruncă. Și învățătorul, întâlnind niște oameni, mergînd cu lemne spre casă, i-a început a bat-jocuri, de ce nu merg la cancelarie și a-i întreba că pentru cine vor glăsui la alegere. Și începînd dl Onciul a spune ce a spus și la Stulpicani și că le-a face drumuri bune, țăranii au răspuns că ei au drumuri și i-au spus verde în față vorbă rătezată că ei s-au prins pentru dl Stefanelli. Dar candidatul Onciul, văzînd de acestea, s-a supărat foc și s-a dus. petrecut de Sologhiuc și Tonigar, care încă erau foc supărați”²²⁶. „În Negrileasa, a strâns ciobanul Tonigar (în sensul de „păstor”, Tonigar fiind preotul satului n. n.) câteva oi nevinovate și l-au ascultat cu capul în piept pe Onciul. Vrednicul preot a voit să-și spele obrazul pentru trînta ce a tras-o în Stulpicani”²²⁷.

1907: „Cine e Bellegarde acesta, care a putut obține un succes atât de frumos, în cel mai conștient cerc electoral românesc?, vor întreba mulți. Bellegarde e neamț de origine romanică, om cu mare avere; venit, de câțiva ani, ca prefect la Câmpulung, și-a câștigat, prin purtarea sa blîndă cu țăranii, prin jertfele materiale ce le-a făcut (ca epitrop a o mulțime de copii orfani, a scăpat de ruină o mulțime de gospodării țărănești, plătește permanent un avocat pentru țărani, scurt a făcut minuni) încrederea țăranimii, părăsită de conducătorii ei și tratată brutal de administrație. **N-a candidat, ci a fost rugat să primească**

²²⁶ *Apărarea Națională*, Nr. 32, Anul II, duminică 28 aprilie stil nou 1907, pp. 1, 2

²²⁷ *Apărarea Națională*, Nr. 33 și 34, Anul II, sîmbătă 4 mai stil nou 1907, p. 2

candidatura; a părăsit, îndată ce s-a decis să primească candidatura, județul și a petrecut, până câteva zile înainte de alegeri, la Viena; când s-a întors în țară, însă, n-a trecut pe teritoriul districtului Câmpulung, cre-dincios cuvântului dat, până după alegeri. Contra lui n-a putut răzbi nici unul dintre candidați, nici chiar Onciul, care se bucură desigur de multe simpatii în district, căci pentru acela (pentru Bellegarde – n. n.) au agitat *faptele sale* și cei mai buni agitatori ai maselor: *țărani înșiși*. Se povestește că **țărani din Câmpulung au inundat comu-nele cercului electoral și au agitat cu deosebită căl-dură pentru Bellegarde**". Iar la Negrileasa, Bellegarde a câștigat 98 de voturi, Onciul – 43, iar Stefanelli – 9, Negrileasa câștigându-și dreptul de a intra în legenda victoriei „cinstei muntenilor” asupra „domnilor”²²⁸.

1907: Adunând „cântece populare românești din Bucovina”, care aveau să vadă lumina tiparului sub semnătura nemeritată a lui Mattias Friedwagner²²⁹, în 1940, Alexandru VOEVIDCA a cules folclor și de la Paras-chiva a lui Gavril ȘINCAR (36 ani în 1908), Ioana a lui Grigori BRÂNZĂ (60 ani în 1908) și Petrea a lui Ioniță POPA (24 ani în 1908) din Negrileasa.

În **1908**, conform Dicționarului lui Grigorovitz: „**Negrileasa** (sau Lunca **Negrileasa**), comună rurală, districtul Câmpulung, așezată pe pârâul cu același nume, afluent al pârâului Suha. Suprafața: 31,36 kmp; populația: 718 locuitori, dintre care 3 părți români și o parte germani, izraeliți, ruteni, poloni și alții; religia gr. or. pentru

²²⁸ Gt., *Viața Românească în Bucovina*, în *Viața Românească*, Volumul V, anul II, Iași 1907, pp. 304, 305

²²⁹ MATTHIAS FRIEDWAGNER, *Rumanische Volkslieder aus der Bukowina*, Konrad Triltsch Verlag Wurzburg, 1940

majoritate. Se compune din satul Negrileasa propriu-zis, din cătunele Clădita Mică și Secătura, precum și din târla Arșița Giugei. Comunică cu valea Suha și cu drumul districtual Bușoaea-Ostra, ce trece pe acolo, printr-un drum rău întreținut. Are o școală populară, cu o clasă, și o biserică, cu hramul „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril”. La 1776, constituia numai un grup de case, așezat pe teritoriul comunei Stulpicani, și era proprietatea mănăstirii Voroneț. Aci se găsește o fabrică de scânduri cu 6 gatere. Populația se ocupă cu prăsila de oi și de vite mari și mai ales cu exploatarea pădurilor. Comuna posedă 30 hectare pământ arabil, 388 hectare fânașuri, 4 hectare grădini, 393 hectare imașuri, 2.257 hectare păduri. Se găsesc 48 cai, 301 vite cornute, 4.100 oi, 147 porci și 75 stupi de albine. **Negrileasa, afluent** al pâraului Suha, răsare pe teritoriul Moldovei în dosul culmii Baiășescul și, primind în cursul său pâraiașul Runcul, udă satele Schwarzthal și Negrileasa și formează o vale destul de largă, vărsându-se în Suha, aproape de gurile pâraielor Frățești, Ostra și Gemine, lângă comuna Slulpicani, districtul Câmpulung”²³⁰.

1916: Colecta pentru cei amputați și orfanii celor căzuți în luptă l-a avut ca erou al faptei comunitare și pe genistul din Arbeiter Abtig I/41, **Steuleac George** (probabil **Scheuleac** – n. n.), din Negrileasa, care a dăruit 1 coroană²³¹.

1919: „În registrul însoțirilor s-au introdus, la 7 August 1919, privitor la „Însoțirea de economie și credit pentru **Vadul Negrilesii și Negrileasa**” („Spar-Darle-

²³⁰ Grigorovitza, Em., *Dicționarul geografic al Bucovinei*, București 1908, pp. 149, 150

²³¹ *Românul*, Nr. 25, Anul VI, joi 17/4 februarie 1916, p. 5

henskassenverein für Schwarzthal u. Negrileasa”) următoarele schimbări: membrul în direcțiune Albert Meier șters; vice-directorul Mathias Hoffmann introdus”²³².

1919: Din Comisiunea agrară de ocol Stul-picani făcea parte, ca reprezentant al țăranilor, și „**Alexie Petre Flocea**, agricultor, Negrileasa”²³³.

1943: „Se numesc cu titlul definitiv, pe ziua de 1 septembrie 1943”²³⁴, următorii învățători și învățătoare: **Petroșcă Grigore**, comuna **Negrileasa** Vadul, jud. Câmpulung, media 7,33”.

1946: În *Monitorul Oficial*, Nr. 264 din 13 noiembrie 1946, pp. 11909 și următoarele, sunt înregistrate următoarele cooperative sătești de credit: Cooperativa „Straja”, comuna Negrileasa, județul Câmpulung.

1947: „Având în vedere raportul cu Nr. 16.799 din 1947 al Inspectoratului școlar regional Suceava, înregistrat sub Nr. 264.182 din 1947”²³⁵, următorii învățători se repartizează, pe data de 1 septembrie 1947, la școlile primare indicate în dreptul fiecăruia: **Ciocârlan Ioan**, de la Negrileasa, la Breaza-Pârâu; **Mihalescu Natalia**, de la Negrileasa, la Cârlibaba”.

1949: Învățăământul elementar, ciclul I²³⁶: **Brădățan Ioan**, director la Școala elementară Negrileasa; **Corleciuc Straton**, director la Școala elementară Negrileasa, Vad.

²³² *Monitorul Bucovinei*, Fascicula 68, Cernăuți 30 septembrie nou 1919, p. 6

²³³ *Monitorul Bucovinei*, Fascicola 73, 13 octombrie nou 1919, pp. 1-8

²³⁴ *Monitorul Oficial*, Nr. 71, 24 martie 1944, pp. 2549-2552

²³⁵ *Monitorul Oficial*, Nr. 250, 29 octombrie 1947, pp. 9652-9657

²³⁶ *Monitorul Oficial*, Nr. 20, 25 ianuarie 1949, pp. 845, 846

NEGRILEȘTI

(sat pe Turlui, lângă Bârzulești,
comuna Sânduleni, Bacău).

1409, ianuarie 28: Întărit de Alexandru cel Bun lui Giurgiu Ungureanu, împreună cu Ungureni, „unde este casa lui... și, lângă acela, Suhodolul și via pe care și-a sădit-o, și, la Turlui, satele anume Porceștii, și Șperieștii, și **Negrileștii**, și Neagășeștii, unde este jude Neagăș, și, mai jos, unde este Coman”²³⁷.

NEGRILEȘTI

(sat pe Telejna, în Bereasa, comuna Dănești, Vaslui).

1432, aprilie 5: Întărit de Ilie voievod lui Ivașcu Velna, fiul lui Murgu, care primește uric pentru „Murgești, sat întreg în trei hotare, Childina și **Negrileștii**”²³⁸.

1552, aprilie 2: Întărit de Ștefan (Rareș) voievod Neacșei, fata Furdinei, și mătușii ei Neacșa, fata Fărodei, care împart moșiile „din dresele de împărțeală și întări-tură ce ele au avut de la vărul domniei mele, tânărul Ștefan

²³⁷ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. I, București 1975, doc. 24, pp. 34-36

²³⁸ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. I, București 1975, doc. 110, pp. 161, 162

voievod, **Negrileștii** pe Teleajin și satul **Glodenii**, și jumătate din **Muncel**”²³⁹.

NEGRILEȘTI

(seliște pe Tutova, comuna Ivești, Vaslui).

1452, septembrie 10: Întărită de Alexandru voievod postelnicului Ignat, care primește uric pentru „a lui dreaptă ocină și moșii, sate anume Șoldeștii, la Dumitra, și Ciorăștii, și Bârlăleștii, i Soltăneștii, și Socii, cu mănăstire și cu Stanul, și, pe Prut, Dănișoara, și Cio-cănești, și Borzăștii, și, tot acolo, la Vadul Rușilor, unde este Niag, și, de acolo, câmpul până ajunge la altă seliște, unde au fost Mane, și seliște... Ștelunova, și, pe din sus, la gura Sărății, siliște Buvina, i... osebit alte seliști, și pe din sus de Husova, și Dobromireștii, pe Smila, și Balosinești, pe Smilișoara, și, pe Tutova, unde este fratele lui, Româ-nești, și unde este casa lui, la Moina, și siliște **Negrilești**, și siliște pe Lucoveț, unde au fost Frumușelul, și Zorilă, pe Tegheci,

²³⁹ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. I, Iași 1906, pp. 104-107

și, la Prut, pe gârla Soholețul, unde au avut și moară și iaz”²⁴⁰. Hotare, din vechi.

NEGRILEȘTI

(lângă Bărboși și Roșiori, pe Moldova, Neamț).

1589, decembrie 15: Grigore din **Bărboși** cumpără, cu 20 zloți tătarești, de la Gligore sin (fiu) Sămion din **Roșiori**, dinaintea Petricăi și a Cozii din Roșiori... două pământuri”, iar de la Ile, feciorul lui Băloșan din Roșiori... trei pământuri, cu 30 zloți... iar un pământ din cele trei este în mijlocul pădurii, iar alt pământ la fundătură, pe care l-a fost arat Dănilă argat, iar al treilea pământ este de către Barboși... dinaintea lui Sturza din **Negrilești**, Andreică Băloșel, Sămion, Samoil și Grigore feciorul lui Sămion din **Bărboși**”²⁴¹.

1740, decembrie 1: Monahiile Chelsie, sora fostului logofăt Vasile Pleșca, și Maria vând lui Anastasie,

²⁴⁰ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. II, București 1976, doc. 20, pp. 22, 23

²⁴¹ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. XX, Iași 1928, pp. 18, 19

egumenul mănăstirii Hangu, pentru 100 lei, „moșia **Negrileștii**, în ținutul Sucevei, până unde dă Râșca în Moldova, între Râșca și între Modova... care ne este dată de fratele nostru Vasile Pleșca, iar dumnealui a fost cumpărat de la Toader Cărăiman, cu vaduri de mori în Râșca, și cu vecini”²⁴².

NEGRILEȘTI

(pe Prut, lângă Gotești, Moldova).

1628, februarie 20: Zapisul lui Mitrofan, episcopul de Huși, în care mărturisește că au venit înaintea lui „Gabăr, ce a fost căpitan, și cu răzeșii lui de pe sat de pe **Negrilești** și de pe balta ce se cheamă **Gemenele**, și de pe sat **Brițcani**, anume Berteza feciorul Crăciunei, Armaga feciorul lui Gavrilă Bâtcă, Cornea feciorul Aremiei, Iachim feciorul lui Nistor, Ursa nepoata Cozmiței, Samfira fata lui Roșculeț, Păntelei nepotul Stanei, Cihan de Brițcani, Costantin feciorul Morcoteiului, Pântea feciorul Bontei de Negrilești, cu cinstită cartea mării sale lui vodă și cu sluga mării sale, cu Vlasie diacul, să jure pe sfânta evanghelie cu 24 de jurători cum n-au vândut Nistor Cornescul, cu Nicula Galbănuș și cu femeia sa, și cu răzeșii

²⁴² Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române între 1428-1757*, vol. XXIV, Iași 1930, p. 17

lor în sat în Negrileşti nimică, nici baltă în Gemecele, nici într-apă, nici în uscat. Și să jure că n-a vândut Cozmița strigătorul cu Alexa Bota și cu răzeșii săi nimic în sat în Brițcani vornicului Ureche, ce le este împresurătură pentru c-au pârât Grigorașcu Ureche că este cumpăratură de tată-său, de Ureche vornicul”²⁴³. Lista jurătorilor: Petriul pârcălab de **Burboceni** (Bubo-ceni, lângă Barboși, Vaslui), Ghiorghie călăraș de **Șișcani** (ținutul Lăușna, Moldova), Căsul fost pârcălab ot **Măli-ceni** (Moldova), Horjă pitărel ot **Oțeleni** (ținutul Fălciu, Vaslui), Gavril Mamotă ot **Cucoara** (ținutul Chigheci, Moldova), Petrea Căcărădză ot **Căcărădzeni** (Căcără-zeni, lângă Goțești, ținutul Cahul, Moldova), Frango Malcoci ot **Malcoceni** (Moldova), Mihăilă Țărăsoară ot **Cărhănești** (satul Cârja, Vaslui), Petriman aprod și Cons-tantin Țicău păhărnicele ot **Sărățeni** (ținutul Tutova, Vaslui), Pașco hotnog la călărași, Vârno călăraș ot **Vlă-dești** (lângă Gotești, ținutul Chigheci, Moldova), Vicol chihaia ot **Hlipiceni** (lângă Gușitel, Vaslui), Ionașco Ciubăraia și Ihnat Căltac ot **Lățești** (în Fălciu, Vaslui) , Bălan Buța ot **Blăgești** (în Fălciu, Vaslui), Buculei, Marvici Lean ot **Oțeleni**, Nica călăraș ot **Fălciu**, Marco Cucul or **Deleni** (în Fălciu, Vaslui), Giovlen ot **Suhuleți** (Stuhuleți, în Fălciu, Vaslui), Agapie ot **Păcurărești** (lângă Gotești, ținutul Chigheci, Moldova) și Camber ot **Golăești** (satul Crăciunești, Vaslui).

1628, februarie 24: Zapisul lui Berteza, Armaga, Cornea sin Arămii, Iachim Cornescul, Ursa vnuc Cozmița, Pânteza, Samfira docica (fiica lui) Roșculeț și Păntelei, prin care mărturisesc că s-au „tocmit cu jupân

²⁴³ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XIX, București 1969, doc. 312, p. 424, 425

Gabăr căpitanul, de am luat un cal bun de la dumnealui, drept 70 de galbeni buni, de l-am dat pentru sat **Brițcani** și pentru **Negrilești** și pentru bălți, pentru Gemene, logofătului celui mare. Și cheltuiala ce-a făcut dumnealui, așijderi 20 galbeni bani gata drept acea treabă, deci să avem noi a-i da dumisale fără nici un cuvânt și fără pâra. / Și în tocmala noastră fost-au Vlasie cămărașul, ce-a fost hotarnic, Macsin Șeptelici din **Mândrești**, popa Procopie de **Drăgănești** și Grozav, ginerele Botei”²⁴⁴.

1733, ianuarie 15: Porunca dată de Grigore Ghica voievod lui Manolachi Costachi comis și Scarlat Costachi, „pentru niște moșii, anume **Negrileștii** și **Brițcanii**, și balta Gemenele”, stabilindu-le zi la Divan pentru 23 aprilie, „spre a se curma, odată, procesul dintre ei”²⁴⁵.

NEGRILEȘTI

(comuna Zăpodeni, Vaslui).

1637, martie 15: Scrisoarea trimișilor domnești Gligore de **Cozmești** (comuna Delești, Vaslui) și Mihăilă și Ștefan de **Muntenești** (comuna Ștefan cel Mare, Vaslui), care au cercetat pâra lui Oțel Andronachi împotriva lui Spinul de **Comănești** (comuna Cavadinești, Galați) „pentru o moară ce a făcut Oțel Andronache pe locul **Turceștilor** (azi Uncești, comuna Zăpodeni, Vaslui) și un

²⁴⁴ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XIX, București 1969, doc. 313, pp. 426, 427

²⁴⁵ Codrescu, Theodor, *Uricarul*, vol. XXIII, Iași 1895, pp. 277, 278

țarmure este pe hotarul Comăneștilor, iar Spinul a zis, înaintea măriei dumitale, că-i înecă fânațul și oarece arie bătrână”. Cercetând, împreună cu „toți răzeșii din Comănești”, trimișii constată că moara „nu strică nimic pe locul Comîneștilor, ce a grăit Spinul, un om fără de ispravă, pe chizmă, și a fost moară și mai de înainte vreme pe acel loc, la Capul Luncii, și au venit cu toți răzeșii Spinului și l-au primit și pe țărurile Comăneștilor, iar dintre acești răzeși, cui va trebui să-și facă moară, să le găsească mai sus loc de moară, să-și facă... și-i va primi și Andronache, ca să-i întoarcă, de pe acel țarmure. / Și s-a făcut această scrisoare dinaintea lui Nicoară de **Rășcani** (co-muna Dănești, Vaslui), Andrei nepotul Spinului, Vasile Motăș, Costancea, Dumitran, Gligorcea sin Păloga de **Glodeni** (comuna Codăești, Vaslui), feciorii lui Oțel toți; aceștia suntem toți răzeși și l-am primit noi, cu toții, pe acel loc și, acum, cu nimic nu ne amestecăm. Și au mai fost și alți megieși între noi, anume Albotă din **Negrilești** (comuna Zăpodeni, Vaslui), Hilip din **Hilimonești** (lângă Măcrești, comuna Rebricea, Vaslui), Apostol de Rășcani, Andreian de **Ciofeni** (comuna Zăpodeni, Vaslui), Sârbul și Roman de **Hulturești** (Vulturești, comuna Vulturești, Vaslui), Gligorcea de Glodeni, Mihăilă de **Munteneschi**, Pătrașco de **Bălești** (comuna Piscu, Galați) și mulți oameni buni și bătrâni”²⁴⁶.

NEGRILEȘTI

²⁴⁶ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXIV, București 1998, doc. 39, pp. 39, 40

(comuna Bârsești, Vrancea).

1585, mai 3: Radul Duca ot **Firești** cumpără, cu 9 capre cu iezi alături, 3 taleri bătuți, 1 țap și 1 cojoc nou, de la Blaj ot **Topești** „partea lui Văscan, feciorul Zeaicăi, a patra parte... și erau oameni buni în acea tocmeală, anume Nacul ot **Ferești**, Ionașco Flașcă, Stroe, Ion, Cră-ciun și Săchel ot **Bărsăști**, Bălan și popa Ion ot **Negri-lești**, și au dat aldămaș 7 vedre de vin”²⁴⁷.

1645, decembrie 1: Negre diacul, feciorul lui Gherman, nepot Stanciului Bolde din **Negrilești** (comuna Bârsești, Vrancea) ot ținutul Putnii, ce locuiește în Vrance, „a vândut măriei sale Matei Basarab voievod toată partea lui de moșie în **Poiana Sovejei** (în hotarul satului Soveja, comuna Soveja, Vrancea), de pe apa Dobromirului, două părți de ocină, care este împrejurul mănăstirii măriei sale, Soveja, drept 100 ughi, iar măria sa s-a milostivit și i-a mai dat peste tocmeală 20 de galbeni”²⁴⁸.

1667, martie 3: Ariton și femeia lui Malea, fata Durăi, nepoată Sătarului, vinde lui Neculai Buhuș mare logofăt, drept 50 lei bătuți, „a noastră dreaptă ocină din satul **Viștelești**, din jumătate de sat, din a patra parte, a treia parte, din partea Fanului, toată partea noastră; și iarăși, din **Șărbănești**, din jumătate de sat, partea Fanului, și din **Negrilești**, tot din partea Fanului, ce s-a alege”²⁴⁹.

²⁴⁷ Sava, Aurel V, *Documente Putnene*, II, Vrancea / Irești-Câmpuri, Chișinău 1931, doc. 2, p. 2

²⁴⁸ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXVIII, București 2006, doc. 257, p. 202

²⁴⁹ Antonovici, Ioan Preotul, *Documente Bârlădene*, III, Bârlad 1915, doc. 170, pp. 153, 154

1667, martie 4: Zavantie, fecior lui Toader Moloșco, nepot lui Vișteal vornicul, femeia lui Nastasia, feciorii lor Necola, Irina și Maria, strănepoți lui Vișteal vornicul, și cu sora lui Zmaranda, fata lui Toader Moloșco, vând lui Neculai Buhuș mare logofăt, drept 100 lei bătuți, „a noastră dreaptă ocină din satul **Negrilești**, din a treia parte din jumătate de sat, din bătrânul Măria, sora lui Vișteal vornicul”²⁵⁰.

1715, mai 20: Toader, feciorul lui Tudosii Șchiopul, și feciorii lui Ion și Vasile vând lui Ivan și femeii lui Antimia din **Negrilești** ot Vrancea „o parte de moșie de la Poiana cea Mare, din capul Lozilor și la deal, până în pământul lui Mămălaucă și la deal, până în coada pârâului și în sus. Până în zarea dealului și de la Lozii, la vale, alături cu delnița călugărilor”²⁵¹.

1726, ianuarie 6: „Maria, jupâneasa răposatului Costachi serdarul, împreună cu fiii ei Manolachi și Iordache, vinde părțile de moșie pe care le avea de la părinți și care fuseseră ale moșului (bunicului) său Neculai Buhuș, dani și cumpărături din **Viștelești, Negrilești și Băloșești**, pe apa Bogdăanii, cuscrului ei Ion Pălade fost mare spătar, primind 30 lei, până se vor măsura acele părți cu hotarnici”²⁵².

1733, iulie 20: Ispisoc de judecată de la Cons-tantin Neculai voievod, după ce „s-au pârât de față Ștefan Gură (Găure), feciorul lui Maștei, diaconul Leul, feciorul Rusii

²⁵⁰ Antonovici, Ioan Preotul, *Documente Bârlădene*, III, Bârlad 1915, doc. 171, p. 154

²⁵¹ Sava, Aurel V, *Documente Putnene*, II, Vrancea / Irești-Câmpuri, Chișinău 1931, doc. 16, p. 11

²⁵² Antonovici, Ioan Preotul, *Documente Bârlădene*, III, Bârlad 1915, doc. 190, pp. 169, 170

și Ion Giaboc, nepoții Cabii și ai lui Bodin cu egumenul mănăstirii Vizantia „pentru moșia lor **Vizăuțul** și Păstrăvile, zicând călugării că au strâmbătate și împresurare dinspre acești oameni. Iar acești oameni au zis că ar avea ei împresurare dinspre călugări, că și la domnia lui Vasile voievod au avut pâră cu călugării de la Vizantea și a rânduit pe Dabija spătar de a mers acolo, de le-a hotărât și i-a așezat, și a dat să țină feciorii Cabii și ai lui Bodin din Rulburea, în sus, până în vârful Gher-ghelului și până la Lacul cu Loziile, și până în Măgira Vizăuților, și până în hotarul călugărilor, și până în Dealul Babii, și peste băstia Vizăuțului cel mic, pe drese ce au arătat de la Petru voievod și întăritură de la Radu voievod, alegându-se, în acest chip locul dinspre Vrân-ceni, anume dinspre **Negrilești** și dinspre **Bărsești** și dinspre călugării de Vizantea”²⁵³.

1774, iunie 26: Satul **Negrileștii**, ținutul Putnii, ocolul Vrancei, după recensământul lui Rumeanțev²⁵⁴, avea **toată suma caselor 76**. Scădere rufeturi 8: 2 popi, 5 nevolnici, 1 țigan. Rămân birnici 68. / **Birnici**: Toma Bahnă, nemesnic / Ștefan Bahnă / Ion Hangan / Gheorghe fiul lui Șăndre / Ion Taftă / Ion fiul lui Avram / Pavel Lene / In (alt) Pavel Lazor / Vasile Taftă / Ion (alt) Ion Avram / Apostol Bahnă / Stoica Avram / Ivan Dumitrașco / Ion, dascăl / Ion fiul rusului / Ștefan, tălmaci / Toma fiul lui Lazor / Echim Ciocoiu / Ion Taftă / Vasile Adam / Pavel, eșan / Ion, eșan / Dumitru, ungurian / Neculai Babeș / Vasile Bahnă / Pavel / Ion Babeș / Vasile Lene / Ștefan

²⁵³ Sava, Aurel V, *Documente Putnene*, II, *Vrancea / Irești-Câmpuri*, Chișinău 1931, doc. 23, p. 15

²⁵⁴ ACAD. ȘT. RSS MOLD., *Moldova în epoca feudalismului*, VII, I, Chișinău 1975, pp. 306, 307

Zbârciog / Vasile Brânzoiu / Andronachi Văscan / Toma Jaboc / Vasile Jaboc / Ion a Păunii / Apostol, rus / Mihai Păuni / Ștefan Dumitrașco / Dumitrașco Păun / Ion Văscan / Vasile Radul / Ion, ungurian / Simion / Franța, ungurian / Moisë, ungur / Dumitrașco Bărtin / Țăbor Vrunțu / Șolman, ungur / Ion nepot lui Văscan / Mihai Jăcman / Vasile fiul Păuni / Ion, cioban / Ion fiul lui Mihaiu / Micul fiul lui Toader / Dumitru fiul lui Apostol / Staciul fratele lui Apostol / Toader, ungur / Vasile Leche / Costantin / Alt Costantin, rotar / Naculai Uncheș / Ioniță Uncheș / Grigori Leche / Toderășco / Ion Găman / Toader Merăuță / Toader Zbârciog / Macovei Zbârciog / Ivan Blățan. // **Rufeturi:** Mihai Moisë, nevolnic / Vasile, eșan, nevolnic / Baba Irina, văduvă / Baba Antimie / Chetra, văduvă / Popa Neculaiu / Popa Ion / Costantin, țișan.

1777: Hrisovul (în fapt, un ispisoc de judecată) lui Constantin Dimitrie Moruz voievod, prin care îi înștiințează pe marele ban Iancu Razu și pe marele paharnic Manolache Cuza, staroste de Putna, că „au avut judecată preotul Andrieș și preotul Ioan din satul Bârsăști, de la Vrancea, cu Luca namesnic, Toma Bahna, Ioan namesnicul și alți săteni ai lor din **Bârsăști**, **Negrilești** și din **Tulnici**, toți Vrânceni de acolo, de la ținutul Putnei, arătând preoții cum că ei sunt trăitori împreună cu acești răzeși și dintru început moșii și părinții Vrâncenilor aces-tora ar fi stăpânit împreună la munții Vrancei, însă atât la locurile de fânaț și de țarină, cum și la munți, cei ce sunt pentru pășunatul oilor, și niciodată părinții lor n-au fost opriți de către Vrânceni a nu se hrăni pe locurile acelor munți, cum nici jeluitorii aceștia, până la o vreme, nu s-ar fi supărat de către Vrânceni. Iar acum arată că i-ar fi oprit... / De aceea, voi, după cercetarea ce veți face acolo, să le dați voie

preoților acestora ca să stăpânească și ei pe la locurile acelor munți, însă numai părțile lor, ce le vin după dreptate”²⁵⁵.

1794: De la hotarul **Bârsăștilor**, din vâlcea, în sus, până în Arini, cum umblă bătrânii: Puiul și cu Boș-tog, spiță de neamuri, cum am auzit din gura bătrânilor celor mai dinainte, anume Neculai Babeș, Ioan Mărdache, Macovei Văscan și alții. / Puiul a făcut patru feciori, pe Simion, Giurge, Stoean și pe Ioan Puiul cel mic. / Simion, feciorul Puiului, a făcut patru feciori: din unul se trag Zbârciogii și Lecheștii cu frații lor, din al doilea se trag Lepădat Gaiță, Băbeșăștii și Țuțăștii. Din al treilea se trag Pogonii și cu frații lor. Din al patrulea fecior se trag Holbanii cu frații lor. / Giurge, feciorul Puiului, a făcut trei feciori: din unul se trag Mărdache și Negăi cu frații lor. Din al doilea fecior al Giurgii se trag Lepădat Gaiță, Babeșii și popa Neculai. Din al treilea fecior se trag care sunt din Ciobotă. / Stoean, feciorul Puiului, a făcut trei fete. / Ioan, feciorul Puiului, a făcut trei: din una se trag Dumitrașcii și Văscan cu frații lor, din al doilea se trag alde Băbeșăștii și Roman zet (ginere) Gaiță, din al treilea se trag Gane cu frații lor. / Boștog a făcut doi feciori, pe Zeiaca și pe Ioan. Zeciaca se împate în patru părți: o parte o iau Duracii și Eașenii, o parte o iau alde Șendre cu frații lor, o parte o iau Daliceștii cu frații lor, o parte o ia Lepădat Gaiță, fiindcă femeia lui Tudora este din Petre Bălan din Zeiaca și la această parte Gaiță cu Bărteanul, iar Bărbeșăștii nu iau, că-i după femeia lui Lepădat Gaiță, că Lepădat Gaiță este neam cu Babeș. Lepădat a făcut pe Costanda, care a luat-o Roman. Roman a făcut pe Iana preoteasa și pe preot Ioan

²⁵⁵ Sava, Aurel V, *Documente Putnene, I, Vrancea / Odobești-Câmpuri*, Focșani 1926, doc. 161, p. 108

Roman. Pe Iana a luat-o preotul Ioan ot Bârsăști. / Ioan, feciorul lui Boștog, a făcut șase feciori: pe Dobândești, pe Ioan fecior lui Ioan, nepot lui Boștog, și alți patru frați... / **Alegerea și despărțirea noastră:** Partea din bătrânul Simion, feciorul Puiului, se împarte în trei părți: una o iau alde Țuțul, una o iau Ba-beșii, una, a noastră, cu popa Roman, cum și din Giurge, cum și din Puiul cel mic, cum și din cumpărătura din Zeiaca, a patra parte, care se împarte în trei părți: o parte Simion Gaiță, o parte Măria, din care se trag Babeștii, cu Strătulat și cu alți ai lor. / Iar din Zeiaca, parte din frăție, nu împărțim cu Babeșii și cu alții; numai care vor fi din Bărtenu, însă Bărtenu ține la **Negrilești**. Din vâlcea, în jos, până în pârâul Bradului, umblă 11 bătrâni, anume: Păcală, Daburle, Drumul, Cujbă, Vătavul, Neagul Ghiz-davăț, Beze, Ivan, Stan, Neagul Bortă și Petriman. / Drumul se împarte în 3 părți: o parte o ia Țuțul, o parte o ia Babeș, o parte o luăm noi. / Stan se împarte în două: o parte o iau Dochioiu cu alde Unce, o parte o luăm noi cu Băbeșeștii. / Și acele părți din Drumul și din Stan, tot în trei se împart cu Babeșii lui Simion, Lepădat și Măria. / Din Beza și din Ivan, se împart Bahameții cu Poganii și cu alții”²⁵⁶.

1814: Stoica Spurbăru (Spulber) adeverește, lui Ion Măciucă cel bătrân, că a „primit 30 lei pentru scoa-terea moșiei Vrancea de la Roznovanu, pentru 8 fâlcii pământ și pădure din Tojanu, ce se începe din pârâul Tojanu, până în vârful muchiei”. / Adeverințe asemănă-toare privind „scoaterea Vrancei din stăpânirea lui Roz-dovanu” dau și Stoica Para din **Paltenu** (Nereju), precum și nemesnicii Necula Tuvene din **Poiana**, Petre din **Valea Sării**, Ștefan

²⁵⁶ Sava, Aurel V, *Documente Putnene*, II, *Vrancea / Irești-Câmpuri*, Chișinău 1931, doc. 43, pp. 30-32

Ciută din **Colac**, Neculai Blănar din **Vidra**, Vasile ot **Găurile**, Gheorghită din **Spinești**, Ioan Dascălu din **Negrilești**, Toader Pomană din **Năruja**, Luca din **Bârsăști**, Ion Murgu sin Spinești, Toader Pricop din **Nereju** și preotul Luca din Nereju”²⁵⁷.

1815, aprilie 21: Zapisul prin care „tot satul **Bârsăștii**” se obligă să strângă bani pentru anaforaua pentru „scoaterea moșiilor” Vrancei de sub stăpânirea lui Roznovanu, zapis pus la dispoziția „Sfinției Sale părintelui Șerban Bălan, Toader Țirde și Constantin Taftă, care sunt vechili răspunzători din partea noastră, a tuturor Vrâncenilor”, semnat de „Radul nemesnic ot Bârsăști, Gheorghită Mateiu, Ion Cojocar, Vasile Zăbârciog, Radu Boștog, Ion Pogan, Ilie Cojocar, Ion Burloș, Toader Mortul, Ion a Mirci, Miron Pogan, Ion Mateiu, Ivan Istrate, Vasile Ochean, Pop Pavăl, Toder Mirce, Chirilă Mirce, Vasile Mărdare și preot Andrieș, care am scris cu primirea celor de mai sus iscăliți”. / Cu un conținut identic, există zapise semnate de preotul Alecsa, Ștefan Tuvene, Ion Caba, Cristian Boroș, Macoveni Tuvene, Ion Tuvene, Ștefan Grosu, Ion Grosu, Simion Tuvene, Ion sin (fiu) Toader, Simion sin Toader, Ion Șolom, Constantin Chetor, Ion Bușilă din satul **Poiana**, scris de dascălul Ion; / Pavel nemesnicul, Crucian Rusu, Dumitru Leche, Toma Babeș, Macovei Păun, Ion Dascălu, Ion Zbârciog, Ion Tănăsie, Sandul Ignat, Ion Simion, Ion Ungureanu, Irimie Lazăr, Toader Simion, Apostul Lazăr, Toader Taftă, Ion Soare, Ion Taftă, Gheorghe Taftă, Simion Văcaru, Vasile Dumitrașcu, Ene Taftă, Ion Leche și Petre Șendre din satul **Negrilești**, scris de preotul Iordache; / Ion Chiciore,

²⁵⁷ Sava, Aurel V, *Documente Putnene, I, Vrancea / Odobești-Câmpuri*, Focșani 1926, doc. 220, p. 179

preotul Toader, Gheorghe Hrăstian, Toader Andronic, Ion Mohore, Ifteme Țăgănaș, Maței Sava, Ion Andrieș, Ion Corni, Toader Blăgoi, Vasile Vlad, Apostul Bălan, Dincu, Enache Lepădat, Enache Dumitru, Ioniță Poloboc, Ștefan Țigănaș, Stan Hârne, Vasile Corni, Toma Enache din satul **Năruja**, scris de Tănase dascălul²⁵⁸.

1901: „**Negrilești**, comună rurală în județul Putna, plasa Vrancea, situată pe malul stâng al Putnei, sub dealurile Zeica și Babei, la 20 km de reședința sub-prefecturii și la 57 km de capitala județului. Teritoriul comunei este udat de pâraiele Dejiul, Tivișăul, Arsemi-noaia, Petra-Lei și de râul Putna. Solul comunei este accidentat, comuna fiind așezată pe dealuri pietroase și pe un podiș argilos. Se compune din cătunele Grumăzești, Negrilești, unde e și primăria, și Vrâncioara. Are o populație de 225 familii sau 1.004 suflete; o biserică parohială, cu hramul Sfinții Voevozi, în cătunul Negri-lești; o școală mixtă, frecventată de 15 copii. În anul 1886, erau 205 contribuabili, iar în anul 1869 erau 182. Totalul pământurilor de cultură e de 1.020 hectare. Locuitorii posedă: 30 pluguri de lemn, 1 de fier și 4 mori de apă; 40 cai, 288 boi, 366 vaci, 103 porci, 2.256 oi și 32 capre; 227 stupi cu albine. Industria și comerțul se practică de către 2 cârciumari, 6 rotari și 1 morar. / **Negrilești**, cătun în comuna cu același nume, situat pe malul stâng al Putnei, sub dealurile Zeica și Babei și străbătut de pârâul Bahna. Are o biserică parohială, cu hramul Sf. Voevozi; 1 școală mixtă, frecventată de 15 copii”²⁵⁹.

²⁵⁸ Sava, Aurel V, *Documente Putnene, I, Vrancea / Odobești-Câmpuri*, Focșani 1926, doc. 224, pp. 185, 186

²⁵⁹ Lahovari, George Ioan, *Marele Dicționar Geografic al României*, volumul IV, București 1901, pp. 488, 489

NEGRITEASCA

(fostul sat Negriteștii, Neamț).

1623, decembrie 16: Întărit de Radul voievod Solomieii, jupâneasa comisului Vorontar și fiilor ei, după pâra fostului ușar Duca, care primesc uric pentru „satul Negriteștii, ce este în ținutului Neamț”²⁶⁰.

1625, martie 16: Întărit de Radul voievod cneaghinei Candachia Gligoroaie din **Stețcani** (Tețcani, Iași), în baza unui zăpis de mărturie de la de la fostul sulger Savin, diacul Costin și Tofan din **Gocimani** (Goșmani, Neamț), de la diacul Onciul din **Itrinești** (comuna Mărgineni, Neamț), de la diacul Ștefan din **Hociungi** (co-muna Hociungi, Neamț), de la diacul Dumitru din **Plopești** (inclus în Mărgineni, Neamț), și de la Popa din **Negritești** (Negriteasca, Neamț), „scriind în acel zăpis că a venit înaintea lor Iurașco, nepotul lui Goe... și a vândut partea lui din satul **Cărbunești** (lângă Goșmani, Neamț), ce este

²⁶⁰ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XVIII, București 2006, doc. 145, p. 192, 193

în ținutul Neamț, și din sat, și din câmp, și cu o casă a lui Costin... Candachiei, pentru 26 taleri, bani buni”²⁶¹.

NEGRITEȘTI

(comuna Podoleni, Neamț).

1644, ianuarie 21: Soții Gligore și Lupa Ureche, Toma stolnicul cel mare și Anița, Lupul și Antimiia Bucium, Savin și Nastasiia, împarte între ei „moșiile de pe socrul nostru Voruntar (Prăjescul) comisul și de pe soacra noastră... mai apoi din zapisul de împărțeală ce-a avut soacra noastră cu frate-său, răposatul Neagoe postel-nicul și am mai adaos și jumătate din toate satele care s-au venit cu împărțeală lui Condre vameșul de pe jupâ-neasa lui Sofroniia, iar după moartea ei le-am împărțit cu Dumitrașco Neagoe, feciorul postelnicului Neagoe. / Și-au venit pe partea vornicului Ureche și a jupânesei Lupa jumătate de sat **Negritești** (comuna Podoleni, Neamț), la ținutul Neamțului, satul **Strășeni** (comuna Strășeni, județul Chișinău, Moldova) pe Bâc, la ținutul Lăpușnei, jumătate de sat **Cruhliceni** (județul Chișinău, Moldova), iarăși la acel ținut, a opta parte din satul **Vlășinești** (azi Lunca Prutului, comuna Trifești, Iași) pe Prut, ce-s în

²⁶¹ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. XVIII, București 2006, doc. 294, pp. 363, 364

ținutul Iașilor, și jumătate de sat **Tătăreni** (lângă Onești, comuna Plugari, Iași), pe Miletin, ce-s la ținutul Hârlăului. / Și s-au venit în partea stolnicului Toma și a jupânesei Ana jumătate din satul **Negritești**, ce-s la ținutul Neamțului, satul **Săleștea** (sau Seliștea, înglobat în Șipilești, comuna Popricani, Iași) pe Prut, a opta parte din **Vlășinești**, iarăși pe Prut, ce-s la ținutul Iașilor, a patra parte din **Volcineț** (Vălcineț, județul Ungheni, Moldova), cu vecini, la ținutul Orheiului, și trei părți din patru părți din **Răuseni** (comuna Răuseni, Botoșani) pe Jijia, la ținutul Hârlăului. / Și s-au venit stolnicului Bucium și jupânesei Antimia jumătate de sat **Voruntărești** (Volintirești, comuna Alexandru I. Cuza, Iași), cu vad de moară în Siret, ce-s la ținutul Romanului, satul **Unchitești** (sat pe Prut, ținutul Iași) pe Prut și **Cumcenie** (sat pe Prut, ținutul Iași), iarăși pe Prut, ce-s la ținutul Iașilor, și a treia parte din **Cândești** (comuna Cândești, Botoșani) pe Siret, cu vad de moară în Siret. / Și s-au venit pe partea lui Savin și a jupânesei Nastasia satul **Giurgeștii** (înglobat în Târgu Frumos, Iași), cu heleșteie pe apa Bahlueșului, părțile ce se vor alege din **Tâmpești** (înglobat în Săcă-rești, comuna Cucuteni, Iași) și din **Balosinești** (comuna Cucuteni, Iași), ce-s la ținutul Romanului, satul **Ilișenii** (comuna Santa Mare, Botoșani), în gura Coroviei, și **Zu-dureni** (sat pe Prut, ținutul Iași) pe Prut, ce-s la ținutul Iașilor”²⁶².

NEGULEȘTI

²⁶² AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXVII, București 2005, doc. 237, p. 217

(lângă Grădești, aproape de Tecuci, Bacău).

1774, iunie 26: Satul **Liuzii** (oamenii străini) din **Negulești**, ce au fost cu birul la **Frumușel**, ținutul Tecuciului, ocolul Berheciului, după recensământul lui Rumeanțev²⁶³, avea **toată suma caselor 18**. Scădere rufeturi 4: 1 vornic, 3 slugi. Rămân birnici 14. / **Birnici**: Costantin, muntean / Nistor, pâslar / Avram Cârcei / Toader Cârcei / Roman Cârcei / Vasili Cârcei / Ion Cârcei / Costantin Ghenghe / Vasili Sava / Neculai Sava / Istrati Chitic / Grigoraș Cornele / Vasili, butnar / Ștefan, gălățean, ce a fost al dumisale banului Bogdan. // **Rufeturi**: Toader Drăguțul, vornic / Dumitrașcu Toporaș, slugă dumisale slugeroai Mariei Sturzoai / Costantin, la fel / Ioniță, la fel.

1901: „**Negulești**, coună rurală în județul Tecuci, pl. Berheciului, compusă din 7 cătune: Blaga, Căuia de jos, Căuia de sus, Lărgășeni, Măldărești, Negulești și Răspochi. Situată pe valea Berheciului, la 50 km de capitala județului și la 6 km de a plășii. Are o populație de 377 familii sau 1.314 suflete; 4 biserici, în Blaga, Lărgășeni, Măldărești și Răspochi, afară de una ruinată, în satul desființat Șerboaia; o moară de apă, pe pârâul Certieni. Locuitorii posedă: 434 boi, 380 vaci, 39 cai, 2.139 oi și 470 porci; 250 stupi cu albine. Întinderea terenului cultivabil e de 1.878 hectare Școala datează în comună de la 1868 și e frecventată de 32 copii. Știu carte 96 bărbați și 18 femei. E brăzdată de dealurile care se continuă, de la nord, la sud, în partea de vest a comunei,

²⁶³ ACAD. ȘT. RSS MOLD., *Moldova în epoca feudalismului*, VII, I, Chișinău 1975, p. 594

purtând numele satelor ce sunt așezate pe coastă. Fiecare sat este străbătut de pârâiașe, care toate se varsă în Berheciul și care formează limita comunei la est. Locuitorii sunt parte răzeși, parte împrăștiți. Se mărginește cu comuna Vultureni, la nord, comuna Corbița, la sud, pârâul Berheciul, la est, comunele Huruești și Condră-chești la vest. / **Negulești**, sat făcând parte din comuna cu același nume, situat pe coasta dealului cu același nume, în partea de sud a comunei, la 2 km și 720 m de reședință. Are o populație de 100 familii și 367 suflete, care locuiesc în 95 case; o biserică, cu hramul Sfinții Voevozi, construcție de gard, făcută de Iancu Plitos, la 1851, după cum se vede din o notiță în Triod, biserică care s-a reparat la 1880 și se întreține de locuitori, având și 8,5 fâlcii de pământ. Comerțul se face de 3 cârciumari”²⁶⁴.

NEGURENI

(Negurești, azi Negureni, comuna Negureni,
județul Orhei, Moldova).

1640, octombrie 25: Zapis de mărturie de la Harea din **Verejeni** (comuna Verejeni, județul Orhei, Moldova), Necoară din **Cureci** (Curieci, comuna Râspopeni, județul Orhei, Moldova). Gavril din **Piscani** (comuna Chițcanii Vechi, județul Orhei, Moldova), Ștefan și Vasile ot **Negurești** (Negureni, comuna Negureni județul Orhei, Mol-

²⁶⁴ Lahovari, George Ioan, *Marele Dicționar Geografic al României*, volumul IV, București 1901, p. 491

dova), în care scriu că Ștefan, feciorul Dochiei, și Ștefan, feciorul Chirenei, nepoți Giurgei, și alți feciori care sunt ai lui Gligori și ai lui Ștefan, iarăși nepoți Giurgei, au vândut lui Mătiiaș Sturza, drept 20 de galbeni și o vacă cu junc, „partea ce li se va alege din satul **Văsiiani** (Vă-sieni, comuna Leușteni, județul Orhei, Moldova)”²⁶⁵.

1670, februarie 4: Enache, feciorul Ștefăniei, nepotul Micului Buză Neagă, vinde fostului paharnic Ilie Sturza, drept 30 de lei, „partea moașă-mea (bunicii) Parascăi, a fetei Micului Buză Neagră din satul **Pupezeni**, de la Lebedina, din bătrâna moșului (bunicului) Micului, a patra parte... și la vânzarea mea au fost Ursul din **Bogzăști**, Vasile, feciorul lui Neculai din **Braniște**, Mirăuță Buliga din **Țiberiha**, Andrei, feciorul lui Bulboacă, și popa Ionașcu de **Sinești**, Istratie Mânzatul ot **Inești**, popa Corne de **Hăjdieni**, Chirilă de **Negurești** și mulți oameni buni. / Zapisul l-am scris eu, Enache, feciorul Ștefăbiei, nepotul Micului Buză Neagră ot **Pupezeni**. Să se știe”²⁶⁶.

NEGUȘENI

(Câteștii, sat la Cobâle, comuna Roșiori, Bacău).

1436, septembrie 19: Întărit de Ilie și Ștefan voievozi lui Dan Mesehnă, care primește uric pentru „opt

²⁶⁵ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. XXV, București 2003, doc. 479, p. 470

²⁶⁶ Sava, Aurel V., *Documente privitoare la târgul și ținutul Orheiului*, București 1944, doc. 121, p. 126

sate, anume: Ruja Petru, la Cobâlă, și Onești, și Câteștii, și Virișeștii, și Selevestreanii, și, pe Hubalna, Sârbii și Șcheianii, și Lieștii, la gura Jeravășului, și, pe Horincea, Cavadineștii și Badea... Iar hotarul tuturor acestor sate să fie cu toate hotarele lor vechi”²⁶⁷.

1632, octombrie 20: Zapisul lui Iurașco, în care scrie și mărturisește că a vândut „ce se va alege partea Arvasiei, fiică Cătălinii, din sat den **Rosi** (Rușii Goei, contopiți cu Roșiori, comuna Roșiori, Bacău), din vatra satului și cu iaz iezit și din câmp și din țarină, și din deal și din vale, și din pădure... jupânesei Păscălinei și fiului ei Dumitrache, drept 40 taleri bătuți... Și în tocmeală au fost popa Ionașco din **Căteșeni** (Căuteșani, Căuțișeni, contopit cu Izlaz, contopit cu Poiana, Bacău), popa Avram și Petre hotnogul din **Piticieni** (Chiticieni, comuna Secuieni, Bacău), Vasile și Ștefan de **Mesăhănește** (Misi-hănești, comuna Roșiori, Bacău), Costân de **Rosi**, Toader de **Negoșeni** (Negușeni, comuna Roșiori, Bacău) și mulți oameni buni”²⁶⁸.

1643, martie 29: Ispisoc de judecată de la Vasile Lupu voievod, după ce Pavel, fiul popii Ionașco din **Căuțișeni** (fostul Ilieșești la Cobâlă, înglobat în Poiana, comuna Negri, Bacău) s-a pârât de față cu popa Berheci și cu Vasile din **Negoșeni** (Negușeni, comuna Roșiori, Bacău) și cu răzeșii lor pentru hotarul acestor sate, zicând Pavel că hotarul satului lor Căuțișeni este ales și stâlplit de către hotarul satului Negoșeni și ei țin pe unde au ținut și bătrânii lor. Iar popa Berheci și Vasile au arătat că nu a fost

²⁶⁷ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. I, București 1975, doc. 163, pp. 227-229

²⁶⁸ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXI, București 1971, doc. 230, p. 286

ales hotarul acestor sate unul către altul, ci țin toți împreună, pentru că au fost dintr-un singur bătrân. / Deci domnia mea am făcut carte lui Gavrilaş din Căuțișeni, lui Zapalcea din **Drăgești** (comuna Dămieniști, Bacău) și lui Sava din **Dăminești** (comuna Dămieniști, Bacău), să strângă oameni buni... și așa au aflat că a fost ales hotarul satului Căuțișeni de către hotarul satului Negoșeni și au pus stâlpi vechi”²⁶⁹.

1645, mai 12: Frații Dochița, Dafina și Andrei, feciorii Mălanei, nepoții lui Vasile, strănepoții lui Toader vând lui Pavel, feciorul popii Ionașco ot Căuteșeni, „drept 40 zloți bătuți și doi boi, prețuiți câte 4 ughi (ducați ungurești) boul... „din **Căuteșeni** (Căuteșești, înglobat în Poiana, comuna Ilișești, Bacău), cât se va alege partea moșului (bunicului) nostru Vasile, un bătrân în tot lo-cul... dinaintea lui Gavrilaş, Dinga, Dumitrașco, Grozav și Neculai ot **Căuteșești** (azi Poiana), Iacomiasă și Costân ot **Ruși** (înglobat în Roșiori, comuna Roșiori, Bacău), Sava Călinescul și Arcadie din **Dăminești** (comuna Dăminești, Bacău), Vasile și Constantin din **Negușeni** (comuna Roșiori, Bacău), Vasile și Marco din **Căuteșeni**, Silion ot volostu Vaslui și mulți oameni buni”²⁷⁰.

1645, decembrie 20: Întărit de Vasile Lupu voievod lui Pavel, fiul popii Ionașcu din Căuteșeni, care cumpără, pentru 50 galbeni ungurești, de la Dochița, Da-fina și Andrei, nepoții lui Vasile bătrânul, strănepoții lui Toader, „dreapta lor ocină și dedină din satul **Căuteșeni** (Căuteșești, înglobat în Poiana, comuna Ilișești, Bacău), ce

²⁶⁹ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXVII, București 2005, doc. 57, pp. 65, 66

²⁷⁰ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXVIII, București 2006, doc. 73, p. 68

este în ținutul Roman... dinaintea lui Gavrilaş, Dinga, Dumitrașco, Grozav, Nicula, Vasile și Marco din **Căuteșeni**, cneaghina Iacomiasa și Costin din **Ruși** (înglobat în Roșiori, Bacău), Sava Călinescu și fiul lui Iordache din **Dăminești** (comuna Dăminești, Bacău), Vasile și fratele lui Constantin din **Negușeni** (comuna Roșiori, Bacău) și Silion din Vaslui”²⁷¹.

1663, mai 3: Porunca dată de Evstratie Dabija voievod lui Constantin din **Negușani**, după ce „s-au jeluit feciorii Bechei din **Bogdănești** pe feciorii Gavriliței de acolo, zicând că le-a dat tatăl lor Bechea trei boi, o vacă cu vițel și un leu bani, pe o moșie, și feciorilor lui Dolie doi lei bani, și acum ei țin și bucatele, și moșia, fără ispravă... / tu numai să le faci plata de pe feciorii Gavriliței și de pe feciorii lui Dolie, și să dai pe mâna feciorilor Bechei, iar cui va părea cu strâmbul să vină să stea față la Divan”²⁷².

1901: „**Negușeni**, sat în județul Roman, plasa Fundul, comuna Poiana lui Iurașcu, spre est de satul Poiana lui Iurașcu, pe pârâul Sasa. Are 33 familii sau 139 suflete, din care 25 contribuabili, locuind în 33 case. Are o biserică de lemn. Sunt 472 vite mari cornute”²⁷³.

NEJEȘTI

²⁷¹ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. XXVIII, București 2006, doc. 263, pp. 208, 209

²⁷² Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. IV, Iași 1908, p. 20

²⁷³ Lahovari, George Ioan, *Marele Dicționar Geografic al României*, volumul IV, București 1901, p. 491

(sat lângă Păușești, comuna Dumești, Iași).

Menționat, în **15 martie 1493**, de Ștefan voievod, când întărește moșiile lui Mănăilă și nepoatelor lui de soră Marușca, Mălina, Cerna, toți nepoți ai lui Lucaciu, care primesc uric pentru „drepte ocinile lor, două sate pe Bahlui, un sat anume Balomireștii, unde a fost jude Balomir, și moară în matca Bahluiului, și alt sat, anume Hoiseștii, unde a fost jude Dobromir... Iar hotarul acestor sate să fie începându-se de la movila din capul rădiului de sus, apoi de la movilă drept peste câmp la Bahlui, la capul piscului celui din sus, în râpă; iar de la pisc drept peste Bahlui la fântâna ce-i în capul pisculețului, iar de la fântână drept peste câmp la capul iezăturii Tătărașului, iar de la iezătură la vârful dealului, la movilă, apoi apucă dealul la altă movilă, iar de acolo tot dealul, în sus, până la capul piscului, apoi pe pisc la vale și peste pârau și la deal, la o groapă, apoi drept la deal, la Movila Vulturului, apoi acolo, în vârful dealului, se întoarce la drumul cel mare, apoi peste drum, până la Movilă, apoi drept peste câmp, până la movila ce-i lângă drum, iar de acolo drept la sărătura cea albă, apoi pe supt deal până la movila din șes, iar de acolo drept peste câmp până la Bahlui, apoi peste Bahlui drept la fântâna Dringăi, ce-i supt deal, iar de acolo la pârauț, în sus, drept peste drum la un stâlp, unde se împreună hotarul Nejeștilor cu hotarul Hoiseștilor, apoi drept peste deal până la fântâna ce-i în obârșia pârauțului, iar de la fântână, iarăși peste deal și peste pârau, până la capul piscului celui din jos, iar de acolo apucă pârau și drept peste rădiu până la rupturi, ce-s în deal la movilă, iar de acolo apucă dealul până la Movilă. Acesta este tot

hotarul acestor sate, și din sus, și din jos, și din toate părțile, până unde s-au apucat din veac”²⁷⁴.

NELIPEȘTI

(Nilipești sau Nălipești, lângă Câmpeni,
comuna Flămânzi, Botoșani).

1626, septembrie 12: Porunca lui Miron Barnovschi voievod, dată lui Oprea, vătaful cel mare de **Hârlău**, de a cerceta pricina dintre Lucoci și Gherghina din **Lătăi** (azi Câmpeni, Botoșani), „pentru o ocină de acolo, zicând Lucoci că de veac Albul, tată-său, și cu tatăl Gherghinei, ei au ținut acolo moșie: tatăl lui Lucoci a ținut 2 părți și tatăl Gherghinei a ținut o parte. Acum Gherghina face lui împresurătură, de ține în jumătate. Iar Lucoci s-a lăsat pe oameni buni, anume Roman din **Lălești** (lângă Câmpeni, Botoșani), Lupul din **Stroești** (sat pe Sitna, Botoșani), Berezan vătaful din **Nelipești** (Nălipești, lângă Câmpeni, Botoșani) și Toader de acolo, Ionel din **Nemândri** (lângă Câmpeni, Botoșani) și Lupul de acolo și Gligorie din

²⁷⁴ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. III, București 1980, doc. 128, pp. 250, 251

Piciorogani (lângă Prisăcani, Botoșani), și cum vor ridica acești oameni cu sufletele lor, așa să fie”²⁷⁵.

1635, iulie 7: Zapisul lui Isac Drujina de **Piciorogani** (înglobat în Nicolae Bălcescu, comuna Flămânzi, Botoșani), în care mărturisește că a vândut, „cu întrebarea tuturor fraților și a nepoților... din jumătate de sat Piciorogani, din a șasea parte, jumătate, drept 25 taleri, lui Toader Babici din **Uriceni** (azi Nicolae Bălcescu, comuna Flămânzi, Botoșani) și feciorului său Simion. Și în tocmeală au fost Romașco cel bătrân, Dumitru Hasnăș, Zaharia, Grozea și Romașco din Piciorogani, Lococi de **Lături** (Lătăi, apoi Câmpeni, comuna Prăjeni, Botoșani), Bârsan de **Nilipești** (înglobat în Nicolae Bălcescu, comuna Flămânzi, Botoșani) și mulți alți oameni buni. Și eu, popa Toader din **Storești** (comuna Frumușica, Botoșani), am scris zapisul”²⁷⁶.

1635, iulie 7: Întărit de Vasile Lupu voievod popii Neculai din **Cernești** (comuna Todireni, Botoșani), în baza unui zapis de măturie de la Romașco cel bătrân și fiul lui Gligorie din **Stănești** (înglobat în Zlătunoaia, comuna Lunca, Botoșani), Zaharia, Romașco, Simion, Ionașco și Pavel – fiii lui Dumitru Hasnăș, Istratie fiul lui Iosipăscul, Dumitrașco Zupco, Gligorie Hasnăș și Isac Drujine din **Piciorogani** (înglobat în Nicolae Bălcescu, comuna Flămânzi, Botoșani), Ionașco Grozăvăscul din **Munteni** (înglobat în Sângerii, comuna Gropnița, Botoșani), Micul de **Nilipești** (înglobat în Nicolae Bălcescu, comuna Flămânzi, Botoșani), Pătrașco Stănilă din **Giumătățeni**

²⁷⁵ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XIX, București 1969, doc. 119, pp. 142, 143

²⁷⁶ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXIII, București 1996, doc. 160, p. 196

(înglobat în Jijia, comuna Albești, Botoșani), prin care mărturisesc cum a venit înaintea lor Mărica, fiica lui Drujine, și cu fiii ei Dumitru și Albul, și au vândut dreapta lor ocină din satul Piciorogani, care este în ținutul Hârlăului, a șasea parte din jumătatea de sus a satului... și cu loc de moară pe Miletin... rugătorului nostru mai sus scris, popa Neculai”²⁷⁷.

1774, iunie: Satul **Nelipeștii**, ținutul Hârlăului, ocolul Bahluiului, avea, după recensământul lui Rumeanțev²⁷⁸, **toată suma caselor: 29**. Scădere rufeturi 22: 1 popă, 5 mazili, 16 ruptași. Rămân birnici 7. / **Birnici:** Costandin Bocăniță / Vasile Criangă / Vasili, croitor / Grigori / Ioniță brat (frate) lui / Savin, argat / Pavăl Popa. // **Rufeturi:** Popa Costantin / Vasili Ghincu, mazil / Pavăl Ghincu, mazil / Miron Hăbășescul, mazil / Dumitrașcu Poroțchi, mazil / Costandin sin (fiul) lui Vasili Selcian, mazil / Toader Căzan, ruptaș / Ion nepot Ghincului, ruptaș / Vasili nepot Ghincului, ruptaș / Dumitrașcu Căzan, ruptaș / Ion Bâlcu, ruptaș / Ștefan Bâlcu, ruptaș / Vasili Selcian, ruptaș / Vasili Istrati, ruptaș / Vasile nepot lui Selcian, ruptaș / Ion Gage, ruptaș / Iacobu cumnat Gagii, ruptaș / Neculai Durașcu, ruptaș / Sandu nepot Selcian, ruptaș / Neculai Țețu, ruptaș / Ianachi nepot Bâlcu, ruptaș / Savin biv (fost) stegar hătmănesc.

1991: „**Nelipești**, podiș pe teritoriul comunei Lătăi, plasa Coșula, județul Botoșani, prelungire a dea-lului ce se

²⁷⁷ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXIII, București 1996, doc. 161, pp. 196, 197

²⁷⁸ ACAD. ȘT. RSS MOLD., *Moldova în epoca feudalismului*, VII, II, Chișinău 1975, p. 238

întinde între pâraiele Miletinul și Prăjanul”²⁷⁹.

NELIPEȘTI

(lângă Lătăi, județul Iași).

1644, martie 31: Porunca dată de Vasile Lupu voievod lui Simion Groze de **Piciorogani** (comuna Nicolae Bălcescu, Botoșani) și lui Vasile de **Nelipești** (lângă Lătăi, județul Iași), după ce „a pârât de față Lucoci pe Vișan vornicul și pe Gherghinești, zicând că ei, cu dânsul, au împreună a treia parte de sat **Lătăi** (azi Câmpeni, comuna Prăjeni, Botoșani), și se acoliesc de jumătate de sat. Iar Vișan și Gherghineștii au arătat un zapis de la mulăi oameni buni cum au hotărât și li s-au ales jumătate de sat Lătăi, partea de sus, din vatra satului și din câmp și o au stâlpit... / Voi să socotiți cum le-au ales înainte, așa să le măsurați și să tocmiți stâlpii pe jumătate de sat. Iară de vor fi niște case ale lui Lucoci pe partea lui Vișan sau a Gherghineștilor, să le mute pe partea sa”²⁸⁰.

1644, aprilie 8: Avram și cu fetele lui Simion, feciorii lui Miron, vând lui Constantin vornicul, drept 70 taleri de argint, părți „din **Cureni** (lângă Dracșani, comuna Sulița, Botoșani) și **Ghețaoani** (comuna Sulița, Botoșani), pe apa Miletinului, stâlpul din mijloc... dinaintea lui Bărcan din **Nelipești** (lângă Lătăi, Iași), Ionuț Dodon ot

²⁷⁹ Lahovari, George Ioan, *Marele Dicționar Geografic al României*, volumul IV, București 1901, p. 493

²⁸⁰ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXVII, București 2005, doc. 274, p. 247

Hălceni (comuna Șipote, Iași) Pavăl ot **Vlădeni** (comuna Vlădeni, Iași). Aceasta mărturisim”²⁸¹.

NELIPOUȚI

(raionul Hotin, Ucraina).

1627, noiembrie 26: Întărit de Miron Barnovschi voievod, în baza împărțirii moșiilor între Ionașco Urmeziu, fiul lui Mihăilă Dobrul Urmeziu, și Tudori și nepoții lui de frate, fiii lui Toader Urmeziu, nepoți lui Mihăilă Urmeziu și ai lui Tudori... „Și a căzut în partea lui Ionașco Urmeziu a patra parte de sat **Ocnină** (Očnița, Moldova), ce este în ținutul Hotinului, și a patra parte din jumătate din satul **Medvidca** (Moldova), în același ținut, și a treia parte din jumătate din satul **Carlacău** (Corla-caul, Moldova), în același ținut, și a patra parte din satul **Horodiște** (Botoșani), în ținutul Dorohoiului, și a treia parte din satul **Calafindești** (așezare bucovineană), în ținutul Sucevei. Și iarăși, în partea fiilor lui Toader Urmeziu, a căzut a patra parte din satul **Hudeștii Mici** (Botoșani) și a patra parte din satul **Nelipouți** (raionul Hotin, Ucraina), în ținutul Hotinului, și a patra parte din jumătate din satul **Cuzlău** (Botoșani), în ținutul Dorohoiului, și a cincea parte din jumătatea satului **Terhăuți** (Lunca Prutului, Iași), în ținutul Iașilor, și a patra parte din satul **Călinești** (așezare bucovineană), în ținutul Sucevei”²⁸².

²⁸¹ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. XXVII, București 2005, doc. 285, pp. 262, 263

²⁸² AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. XIX, București 1969, doc. 262, pp. 344-346

1643, martie 23: Ierina, fata lui Isac și a Tudoscăi, nepoata lui Necorici de Cuzlău, dăruiește nepotului Manea, „să mă grijească până voi fi vie și dacă se vor sfârși zilele să aibă a mă comânda, cum va chibzui cu sufletul său că va fi mai bine... partea mea de ocină de ocină din satul **Cuzlău** (ținutul Dorohoi, comuna Păltiniș, Botoșani)... și am avut și alte moșii în satul **Ocnină** (Ocnița, raionul Ocnița, Moldova) și în **Nelipăuți** (raionul Hotin, Ucraina). Ci am mai avut două surori și un frate și eu am fost a patra. Deci sora mea Sofrana și cu frate-meu Hudici au vândut în sat în **Ocnină**, și sora mea Gaftona, în saul **Nelipăuți**, pe cât s-au aflat părțile noastre, iar mie mi-au lăsat în **Cuzlău**... / Și am eu și o fată din trupul meu, anume Annasiia, ci fata mea să n-aibă treabă la ocină, căci m-a adus la mare dosadă. / Și de se afla și la altcineva nescari zapise de mine făcute, de înainte vreme, anume la Bobăscul, ce-a ținut pe soru-meia Sofrana, acel zapis să nu se creadă, căci soru-meia ieșise la vânzare, cum mai sus scrie. Și au vrut alți frați să-i scoată din sate, ar ea m-a rugat să-i dau voie să vină, să șadă pe partea mea. Iar dacă a murit sora mea, eu iar mi-am luat moșia înapoi, iar Bobăscul s-a dus din sat... / Și la tocmeala noastră au fost Bălăuțe Udrea or **Pererâtaia** (Pererâta, în Cotu Miculinți, comuna Coțușca, Botoșani), Roșca din **Concești** (comuna Concești, Botoșani), Vasile Turcul, Ionașco portar și popa ot **Cuzlău**, popa ot **Podraga** (comuna Drăgușeni, Botoșani), Ostahie vornicul ot **Lo-zeni** (comuna Corlăteni, Botoșani), Frânce ot **Șăndreni** (azi Dranița, raionul Novoselița, Ucraina), Ștefan vornicul ot **Criva** și mulți oameni buni”²⁸³.

²⁸³ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXVII, București 2005, doc. 55, pp. 61, 62

1770-1772: Satul **Lucăcenii** și **Nilipăuții**, ținutul Hotinului, ocolul Mijlocului, avea, după recensământul lui Rumeanțev²⁸⁴, **toată suma caselor: 36**. Scădere ru-feturi 1: 1 popă. Rămân birnici 35. / **Birnicii:** Ion Ciornei / Ion, vornic / Onofrei / Pitico Zerezu / Ursul fiul lui Iosâpciuc / Ion al lui / Mătei / Toader Popovici / Gavril Spataru / Ion Piscovei / Gheorghe Nucă / Hrihor, rus / Fodor Culca / Iacob fiul lui Culca / Andrei Guglia / Timofte fiul lui Căpățină / Timofte Țopa / Hlior fiul lui / Dumitru Andreeș / Hrinu Boțan / Vasile, vornic / Fodor Rojdate / Vasile Pochincă / Vasile socrul lui Poiană / Vasile, rotar / Fodor, bejenar / Iacob, bejenar / Alecsa, bejenar / Vasile Pizincu / Hrihor, rusul / Andrei al lui Timofte / Iacob Duca / Andrei Zăharcu / Ștefan, morar / Ion, morar. // **Rufeturi:** Popa Nicolae.

1904: „**Nelipăuți**, sat în județul Hotin, volosti Chelminețul, așezat pe șoseaua de la Briceni, spre Hotin. Are 70 case, cu o populație de 820 suflete de țărani ro-mâni și ruteni; biserică; 300 vite mari. Împrejurul satului sunt grădini și livezi”²⁸⁵.

NEMÂNDRI

(lângă Câmpeni, Botoșani).

²⁸⁴ ACAD. ȘT. RSS MOLD., *Moldova în epoca feudalismului*, VII, II, Chișinău 1975, p. 154

²⁸⁵ Arbore, Zamfir, *Dicționarul geografic al Basarabiei*, București 1904, p. 150

1626, septembrie 12: Porunca lui Miron Barnov-schi voievod, dată lui Oprea, vătaful cel mare de **Hârlău**, de a cerceta pricina dintre Lucoci și Gherghina din **Lătăi** (azi Câmpeni, Botoșani), „pentru o ocină de acolo, zicând Lucoci că de veac Albul, tată-său, și cu tatăl Gherghinei, ei au ținut acolo moșie: tatăl lui Lucoci a ținut 2 părți și tatăl Gherghinei a ținut o parte. Acum Gherghina face lui împresurătură, de ține în jumătate. Iar Lucoci s-a lăsat pe oameni buni, anume Roman din **Lălești** (lângă Câmpeni, Botoșani), Lupul din **Stroești** (sat pe Sitna, Botoșani), Berezan vătaful din **Nelipești** (Nălipești, lângă Câmpeni, Botoșani) și Toader de acolo, Ionel din **Nemândri** (lângă Câmpeni, Botoșani) și Lupul de acolo și Gligorie din **Pi-ciorogani** (lângă Prisăcani, Botoșani), și cum vor ridica acești oameni cu sufletele lor, așa să fie”²⁸⁶.

1774, iunie: Satul **Nemândrii**, ținutul Hârlăului, ocolul Bahluiului, avea, după recensământul lui Rumean-țev²⁸⁷, **toată suma caselor: 5**. Scădere rufeturi 1: 1 ruptaș. Rămân birnici 4. / **Birnici:** Ioniță Plămădeț / Toader, văcar / Ion Vodole / Pavăl. // **Rufeturi:** Vasile Căzan, ruptaș.

NEMÂNDRI

(lângă Zagavia, comuna Scobinți, Iași).

²⁸⁶ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XIX, București 1969, doc. 119, pp. 142, 143

²⁸⁷ ACAD. ȘT. RSS MOLD., *Moldova în epoca feudalismului*, VII, II, Chișinău 1975, p. 238

1634, mai 20: Porunca dată de Vasile Lupu voievod lui Toader din **Nemândri** (lângă Zagavia, comuna Scobinți, Iași), să dea „zi lui Albul sin Ignat și lui Miron călugărul, ce a fost din **Cureni** (lângă Zagavia, comuna Scobinți, Iași), și lui Nicoară de acolo, și lui, Andrei și Ionașco de acolo, să vină să stea de față cu Ihnat pentru o parte de ocină din Cureni și să-și aducă dresele, oricând va fi voia lui Ihnat”²⁸⁸.

NEMEȘ

(lângă Bumbăta, județul Ungheni, Moldova).

1643, aprilie 9: Întărit de Vasile Lupu voievod Ursului vătaf, care primește uric pentru „a treia parte din trei părți din satul **Nemeș** (lângă Bumbăta, județul Ungheni, Moldova), din ținutul Iașilor, la Prut, ce i le-a dăruit mătușa sa Tudora, fiica Ambrohiei, jupâneasa lui Dumitrașco pitar... peste jumătatea satului **Tăcoteni** (lângă Forosna, raionul Novoselița, Ucraina), partea lui Ivan Vartic, și peste partea Tații din jumătate din satul **Cicicani** (lângă Forosna, raionul Novoselița, Ucraina) și peste partea ei din **Cotela** (azi Soloninca Cotela, județul Edineț, Moldova), cât se va alege din jumătatea satului, și din **Forosna** (raionul Novoselița, Ucraina), din **Șărbenți** (comuna Șărbăneți, raionul Novaselița, Ucraina) și din

²⁸⁸ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXII, București 1974, doc. 139, pp. 155, 156

Bădroseni (ținutul Hotin, Ucraina), partea Tații, care i le-a dăruit soacră-sa Nastea, fiica lui Ivan Vartic”²⁸⁹.

NEMICANI

(Lăpușna, în hotar cu Scorțăști,
raionul Kotovsk, Moldova).

1612, iulie 19: Întărit de Ștefan Tomșa voievod lui Ionașco Cehan vornic de gloată, în baza unui zapis de mărturie de la popa Necoară din **Horjești**, Cihan bătrânul, Rusul, frate-său Laur și Simion din **Stănești**, Toader Mărgilat de **Stângaci**, Bălici și Văsian din **Ciorăști**, „scriind cum el singur a cumpărat o bucată de ocină din satul **Nemicani** (pe Lăpușna, sub Movilă, în hotar cu Scorțăști, raionul Kotovsk²⁹⁰, Moldova) de la Toader Hudici pitar din **Hudiceni** (pe Lăpușna, sub Movilă, în

²⁸⁹ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. XXVII, București 2005, doc. 71, p. 80

²⁹⁰ Gonța, Alexandru I., *Indicele numelor de locuri*, București 1990, p. 175

hotar cu Scorțăști, raionul Kotovsk²⁹¹, Moldova), toată partea lui, care i-a fost cumpăratură de la Toader Cosiță, pentru 30 taleri bătuți”; în baza altui zapis, de la Toader Dubău, ureadnic de **Huși**, de la șoltuz și cei 12 pârgari, de la popa Trifan, Dumitru Sorâci, Gavril Iuriescul, Balcă Ianciul din **Huși**, de la Roman și Gligorie din **Păhnești**, Bilașco, Frăia, Hilip și popa Oniță din **Șopârleni**, „scriind cum el a cumpărat o bucată de ocină de la Sava stolnicul, fiul lui Rașco, cât se va alege din jumătate din satul **Șopârleni** (pe Prut și Zebuștea²⁹², Vaslui), pentru 60 taleri de argint”. / Și un alt zapis, de la Ionașco fost mare armaș, Toader din **Botneni**, popa Ifrim și Moisei, „scriind cum a cumpărat, de la Măriica Stângăcioae, fata lui Pos-mag, nepoata Micăi, toată partea ei din satul **Dolhești** (pe Crasna, șinutul Fălciu, Iași), pentru 22 taleri bătuți”²⁹³.

1623, iulie 19: Întărit de Ștefan Tomșa voievod vornicului de gloată Ionașco Cehan, în baza zapisului de mărturie semnat de Cihan cel bătrân, de frații Rusul și Laur din **Stănești** (lângă Horjești, județul Lăpușna, Moldova), de Mărgelat, Stângaci și Simion, tot din Stă-nești, de Bălici și Văsiu din **Ciorăști** (județul Ungheni, Moldova), care confirmă că „el și-a cumpărat o parte de ocină din satul **Nemicani** (județul Lăpușna, Moldova), de la Toader Hudici, pitărel din **Hudiceani** (județul Lăpușna, Moldova), toată partea lui, cât se va alege din satul Nemicani, care acea parte de ocină i-a fost cumpăratură de la Toader

²⁹¹ Gonța, Alexandru I., *Indicele numelor de locuri*, București 1990, p. 128

²⁹² Gonța, Alexandru I., *Indicele numelor de locuri*, București 1990, p. 251

²⁹³ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. VIII, Iași 1913, pp. 248-251

Cosiță, pentru 30 taleri bătuți. / Și iarăși a adus înaintea noastră alt zapis, de la Toader Dubău ureadnic din **Huși** (târg în ținutul Fălciu, Vaslui) și de la șoltuzul și 12 pângari de acolo, și de la popa Trifan, și de la Dumitru Soraci, și de la Gavril Iuriescul, și de la Balcău Ianciul, iarăși și de la Roman, și Grigorie din **Pâhnești** (comuna Arsura, Vaslui), și de la Bilașco, și Frăea, și Hilip, și popa Oniță din **Șopârleni** (comuna Heleștieni, Iași), de asemenea scriind că și-a cumpărat o parte de ocină, de la Sava stolnicel, fiul lui Rașco, din toată partea tatălui său, Rașco, cât se va alege, jumătate din satul Șopârleni, pentru 60 de taleri de argint. / Și de asemenea a adus înaintea noastră alt zapis, dinaintea lui Ionașco, fost mare armaș, și de la Toader din **Botneni** (sat pe Crasna, Iași), și de la popa Efrim, și de la Moisei, de asemenea scriind că și-a cumpărat o parte de ocină de la Măriica Stângăcioaie, fiica lui Posmag, nepoata Micăi, toată partea ei cât se va alege din satul **Dolhești** (sat pe Crasna, Iași), jumătate, însă partea din țarină și din vatra satului, iar fânațul să fie tot, pentru 22 de taleri bătuți”²⁹⁴.

NEMIROVA

(sau Nemirov, ținutul Soroca, Moldova).

1624, martie 24: Întărit de Radul Mihnea voievod hatmanului și părcălabului de Suceava Miron Barnovschi, care primește uric pentru „patru sate, anume Verbova, și

²⁹⁴ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XVIII, București 2006, doc. 102, pp. 147-149

Verejaniei, și Zalucenii și Nemirova, ce sunt în ținutul Soroca”²⁹⁵, danie de la Ștefan Tomșa, din satele confiscate pentru hiclenie hatmanului Balica.

1628, mai 22: Întărit de Miron Barnovschi voievod lui Ionașco Hrincovici, după o pâra la Divan cu frații Veaveriță de **Gorna** (satul Zagornaț, în Orhei, Moldova), vornicel de **Trifăuți** (sat în Soroca, Moldova), pentru „un loc de este în gura văii Otmanovca, la **Țărmurile Roșii** (toponim în satul Voruncăuți, ținutul Soroca, Moldova), zicând Ionașco, cu frații săi, c-a trimis Necoriță hatman pe acel vornicel pe Veaveriță, ca să strângă oameni cu cărțile domniei mele de slobozenie la seliște, la **Zaluceni** (în ținutul Soroca, Moldova) și la **Nemirov** (în ținutul Soroca, Moldova). Deci acel vornicel a pus un stâlp de slobozenie în seliștea Zaluzevilor, iar alt stâlp nu l-a pus în seliștea Nemirovului, ci l-a pus pe acel loc, la Țărmurile Roșii, ce este hotarul satului lor, a **Voruncă-uților** (Voruncăuți, ținutul Soroca, Moldova). Cercetează pârcălabii de Soroca”²⁹⁶.

NEMIROVCA

(Nemirov, comuna Nemirovca,
raionul Camenca, Moldova).

²⁹⁵ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. XVIII, București 2006, doc. 181, pp. 240-242

²⁹⁶ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. XIX, București 1969, doc. 359, pp. 503, 504

1635, aprilie 12: Întărit de Vasile Lupu voievod lui Dumitrașco Fulger și cneaghinei lui Mărica, fiica Nastasiei, nepoata lui Griga Hrincovici, care primesc urice pentru „a patra parte din satul **Voroncouți** (Vărăncău, comuna Slobozia-Cremene, raionul Soroca, Mol-dova), partea de mijloc, care este în ținutul Sorocii, cu vad de moară pe Nistru... parte care s-a convenit Maricăi, cneaghina lui Dumitrașco Fulger, după împărțeală cu frații ei a moștenirii după bunicul lor Hrincovici cel bătrân... Și de asemenea, altă parte din Voroncăuți, pe care l-a avut de la înșăși Domnia Mea și jumătate din a patra parte, pe care au cumpărat-o de la Ionașco, fratele Maricăi, fiul Nastasiei, nepotul lui Hrincovici, pentru 85 zloți bătuți. Și de asemenea, **Valea Utmanovca** (Utma-novca, înglobat în Vărăncău, comuna Slobozia-Cremene, raionul Soroca, Moldova), care este în acest hotar al Voroncouților, unde s-au așezat niște oameni din **Nemi-rov** (Nemirovca, comuna Nemirovca, raionul Camenca, Moldova) și i-a scos Dumitrașco Fulger”. / „Șe de asemenea, jumătate de seliște din **Lupșeni** (raionul Sângerei, Moldova), cu loc de iaz pe pâraul Soloneț, care este în acest ținut al Sorocii, cumpărată de la Ion Iujdilă, fiul lui Dumșe, nepot lui Chipărco, strănepotul lui Lupșe cel bătrân, pentru 50 ughi galbeni... Și altă parte din Lupșeni, jumătate din jumătate de seliște, cumpărătură de la Griga Vecică, fiul Erenei, nepotul lui Dumșe, pentru 50 taleri de argint”. / „Și o parte de ocină din satul **Toderești** (înglobat în Chilișoiaia, comuna Dumești, Iași), în ținutul Cârligăturii, cumpărată de la Simion Capșea medelni-cerel, care o cumpărase de la mătușa lui Frăsina, fiica lui Vicol, pentru 53 de taleri de argint. Și altă parte din Toderești, cumpărată de la Odochia, fiica lui Ion Capșea, mai jos de prisaca lui Simion

Capșea, pentru 30 de taleri bătuți. Și de asemenea altă parte din Toderești, cumpărată de la Necula și Dumitru, fiii lui Căzacul Capșea... unde a fost casa tatălui lor Căzacul, pentru 15 ughi. Și de asemenea, din același sat Toderești, partea cumpărată de la Nastasa, fiica lui Arman, pentru 15 zloți bătuți. Și... din același sat, partea cumpăratură de la Mărica Mătiasă, fiica lui Andronic și de la copiii lor Ghervasie, Alexa, Todosie, Tanasie și Haritona, pentru 25 taleri bătuți. Și altă parte din Toderești, care a fost cumpăratură lui Ștefan Danco stolnicel de la Cârstea, fiul Anușcăi; și a rămas de la Ștefan Danco un fiu, anume Gheorghe, și nu a putut să plătească singur numele tatălui său Ștefan Danco stolnicel pentru curtenie, pentru 8 ughi... și a plătit Dumitrașco Fulger 4 ani. Și altă parte din Toderești, cumpărată de la Văsiian, fiul lui Ion Policeanul, și de la Vasile, fiul lui Mănăilă, nepoții lui Purcar, pentru 40 taleri de argint. Și altă parte... cumpăratură de la Marco și de la copiii lui și ai Cârstinei, Arpentii, Tănase și Dochița, nepoții lui Andronic, pentru 25 taleri de argint; și i-a plătit pe doi ani și darea țărănească. Și de asemenea, altă parte din Toderești, cumpăratură de la Iachim, Toader, Amghelina și Măriiia, copiii Annei, nepoții lui Bulașco, pentru 20 zloți bătuți”²⁹⁷.

1636, martie 1: Hotarnica satului **Voroncăuți** (Vărăncău, comuna Slobozia-Cremene, raionul Soroca, Moldova), „începându-se din hotarul Peșterii, din Cru-hlic, cărarea din râpă, la vârful dealului, la Piatra, pe din sus de movilă; de acolo, drumul **Nemirencăi** (Nemirovca, comuna Nemirovca, raionul Camenca, Moldova), până la fântâna săpată, apoi la doi stâlpi de piatră, ce sunt pe din

²⁹⁷ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXIII, București 1996, doc. 93, pp. 123-128

sus de drumul **Timileuților** (Timileuți, comuna Timileuți, raionul Camenca, Moldova); de acolo, drept la calea Solonețului, până în Troian, până la alți stâlpi de piatră, ce sunt pe din sus de drumul de către **Stoicani** (comuna Stoicani, raionul Soroca, Moldova); de acolo, peste valea Cerișnovățului, până în matca Racovățului, apoi matca, până la Nistru”²⁹⁸.

NEMIȘENI

(în Bârjoveni, Neamț).

1628, ianuarie 12: Întărit de Miron Barnovschi voievod popii Gheorghie, care primește uric pentru „jumătate de bătrân din **Nemișeni** (în Bârjoveni, Neamț), ce și-a cumpărat de la feciorii lui Sechel și de la Dumitrașco și cu seminția lui, și pe jumătate de bătrân ce-a cumpărat de la Gligorce cu seminția lui, drept 80 taleri, și pe partea ce i-a vândut Salomia din Nemișeni, drept 30 taleri”²⁹⁹.

²⁹⁸ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. XXIII, București 1996, doc. 341, p. 383

²⁹⁹ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. XIX, București 1969, doc. 290, p. 393

NEMȚENI

(unde a fost Văleșoae, comuna Obileni,
raionul Kotovsk, Moldova).

1483, septembrie 20: Întărit de Ștefan voievod fraților Ignat și Ion Tintil, care cumpăraseră, cu 80 de zloți tătarești, de la Neagșa, fata lui Mihăilă Șopârlă, „jumătate din seliștea Șopârleni, pe pârâul M..., partea de sus... Și, de asemenea, a venit înaintea noastră Bâlco Bârlădescul și a vândut o prisacă, mai sus de Hlăpești, în pădure, unde a fost Văleșoae, tot slugilor noastre, lui Ignat și fratelui său Ion Tintiul, pentru 18 zloți tătă-rești”³⁰⁰. Hotarul, din veac.

NEMȚENI

(Hlăpești, înglobat în Nemțeni, comuna Nemțeni,
raionul Hâncești, Moldova).

1636, aprilie 4: Întărit de Vasile Lupu voievod fostului vistiernic Gheorghe Roșca, în baza uricelor și ispisoacelor sale, adică **Volnăeștii** (Vulcănești, comuna Ciorești, raionul Nisporeni, Moldova) pe Ișnovăț, care este în ținutul Lăpușnei, jumătate din satul **Negrești** (comuna Negrești, raionul Strășeni, Moldova), tot pe Ișnoveț, și satul **Cozmeștii** (raionul Nisporești, Moldova), pe râul Prut, de asemenea în ținutul Lăpușnei, a șaptea parte din

³⁰⁰ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. II, București 1976, doc. 252, pp. 384-386

Izbiște (comuna Izbiște, raionul Criuleni, Moldova) și a șaptea parte din **Pietrosul** (Chetrosu, co-muna Chetrosu, raionul Arenii Noi, Moldova), din ținutul Lăpușnei, două părți din **Cotelova** (comuna Koteleve, raionul Novoselița, Ucraina), în ținutul Hotinului... / Și jumătate din a patra parte din **Balomirești** (comuna Dumești, Iași) și din **Hoisești** (comuna Dumești, Iași), la pârâul Bahlui... / Și satul **Scobențenii** (Scobilțeni, comuna Podu Iloaiei, Iași), care este în Cârlișatură... o seliște, anume **Vălișenii** (Văleșeni, comuna Podu Iloaiei, Iași), care este în ținutul Cârlișaturii... jumătate din satul **Mateuți** (comuna Mateuți, raionul Rezina, Moldova) pe Nistru, în ținutul Orheiului... și satul **Stărpenii** (Sterpeni, comuna Stănilești, Vaslui), care este în ținutul Fălciului... jumătate din satul **Oncani** (înglobat în Orășeni-Deal, comuna suburbană Curtești, Botoșani) și din **Turbureni** (sat înglobat în Botoșani) și a treia parte din satul **Băiceni** (comuna suburbană Curtești, Botoșani), în ținutul Hârlăului... satul Tâmpesții (Fălticeni, Suceava) în ținutul Sucevei și jumătate din satul **Mihalcăuții** (înglobat în Lukacivka, comuna Nelipovți, raionul Chelmenți, Ucraina), în ținutul Hotinului, pe Viliia Seacă... / Și a cincea parte din satul **Ivoești** (comuna Podu Iloaei, Iași) din ținutul Cârlișaturii... niște părți de ocină din **Țibănești** (comuna Băcești, Vaslui), pe pârâul Gârboveț, în ținutul Vasluiului... a patra parte din satul **Hlăpești** (înglobat în Nemțeni, comuna Nemțeni, raionul Hâncești, Moldova) pe Prut, în ținutul Lăpușnei... niște părți de ocină din satul **Copujani** (ținutul Lăpușnei, Moldova), din ținutul Lăpușnei”³⁰¹.

³⁰¹ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXIII, București 1996, doc. 389, pp. 435-445

1904: „**Nemțeni**, sat în județul Chișinău, volosti Zbiroaia, așezat pe malul Prutului. Are 144 case, cu o populație de 1.014 suflete; o biserică, cu hramul Sf. Ion Gură de Aur; 310 vite mari. Locuitorii sunt țărani, care au pământ de împroprietărire 983,5 deseatini. Mănăstirea Neamțului, pe care rușii o numesc Lavra Neamețcaia, are aici 693 deseatini pământ”³⁰².

NEMȚENI

(pe Răut, lângă Zăvedeni, la gura Căinari,
raionul Florești, Moldova).

1588, august 20: Întărit de Petru (Șchiopul) voievod hatmanului Andrei Ghetman, pârcălab de Suceava, care primește danie și miluire domnească „un sat, anume **Zovadinele** (Zăvădeni, ocolul scutăriei domnești pe Răut, inclus în Alexandreni, raionul Lazovsk³⁰³, Moldova), ce-i în ținutul Sorociei, pe apa Răutului și cu loc de moară pe apa Răutului, care a fost drept domnesc... / Iar într-aceasta s-au sculat unele sate, anume **Budăești** (pe Răut, lângă Alexandreni, raionul Bălți³⁰⁴, Moldova) și **Heciul** (pe

³⁰² Arbore, Zamfir, *Dicționarul geografic al Basarabiei*, București 1904, p. 150

³⁰³ Gonța, Alexandru I., *Indicele numelor de locuri*, București 1990, p. 285

³⁰⁴ Gonța, Alexandru I., *Indicele numelor de locuri*, București 1990, p. 45

Răut, în hotar cu Zăvădeni, raionul Lazovsk³⁰⁵, Mol-dova), și alte sate ce sunt în jurul **Zăvădenilor** și s-au tânguie și-au cerut loru-și hotarnic pe Danciul fost pâr-călab, ca să hotărască lor dinspre satul **Zăvadine**, însă cum le-a hotărât Danciul nu s-au mulțumit, ci au cerut alt hotarnic, pe Cohană spătar... care a strâns oameni buni și a început a hotărî și a pune stâlpi; / întâiul hotar se începe în movila cea mare, mai sus de Cheldea; de acolo, alt stâlp, mai în jos de fântâna Bobenilor, în pisc, și alt stâlp în movila Bobenilor, în vârful Aluneilor; de acolo, alt stâlp, unde se întâlnește hotarul satului Zăvădinilor cu hotarul **satului lui Belici vatag** (Beliceni, raionul La-zovsk³⁰⁶, Moldova), în vârful Sângereilor; de acolo, drept în jos, unde se unesc văile ce vin din țarina Bobeanilor, dinspre Soloneț, iar de acolo la movila unde este vârful Odăilor, dinspre Soloneț; iar de acolo, peste valea Niceș-tilor, în pisc, iar de acolo, în vârful rediului Florii, în marginea drumului ce merge la deal; iar de acolo, drept în vârful dealului, la obârșia Bârsanei, iar de acolo, drept în movila lui Ivașcu, ce-i în vârful Vârtopului, iar de acolo, stâlp în marginea salului **Schindireștilor** (pe Răut, lângă Zavedeni, raionul Lazovsk³⁰⁷, Moldova), iar de acolo, la gura Coboltei, dinspre alte laturi, pe unde din veac a îmblat. / Iar satul **Budăeștii** nu s-a ținut nici cu acest hotar, ci iarăși a venit cu pâra înaintea noastră. / Deci noi am cercetat din nou de rândul celui sat **Zăvădeni** și de hotarul lui, pe unde a ținut;

³⁰⁵ Gonța, Alexandru I., *Indicele numelor de locuri*, București 1990, p. 120

³⁰⁶ Gonța, Alexandru I., *Indicele numelor de locuri*, București 1990, p. 30

³⁰⁷ Gonța, Alexandru I., *Indicele numelor de locuri*, București 1990, p. 226

deci astfel am aflat cum acel sat Zavadinile a fost **scutărie domnească, făcută de Alexandru (Lăpușneanu) voievod**; și atunci când a stat acolo scutărie, s-au fost risipit toate satele, câte au fost pe Răut și pe îmbe laturile Răutului, până la **Nemțeni** (pe Răut, lângă Zăvedeni, la gura Căinari, raionul Florești³⁰⁸, Moldova), și a fost hotarul salului Zăvadinilor valea până la Nemțeni și până la gura Căinarului, iar din sus, cât a putut cuprinde, căci mai în sus de Zăvadini a fost loc pustiu. Iar celor sale, ce s-au fost risipit, Alexandru Vodă le-a fost dat loc pentru loc, și le-a dat, pentru satul **Ileceștii, Visterniceni**, și pentru satul **Joldeștii**, tot în Visterniceni (pe Răut, lângă Gura Camenca, raionul Florești³⁰⁹, Moldova) iar pentru **Prajilele** (Prajila), satul **Goeneștii** (pe Răut, raionul Florești³¹⁰, Moldova) pe Răut, iar pentru **Coluneștii** (pe Răut, lângă Zăvedeni, raionul Lazovsk³¹¹, Moldova), salul **Bursuceanii** (pe Căinari, raionul Florești³¹², Moldova), iar pentru **Drojdiești** (pe Răut, lângă Alexandreni, raionul Lazovsk³¹³, Moldova) datu-le-a lor între Trifan și între Miron, ce-s pe Căinar; iar pentru Nemțeni datu-le-a în fata Coziilor și mai sus de Coșciug, iar pentru **Mărculești** (pe

³⁰⁸ Gonța, Alexandru I., *Indicele numelor de locuri*, București 1990, p. 175

³⁰⁹ Gonța, Alexandru I., *Indicele numelor de locuri*, București 1990, p. 278

³¹⁰ Gonța, Alexandru I., *Indicele numelor de locuri*, București 1990, p. 112

³¹¹ Gonța, Alexandru I., *Indicele numelor de locuri*, București 1990, p. 65

³¹² Gonța, Alexandru I., *Indicele numelor de locuri*, București 1990, p. 47

³¹³ Gonța, Alexandru I., *Indicele numelor de locuri*, București 1990, p. 89

Răut, raionul Florești³¹⁴, Mol-dova), alți Mărculești pe Camăncă, iar pentru **Prideani** (pe Răut, lângă gura Căinari, raionul Florești³¹⁵, Mol-dova) datu-le-a lor în jos **Hărceni** pe Răut, iar pentru **Begeni** (Bejeni pe Răut, lângă Alexandreni, raionul Bălți³¹⁶, Moldova) alți Begeni, ce-s pe Căinar, iar pentru **Căinărești** dat-a lor în jos de gura Bololei, unde se numește la **Știuca**; iar pentru **Putinești** dat-a lor, în jos de gura Bursucilor, și mai sus de Bursuceani; iar pentru satul **Budăeștii** și **Țipliceștii** și **Puiceștii** și **Vădurenii** și unde se numește la Oprea, acele sale n-au fost din veac, ci s-au așezat după moartea lui Alexandru (Lăpușneanu) vodă și după Bogdan voievod, și după risipirea scutăriei. Iar cele sale de mai sus scrise, cât timp a stat acolo scutărie, așe-zată în acele sate, toate s-au mutat pe unde le-a fost dat lor; iar după Alexandru voievod fost-a mult amestec pe toată țara noastră; și în acel amestec, toate acele de mai sus scrise sate cu jelanie s-au întors fiecare la ale sale locuri, și le-au fost ȋiituri, moșii și dani; și le-a fost dat lor Alexandru vodă. / Pentru aceea, domnia mea, văzând atâta jelanie a lor, iarăși am luat acele sate, care sunt scrise mai sus, toate și am miluit domnia mea cu acele sate iarăși pe hatmanul Andrei Ghetman și pârcălab Sucevei, pentru a lui slujbă ce a slujit domniei mele, și țării domniei mele, când au venit acei tâlhari cazaci asupra domniei mele și asupra țării domniei mele; alta pentru că a dat domniei mele și 55.000 aspri, în treaba

³¹⁴ Gonța, Alexandru I., *Indicele numelor de locuri*, București 1990, p. 157

³¹⁵ Gonța, Alexandru I., *Indicele numelor de locuri*, București 1990, p. 202

³¹⁶ Gonța, Alexandru I., *Indicele numelor de locuri*, București 1990, p. 30

și în sarcina țării domniei mele”³¹⁷.

NEPOLOCĂUȚI

(în Coțmani, Bucovina, Ucraina).

Satul Nepolocăuți exista și în vremea lui Alexandru cel Bun, care-l întârea, în **12 mai 1425**, lui Stroici, cealaltă atestare pentru satul de pe malul stâng al Pru-tului, la confluența acestuia cu Ceremușul, înregistrându-se abia în 28 ianuarie 1665, când este menționat în hotarnica satului Ivancicăuți, sat aflat undeva, în nord, dincolo de Orășeni. În imediata vecinătate a Nepolocăuților se află Piedecăuții și Oșehlibul, ambele din Ținutul Coțmanilor, iar dincoace de Prut, pe malul drept al râului, cu Bărbești și Zeleneu, ambele din Ținutul Vășcăuților. În vestul satului se întind ținuturile, pe atunci poloneze, ale Galiției. Prin Nepolocăuți, ca și prin Malatineț, trece Dru-mul Furilor, localitățile aflându-se pe itinerariul cetelor sau

³¹⁷ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. IX, Iași 1914, pp. 46-55

oștilor tătare, moldovene, căzăcești sau turcești, care treceau prin foc și sabie, mult prea adesea, sudul Poloniei.

1667: Menționat, în 10 iunie 1667, și în hotarnica satului Piedecăuți, când, printre martori, figurează și un „Mihailo ot Nipolocăuți”, satul de graniță și de diverse vânturări vrăjmașe nu a beneficiat de o proprie hotarnică, rămasă ca document, până în 1782, când evidențele cadastrale austriece menționează toponime precum Fântâna Moșului, Paharul, Pârâul Alb, Pârâul Vâlhovățul, înspre Oșehlib și Piedecăuți, Valea Vărbouților, țarinile La Cruce, La Izvoară, Păharnă, Pe Podiș, Săliște și Sub Deal, Pârâul Camene și cel al Vărbouților.

1743: În 28 ianuarie 1743, frații Țopa, adică Lu-pașco – ginerele Codreanului, Sandu, Andriaș și Ilinca – jupâneasa lui Dima – vând partea lor de sat, moștenită de la Nicolai Postelnicescul, vistiernicului Paladi.

1772: Recensământul lui Rumeanțev³¹⁸, din 1772-1773, înregistrează la Nepolocăuți, **moșie răzeșească**, „51 – toată suma caselor”, însemnând 1 popă, Vasile, 1 dascăl, Iani, 3 mazili, Andrei TĂUTUL, Ion TĂUTUL și Iordachi GHȚINCUL, 4 argați ai lui Tăutul, Dumitrașcu, Hlihor, Vasile și Chiriac, 5 văduve, Anița, Gafia, Anița HILOTOAI, Tudosia și Anița MOSCĂLIȚA, 2 jidovi, Iancul și Leiba, 5 case pustii și 30 birnici, și anume: Ion HUGKO, Andronic brat ego, Iacob rusul, Simion DASCALIUC, Hrihor BANDASUC, Vasile VASILIN-CIUK, Hrihor BANDASUC, Andrieș NAUC, Toader NAUC, Timofei OLEINIC, Simion BENDAS, Toader VASILICIUC, Vasile RUSNAK, Ion MANGIUC, Oleksa sin IVAN, Vasile HUȚUL, Ion ȘCAVARCA, Ivan

³¹⁸ ACAD. ȘT. RSS MOLD., *Moldova în epoca feudalismului*, VII, I, Chișinău 1975, p. 415

MALENCHI, Ștefan LAZOR, Luca CERNĂUCIANII, Toader moldovan, Vasile rus, Ștefan BIBLIC, Ștefan ciobotar, Ilaș ȘTUFU, Lupașco GAVRILIUC, Păladi sin MIHAI, Neculai sin MANGIUC, Pintelei PANCO și Petre vornic. În partea satului Nepolocăuți, proprietate a familiei răzeșești Țopa, **numită Țopenii**, „toată suma caselor” era 16, însemnând 10 ruptași, praporcicul Necu-lai zet ȚOPII, Ion ȚOPA, Grigoraș ȚOPA, Andrei ȚOPA, Vasile ȚOPA, Costandin zet ȚOPA, Dumitrașcu sin Grigoraș ȚOPA, Dumitrașcu brat Ioniță ȚOPA, Sandul ȚOPA și Ion sin ȚOPA, 3 argați la ruptași, Cazimir rus, Panko rus și Hrihor rus, 2 văduve, Anița VASILOAII și Nastasia, și 1 jidov, Mihel.

1774: În 1774, satul avea 56 de gospodării, iar în 1798 – 98, numărul locuitorilor ajungând, în 1890, la 1.500. Primar era Ciprian Iaworski, iar învățător, Ioan Terlecki. Preotul satului, Dimitrie Kozatiszczuk, era ajutat, la slujbe, de cantorul Teodor Gorețchi.

1785: În 1 iulie 1785, Vasile Țopa, fiul lui An-drieș Țopa și al Fedorii, nepot Gaftonii, fetii Andrie-nescului, vindea o parte de moșie din Nepolocăuți (doi stânjeni din apa Prutului până în hotarul Ușihlibului) cumnatului său, Dumitraș Cernăuțeanul, soțul Aniței, pentru 5 corețe de orz.

1788: Într-o mărturie din 9 octombrie 1788, Iuon Strâșca mare căpitan, Iordachi Perjul mazil, Grigoraș. Tăutul mazil de Vilauce și Constantin Părvul căpitan confirmau că Țopenii din Nepolocăuți sunt Vasile, Alexandru, Nicolai și Dumitraș, feciorii lui Ion Țopa, nepoții de fiu ai lui Sandul Țopa, apoi Vasile și Dumitru, fiii lui Sandul Țopa; Iuon și Gligoraș, fiii lui Ștefan Țopa, nepoții de fiu ai lui Sandul Țopa. Frații Sandul, Ștefan și

Andrieș Țopa au fost feciorii lui Arsenie Țopa și nepoții lui Mihai Țopa postelnic, toți Țopenii trăgându-se din postelnicii cei mari ai ținutului Tutovii, ei fiind identici cu Postelniceștii.

1796: În 21 mai 1796, frații Neculai și Dumitru Tăutul vindeau lui Enacachi Zota cinci fâlcii din moșia Nepolocăuți, „în capul moșiei Oșehlib”.

1864: În 11 ianuarie 1864, a început construcția căii ferate Lemberg-Nepolocăuți-Cernăuți, în lungime totală de 267 km, primul tren sosind la Cernăuți în 15 septembrie 1866.

1869: O tipăritură vieneză din 1869, referitoare la organizarea politică și judiciară în țările reprezentate în Împărăția Austriei, prezintă următoarea administrare în Ducatul Bucovinei: „Administrarea raionului Coțman – **Coțman** (judecătorie de district), Berhomet pe Prut, Bordei sau Burdigeu, Davidești, Dubăuți, Havrilești, Iujenița, Ivancăuți, Clivodin, Laszgowka, Lujeni, Malati-neț, Mămăieștii Vechi, Mămăieștii Noi cu Cutul Strilețchi, **Nepolocăuți**, Orășeni, Oșehlib, Piedecăuți cu Țopeni, Revacăuți, Revna, Șipeniț, Șișcăuți, Stăuceni, Suhoverca, Valeva, Viteleuca”³¹⁹.

1873: Biserica nouă Adormirea Maicii Domnului din Nepolocăuți avea să fie construită, în 1873, de Ioan de PĂUNEL și de Mihail și de Vasile de TEUTUL. În 1843, când avea 639 enoriași, patron al bisericii vechi din Nepolocăuți era Constantin de PRODAN, postul de paroh fiind vacant. În 1876, patron bisericesc era Ioan de PĂUNEL, paroh fiind Leon TARNAVSCI, care păstora 853 suflete. În 1907, paroh era Nicolai de VLAD,

³¹⁹ *Politische und gerichtliche / Organisation / der / im Reichsrathe vertretenen Länder von Österreich*, Wien 1869. pp. 158-161

născut în 1869, preot din 1897, paroh din 1903, iar cantor, din 1906, Isidor MASICHIEVICI, născut în 1879.

1880: „Petrecând vacanțele mari ale anului 1880 în casa părintească din Nepolocăuți, am fost martor ocular la următoarea scenă. Populația satului s-a adunat, în iulie, la primărie, ca să fie trecută în listele de recen-sământ, ce se făceau în Austria tot după 10 ani. Înainte de a se începe recensământul, **primarul satului**, bunul ro-mân, mazilul **Vasile Tăutul**, luând pe răzeșii satului (circa 50 capi de familie) la o parte, le spuse: „Fraților, noi, deși vorbim, cu oamenii din sat și unii din noi chiar și în familie, limba ruteană, totuși să nu ne înscriem în listă ca ruteni, căci nu suntem ruteni, ci români (mol-doveni). Pe noi ne-a așezat aici Voevodul Moldovei, Ștefan cel Mare”. Cuvântul primarului a fost sfânt pentru răzeșime. Toți, afară de unul, licențiat în teologie și cu nume istoric românesc, s-au înscris ca moldoveni (circa 200 suflete). Listele însă au fost înapoiate, peste câteva săptămâni, de către prefectura din Coțmani, cu ordinul să fie trecuți toți răzeșii ca ruteni, pretinzând că limba lor de conversație e cea ruteană. Ordinul prefecturii trebuia să se execute, cu toate că, în multe familii (cel puțin 10 din sat), se întrebuința încă graiul românesc”³²⁰.

1884: Din 1884, avea să fie deschisă o școală cu 2 clase³²¹.

1902: „Programul festivităților de primire, la intrarea Înalt Preasfințitului Arhiepiscop și Mitropolit Dr. Vladimir de Repta în Archidieceza Bucovinei. Ora sosirii

³²⁰ Topa, Preotul Dimitrie, *Românismul în regiunea dintre Prut și Nistru din fosta Bucovină*, Cernăuți 1927, București 1928, p. 50

³²¹ SCHEMATISMUS DER BUKOWINAER, Czernowitz, 1843 p. 24, 1876 p. 79, 1907 p. 108

Înalt Preasfinției Sale se va publica prin foile locale. La frontiera țării (peronul stațiunii căii ferate în Nepolocăuți) primesc și salută pe Înalt Preasfinția Sa, Marți în 5/18 Noemvrie 1902 delegații patronilor bisericești, ai clerului și ai mirenilor. După bineventare, Înalt Preasfinția Sa va porni, cu trenul separat, spre Cernăuți; în tot drumul acesta, lângă calea ferată îl vor saluta pe noul Archie-piscop și Mitropolit, în mod solemn, parohii și poporanii din acele comune, prin al căroră teritoriu trece trenul. La gara din Nepolocăuți îl vor aștepta pe Î. P. S. Sa protopresviterul Ceremușului și cel al Putilei, iară. La gara din Lujeni, protopresviterul Coțmanului, fiecare asistat de preoții din comunele vecine, cu poporeni și procesiune”³²².

În 1908, conform Dicționarului lui Grigorovitz: „**Nepolocăuți (Nepolokoutz)**, comună rurală, districtul Coțman, așezată, în masă compactă, pe malul stâng al Prutului, la confluența lui cu Ceremușul. Suprafața: 11,57 kmp; populația: 1.314 locuitori, în majoritate ruteni gr. or., restul izraeliți ș. a. Este în apropiere de drumul prin-cipal Sniatin-Cernăuți, cu care este legat printr-un drum districtual, ce se bifurcă apoi, o ramură apucând la Coțman și alta la Stauceni. Stație de drum de fier a liniei principale Lemberg-Cernăuți, din care se desprinde aci o ramură, apucând la Vijnița. Are un oficiu telegrafo-poș-tal; o școală populară, cu o clasă, și o biserică gr. or. La 1776, era în posesia lui Andrei Tăutul. Aci se află vărniți părăsite. Populația germană și ruteană se ocupă cu munca câmpului și mai ales cu cultura tutunului; izraeliții, cu negoțul. Comuna posedă 955 hectare pământ arabil, 12 hectare fânașuri, 7 hectare grădini, 17 hectare imașuri, 30 hectare

³²² *Tribuna Poporului*, Nr. 203, Anul VI, duminică 2/16 noiembrie 1902, p. 2

păduri. Se găsesc 139 cai, 337 vite cornute, 182 oi, 145 porci și 9 stupi de albine”³²³.

1910: În 1910, mai bine de jumătate dintre locuitorii satului Nepolocăuți erau ruteni, ceilalți – români, dar și evrei, stabiliți la granița provinciilor datorită înlesnirilor pentru comerț.

NEPOROTOVA

(sat ajuns comună, raion Secureni, Ucraina).

1447, ianuarie 14: Întărit de Ștefan voievod spătarului Șandru, care primesc uric pentru „satele, pe Nistru, anume: Coleșeuți, și Râșcinți, și Dubovaia, și Neporo-tova, și Vișneuți, și Ogojov și, la gura Cobâlcinei, unde este moara lor”³²⁴. Hotarul, din veac.

1770-1772: Satul **Neporotova**, ținutul Hotinului, ocolul Nistrului, avea, după recensământul lui Rumeanțev³²⁵, **toată suma caselor: 46**. Scădere rufeturi 2: 1 popă, 1 dascăl. Rămân birnici 44. / **Birnicii:** Iațul / Andrei fiul lui Pricopi / Ivan, bejenar / Ștefan Prețcă / Anton Lelică / Ivan Lelică / Prodaniuc / Hnat, jococariul / Ivan Pastuc /

³²³ Grigorovitza, Em., *Dicționarul geografic al Bucovinei*, București 1908, p. 150

³²⁴ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. I, București 1975, doc. 271, pp. 383, 384

³²⁵ ACAD. ȘT. RSS MOLD., *Moldova în epoca feudalismului*, VII, II, Chișinău 1975, p. 144

Ștefan Cohut / Simeon / Vasile, rotar / Toader Dapuc / Fedor Ciopii / Alecsa Vilnic / Vasile Tcaci / Nicolae fiul lui Babei / Andrieș a Șănițăi / Simeon al lui Nicolae / Ivan Clinca / Ivan Minic / Andrei Pancăi / Hrihor / Danila fiul lui Iacob / Gavril Melnic / Ștefan / Dănila Băhnari / Ivan Bilic / Ivan Bahrin / Luțcăi / Tuda / Luchian / Iacob Clebe / Nicolae, moldovan / Matei fiul lui Fedco / Ivan Smuțchiv / Ilco Fednic / Prodan / Ivan Zelenic / Nicolae Vorcic / Ștefan Voicul / Petre fiul lui Alecse / Pavel, vătăman / Hrihor, vornic. // **Rufeturi:** Po-pa Ion / Ivan, dascăl.

1904: „**Neporotovo**, sat în județul Hotin, pe malul drept al Nistrului. Trecerea peste râu se face cu pod plutitor. Are o șosea spre Briceni. Face parte din volosti Româncăuți. Are 228 case, cu o populație de 1.413 suflete de ruteni și ruși. Locuitorii ruteni sunt robi fugăriți, la începutul secolului, din Podolia”³²⁶.

NERĂI

(lângă Ferești, Vaslui).

1620, august 10: Busca, Loghina și Vasile, feciorii Bozei logofăt, vând lui Petru Cehan, „drept un cal bun, 2 vaci și 70 taleri bani gata... a lor dreaptă ocină **Nerăii**, în ținutul Vasluiului, cu vad de moară în Vaslui... dinaintea popii Vasile ot **Ferești**, preotul Costin ot **Bălițeni**, preotul Gheorghiță sin (fiu) Rozojanul, preot Ion Munteanul și

³²⁶ Arbore, Zamfir, *Dicționarul geografic al Basarabiei*, București 1904, p. 150

preot Panhilie ot **Grumăzești** și dinaintea a mulți oameni buni”³²⁷.

NEREJU

(comuna Nereju, Vrancea).

1747: Zapisul lui Vasile Lupe Cojocariu, în care scrie cu sufletul, la mâna lui Toader Chilianu despre ce știe el și fratele său despre „cât s-a ales parte de moșie lui Toader Chilianu 5 prăjini în **Nerejul cel mic**, de-a curmeziș, din bolovan la vale, alături cu cele 15 prăjini ale lui Berbec, din Zăbala până la stâlpul lui Bogoe, și 5 la Poduri, tot ale lui, și se numesc Gocești, dară mai sunt 4 prăjini în sus la Nerej, care sunt ale lui Borăcu, alături cu râul, în sus, tot alături cu Berbec”. Martori: „Gligoriț Duracu, Vasile Coman, Simion, Duracu, Gligor Hușcă, Radu sin (fiu) Chiriacu”³²⁸.

1750: „Izvod de împărțeală de moșie pe patru frați din **Nereju**, să se știe cine din cine este: din Păulești doi bătrâni, din Bodești doi bătrâni. / Talinba din **Păulești**, Barbul ot tam (de acolo), tij (la fel) bătrânul din **Boldești**,

³²⁷ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Fereștii, Vashui*, vol. XVI, Iași 1926, pp. 31, 32

³²⁸ Sava, Aurel V, *Documente Putnene, I, Vrancea / Odobești-Câmpuri*, Focșani 1926, doc. 121, pp. 78, 79

Toader Topor ot tam (de acolo) au făcut pe Frățilă, Trifan, Stoica Glăvan, Rădvan și Stoichița. / Topor a făcut pe Ursu, Cârste, Hilomie, Nica Toporu, iar Barbul a făcut pe Cârstie, Gligorie Cobăzarul, Hanul, Barbul, Vintilă, iar Taliban a fost sterp. / Frățilă a făcut pe Andronic, iar Andronic a făcut pe Gheorghită Cojocar și pe Caloenu, iar Dărăban a făcut pe Danțăști, Albu, Vasile l-a făcut Dărban, iar din Stoica Glăvan sunt Dănțăștii, iar drate-său sunt Coptăneștii, iar din Stoichița sunt Dră-guceștii, Bălțășteștii și Buliceștii, iar Gotcă a făcut pe Badăl, iar Cârstea a făcut pe Nistorești, iar Vlad a făcut pe Căbești, iar Filohie a făcut pe Bușălești, iar Nichita Topor a făcut pe Iona, iar Cârstei de Bordan, și Burdu-șăști, și pe Cupești, iar Gligorie Cobzarul a făcut pe Ursul Cobzarul, iar Hanul pe Nedele, care sunt Grosăști, iar Barbul a făcut pe Gurișteș și Baraghinești, iar Gheorghe Vintilă a făcut pe Folasă și pe Vasile Spânul Gorde, pe Bărcioe și pe Isac Vintilă. / Și la aceasta am făcut toți bătrânii... eu, Dănilă, eu Andrei Cobzaru, eu Sandu Pră-pală, eu Docoe, eu Ioan Buturi, eu Gheorghe Săcăluș, eu Sandu Baraghină, eu Gligoraș Solomon”³²⁹.

1772, aprilie 14: Moștenitorii „babei Velica” se înțeleg să stăpânească „fiștecare partea sa, care de la Budă lui Topor ni s-a venit pe 3 frați și 2 surori câte 800 de prăjini, deosebit largul fâlcilor și la Didăoasa câte 6 fâlcii de frate, osebit pădure la toți frații, precum și sterp din față, și la Motoca 6 fâlcii, care s-au dat numai la 2 frați și la surori, iar pe Toader s-a dat cu toată partea la **Nereju** și în deal la **Năruja** 4 fâlcii, deosebit blăniile de arat, care s-au aruncat pe 4 frați, 2 pogoanea loc în pod, pe din jos de

³²⁹ Sava, Aurel V, *Documente Putnene, I, Vrancea / Odobești-Câmpuri*, Focșani 1926, doc. 123, p. 80

Vasile Nostoroiu, și seliște, baba Vălică, iarăși s-o împărțim pe doi frați și două surori, anume Andreiaș, Constantin, Arsănia și Maria, să avem a împărți frățeste”³³⁰.

1774, iunie 26: Satul **Nerejul**, ținutul Putnii, ocolul Vrancei, după recensământul lui Rumeanțev³³¹, avea **toată suma caselor 68**. Scădere rufeturi 12: 12 poș-tași la Șândilari. Rămân birnici 56. / **Birnici:** Toma, vătăman / Precop / Mihai Dalica / Toader Hortolomeiu / Moisă Șarbu / Isac Plăeșu / Toader Dodul / Toader Duchier / Toma fiul lui Radul / Toader fiul lui Toma / Costantin fiul lui Tănăsă / Ion Baciul / Toader Anton / Apostol Danco / Stan, fluerar / Ion Bâra / Stoica Pleșul / Ion fiul lui Stoica / Gavril Bâra / One / Vasle Voine / Lazor fratele Tomii / Gheorghe Dechier / Gheorghită / Ionașco / Ion Țâtre / Anghel / Boboc / Gheorghe a Lăloe / Grigori, morar / Stan / Toader / Ștefan Spulber / Toader Căcăriază / Stoica Șoimar / Ion Spulber / Iftenie Spulber / Răduță / Iordache fiul lui Toader / Dobre Șoimar / Șărbul / Dragul / Ion Tumachi / Toader / Ion fiul lui Anton / Toader Epure / Radul / In (alt) Radul / Lazor Pungă / Grigoraș / Vlad Cînpoeș / Ștefan / Ion fiul lui Andronachi / Toader / Simion / Costantin frate lui Toader. // **Rufeturi:** Neculai Gege, poștaș la Șândilari / Toader Caba, poștaș la Șândilari / Ion Jăti, poștaș la Șândilari / Dumitru Durbaca, poștaș la Șândilari / Sălivestru, poștaș la Șândilari / Lazor, poștaș la Șândilari / Stanciul Bârcan, poștaș la Șândilari / Ion Pungă, poștaș la Șândilari / Vasile

³³⁰ Sava, Aurel V, *Documente Putnene*, II, *Vrancea / Irești-Câmpuri*, Chișinău 1931, doc. 33, pp. 23, 24

³³¹ ACAD. ȘT. RSS MOLD., *Moldova în epoca feudalismului*, VII, I, Chișinău 1975, p. 304

Robul, poștaș la Șândilari / Necoară, poștaș la Șândilari / Ștefan, poștaș la Șândilari / Tudor, poștaș la Șândilari.

1787, iunie 15: Răzeșii Ion Murgu ot **Spinești**, Ion Măciucă, Lazăr Bușilă ot **Bodești**, Toader Danțăș, Constantin Chetroiul, Constantin Danțăș, Ștefan Spulber, Soare Caba, și, la scrierea zapisului, Ion Dascăl ot Spinești, Popa Ion, Ionașcu, Toma Dudul și Toader Căcărează, împuterniciți de paharnicul Grigoraș Leon, staroste de Putna, îndreptățează zapisul lor lui Toader Roman, „precum să se știe că, având o parte de moșie strămoșească în **Podurile**, peste Zăbala... am scos două fălci ale Dăntăștilor și două fălci ale lui Ion Murgu și două Cojo-carilor, pe care le-am împărțit în frica lui Dumnezeu și așa am găsit cale... / Și mai rămâne pricina de lângă **Movilă** și am lăsat să împace Popa Ion și cu Ionașcu și Toma Dudul. Asemenea și în **Nerej ăl mic**, iar este pricină și aceștia să o pună la cale”³³².

1814, iulie 8: Mărturia locuitorilor din **Nerej** și **Palten**, „la mâna Stoicăi Spulber, pentru ca să fie știut că... noi i-am dat groapa în Țipău, cu semnele arătate: din vârful Țepăului, din Mărăcine spre Sfențet, ce mă hotărâsc cu Toader Măciucă, lângă vârf, și de acolo ia hândaleie alături cu Anghel Măciucă și dă drept în pârau ce vine de la Petreca și iese din pârau în pisc, pe la vale de Petreca și merge curmeziș până aproape de pârau Văcăriei și merge drept la Țipău, și mă hotărâsc dincolo de Țipău cu Căcărează, și ia Țepău în jos, și merge până la gura pârauului ce vine din groapă, și ia la deal malul pârauului pe dinspre Vasile Doldor, și ia piscul la deal, alături cu Cozma Măciucă, și de acolo tot drept la deal, ce mă

³³² Sava, Aurel V, *Documente Putnene, I, Vrancea / Odobești-Câmpuri*, Focșani 1926, doc. 178, pp. 122, 123

hotărăște cu Constantin Măciucă și, lângă vârful, cu Ion Măciucă, și se încheie în Mărăcine, de unde s-a început”. / Martori: „Pârvu Papa, Toader Stan, Mereuță Terțiu, Constantin Caluian, Glegor Carșochee, Ion Măciucă, Petre Răduțe, Stoica Mărtoiu... iar eu, Mihail preot, am scris cu zisa numiților mai sus și martor”³³³.

1814: Stoica Spurbăru (Spulber) adeverește, lui Ion Măciucă cel bătrân, că a „primit 30 lei pentru scoaterea moșiei Vrancea de la Roznovanu, pentru 8 fâlcii pământ și pădure din Tojanu, ce se începe din pâraul Tojanu, până în vârful muchiei”. / Adeverințe asemănătoare privind „scoaterea Vrancei din stăpânirea lui Rozdovanu” dau și Stoica Para din **Paltenu** (Nereju), precum și nemesnicii Necula Tuvene din **Poiana**, Petre din **Valea Sării**, Ștefan Ciută din **Colac**, Neculai Blănar din **Vidra**, Vasile ot **Găurile**, Gheorghită din **Spinești**, Ioan Dascălu din **Negrilești**, Toader Pomană din **Năruja**, Luca din **Bărsăști**, Ion Murgu din **Spinești**, Toader Pricop din **Nereju** și preotul Luca din Nereju”³³⁴.

1901: „**Nerejul**, comună rurală în județul Putna, plasa Vrancea, situată pe ambele maluri ale pâraului Zăbala, la 4 km de Spulberul, la 40 km. de sub-prefectura plășii și la 77 km de capitala județului. Teritoriul comunei este brăzdat de pâraiele: Zăbala, Zârna, Valea Boului, Lapoșul, Cremenea, Hulturul, Monteorul, Hurjuiul, Drăguțoiul, Pârâul Chinului și Nerejul Mic. Pământul pe dealuri este pietros, iar pe podiș argilos. Munții Monteorul, Țipăul și Poienile Sării, situați în această comună, conțin sare. Se

³³³ Sava, Aurel V, *Documente Putnene, I, Vrancea / Odobești-Câmpuri*, Focșani 1926, doc. 219, p. 178

³³⁴ Sava, Aurel V, *Documente Putnene, I, Vrancea / Odobești-Câmpuri*, Focșani 1926, doc. 220, p. 179

compune din cătunele Nerejul Mare, unde e pri-măria comunei, și Nerejul Mic. Are o populație de 354 familii sau 1.498 suflete, din care 289 contribuabili, locuind în 340 case; 2 biserici, una parohială, cu hramul Sfinții Voevozi, în cătunul Nerejul Mic, și a doua, filială, cu hramul Sfinții Voevozi, în cătunul Nerejul Mare; o școală mixtă, construită de comună și frecventată de 34 copii. / Totalul pământurilor de cultură: 760 hectare. Locuitorii posedă: 1 piuă și 10 herăstrae; 70 pluguri de lemn; 8 mori de apă; 450 boi, 800 vaci, 150 cai, 3.200 oi, 350 capre și 250 porci. Industria și comerțul se practică de 4 cârciumari, 6 morari, 3 rotari, 40 dogari, Parte din locuitori se ocupă cu exploatarea pădurilor, iar unii, cu cultura oilor. / **Nerejul Mare**, cătun de reședință al comunei cu același nume, Are o populație de 900 suflete, care locuiesc în 200 de case; o biserică filială, cu hramul Sfinții Voevozi; o școală mixtă, construită de comună și frecventată de 14 copii. / **Nerejul Mic**, cătun în comuna cu același nume, așezat pe pârâul Zăbala, în sus de Spulberul, și străbătut de pârâul Chinul. Are o populație de 333 suflete, locuind în 149 case; o biserică parohială, cu hramul Sfinții Voevozi”³³⁵.

NESFOI

(satul Nesvov, Nesfoia, raionul Hotin, Ucraina).

³³⁵ Lahovari, George Ioan, *Marele Dicționar Geografic al României*, volumul IV, București 1901, pp. 496, 497

1628, martie 18: Zapisul lui Grițea Răspop și al fraților săi Iurașco, Nechifor, Hilip, Pantea și Odochia, fiii lui Dragoșe din **Citnicăuți**, care vând lui Efrim Hăj-deu din **Nesvoia** (Nesfoi, raionul Hotin, Ucraina), care este în ținutul Hotinului, pentru 140 taleri de argint, „în satul **Citnicăuți**, din a treia parte de sat, a noua parte, partea de sus, și cu o seliște, **Mițăuți** (Văscăuți, raionul Hotin, Ucraina), care se cheamă din uric **Vascăuți**, care este dreaptă ocină”³³⁶.

1639, martie 20: Întărit de Vasile Lupu voievod fraților Efrim, Dimitrie și Andronic, care primesc ispisoc de întărire „pe jumătate din satul **Nesvoi** (raionul Noua Suliță, Ucraina) și pe alte părți de ocină care sunt în ținutul Hotinului”³³⁷.

1645, aprilie 27: Popa Grihca (Griga) și preoteasa Irina Anghelina vând comisului Bălan, drept 60 lei, „cumpărătura ce a fost cumpărat-o tată-meu Romșa în sat în **Săgireni** (lângă Cruglic, raionul Hotin, Ucraina), din a patra parte de sat, jumătate. / Și în tocmeala noastră au fost Petrică și Brat ot **Șerbiniți** (Șerbenți, raionul Novose-liță, Ucraina), Badul ot **Cerleni** (Cerlena, raionul Novo-selița, Ucraina), Tofan ot **Nesvoe** (Nesfoaia, raionul Ho-tin, Ucraina), Ștefan, Ionașco, și Ionașco sin (fiu) Petricin ot **Cruhlic** (Cruglic, raionul Hotin, Ucraina). Și Vasile Cornescul a scris, să se știe”³³⁸.

³³⁶ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XIX, București 1969, doc. 326, pp. 444, 445

³³⁷ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXV, București 2003, doc. 65, p. 68

³³⁸ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXVIII, București 2006, doc. 67, p. 63

1904: „**Nesvoia**, sat în județul Hotin, volosti Stali-nești, așezat pe șoseaua de la Hotin spre Negrinți. Are 241 case, cu o populație de 1.206 suflete de ruși și ruteni, emigranți din guvernământul Podolia; o biserică”³³⁹.

NETEZI

(Brutuleții sau Brătulești, înglobat în Netezi, comuna Grumăzești, Neamț).

1635, aprilie 16: Întărit de Vasile Lupu voievod „rugătorului nostru chir Mitrofan, episcop de Roman”, care primește ispisoc de judecată și întărire pentru „satul **Brutuleții** (sau Brătulești, înglobat în Netezi, comuna Grumăzești, Neamț), care este în ținutul Neamțului, dreaptă cumpărătură de la Aronescul, iar lui Aronescul i-a fost danie și miluire de la Aron voievod. Însă acum s-au sculat boierii noștri Savin Prăjescul, Dumitrașco Șoldan, Gligorie Ureche, Dumitrașco Buhuș, Lupul Prăjescul, Ionășcuță Prăjescul, Pătrațcu Ciogolea, Gheorghe și Ion paharnic, fiii lui Ștefan Prăjescul, și alte rude ale lui Isac Balica hatman, și s-au pârât pentru acel sat, anume **Brătuleții** (așa este scris în același ispisoc), și au zis că acel sat le-a fost lor de moșie și l-a stăpânit Isac Balica hatman”. Cercetările voievodului contrazic aceste afirmații, așa că îl încredințează „rugătorului nostru chir Mitrofan”³⁴⁰.

³³⁹ Arbore, Zamfir, *Dicționarul geografic al Basarabiei*, București 1904, p. 150

³⁴⁰ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. XXIII, București 1996, doc. 96, pp. 131, 132

1901: „**Netezi**, trup de moșie în județul Neamț, comuna Humulești, plasa de Sus-Mijlocul, în întindere de 1 hectar 6.640 m.p., fost pendinte de mănăstirea Văra-ticul, iar acum rezervat pe seama statului, cu ocazia împroprietăririi însurăteilor”³⁴¹.

NICOREȘTI

(sat pe Crasna și Vaslui,
comuna Bunești-Averești, Vaslui).

1436, iunie 15: Întărit de Ilie și Ștefan voievozi vornicului Moica și fratelui său, spătarul Tador, care primește uric pentru „satele anume: Bradicești pe Crasna, unde au fost Albu și Bradici și, pe Iapa, unde a fost Ilcaș, și, pe Bârlad, unde este Cirtă Coste, și trei locuri în pus-tie, unul pe Crasna, mai sus de Nicorești, altul la Leurinți, mai sus de locul lui Piatră, și al treilea, pe Bâc, la Lunca de Sus... Iar hotarul acestor sate să fie cu toate hotarele lor vechi, pe unde au folosit din veac. Iar hotarul acestor pustii să fie cât vor putea să folosească destul cinci sate”³⁴².

1639, iunie 30: Întărit de Vasile Lupu voievod lui Niculcea, feciorul lui Toader Onilă, care arată „un dres de cumpărătură de la Radul vodă, ce a avut tată-său Toader Onilă cumpărătură de la Vasile și Ștefan, feciorii Tudos-căi, nepoți lui Vasile vâtaful, ce a cumpărat din **Nicorești**

³⁴¹ Lahovari, George Ioan, *Marele Dicționar Geografic al României*, volumul IV, București 1901, p. 497

³⁴² AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. I, București 1975, doc. 155, pp. 212-214

și din **Poiana Cârnelui**, din a patra parte de sat Nicorești și din poiana Cârnelui, a cincea parte, cu cu vad de moară pe apa Vasluiului și cu loc de prisacă, drept 12 taleri bătuți”³⁴³.

NICOREȘTI

(cândva satul Sclipotești, comuna Nicorești, Galați).

1443, aprilie 16: Întărit de Ștefan voievod lui Tâmpa și fiilor lui, Miclăuș, Giurgiu, Iancul, Mihău și surorii lor Marușca, care primesc uric pentru „satele, anume: Rusești, sub Cridă, și, pe Siret, Sclipotești... Iar hotarele acestor sate mai sus scrise să fie cu toate hotarele lor vechi, pe unde au folosit din veac”³⁴⁴.

1629, aprilie 13: Întărit de Miron Barnovschi voievod lui Ivașco, fiul lui Cârjău stolnic, care cum-părase, cu 30 taleri, conform zăpisului de mărturie de la Cozma șoltuz, cu 12 pârgari, Zamfir staroste și popa Simion cel domnesc din **Tecuci**, Lupul fost spătar din **Nicorești**, Isaia Batin din **Baterești**, de la Ioana, fata lui Bedrea din

³⁴³ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. III, Iași 1907, pp. 110, 111

³⁴⁴ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. I, București 1975, doc. 226, pp. 317, 318

Slipotești, „a sa dreaptă ocină și vie din **Slipotești** (Sclipotești pe Siret, în Ionășești³⁴⁵, Galați)”³⁴⁶.

1632, mai 3: Zapisul lui Lupul, fost mare vornic de Țara de Jos (biv vel dvornicu Dolnii Zemli) în care mărturisesc cum „a vândut lui Dumitrașcu stolnic, ce-a fost spătar de **Nicorești**, trei vii în Putna, în satul la **Fițânghești**, care vii le-a fost luat pentru o moarte de om de la Oprea, feciorul lui Stroe din Fițânghești.. drept doi cai buni”³⁴⁷.

1639, iulie 17: Întărit Vasile Lupu voievod lui Gabăr, fost pârcălab, cneaghinei lui Arsenia și fratelui ei Constantin, fiii lui Prebici fost logofăt, care primesc ispisoc de întăritură pentru „a treia parte de sat din **Oncani** (comuna Corni, Galați), cumpărat de Prebici de la Onca, fiul Mărinei, strănepotul lui Onca Teleagă, pentru 1.000 de aspri, doi boi și o iapă. / Și, de asemenea, altă parte din satul **Răspopi** (comuna Drăgușeni, Galați), partea lui Prebici... a treia parte de sat din **Iliești** (comuna Drăgușeni, Galați), cumpărată de Prebici de la Neacșa și Solomia, fiicele lui Vlad pârcălab, și de la nepoata lor de soră Grozava, fiica Abghelinei, și de la verele lor Sandală și Drăguța, fiicele Mariței, toți nepoții lui Vlad pârcălab, pentru 150 zloți tătarești. / Și de asemenea o prisacă, ce este la **Fântâna Turcului** (Fân-tâna lui Onca, satul Oncani, comuna Corni, Galați), cumpărată de Prebici Eremia, fiul lui Radul, nepotul lui Ion Micăonim, și de la

³⁴⁵ Gonța, Alexandru I., *Indicele numelor de locuri*, București 1990, pp. 234, 226

³⁴⁶ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. II, Iași 1907, pp. 256-258

³⁴⁷ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. XXI, București 1971, doc. 56, p. 60

frații Eremia vătah, Ileana și Spiridon, fiii lui Nicoară Zupco, toținepoți lui Eremia Zupco, pentru 95 zloți tătărești. / Și de asemenea, a patra parte din satul **Brăești** (lângă Bursuceni, comuna Bălă-bănești, Galați), cu loc de grădini de varză și cu vie, cu două curături, una spre răsărit, alta spre apus, care a fost dată lui Prebici de Marușca, pentru sufletul ei; iar după moartea ei a pomenit-o. / Și de asemenea, o vie și o casă din satul Brăești, pe care le-a cumpărat Prebici de la Nicoară, fiul Marușcăi, pentru 150 zloți tătărești. / Și de asemenea, niște vii de la **Nicorești** (comuna Nicorești, Galați), cumpărate de Prebici de la Tâlhar și femeia sa Anghelina, pentru 150 zloți tătărești, și o vie de la **Bivolari** (comuna Cavadinești, Galați), care este danie lui Prebici, zestre de la socrul său Ciurcan, și i-a fost cum-părătură lui Ciurcan de la Vărvara și Mărena, fiicele lui Danciul, pentru 150 zloți tătărești. / Și de asemenea, niște vii și case în **Oncani**, pe care le-a cumpărat fratele său Onca, pentru 250 zloți tătărești... / Și de asemenea, alte părți de ocini din satul **Hulubești** (sau Holubești, comuna Tudor Vladimirescu, Galați), cumpărătura lui Prebici de la Grozav și Mihol, fiii Magdei, nepoții lui Orbescul, pentru 60 zloți tătărești... și altă parte, cumpărată de la Grozav, iar lui i-a fost cumpărătură de la Neaga, fiica lui Drăgan Orbăscul, din Holubești, pentru 60 zloți tătărești... și altă parte din același sat Holubești, cumpărată de la Sima, fiul Măriiței, fiica lui Țigancea Osrbăscul, pentru un cal bun, 12 boi și patru vaci vu viței”³⁴⁸.

1643, aprilie 2: Frații Iftimie, Hilohie, Sava și Todosiia, feciorii lui Ion Bueban și ai Dochiei, nepoți Savei cel bătrân, vând sulgerului Dumitrașco, drept 7

³⁴⁸ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXV, București 2003, doc. 178, pp. 189-191

galbeni, „16 pași în frunte în hotarul **Dinganilor** (comuna Nicorești, Galați), până în apa Siretului, cu țarină, seliște de sat, pădure, cu tot venitul... / Și în tocmeala noastră au fost Sava cămăraș, popa Toader și Balica din **Nicorești** (comuna Nicorești, Galați), Ionașco, Foca, Blojul, Dumitru, Vasile, Arimiia, Solac și Nohit din **Ionăsești** (comuna Nicorești, Galați), Ionașco, Lazor, Meleşean, Mihăilă, Serghie din **Buciumi** (Buciumeni, comuna Buciumeni, Galați), Târdziul de **Săsești** (fostul Satul Nou, înglobat în Tecuci, Galați) și alți mulți oameni buni”³⁴⁹.

1643, octombrie 12: Întărit de Vasile Lupu voievod lui Arsenie din Bârlad, care aduce un zăpis de mărturie de la Andrieș șoltuz, cu 12 pângari, și de la Cârstea șoltuz, Cârstea, Rusul, popa Pavel din **Necorești** (comuna Nicorești, Galați), și Toma din **Dobrinești** (comuna Nicorești, Galați), scriind că „fiul Rofei și fiii lui au vândut parte ce li se va alege din satul **Docani** (comuna Vinderei, Vaslui), care este în ținutul Bârlad, partea lui Bălan, și părțile din satul **Docani**, din bătrânul Dobri-neștilor, cumpărate de la Corban din **Necoreștii de Jos**, lui Arsenie din Bârlad, pentru 5 ughi (ducați ungu-rești)”³⁵⁰.

1646, martie 7: Întărit de Vasile Lupu voievod cneaghinei Tofana, în baza unui zăpis de mărturie de la Gligorie Marcul, Todosie, Lupul fiul lui Ursul, Vasile fiul lui Guzun din **Nicoreștii de Sus** (comuna Nicorești, Galați), Toader Corban, popa Pavel, Ionașco Băltag și Gligorie din **Nicoreștii de Jos**, scriind în acel zăpis cum a venit Vasile din Nicoreștii de Sus și „a vândut o vie din

³⁴⁹ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXVII, București 2005, doc. 66, p. 77

³⁵⁰ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXVII, București 2005, doc. 193, p. 180

Nocoreștii de Sus, pentru 100 roșii ungurești”³⁵¹.

1688, iunie 25: Întărit de Constantin Cantemir voievod Anei, fata lui Constantin Coșescul, „ce a fost femeia lui Dumitrașco, pârcălabul de **Tecuci**, și ne-a arătat un ispisoc de întăritură de la răposatul Gheorghe Ștefan vodă, din leat 7164 (1656), scriind cum Ursul Vartic vornic și jupâneasa Anița, fata Coșescului, au dat danie satul **Iuganii**, ce sunt la ținutul Tutoveni, în gura Pereschivului, cu casă gata, cu vie, cu pomăt, cu 10 sălașe de țigani și cu viile de la **Nicorești** fetei sale Ana și ginerelui său Dumitrașcu; așijderi, ne-a arătat și alt ispisoc, de la răposatul Ștefan voievod din leat 7168 (1660), scriind cum au avut pâra de față Dumitrașcu pârcălabul, bărbatul Anei, ginerele lui Ursul Vartic, cu răposatul Dabija vodă, când a fost vornic mare, pentru satul Iugani, de a fost zicând Dabija vodă că acel sat Iugani l-a cumpărat de la Ursul Vartic. / Deci atunci, la pâra, socrul lui Dumitrașcu, Ursul Vartic, a mărturisit cum a dat și a dăruit satul Iuganii ginerelui său și jupânesei Ana, căci i-au fost feciori de suflet și le-a dat lor tot ce-a avut. Și a rămas Dumitrașcu pârcălabul pe Dabija vornicul”³⁵².

1763, februarie 5: Diata Ilincăi Tuchilă, prin care dăruiește „bisericii Sfântului Neculai trei dughene și cu o pivniță în mijlocul târgului **Bârlad** și un pogon de vie la **Nicorești**... Și când au făcut acele trei dughene, le-au făcut cu cheltuiala lui Toader Tuchilă și a Ilincăi; iar locul este dat jumătate zestre de socrul său, Cole, iar jumătate este dat de târgoveți, din locul târgului, fiindcă a fost și el

³⁵¹ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXVIII, București 2006, doc. 307, pp. 248, 249

³⁵² Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. V, Iași 1908, pp. 203, 204

ispravnic târgului”³⁵³.

1774, iunie 26: Satul Nicoreștii de Sus, ținutul Tecuciului, ocolul Nicorești, după recensământul lui Ru-meanțev³⁵⁴, avea toată suma caselor 158. Scădere rufeturi 80: 18 chelari, 14 popi, diaconi, 7 văduve, 2 ȝigani, 1 vornic, 2 vătămani, 6 lumânărari isprăvnicești, 8 nevolnici, 2 volintiri, 7 ruptași (nobili de cel mai mic rang), 3 slugi boierești, 6 scutelnici, 4 holtei. Rămân birnici 78. / **Birnici: Tudor, muntean, ce a fost al mănăstirii Dragomirnei / Vasile zet (ginere) lui Neculai, ȝij (la fel) / Toader, vier, la fel / Enachi, muntean, ce a fost scutelnic al dumisale spătarului Ioniță Canta / Ior-dachi Liva, la fel / Costantin Guzlă, ce s-a răspuns copil din casă și în izvod nu este / Leon Brâuț, bejenar, venit de un an / Toader Furcilă, bejenar de 6 luni / Vasili, ce a fost vier dumisale spătarului Costantin Sturzei / Ion Văsâicoș, la fel / Iordachi a Malahii, la fel / Vasile Limbă, ce a fost vier dumisale spătarului Ioniță Cuzei / Iordachi Bobocel, ce a fost vier dumisale stolnicului Sandu Sturzei / Iordachi, ce a fost vier dumisale paharnicului Vasili Ruset / Gheorghe Condurachi, ce a fost al dumisale postel-nicului Arghirii / Ion Sâciul, la fel / Leon Ferțul, ce a fost vier la dumisale spătarul Conachi / Neculai, bejenar, venit de 2 luni / Ursachi Doroșeni, ce a fost al mănăstirii Dragomirnei / Toader Neculcia, ce a fost al dumisale sulgeresei Mariei Sturzoai / Ion sin (fiul) lui Condurachi, ce a fost al dumisale paharnicului Ștefan Costandachi / Gheorghe Macoveiu, la dumisale spătarul Conachi / Neculai brat (frate) lui Grigoraș Vedi / Grigoraș**

³⁵³ Antonovici, Ioan Preotul, *Documente Bârlădene*, IV, Bârlad 1924, doc. 114, pp. 181, 182

³⁵⁴ ACAD. ȘT. RSS MOLD., *Moldova în epoca feudalismului*, VII, I, Chișinău 1975, pp. 575-577

Răul, ce a fost al dumisale spătarului Cuzei / Vasili Marteș, ce a fost al dumisale banului Iancul Razu / Sandul Capră, ce a fost al dumisale doftorului Drăcachi / Manta, ciobotar, bejenar / Tudosii Ivan, ce a fost al dumisale stolnicului Enachi Hrisoverghi / Dima Vârlan, ce a fost birnic la Blăniasa / Ștefan Condurachi, ce a fost al dumisale stolnicesei Miclească / Constantin Condurachi, ce a fost scutelnic al căpitanului Tănasă / Hristodor, grec, ce a fost scutelnic lui Manolachi Costandachi / Ioniță Gozgovină, ce a fost scutelnic al spătarului Gheorghi Costandachi / Gavril, la fel / Balia, la fel / Tănasă al lui Dumitru, la fel / Toma, lăcătuș, la fel / Ioniță, pânzar, la fel / Pavăl fiul lui Andrei, ce a fost scutelnic al căpitanului Tănasă / Ion, olar, ce a fost al dumisale stolnicului Costandachi / Vasili fiu Martii, holtei cu mamă / Miron Răzmeriță / Ion Mândrilă, ce a fost birnic la Puțeni / Lupul, ce a fost al medelnicerului Iorgăi / Ștefan, ce a fost al lui Manolachi Costandachi / Ion, ce a fost chelar la viile dumisale banu-lui Gheorghi Beldiman / Grigoraș a ciubătăriții / Gheor-ghiță nepot Băzului, ce a fost al dumisale postelnicului Arghirii / Ion, holtei cu mamă / Andrei Chebac, venit de la Puțeni / Eni Furcilă, ce a fost al mănăstirii Răchitoasei / Dumitru, muntean, la fel / Antohi al lui Dumitru, ce a fost al dumisale stolnicului Costandachi / Ion, cârciumar, birnic la Nămeștii Noi / Vasili Anvrosâi, bejenar / Pavăl Hâncul / Tudosii Albul, bejenar / Vasile Albul, la fel / Isac, grec, ce a fost al dumisale doftorului Drăcachi / Demian Bălțatul, ce a fost scutelnic al căpitanului Vârnav / Neculiță, fratele lui / Tănasă a lui Manolachi Costandachi / Carpu Sandul, ce a fost al căpitanului Tănasă / Crăciun Surdul, la fel / Neculai Surdul, ce a fost al dumi-sale hatmanului Razu / Simion Ifrosâi, ce a fost birnic la Piscul

Corbului / Gherasim Meran / Toma Țăță, ce a fost al
căpitanului Tănasă / Anton Făinără, ce a fost al dumisale
stolnicului Costantin Negrii / Iftimii, ce a fost al mănăstirii
Sfeti Savii / Solomon, ce a fost al spătarului Gheorghe
Costandachi / Mihai, ce a fost al stolnicului Iordachi
Iamandi / Gheorghe Hârlău, ce a fost al mănăstirii
Răchitoasei / Stoian Crăciun / Ion Jiagloman, bejenar / Eni,
croitor, ce a fost al căpitanului Tănasă / Gheorghe, rotar, ce
a fost al dumisale stolnicului Costan-dachi / Badiul,
bejenar. // **Rufeturi:** Agachii Hozoc, chelar al dumisale
spătarului Ioniță Canta / Toader Bor-can, vornic, fiul lui
Costantin / Patrichi, vătăman la mahalaua de sus /
Mihalcea, vătăman la mahalaua de jos / Anița, văduvă /
Manolachi Făinără, chelar al dumisale stolnicului
Costandachi / Neculai Dediul, chelar la viile dumisale
hatmanului Razu / Anița Bucuroai, văduvă / Gavril Furcilă
și Neculai, holtei fără mamă / Ion Gâlcă, chelar al
căpitanului Ilii / Anghel Tărăță, ruptaș / Anghe-luță
Patrichi, lumânărar isprăvnicesc / Neculai Mănăilă, la fel /
Grigoraș Guzlă, la fel / Ion Roșca, sluga dumisale
stolnicului Negrii / Ștefan fiul lui Enachi, lumânărar
isprăvnicesc / Toader fiul lui Enachi, la fel / Dediul,
nevolnic / Andrei Niamțul, nevolnic / Ion, răilian, nevol-
nic / Diaconul Simion Trufanda / Ion Mogâldea, holtei fără
de mamă / Popa Costantin Danciul / Diaconul Cră-ciun /
Neculai Sâșcală, pârcălab, ruptaș / Costantin, fratele lui,
bejenar de la Putna, ruptaș / Gheorghe, fratele lor, la fel,
ruptaș / Ioniță Injescu, ruptaș / Diaconul Gavril Pădure /
Diaconul Conachi / Pavăl fiul lui Vasile Crainic, nevolnic
/ Baba Crâstoai, văduvă / Ion Pricopii, chelar la viile
dumisale Iordachi Panaite / Gafița, săracă / Rucsanda,
săracă / Moisë, sluga dumisale postelnicului Arghirii /

Enachi Condurachi, nevolnic / Ioniță Voinia, nevolnic / David, scutelnic dumisale paharnicului Ștefan Costandache / Alecsandru, lumânărar isprăvnicesc / Tudor a popii lui Vasile, holtei / David Zmaca, chelar al dumisale spătarului Conachi / Ștefan Surdul, nevolnic / Eni Surdul, nevolnic / Zaharia, chelar la viile dumisale paharnicului Sturzei / Grigori fiul lui Eni, croitor, holtei / Iacomii, scutelnic popii Rusului, cu salvogvardie / Ion, sârbul, volintir dus la oaste / Ion, ciubotar, la fel / Ion Popa, ruptaș / Popa Apostol / Popa Todirașcu / Popa Ștefan / Popa Luca, rusul / Diaconul Ifrim / Diaconul Ioniță Meran / Gheorghe Meran, monah / Angheluță Vântu, monah / Safta, văduvă / Rugina, văduvă / Tudosii, ȝigan al Răchitoasei / Ioniță, ȝigan al domniței Rucsandii / Toader nepot lui Borcan, chelar la dumisale doftorul Drăcachi / Ștefan, chelar al dumisale spătăriței Zma-randii Cantacuzino / Grigoraș Vede, chelar la dumisale banul Iancul Razul / Ion a Panaghii, scutelnic al dumisale postelnicului Arghirii / Ion, chelar la dumisale banul Lupul Costachi / Mihai, chelar la viile spătarului Gheorghe Costandachi / Toader, chelar la viile domnești / Ion a preutesii, ruptaș / Ilii Chirvasii, scutelnic dumisale logofătului Balș / Ursachi Angheluți, la fel / Ion Scurtul, la fel / Dumitrașcu Buză, sluga dumisale spătarului Conachi / Cozma, chelar la viile dumisale stolnicului Hrisoverghii / Dobria, chelar la viile dumisale bănesii Dumitrășchioai / Ion, ȝigan, chelar la viile lui Gavril Adam / Ion, chelar la viile mănăstirii Dragomirnei / Neculai, rachier, ce a fost chelar la viile mănăstirii Dragomirnei, nevolnic.

1775, februarie 7: Șetrăreasa Maria Cucoranul, născută Cuza, dă zestre fetei sale Anița, pe lângă tot felul de obiecte gospodărești, „o moșie, anume **Dănenii**, cu

case vechi și cu biserică; o moșie, anume **Lunganii**, cu fânațe și arătură; un loc de casă în **Eși**; o dugheană în târhum de sus, însă după moarte; 8 pogoane de vie lucrate și 10 pogoane vie paragină la **Necorești**”³⁵⁵.

1901: „**Nicorești**, comună rurală în plasa cu același nume, județul Tecuci, formată din 7 cătune: Nico-rești, Coasta Lupei, Piscul Corbului, Fântânelele, Sârbi, Grozăvești și Dobrinești, la 15 km spre nord-vest de Tecuci. Aici este reședința plășii și a comunei. Are o populație de 945 familii sau 3.869 suflete; 9 biserici: 3 în Nicorești și câte una în fiecare din cătunele: Coasta Lupei, Dobrinești, Fântânelele, Piscul Corbului, Sârbi și în așazișii Nicoresti de sus, deservite de 6 preoți și 11 cântăreți; 3 școli, 2 în Nicorești, una de băieți și a doua de fete, și una mixtă în Coasta Lupei. Cea de băieți din Nicorești datează de la 1864 și e frecventată de 70 copii; a doua, de fete, înființată la 1867 și frecventată de 51 fete; a treia, în Coasta Lupei, datează din 1868 și e frecventată de 83 copii. / Vite sunt: 760 boi, 894 vaci, 532 cai, 149 iepe, 14 capre, 1.045 oi și 670 porci. Întinderea terenului cultivabil e de 1.216 hectare, iar viile au o suprafață de 1.437 hectare, care anual produc, în medie, 70.000 hectolitri vin alb și 30.000 hectolitri vin roșu. Cazanele de rachiu fabrică, de asemenea, câte 1.300 hectoliltri de rachiu anual. / Comuna Nicorești, având cele mai frumoase și productive locuri pentru viticultură, face un mare comerț de vinuri, nu numai în țară, dar și în străinătate. Podgoriile de la Piscul Corbului și Coasta Lupei produc un vin negru de o calitate care poate rivaliza cu vinurile cele mai bune din străinătate... Se mărginește, la nord, cu comuna Poiana; la

³⁵⁵ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. X, Iași 1915, p. 53

sud, cu comuna Cozmești; la est, cu comuna Ionăsești, și la vest, cu comuna Buciumeni. / **Nicorești**, târg făcând parte din comuna cu același nume, situat în centrul comunei, pe coastă și pe vale. Are o vechime de 400 ani (satul, nu târgul). Și-a luat numele de la Nicoară, mare vornic al Țării de Jos (afirmație falsă – n. n.). Aici se află reședința sub-prefecturii, care, până la 1892, era unită cu plasa Bârladul, având un singur sub-prefect, cu reședința în Ivești. Are o populație de 296 familii sau 951 suflete. Sunt 4 biserici. Una, cu hramul Sf. Nicolae, numită și Mănăstirea, se întreține de stat. Este făcută, la 1807, de Nicolae Banu, închinată, după moartea lui, Mănăstirii Neamțului. A avut călugări, până la 1868. Este înconjurată și astăzi de un zid, având și chilii de jur-împrejur. S-a reparat în 1892. Se mai numește și Banul. A doua, cu hramul Adormirea Maicii Domnului, spune tradiția că este făcută de un oarecare Mano-lache, serdarul. A treia, numită și biserica Cenușă, este rezidită de pitarul Zamfir Săndulescu, la 1851, 20 octombrie, după cum se vede din inscripție. În locul ei a fost alta, făcută de Ursu Cenușă; se vede de pe un pomelnic, care se păstrează, și în fruntea căruia este pus Cenușă, că ar fi zidită pe la 7285 (1777). A patra, cu hramul Sf. Gheorghe, este făcută, la 1820, de familia Ghelțu, după cum ne adeverește inscripția de pe mormânt. S-a reparat la 1865 și 1884. Se întreține de locuitori. Are 2 școli, una de băieți și a doua de fete; cea de băieți, înființată la 1864 și frecventată de 60 băieți, iar cea de fete, înființată la 1867 și frecventată de 54 fete; un oficiu telegrafo-poștal (înființat la 1882), cu serviciu de telefon; spitalul Cincu, înființat la 1892, întreținut de

donator, dl Anton Cincu; o farmacie. Târgul Nicorești a ars, de 3 ori, aproa-pe în întregime”³⁵⁶.

NICOREȘTI

(pe Cracău, lângă Girov, Neamț).

1581, februarie 20: Întărit de Iancul (Sasul) voievod mănăstirii din Greci, care primește uric pentru „un sat pe Bașeu, anume **Selicicanii** și un loc de moară în Bașeu, care acel sat Selicicanii a fost drept domnesc, ascultător de ocolul Ștefăneștilor... / Și un sat **Necoreștii** pe Cracău, în ținutul Neamțului, danie de la însuși Petru voievod.și a treia parte din satul **Onchitești**, ce-i în ținu-tul Sorociei, danie de la Nastasia Oproae”³⁵⁷.

1624, noiembrie 15: Întărit de Radul voievod „rugătorilor noștri egumenul și călugării de la sfânta mănăstire Aron Voievoda, din țarina Iașilor, unde este hramul Sventi Nicolai”, care primesc uric pentru „trei sate la ținutul Neamțului, anume **Avereștii** și **Giurovul** și **Nicoreștii**, date acele sate și miluite de alți voievozi, ce-au fost mai înainte de domnia mea”³⁵⁸.

1626, martie 24: Porunca lui Miron Barnovschi, dată slugilor domnești din ținutul Neamțului, de „a lăsa

³⁵⁶ Lahovari, George Ioan, *Marele Dicționar Geografic al României*, volumul IV, București 1901, pp. 501, 502

³⁵⁷ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. V, Iași 1908, pp. 153-155

³⁵⁸ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. XVIII, București 2006, doc. 242, p. 313

foarte în pace bucatele oamenilor din satele sfintei mănăstiri a lui Aron vodă, din **Averești** și din **Girov** și din **Necorești**... numai să aibă ei a-și plăti dabila lor, ce va fi”³⁵⁹.

1632, aprilie 19: Porunca lui Alexandru Iliăș voievod, dată slugilor domnești din târgul Piatra (Neamț), în urma jeluirii „rugătorilor noștri, călugării de la sfânta mănăstire a răposatului Aron voievod, din țarina Iașilor”, care călugări „au trei sate în ținutul Neamț, anume **Avereștii**, **Giurovul** și **Nicoreștii**”, și cer să nu fie trase „acele sate ca să asculte de ocolul târgului Piatra”³⁶⁰.

1663, aprilie 9: Întărit de Evstratie Dabija voievod mănăstirii lui Ion vodă din țarina Iașilor, care primește ispisoc pentru „un sat, anume **Rânzeștii** pe Prut, în ținutul Fălciului, cu toate bălțile sale și cu jumătate din **Hârcea-ta** (Herești pe Moldova, în hotar cu Cârstești și Mirosălăvești³⁶¹, Iași), în semne, și alt sat, anume **Avereștii** pe Cracău, în ținutul Neamțului, cu mori pe Cracău... satul **Selicicănii**, cu loc de moară în apa Bașăului, în ținutul Dorohoiului, ce a fost supus ocolului târgului Ștefănești... / Și tij (ls fel) dăm mănăstirii satul **Nicoreștii** pe Cracău, în ținutul Neamțului, cu mori în Cracău... a treia parte din satul **Ochinteștii** din ținutul Sorociei, danie de la Nastasia Oproae, și un sat anume **Ștorov** și cu loc de mori pe Cracău, ce-i în ținutul Neamțului, care a fost drept domnesc, supus ocolului târgului Petrei... și așijderi satul

³⁵⁹ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XIX, București 1969, doc. 28, p. 39

³⁶⁰ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXI, București 1971, doc. 27, pp. 24, 25

³⁶¹ Gonța, Alexandru I., *Indicele numelor de locuri*, București 1990, p.120

Pârliții în ținutul Sorocii, danie de la Lepndari va-meșul, cu limbă de moarte... 510 stânjeni din satul **Mierăeștii**, care vine în âinutul Tecuciului, pe apa Bârla-dului, și altă parte din același sat Mierăeștii, câtă se va alege lui Macarie, fiul lui Neagul, pe care au cumpărat-o monahii drept doi boi și un cal, prețuit drept 14 galbeni ungurești... tij (la fel) jumătate din satul **Coropcenii**, pe gârla Scumpăi, ce este în ținutul Iașului, miluire de la Ionașco Coropcă și de la Tărauca... jumătate de sat **Feti-oneștii** și jumătate de sat **Coțmăneștii**, cu vad de moară în Jijia, ce-i mai jos de Stânca, în ținutul Iașului, aproape de hotarul Posadnicilor... și loc de 14 dughene în târgul Iașii, cu loc de pivniță în ulița nouă”³⁶².

NICOREȘTI

(pe Oituz, lângă Trotuș, Bacău).

1667, noiembrie 3: Simeon, feciorul lui Mavrușco din **Hilipești**, vinde lui Neculai Buhuș, pentru 15 lei, „a mea dreaptă ocină și uric din satul **Necorești**, ce sunt la ținutul Trotușului, din jumătate de sat, a șasea parte din partea Hrăjdească... dinaintea lui Pârvul, Vasile Gâlcă căpitam, Pătrașco Buzme, Albul, Gavrilaş, Iurașco și Portolache diac din Hilipești”³⁶³.

³⁶² Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. IV, Iași 1908, pp. 180-188

³⁶³ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. IV, Iași 1908, pp. 47, 48

1901: „**Nicorești**, sat în județul Bacău, plasa Trotușul, comuna Bogdănești, situat pe Dealul Nicoreștilor, la 5 km de satul Bogdănești. Are o populație de 29 familii sau 135 suflete. Vite: 89 vite mari cornute, 8 porci și 12 capre”³⁶⁴.

NICȘANI

(între Bâc și Ichel, raion Călărași, Moldova).

1433, februarie 4: Întărit de Ilie voievod lui Staia, care primesc uric pentru „un sat, Tuzara, unde este cneaz Nicoară, la obârșia pâ râului Jelcova; alt sat, mai jos de seliștea lui Heghetiș, unde este cneaz Onică... Iar hotarul acestor două sate să fie după vechile hotare, pe unde au folosit din veac”³⁶⁵.

NICȘENI

(fost sat Necșeni, comuna Nicșeni, Botoșani).

1626, aprilie: Întărit de Miron Barnovschi voievod mănăstirii Dragomirna, care primește uric pentru „un sat

³⁶⁴ Lahovari, George Ioan, *Marele Dicționar Geografic al României*, volumul IV, București 1901, p. 502

³⁶⁵ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. I, București 1975, doc. 108, pp. 159, 160

anume **Necșenii** (Nicșeni, Botoșani), în ținutul Hârlăului”³⁶⁶.

1626, iunie 3: Întărit de Miron Barnovschi voievod mănăstirii Dragomirna, care primește uric pentru dania sa, „un sat anume **Necșăanii** (Nicșeni, Botoșani), în ținutul Hârlăului, care sat a fost drept domnesc, ascultător de ocolul târgului Botoșanilor”³⁶⁷.

1626, august 22: Întărit de Miron Barnovschi voievod mănăstirii Dragomirna, care primește uric pentru „acest sat Necșeni, danie și miluire, cu vecinii și cu tot venitul”³⁶⁸.

1633, aprilie 22: Întărit de Alexandru Iliăș voievod lui Dumitru Botoșanul, în baza unui zapis de mărturie de la Udrea fost vornic, Onciul Iurașcovici, Gorciul din **Dorohoi**, Iasac Stârce, Tiron vătămanul din **Necșăni** (Nicșeni, comuna Nicșeni, Botoșani), Grigorce din **Gorbănești** (comuna Gorbănești, Botoșani), Gavril uriadnic din **Onțani** (Unțeni, comuna Unțeni, Botoșani), „mărturisind în acel zapis precum că el și-a cumpărat lui o parte de ocină din satul **Băicenii** (comuna Todirești, Iași), ținutul Hârlăului, de la Rugină diacul din **Șilișău** (Silișeu, azi Hilișeu, comuna Horia, Botoșani), drept 64 zloți bătuți”³⁶⁹.

1638, august 20: Scrisoare de mărturisire a „egumenului Ghidion și cu tot soborul de la sfânta mănăstire Dragomirna... pentru rândul a patru oameni, anume: Isacu

³⁶⁶ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XIX, București 1969, doc. 32, pp. 43-45

³⁶⁷ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XIX, București 1969, doc. 76, pp. 96, 97

³⁶⁸ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XIX, București 1969, doc. 109, pp. 128-130

³⁶⁹ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXI, București 1971, doc. 324, p. 417

Cotic, Goga, Alexa și Latul, ce acești oameni ne-au fost nouă vecini din satele sfintei mănăstiri, din **Nicșeni** (Nicșeni, comuna Nicșeni, Botoșani) și din **Trăistreni** (comuna Nicșeni, Botoșani), și au fugit, de câțeva vreme, din satele noastre prin slobozii și în alte părți, mers-au și s-au așezat în satele dumisale vornicului Șoldan, la Dorohoi: la **Dolniceni** (lângă Brăteni, azi Pădureni, comuna Dobârceni, Botoșani) și la **Budești** (lângă Păltiniș, comuna Păltiniș, Botoșani). / După aceea am mers la dumnealui, la vornicul, și l-am dodeit pentru acești vecini, să ni-i dea; dumnealui, ca un boiarin bun, nu ni i-a oprit, ci a zis să ni-i luăm, însă să le luăm și cislă ce vor avea din satele dumisale. Iar noi, văzând că nu ni-i apără, că zice să ni-i luăm cu cislă (cotă parte din birul obștesc), cu tot, socotit-am cu tot soborul și i-am lăsat să fie dumisale vecini, numai să ne fie dumnealui de vorbă pentru destule nevoi și greutăți ce vin asupra altor vecinași ce au rămas. Domnealui Dumitrașco Șoldan, vornicul cel mare, ca un boiarin bun și mult milostiv, ne-a făcut mult bine altor sătcele ce am avut și le-a scăzut din cislă și cu altă milostenie ne-a socotit la sfânta mănăstire”³⁷⁰.

1644: Scrisoarea fostului vistiernic Solomon, trimisul domnesc să cerceteze pricina dintre Vasile a Petringanei și Ana Toroneasa pentru o parte de ocină din satul **Merești**. „deci am adus martori pe Drăgan și Bărgău de **Albești**, Andreica de **Merești**, popa Lupul de **Ivățeni**, și au mărturisit cum au cumpărat Petrigana și Mihail partea de ocină din Merești, în zilele lui Ștefan (Tomșa) vodă, în domnia dintâi... / adus-au pe Bilaș din **Băbicieni**, de a mărturisit cum a fost un om din Merești, de l-a chemat

³⁷⁰ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXIV, București 1998, doc. 443, p. 422

Tiron, și a vândut o bucată de loc din Merești, ce se cheamă Dolina, și a cerut un cal bun, murg pentenog, și un poloboc de miere, drept 12 talei bătuți, iar un om, anume Petrigan, tatăl lui Vasile, a zis că ar găsi un cal bun la cineva, să-l ia în preț și să-l dea lui Tiron pentru acea bucată de loc și s-a dus la un frate, ce-l chema Tiron, bărbatul Anei de **Lecușiani**, și a luat un cal drept 40 taleri bătuți și un poloboc de miere și le-a dat lui Tiron cel bătrân de Merești, pentru acea bucată de loc din Merești, și când s-a întâmplat moartea lui Petrigan, a mers frate-său Tiron să-l apuce viu și nu l-a apucat viu. Iar când a fost la masă prețară, s-a sculat Tiron și a zis: „Oameni buni, știți un cal, ce l-a dat Petrigan, și un poloboc de miere pentru acea ocină din Merești, nu mi l-a mai dat” – într-acest chip a mărturisit Bilaș din Băluceni, că s-a întâmplat la moartea lui Petrigan, în satul Băbiceani; / așijderea, a mai adus Ana martori pe Ștefan, vătămanul, Toader, Simion și Agapie de **Necșani**, de au mărturisit cum nu i-a mai dat Petrigan calul lui Tiron, nici polobocul cel de miere, și noi am socotit că sau să-i dea bucatele Anei și să-și țină Vasile locul, sau să rabde de acel loc și să-l țină Ana, pentru acele bucate ce le-a dat bărbatul ei Tiron”³⁷¹.

1654, martie 23: Întărit de Gheorghe Ștefan voievod mănăstirii Dragomirna, care primește urice noi „pentru satul **Necșani**, de la ținutul Hârlăului, atârănător fr ocolul Botoșanilor, **Brătinești**, tij (la fel), cu heleșteu, **Rusciori**, pe apa Sucevei, **Salcea**, tij pe apa Sucevei și **Bârnova**, tij în ținutul Sucevei... căci dresele le-au pierdut toate despre cazaci, când a venit Timuș Himilnițiki cu armata sa de cazaci zaporujeni, împreună cu tătarii, până la

³⁷¹ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. V, Iași 1908, pp. 26, 27

Cetatea Sucevei, ca să aibă a lua Doamna lui Vasile voievod. Deci atunci Timuș Hmilnițki, cu ai săi cazaci, a venit la sfânta mănăstire Dragomirna și a cuprins-o, și a luat toată averea, și odăjdiile, și vecinii sfintei mănăstiri, și argint, și aur, și mărgăritar de mult preț, și de la alți oameni și negustori, care s-au prilejit a fi la mănăstire”³⁷².

1901: „**Nicșeni**, sat în centrul comunei Costești, plasa Târgul, județul Botoșani, cu o populație de 250 familii sau 1.390 suflete, din care 241 contribuabili. Aci este reședința primăriei comunei Costești. Are 1 biserică, deservită de 1 preot și 2 cântăreți; o școală mixtă, con-dusă de 1 învățător, frecventată de 49 elevi; 4 cârciumi, 5 comercianți și 3 meseriași. Vite sunt: 576 boi și vaci, 108 cai, 1.167 oi, 8 bivoli și 280 porci. Stupi cu albine sunt 160”³⁷³.

NIMORENI

(pe Ișnovăț, comuna Nimoreni,
raionul Ialoveni, Moldova).

1637, februarie 4: Zapisul lui Simion, feciorul lui Lazor Tâlv, Ștefa, nepotul lui Lazor Tâlv, feciorul lui Tolunțan, Sofronia, fata lui Pardos, și Gligorie, feciorul lui Pascal, toți din **Lăpușna**, în care mărturisesc că au „vândut a treia parte din seliștea **Mlădineștilor** (Mlădi-rești, lângă Lăpușna, comuna Lăpușna, raionul Hâncești, Moldova),

³⁷² Codrescu, Theodor, *Uricarul*, vol. XXIII, Iași 1895, pp. 236-240

³⁷³ Lahovari, George Ioan, *Marele Dicționar Geografic al României*, volumul IV, București 1901, p. 502

ce-i la ținutul Lăpușnei, pe apa Lăpușnei, cu loc de iaz, lui Ștefan armașului celui mare... Și această tocmeală s-a făcut dinaintea lui Cărăbăți căpitanul, Costin sin (fiul lui) Potlog ot **Nimoreni** (pe Ișnovăț, comuna Nimoreni, raionul Ialoveni, Moldova), Procopie, Toader a Roabei și Pătrașco Dublea ot târg **Lăpușna** și dinaintea a mulți oameni buni”³⁷⁴.

NISPORENI

(Nesporești sau Nisporești, orașul Nisporeni,
raionul Nisporeni, Moldova).

1635, iulie 21: Porunca dată de Vasile Lupu voievod slugilor domnești, după ce s-a jeluit Neculachie, ginerele răposatului Toader Boul vistiernic împotriva fraților Ionașco și Căzan din **Nesporești** (sau Nisporești, orașul Nisporeni, raionul Nisporeni, Moldova), „zicând că ei au vândut o parte de ocină din satul Nisporești lui Toader Boul vistiernic, iar când au fost zilele lui Gașpar voievod ei s-a sculat și au pârât pe cneagina Boae și ne Neculachie, ginerele ei, pentru această parte de ocină. Deci cneaghina Boae și ginerele ei... au arătat carte de la Gașpar voievod și de la Alexandru voievod și le-a fost pusă lor zi, ca să iasă din satul Nesporești, iar ei nu au ieșit nici până acum. Pentru aceasta... să-i izgonești din satul Nisporești și să le pui lor zi ca să iasă de acolo cu tot ce vor avea. Iar dacă nu

³⁷⁴ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXIV, București 1998, doc. 28, p. 29

vor ieși la zi, să fie de gloabă 12 boi Porții Domniei Mele”³⁷⁵.

1669, mai 30: **Hotarnica satului Iurceni**, făcută „după o pâra ce a avut Necula, căpitan de Iurceni, din ținutul Lăpușnii, cu alți frați ai lui, cu niște răzeși ai lui, anume Vasilie Nofit de acolo, cu Vasile Vărzaru, cu Măteeș, cu Ioan și cu alți frați ai lor pentru niște părți de ocină ce a avut Necula în Iurceni moșie și cumpărătură... / Mers-am la sat la Iurceni și am strâns mulți oameni buni, din sus și din jos, megieși, anume Gavril din **Cojușna**, Paniș ot **Volosăni**, Ionașcu Spănachi ot **Dânceni**, Surucean, Simion Plămădeală ot **Boghiceni**, Ion ot tam (de acolo), Ion Cărăbăț căpitan, Neculai ot **Ciuciuleni**, Dă-nilă ot **Cornești**, Constandin ot tam, Constandin ot **Nisporeni**, Gheorghe din **Petrosul**, Afteni Vărzariu ot **Vărzărești**, Latsor ot **Mereșeni**, Bosii ot tam și mulți oameni buni, și am socotit de pe drese și de pe zapise ce au avut de cumpărătură și le-am ales toate părțile”³⁷⁶.

1732, septembrie 19: Porunca dată de Grigore Ghica voievod serdarului Lupul Gheuca, după ce i s-a „jeluit Apostol Bulboacă din **Nisporeani**, de la ținutul Lăpușnei, pe Andrei Bânzar și pe Simion, nepoții lui Iliță, pe Vasile Căpeciu și pe Alexandru a lui Toader Muntianului, zicând că a avut 40 de stupi, cu roi, cu tot, la **Vâlcănești**, știindu-se că au și ei moșie acolo, iar aceștia s-au sculat, fără de judecată, și i-au luat 3 stupi de a ze-cea, din 40. / Deci să iei dumneata seama cu bună dreptate și de se va afla că are moșie acolo și-a fi moșie nehotărâtă, să-i

³⁷⁵ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. XXIII, București 1996, doc. 178, p. 214

³⁷⁶ Sava, Aurel V., *Documente privitoare la târgul și ținutul Lăpușnei*, București 1937, doc. 86, pp. 107-110

împlinești stupii... iar de-or dovedi ei că n-are moșie, pentru ca să-i ia trei stupi din 40, obiceiul este să ia din 50 stupi unul, iar nu mai mulți”³⁷⁷.

1774, iunie 5: Satul **Nisporenii**, ținutul Orhei-Lăpușna, ocolul Cogâlnicului, după recensământul lui Rumeanțev³⁷⁸, avea **toată suma caselor 73**. Scădere rufeturi 6: 1 popă, 1 diacon, 1 ruptaș, 2 femei sărace, 1 căpitan de voluntari – Agapi Mârza. Rămân birnici 67. / **Birnici:** Ion Tulbure / Lupu Tulbure / Ioniță, croitor / Ion Ciocan / Toader Adam / Oghenii Ciocan / Ion Țurcan / Nicolai Ciocan / Ion Țupa / Climenti Adam / Constandin Gaiță / Ion Drumia / Pavel fiul lui Apostu / Agapii Bratecă / Enachi Cârlig / Iftimi Bâtcă / Gavril Vrabii / Condorachi Cârlig / Ștefan Olonici / Lazăr, văcar / Gavril Olonici / Toma / Ion, vătăman / Luca Hărângă / Toader Scumpu / Mărian Cârlig / Miron Răscoală / Grigoraș Crunce / Agapi, vornic / Gavril Cârlig / Hilimon Cârlig / Gavril Rezmeriță / Proca Bătrânul / Parfeni Ciochină / Constadin a Varvarii / Toader, cojocar / Ioniță Crudu / Alicsandru Volinici / Ioniță Ciochină / Ion, tălmaci / Ifrim Ciochină / Pricopi Petre / Carp Strâmtu / Andrei Huidul / Iordachi, vânător / Ion, butnar / Ion Robul / Toderașco Tichiul / Ioniță Colțul / Antohi al Mârzii / Sandul Cârlig / Ioniță Tulbure / Toader fiul lui munteanu / Grigore Carage / Ion Pahomi / Trohin Olinici / Iosip Fărâmbă / Iftimi, căpitanu / Irimie Ciocanu / Toader Ciochină / Proșală / Ioniță / Vasile Ticăitu / Toma / Grigoraș Lupoiu / Ipati, căpitanul. // **Rufeturi:** Popa

³⁷⁷ Sava, Aurel V., *Documente privitoare la târgul și ținutul Lăpușnei*, București 1937, doc. 146, p. 169

³⁷⁸ ACAD. ȘT. RSS MOLD., *Moldova în epoca feudalismului*, VII, II, Chișinău 1975, pp. 448, 449

Tănasă / Prohip, ruțaș / Tofana, săracă / Dochîța, săracă / Toma, diacon / Agapii Mârza, căpitan de voluntari.

1904: „**Nisporeni**, sat în județul Chișinău, centrul administrativ al volostei Nisporeni, așezat în valea Nisporenilor, pe partea dreaptă. La nord, se mărginește cu satul Vărzărești. Are 782 case, cu o populație de 4.745 suflete, parte răzeși, parte țărani români. Sătenii posedă pământ de împroprietărire 472 deseatini, la Baraboi (localitate), iar răzeșii, 444 deseatini, Mănăstirea Golia de la Iași are 121 deseatini, și răzeșii Niculae Huidiu, 45 deseatini (sfoară din Lăpușnița); Theodor Huidiu, 15 deseatini; Le-on Huidiu, 45 deseatini; N. Iachimovski, 10 deseatini; Vasile Volcow, 25 deseatini și răzeșul Crudu, 51 deseatini. Satul are o societate de economii și credit, compusă din 1.154 membri, cu un capital de 82.053 ruble: o școală elementară, unde se învață numai rusește; 820 vite mari, 193 cai”³⁷⁹.

NISPOREȘTI

(pe Moldova, prin Tomești, sat înglobat în Nisporești, comuna Botești, Neamț).

1586, decembrie 15: Întărit de Petru (Șchiopu) voievod lui Gheorghe pitărel și lui Băteal pitărel, care cumpără, cu 320 zloți tătărești, de la Stanca Mălăiasa și nepoata ei Mărica, fata Anghelinei, fata Iușșăi, nepoata

³⁷⁹ Arbore, Zamfir, *Dicționarul geografic al Basarabiei*, București 1904, p. 152

Măriei, „moșia din **Nisporești**, din tot satul a șasea parte”³⁸⁰.

1586, decembrie 15: Întărit de Petru (Șchiopu) voievod popii Lupșa și lui Isaico, care cumpără, cu 320 zloți tătarești, de la Stanca, jupâneasa lui Mălai, și de la nepoata ei Marica, fata Anghelinei, fata Iușei, nepoata Mariei, „din satul **Nisporești**, din tot satul, a șasea parte... din uricul de împărțeală ce au avut de la bătrânul Ștefan voievod”³⁸¹.

1599, august 28: Întărit de Eremia Moghilă voievod lui Toader Boul, vistiernic al treilea, și jupânesei Agafia, care cumpără, cu 60 de taleri, de la Jurj Uscă-tescul (Nisporescul, în alte drese) vătav, „din a treia parte din satul **Nisporești**, a treia parte, însă partea lui, osebit de a frățâne-său, din uricul de baștină de la bătrânul Ștefan voievod”³⁸².

1601, ianuarie 15: Zapisul lui Cristea, marele vornic de Țara de Sus, în care mărturisește cum a venit Pavel, feciorul Mariței, nepot Eremiei, „și a vândut a sa parte de ocină din satul **Nisporești**, din a șasea parte a satului, a cincea parte... Boului vistiernic, drept 490 zloți... / și după aceea au venit Marica, fata lui Isaico, fratele ei Drulă și nepoatele lor Tecla și Mărica... și au vândut Boului vistiernic fiștecare din partea sa, cerând câte 200 zloți”³⁸³.

³⁸⁰ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. II, Iași 1907, pp. 1, 2

³⁸¹ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. II, Iași 1907, pp. 3-5

³⁸² Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. II, Iași 1907, pp. 5-7

³⁸³ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. II, Iași 1907, pp. 8-11

1601, februarie 3: Zapisul lui Orăș, hatman și pârcălab Sucevei, în care mărturisește cum Mărica, fata Anghelinei, nepoata lui Isaiu „a vândut a sa parte de ocină din satul **Nisporești** și 12 pământuri în țarină... Boului vistiernic, drept 150 zloți... / și după aceea a venit Istratie, feciorul Andreicăi, nepot lui Isaiu... și au vândut Boului vistiernic partea lui din același sat Nisporești și 6 pământuri în țarină, drept 75 zloți tătarești”³⁸⁴.

1602, martie 30: Sofiica, fata lui Drăghici Uscatul păhărnicele vinde lui Toader Boul vistiernic, drept 400 zloți tătarești, „două loturi de casă în satul **Nisporești**, ce este pe apa Moldovei, din dres de cumpărătură ce am avut eu, cu bărbatul meu Băleală, de la însuși bătrânul Petru voievod”³⁸⁵.

1602, mai 3: Întărit de Eremia Moghilă voievod Boului vistiernic, care cumpără, cu 35 taleri de argint, de la Sava, Avraam și Anghelina, feciorii Magdalinei, nepoții Eremiei, „toată partea lor din satul **Nisporești** pe apa Moldovei, în ținutul Sucevei”³⁸⁶.

1605, martie 21: Întărit de Eremia Moghilă voievod Boului vistiernic, care cumpără, cu 170 taleri, de la Gherman cu femeia lui Dochița, și de la Băteală cu femeia lui Sofiica, fetele lui Drăghici Uscatul (deci Uscă-tescul, deci Nisporescul), „din a treia parte a satului **Nisporești**, jumătate, ce este pe apa Moldovei, în ținutul Sucevei... / și după aceea a venit Agaftona, fata Anei, nepoata lui

³⁸⁴ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. II, Iași 1907, pp. 14, 15

³⁸⁵ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. II, Iași 1907, pp. 24-26

³⁸⁶ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. II, Iași 1907, p. 16

Avraam, strănepoata lui Oanță Nisporescul și a **schimbat** cu Boul vistiernicul, și a dat cât i se va alege din satul Nisporești, din urice de baștină, și altă parte a ei din același sat Nisporești, iar Boul vistiernic a dat a sa dreaptă ocină și cumpărătură de la nepoata Gaftonii din satul **Miteștii**, ce-s întru același ținut al Sucevei, pe Moldova, schimbătură pentru schimbătură”³⁸⁷.

1612, mai 27: Carte de împuternicire, dată de Ștefan (Tomașa) voievod lui Gherman, pitărel din **Nisporești**, „spre aceea, să fie tare și puternic a-și ține partea de ocină ce i se va alege, pentru 15 ughi (docați ungurești) ce i-a dat pentru două morți de om ce s-au făcut în acel hotar... iar de i se va părea cuiva cu strâmbul să vină să stea de față înaintea noastră”³⁸⁸.

1613, februarie 22: Zapis de mărturie de la Vasile uricarul din Târgul Pietrii și de la Andrei din târgul Bacăului, „dat la mâna lui Miftodie din **Otești**, precum să se știe că a venit acest om, anume Grozav din **Nisporești** și a dat lui Miftodie, feciorul său, o parte de moșie din satul **Nisporești** și **Filipești**, partea mâne-sa, și o parte din **Mogoșăști**, partea lui Miftodie, ce-a avut de la mă-sa, pe din jos de casa lui din **Otești**. / Miftode încă a dat în vistierie 90 taleri deplin, pe părțile acestor moșii, cât se va alege, înaintea noastră și a multor oameni din **Otești**, adică Biserenciu vatav, Rusul, Vasile și Toader Ive-rinți”³⁸⁹.

³⁸⁷ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. II, Iași 1907, pp. 19-21

³⁸⁸ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. II, Iași 1907, pp. 44, 45

³⁸⁹ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. XX, Iași 1928, p. 205

1614, martie 20: Condrea fost hotnog, Lazor Cumpătă și Toma din **Țibucani**, popa Lucaci și Lazor diaconul din **Davideni** mărturisesc „cum au venit Grigore păhârnicele din **Verășani** și cu nepotul său Toader, feciorul Odochiei, și cu Trușcan, toți nepoții Avroamoei și au vândut a lor ocină și moșie din **Nisporești**, loc de o casă în vatra satului și cât li se va alege Boului fost vistiernic, drept 35 taleri de argini”³⁹⁰.

1614, aprilie 6: Porunca dată de Ștefan (Tomșa) voievod lui Ștefan Bleadă din **Tupilați**, după ce i s-a „jeluît Boul fost vistiernic că-l supără pe el Gherman din Nisporești pentru ocina din **Nisporești** care a fost a lui cumpărătură de la răposatul Irimia Moghilă voievod, și are îndreptări pentru acea ocină... / Pentru aceea, tu să mergi și să socotești cu ce împresoară acea ocină și cine i-a făcut lui Gherman acele cărți de oprirea moșiei, și să-i zici să lase în pace moșia vistirnicului Boul”³⁹¹.

1615, ianuarie 26: Ispisoc de judecată de la Ștefan (Tomșa) voievod, după ce „au venit înaintea noastră Gherman pitărel și femeia lui Odochița, fata lui Drăghici, nepoata Mălinescului, și au pârât pe Toader Boul fost vistiernic pentru o parte din satul **Nisporeștii**, ce-i pe Moldova, ce are acolo Toader Boul, precum a arătat și dres încă din zilele lui Irimia voievod de cumpărătură pentru acele părți, iar Gherman și Odochița au zis că nu i-au vândut lui acele părți, nici nu știu nimic, iar credin-cioșii noștri boieri Beldiman mare logofăt și Grigore Ciolpan postelnic au mărturisit precum a luat însuși Bel-diman

³⁹⁰ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. V, Iași 1908, pp. 244, 245

³⁹¹ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. II, Iași 1907, pp. 22, 23

logofătul banii din mâna Boului vistiernic, 210 taleri bătuți, și i-a dat lor, dinaintea lui Stroici mare logofăt... Deci Gherasim și Odochița au rămas din toată legea țării”³⁹².

1619, iunie 10: Carte de împuternicire, dată de Gașpar voievod boierilor Ionașco Peaicul, Pătrașco Ciolpan, Căzan postelnic, Pătrașco Bașotă, Iurașco Bașotă, Gligorie Gorovei, Ștefan Blendea, Pavel Suilă, Gligorce vătaf și Ionașco Bandor, să judece pâra dintre Neculai, stolnicul cel mare, și Gherman Bohmătescul „pentru o ocină ce a vândut Gherman lui Neculai stolnic, zicând Gherman că i-a vândut numai cumpărătura, iar moșia nu i-a vândut, iar Neculai stolnic zice că i-a vândut și moșia **Nisporești**. / Deci voi să nu aveți a-i fățări nici unuia, ci cum veți afla cu sufletele, așa să scrieți și să ne dați știre sau să veniți aici de față, să mărturisiți”³⁹³.

1620, decembrie 13: Întărit de Gașpar voievod fraților Pavel, Vasile și Catrina, feciorii popii Lupșa, care primesc ispisoc „pe a lor dreaptă ocină și cumpărătură a tatălui lor, popa Lupșa, din uric de la bătrânul Ștefan voievod, pe niște părți de ocină din satul **Nisporești**, din tot satul, din a șasea parte, ce se va alege pe trei părți, două părți, cumpărate de la Stanca, jupâneasa lui Mălai, și de la nepoata ei ei Marica, fata Anghelinei, fetele Iușșai, nepoatele Mărinei, drept 320 zloți tătarești”³⁹⁴.

³⁹² Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. II, Iași 1907, pp. 27-29

³⁹³ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. V, Iași 1908, p. 261

³⁹⁴ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. II, Iași 1907, pp. 41-43

1620, decembrie 20: Ispisoc de judecată de la Gașpar voievod, după ce „Ionașcp și Cazanul, feciorii lui Gherman pitărel, Băteală și femeia lui Sohlica, fata lui Drăghici Uscatul, și feciorii lor Vasile și Maftai au pârat de față pe Agahia, jupâneasa lui Toader Boul vistiernic, pe ginerele ei, Neculache vel (mare) stolnic și pe feciorii ei pentru o parte de ocină din satul **Nisporești**, din a treia parte, jumătate pe apa Moldovei, și au zis că le-a făcut lor mare împresurare Toader Boul vistiernic și le-a luat acea parte de ocină din Nisporești, iar jupâneasa Agahia Booe a răspuns că a cumpărat acea parte de ocină, de la dânșii, Toader Boul, încă în zilele Eremiei Moghilă voievod, drept 170 taleri de argint și uricele și ispisoacele de cumpărătură ce au avut le-au dat ei în mâinile lui, numai ce au fost oprit și au tăinuit la dânșii un ispisoc ce au avut de cumpărătură de la Petru voievod, și acum îi părăște pe dânșii cu acel ispisoc. / Deci domnia mea am socotit lor ispisoacele... și au rămas Ionașco și frații lui”³⁹⁵.

1621, aprilie 11: Carte de împuternicire, dată de Alexandru Iliăș voievod fostului postelnic Cazan, „să fie tare și puternic să scoată din satul **Nisporești** pe Ionașco și Cazan, feciorii lui Gherman, ca unii ce și-au vândut ocina și au rămas din judecată”³⁹⁶.

1622, aprilie 12: Porunca dată de Ștefan (Tomșa) voievod fostului logofăt Arsenie, după o nouă plângere a Agaffiei, jupâneasa lui Toader Boul, în disputa cu urmașii lui Gherman, care pierduseră procesul pentru părțile de ocină din **Nisporești**, vândute cu 170 ughi, dar, deși li se

³⁹⁵ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. II, Iași 1907, pp. 48-51

³⁹⁶ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. II, Iași 1907, pp. 39-40

ceruse să părăsească satul în care nu mai aveau proprietăți, „până acum n-au mai ieșit... iar tu să-i scoți pe dâșii din satul **Nisporești** și să le pui zi, ca să iasă de acolo cu tot ce vor fi având, iar de nu vor ieși la zi, să fie de gloabă 12 boi porții (divanului) domniei mele”³⁹⁷.

1622, iunie 28: Ispisoc de judecată de la Ștefan (Tomșa) voievod, după ce „Dochița, fata lui Drăghici Uscatul, și cu frații ei din **Nisporești**, s-au judecat de față cu jupâneasa Boului vistiernic, cu ginerele ei Neculachi stolnicul și cu feciorii ei pentru o parte de ocină, dintr-același sat Nisporești, din a treia parte, a treia parte, ce a zis ea că l-au fost vândut Boului; iar ei așa au răspuns, că nu au vândut acea parte și nici nu știu nimic. / Deci domnia mea am dat zi Dochiței și tuturor fraților ei ca să jure, cu 24 de jurători, că n-a vândut acea parte de ocină, iar când le-a fost lor ziua, ei au venit cu jurătorii lor, toți oameni buni, iar jupâneasa Boului și cu tot neamul ei, când au văzut atâția oameni buni jurători, n-a vrut să-i lase să jure, ci s-au tocmnit între dâșii, dinaintea a mulți oameni buni, și au lăsat lor dreaptă ocină și moșie acea din a treia parte, a treia parte, ca să stăpânească ei mo-șia”³⁹⁸.

1635, iulie 21: Porunca dată de Vasile Lupu voievod, dată slugilor domnești, după ce „s-a jeluit Necula-che, ginerele lui Toader Boul vistiernic, pe frații Ionașco și Cazan din Nisporești, zicând că ei ar fi vândut o parte de ocină lui Toader Boul din satul **Nisporești**; iar când a fost în zilele lui Gașpar voievod, ei s-a sculat și au pârât pr jupâneasa Booaie și pe Neculache, ginerele ei, pentru acea

³⁹⁷ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. II, Iași 1907, pp. 55, 56

³⁹⁸ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. II, Iași 1907, pp. 59-61

parte de ocină, deci jupâneasa Booae și ginerele Neculache pentru acea parte de ocină și jupâneasa și gine-rele i-au rămas pe dânșii... și au arătat cartea de la Gașpar voievod... / Deci, tu să-i scoți pe dânșii din satul Nisporești și să le pui lor zi ca să iasă, cu ce vor fi având, iar de n-or ieși, să fie de gloabă 12 boi porții domniei mele, iar cui i s-ar părea strâmbătate, aceia să stea de față înaintea domniei mele”³⁹⁹.

1636, ianuarie 28: Zapisul lui Dumitrașco Gângă, Gheorghe Năvrăpăscul, Lazor Moțoc, Focșa din **Ruginoa** (comuna Ruginoasa, Iași), Pătrașco ot **Tomești** (înglobat în Nisporești, comuna Botești, Neamț), Misaiu sluga lui Dumitrașco, Luca aprodul din târgul **Iași** și Zaharia din Ruginoasa, prin care mărturisesc „cum au venit Mărica Ionășcoae și cu feciorii ei, Ipifanie, Dumitru și Irina, și au vândut... o vie la **Băiceni** (comuna Todirești, Iași), pe lângă via vlădicăi, lui Pavăl, și pe lângă via Blendei, lui Lupul Prăjescul clucerul cel mare”⁴⁰⁰.

1646, aprilie 28: Ionașco Bandur din **Nesporești** (Nisporești, comuna Botești, Neamț) vinde marelui vistiernic Iordache (Cantacuzino), drept 6 ughi și jumătate, „moșia din satul **Verșeni** (comuna Miroslovești, Iași), ce sunt în ținutul Sucevei, pe apa Moldovei, din partea Blendească, 4 pământuri, ce se cheamă partea lui Gligorie Mustei”⁴⁰¹.

³⁹⁹ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. III, Iași 1907, pp. 1, 2

⁴⁰⁰ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. XXIII, București 1996, doc. 322, p. 364

⁴⁰¹ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. XXVIII, București 2006, doc. 360, p. 309

1658, februarie 12: Carte de împuternicire, dată de Gheorghe Ștefan voievod lui Pătrașco din **Botești** și lui Ionașco din **Mitești** „și altor frați ai lor, ca să fie tari și puternici a-și opri și a-și ține dreapta lor ocină și moșie din satul **Nisporești**”⁴⁰².

1660, aprilie 10: Porunca dată de Ștefan Vasile (Lupu) voievod, lui Donici din **Oborociani** și lui Onuțul din **Mitești**, după ce „s-a jeluit pe Ion Bandăr și Pătrașco din **Muncel**, zicând că le țin o moșie din dresese lor Săcheloe din satul **Nesporești**... / voi să strângeți oameni buni și să socotiți foarte de dreptate, că s-a jeluit și pe Boul vistiernic, și Boul s-a apucat să vină, după Paști, marți, și să-și aducă și dresese... iar de nu se va afla în urice, nici vor avea drese, să aibă Ion și Pătrașco a-și ține moșia”⁴⁰³.

1660, iunie 16: Porunca dată de Ștefan (Lupu) voievod lui Onuțul și Guțul din **Muncel** și lui Ștefan de **Ciohorăni**, după ce s-au pârât de față Pătrașco de **Muncel** și cu oamenii săi cu Boul, ce a fost vistiernic mare, pentru niște părți de ocină din **Nisporești**, ce-i împresoară Boul cu niște cumpărături ce are acolo, și nu ține cât a cumpărat, ci vrea să împresoare părțile lui... / voi să strângeți oameni buni și, socotind, să alegeți toate cumpărăturile vornicului, de pe drese ce va arăta, și cum vor ști oamenii și vor fi cumpărăturile vornicului să le țină dumealui”⁴⁰⁴.

⁴⁰² Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. IV, Iași 1908, p. 1

⁴⁰³ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. IV, Iași 1908, pp. 5, 6

⁴⁰⁴ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. IV, Iași 1908, pp. 302, 303

1660, iunie 22: Scrisoarea Neaniului logofăt pentru pricina unei curături de fânaț în **Nisporești**, făcută de Cazan, ginerele popii Lupșa și vândută, de tatăl lui Ca-zan, Boului vistiernic... / „deci așa am socotit cu oameni buni, să n-aibă Cazan treabă în acea curătură, căci a ieșit Cazan în vânzare, ci să aibă a ține jumătate de curătură stolniceasa Săchiloaie, iar jumătate să o țină oamenii care vor fi din seminția popii Lupșa, căci s-a aflat partea popii Lupșa nevândută”⁴⁰⁵.

1660, iulie 8: Carte de împuternicire, dată de Ștefan (Lupu) voievod lui Pătrașco și Ioan, „spre aceea, ca să fie tari și puternici să ia de-a zecea din a lor dreaptă ocină și moșie, din satul **Nisporești**, ce-s la ținutul Sucevei, de pe a lor parte, dintr-a șasea parte”⁴⁰⁶.

1667, septembrie 26: Zapisul de mărturie al lui Toader Boul, fost mare vornic de Țara de Sus, și al Saftei, văduva lui Gheorghe Ștefan voievod, în care scriu că sora lor Paraschița Săcheloaea a dăruit „un sat, anume **Nisporeștii**, ce este pe apa Moldovei, în ținutul Sucevei... lui Vasilache și lui Nicolai, cuconii Aniței ce-a fost hătmăneasă”⁴⁰⁷.

1669, ianuarie 31: Vasilca Nestoroae, fata Irinii, nepoata Catrinei, dăruiește „Aniței, ce-a fost hătmăniță... partea mea din **Nesporești**, ce este în ținutul Sucevei, pe apa Moldovei, pentru că mi s-a prilejit moartea moșneagului meu și eu n-am avut cu ce-l griji, ci am venit la

⁴⁰⁵ Ghibănescu, Gh., *Surte și izvoade / Documente slavo-române*, vol. IV, Iași 1908, p. 6

⁴⁰⁶ Ghibănescu, Gh., *Surte și izvoade / Documente slavo-române*, vol. IV, Iași 1908, p. 303

⁴⁰⁷ Ghibănescu, Gh., *Surte și izvoade / Documente slavo-române*, vol. IV, Iași 1908, pp. 45, 46

dumneaei, la Anița ce-a fost hătmăniță, de mi-a dat făină și bucate, și de alta, ce-a mai trebuit, de toate mi-a dat, și l-am grijit la moartea lui, și eu n-am avut cu ce plăti dumisale”⁴⁰⁸.

1670, iunie 23: Pătrașco, fost căpitan, și femeia lui Sandală, fata lui Vasile Popăscul din **Muncel**, Ionașco, cu femeia lui Tofana, și cu Vărvara și Zaharia zet (ginere), feciorii lui Vasile Popăscul, vând „Aniței hătmănesei și celor doi cuconi ai dumisale, Vasilașco și Neculai, drept 35 lei bani bătuți... cât se va alege partea noastră din satul **Nesporești**, patru părți... dinaintea lui Dumitrașco Șeptilici, Lupul, Arapul și popa Gligorie din **Nesporești**, Guțul, și ficiorul lui Gligorie, Vasile sin (fiu) Sasul din **Muncel** și mulți oameni buni”⁴⁰⁹.

1675, august 22: Anița, jupâneasa Mareanița, și feciorul ei Neculai fac un schimb de moșii cu Toader Bățiman și tatăl său Ionașco Bățiman, „de i-am dat lui, în satul **Leutești**, ce-i pe Valea Albă, la ținutul Neamțului, 8 pământuri, cumpărate de moșul (bunicul) meu Neculai stolnicul din partea Tetului, de s-a plătit o moarte de om, ce au ucis pe Petrea din **Mitești**, și el ne-a dat 8 pământuri în **Nisporești**, pe apa Moldovei, în ținutul Sucevei, partea Mariei și a Ciumăloa, ce le facem parte 12 pământuri, deci 8 pământuri a dat tatăl meu schimb, iar 4 pământuri am plătit cu bani”⁴¹⁰.

⁴⁰⁸ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. IV, Iași 1908, pp. 55, 56

⁴⁰⁹ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. IV, Iași 1908, pp. 62, 63

⁴¹⁰ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. V, Iași 1908, pp. 321, 322

NISTORENI

(comuna Solești, Vaslui).

1546, aprilie 20: Întărit de Petru (Rareș) voievod fraților Stănilă și Mărinca, feciorii Anușcăi, nepoților lor Bilăi și Neacșa, feciorii Nastei, cu fiii lor Lazor, Mirce, Marcu și Mihul Ploscă, feciorii Măruscinii, cu Dolca, Ștefan Albul și Armanca, feciorii Neacșăi, care împart între ei, „din dresuri de-au avut maicile lor Anuș-ca, Marușca, Neacșa și Nastea de la părintele domniei mele Ștefan voievod, satele anume **Pereșăștii**, **Nistoreonii** și **Micleștii**, precum le-am dat lor uric cu tot venitul... / **Părășeștii** i-am dat lui Stănilă și Mărinca, feciorii Anușcăi, iar **Nistoreonii** lui Bilăi și Neacșa, feciorii Nas-tei, iar jumătate din satul **Miclești**, jumătatea din sus, i-am dat Lazor, Mirce, Marcu și Mihul Ploscă, feciorii Mă-ruscinii, iar cealaltă jumătate de sat, partea din jos, am fat-o lui Dolca, Ștefan Albul și Armanca, feciorii Neac-șăi”⁴¹¹.

1640, septembrie 1: Irimie Bășărab vinde postelnicului Gligori, cu „câte un zlot de funie... partea mea de ocină din satul **Nistoreni** (comuna Solești, Vaslui), partea mării mele Tecla, nepoata lui Bilă”⁴¹².

1645, martie 8: Frații Andrei, Nastasia și Ciurla, feciorii Savului, nepoții Huhulei, din satul **Nistoreni** (lângă Popești, Vaslui) vând lui Gligorie ce a fost postelnic,

⁴¹¹ Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade / Documente slavo-române*, vol. XVIII, Iași 1927, pp. 210, 211

⁴¹² AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. XXV, București 2003, doc. 449, p. 444

drept 19 lei bătuți, „din Nostoreni, din jumătate de sat, jumătate... dinaintea lui Toader din **Porcișeni** (azi Vișoara, lângă Boțești, Vaslui) și a lui Gligorie, fratele nostru, căruia i-am vândut, Andrei, Nastasia, Ciurla și dinaintea Onacăi ce-a fost șoltuz de **Vaslui**, Hilimon, Merăuță și Nechita din **Porcișeni**, popa Toader și Miron din **Miclești** (comuna Miclești, Vaslui) și mulți oameni buni”⁴¹³.

NISTOREȘTI

(Vrancea).

1792, mai 19: Răzeșii din satul **Nistorești**, anume Toader Nistoroiu, Ion Bouroș, Constantin Bâra, Radul sin (fiu) Nistoroiu, Toader zet (ginere) Nistoroiu, dat-am mărturia noastră la mâna acestui om, Vasile sin Nicoară, să se știe că noi din toată partea noastră am scos parte și i-am dat lui parte, de la vale de Arșăț, până în Peșac, alături cu Mărtoii și cu Toader Nistoroiu... și i-am dat o falce de loc tot acolo... / Și am scris eu, Ion Zălariul, cu zisa lor”⁴¹⁴.

1802, martie 17: Sătenii din **Nistorești** mărturisesc că „Toader Burceanu este om de moșie din satul **Nărugii**, anume Obrej, și are și moșii de coasă, care sunt față și pământuri de arătură bătrână și acum a făcut o curătură, a scos rădăcini. Și acum s-au sculat oameni din

⁴¹³ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXVIII, București 2006, doc. 24, pp. 15, 16

⁴¹⁴ Sava, Aurel V, *Documente Putnene*, I, Vrancea / Odobești-Câmpuri, Focșani 1926, doc. 182, p. 126

Nărujeni și i-au luat 3 oi pentru dijmă și nu este cu cale ca sî-i ia dijmă, că este om de hotar și de moșie”. Martori: „Constantin Bâra nemesnec ot Nistorești, Vasile Aga, Sandu Bâra, Dumitru Stroe. Și am scris Theodor preot cu zisa lor”⁴¹⁵.

1901: „**Nistorești**, comună rurală în județul Putna, plasa Vrancea, așezată pe malul pârâului Năruja și la poalele dealului cu același nume, la 23 km de sub-prefectura plășii și la 60 km de capitala județului. Se compune din următoarele cătune: Bătcari, Găinari, Nistorești, unde e și primăria comunei, Ogoarele, Rebegari și Românești, toate așezate pe malul Nărujei. Este udată de pârâul Năruja și de pârâiașele Valea Rea, Cocârcilul și Măgura. Solul în mare parte e pietros. Are o populație de 232 familii sau 1.402 suflete, din care 201 contribuabili, locuind în 253 case; o biserică parohială, cu hramul Sf. Nicolae. Locuitorii, care se ocupă mai mult cu păstoritul, posedă: 43 pluguri de lemn; 5 mori de apă; 390 boi, 411 vaci, 58 cai, 2.250 oi, 134 capre și 110 porci. Sunt în comună: 3 comercianți de băuturi spirtoase, 3 fierari, 4 rotari; 1 pivă, 6 herăstrae și 6 fabrici de rachiu de tescovină. / **Nistorești**, cătun în comuna cu același nume, așezat pe pîriul Năruja și sub poalele dealului cu același nume. Are o biserică parohială, cu hramul Sf. Nico-lae”⁴¹⁶.

NIȘCANI

⁴¹⁵ Sava, Aurel V, *Documente Putnene*, II, *Vrancea / Irești-Câmpuri*, Chișinău 1931, doc. 55, p. 39

⁴¹⁶ Lahovari, George Ioan, *Marele Dicționar Geografic al României*, volumul IV, București 1901, p. 507

(Neșcani, comuna Nișcani, raionul Călărași, Moldova).

1545: Hotarnica moșiilor mănăstirii **Căpriană**, întărită prin uric de la Petru (Rareș) voievod: „Se începe hotarul de la Ișnovăț, este piatră dinspre răsărit și alta împotrivă, ce este peste Ișnovăț, dinspre amiazăzi; se hotărăște cu **Mimorăanii** și se coboară dincoace, în Valea lui Coste, și se suie drept la deal, înspre răsărit, și este piatră în muchie și purcede înspre miazănoapte, pin vărsătura apei, pin mijlocul poienilor și se hotărăște cu locul **Trușănilor** și este piatră. Până aici a mers tot împreună cu a Mimorănilor hotar, de acolo purcede prin codru, pe vărsături deasupra Trușănilor și pe deasupra **Cojușnii** și pe deasupra **Volosănilor**, tot pe vărsătura apei, și se scoboară drept înspre Bâc, pe o vale ce se numește Domnească. / În gura văii acesteia este moviliță și piatră. De acolo, merge drept peste Bâc, în ținutul Orheiului, la movila ce este în gura văii **Găleștilor** și este pus cu piatră. Și de acolo purcede înspre apus, pe zăre dealului, cu hotarul Găleștilor, prin fundul văii Căldăroa-săi și lovește mai sus de gura văii țarinii și în zărea dealului este piatră, și merge pe muchia dealului, până se împreună cu hotarul **Vărzăreștilor**, într-o vâlcică; se coboară drept la vale, în siliștea Vărzăreștilor, prin talpa casei lui Stan Vărzariu s-a pus piatră și mai la vale, fântâna cu budăi de stejar. / Și purcede alături spre hotarul **Pitușcii**, până la Voloate și se suie drept pin voloate, la deal, este moviliță și piatră. De acolo, purcede pin vărsătura apei drept muchia, alături cu hotarul Pituș-cii, pe la țigla cea mare cu dumbravă, unde se hotărăște și se împreună cu hotarul **Păuleștilor**, este piatră, și se coboară drept înspre apus, în Vale Păulească,

este movi-liță și piatră, și taie curmeziș până în zarea dealului, la ruptură, spre Bâc, unde se împreună cu hotarul **Neșca-nilor** și taie drept peste Bâc, în gura Verchii și pe mij-locul văii Verchiei se suie la deal și, în muchie, este piatră, și purcede tot zarea, mai la deal, deasupra **Tuzorii** și pe mijlocul codrului, pe deasupra **Uneăștilor** și pe deasupra **Horodiștii** dinspre Bâc, până în poienile Cunilii și acolo este țiglă mare, goală, fără copaci, și piatră, și coboară drept la vale și trece peste Cunila și se suie la deal, la lacul cu rogozul lui și merge pin mijlocul codru-lui, și se coboară la Lacul Negru și trece peste valea **Ciorăștilor**, prin poieni, și se suie la deal, pe Valea Noarbei și iese deasupra Ciorăștilor, până deasupra **Răcă-tăului** și merge pin dumbravă spre Bâcovăț și se îm-preună cu **Corneștii**, este piatră în drum, și trece peste Bâcovăț. în ținutul Lăpușnii, drept la deal și se împreună cu hotarul **Cârsteștilor** și al **Căzăneștilor** și al **Săcăre-nilor** și merge pe mijlocul codrului, până în Poiana Cârlanilor, și merge pe marginea poienii, dinspre amia-zăzi, înspre răsărit, mai jos de fundul Vălcinețului, este piatră într-o costișă, și se suie până în muchia dealului și merge în jos drept prin codru și se apropie de unde se văd marginile **Târnovcii**, din jos, dinspre mănăstire, este piatră în codru, unde am statut de am arătat marginile poienii, și de la piatră se coboară drept la vale și taie pe valea Târnavcăi mai sus de luncă, în marginile poienii dinspre mănăstire este piatră, și de la piatră se suie drept la deal în mijlocul codrului, piatră și buor domnesc într-un stejar, și ia culmea dealului, în jos, înspre răsărit, între Botna și între Cătarha, deasupra ulmilor, până în fundul Suricii, în poiană este piatră, și purcede pe culme, între Surice și între Cătarha, deasupra **Pojorănilor**, și se îm-preună cu hotarul Mimorănilor, mai

sus dintâi pomenit, într-o moviliță drept acel hotar întâi pomenit și de la moviliță se coboară la vale, peste Cătarha, și se împreună cu hotarul de unde am purces dintâi, în siliște **Zăpenilor** și a **Mimorenilor**”⁴¹⁷.

1635, iunie 23: Întărit de Vasile Lupu voievod fostului cămăraș Ionașco, care primește uric pentru „a patra parte din satul **Neșcani** (Nișcani, comuna Nișcani, raionul Călărași, Moldova), cu poiana care se cheamă **Răcilă** (satul Răciula, comuna Răciula, raionul Călărași, Moldova), ce este în dreptul Orheiului, pe Bâc... dreaptă cumpărătură bătrânului Căzacului de la Gheorghită, feciorul Diviceanului, de la Ghetilova și de la Malence, sora lui, drept 120 taleri buni”⁴¹⁸.

1774, iunie 5: Satul **Nișcanii**, ținutul Orhei-Lăpușna, ocolul Fața Bâcului, după recensământul lui Ru-meanțev⁴¹⁹, avea **toată suma caselor 14**. Scădere rufeturi 8: 1 volintir, 2 mazili, 3 ruptași, 2 popi. Rămân birnici 6. / **Birnici:** Iftodi Pelin / Vasile fratele lui / Constandin Surdul / Nistor Ababii / Vasile Strătanu / Toma Foșca. // **Rufeturi:** Simion Strătan, volintir / Costantin Strătan, mazil / Vârlan Strătan, mazil / Grigore Strătan, ruptaș / Vasili Harii, ruptaș / Ion Hare, ruptaș / Protopopul Dumitrașcu / Popa Toader.

1904: „**Nișcani**, sat în județul Orhei, volosti Tuzoara, așezat într-o vale ce dă din stânga Bâcului. Are 187

⁴¹⁷ Sava, Aurel V., *Documente privitoare la târgul și ținutul Lăpușnei*, București 1937, doc. 7, pp. 11, 12

⁴¹⁸ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. XXIII, București 1996, doc. 142, p. 179

⁴¹⁹ ACAD. ȘT. RSS MOLD., *Moldova în epoca feudalismului*, VII, II, Chișinău 1975, p. 422

case, cu o populație de 913 suflete; 312 vite mari; 4 mori de vânt. Împrejurul satului sunt vii și livezi cu pomi”⁴²⁰.

NOGUICOI

(lângă Lencăuți, raionul Dondușani, Moldova).

Întărit, în **20 decembrie 1437**, de Ilie și Ștefan voievozi, marelui boier Mihail de la Dorohoi, care primește uric pentru „satele lui și privilegiul pe care i l-a dat sfânt răposatul părintele nostru, anume: satul Chindinți (Cândești pe Siret, comuna Mihăileni, Botoșani), și satul lui Herțea (Herța, raionul Hliboca, Ucraina), pe Prut, satul Pecialăuți (raionul Noua Suliță, Ucraina), la Pecialova, și satul Ugrinăuți (Grineacica, comuna Rohatin, raionul Hotin, Ucraina), și satul la Iaz (Stăuceni, în Vorniceni, Botoșani), și satul pe Rochitna (Rochitna, raionul Noua Suliță, Ucraina), încă satul unde a fost Dragomir al lui Mândrea (Cerlena, raionul Noua Suliță, Ucraina), încă satul Coteleu (Cotelău, raionul Noua Suliță, Ucraina), și satul Milianăuți (Mălinești, raionul Noua Suliță, Ucraina), încă satul unde a fost Șizco (Șișcăuți, comuna Ringaci, raionul Noua Suliță, Ucraina), încă satul Dzinăuți (Dinăuți, raionul Noua Suliță, Ucraina), încă satul unde a fost Malici, lângă Giurgică (Malinți, raionul Hotin, Ucraina), încă satul de lângă Simca (Sincăuți, comuna Malinți, raionul Hotin, Ucraina), încă satul Salicee (Șilăuți, comuna Bocicăuți, raionul Hotin,

⁴²⁰ Arbore, Zamfir, *Dicționarul geografic al Basarabiei*, București 1904, p. 153

Ucraina), încă satul Cristinți (Cristinești, comuna Mălinești, raionul Noua Suliță, Ucraina), încă satul unde a șezut Petrișor, la capătul Doljocului (Doljoc, comuna Malinești, raion Noua Suliță, Ucraina), și încă satul, sub Luncușoară, unde șade Dragomir (Zalucea, comuna Drepcăuți, raionul Bticieni, Moldova), și încă satul, în jos de Prut, Itovoeuți (sat pe Prut, lângă Rădăuți-Prut, Botoșani), și satul Rădăuți (Rădăuți-Prut, Botoșani), și satul Vișneuți (Ișnovăț, azi Rediu, comuna Rădăuți-Prut, Botoșani), și satul Lipnic, la Nistru (Lipnic la Nistru, raionul Dondușani, Moldova), încă satul unde a fost Cuseară (Bârnova, raionul Dondușani, Moldova, fost Cusareu), și încă satul unde sunt Caragunicii (Tumaniuca, înglobat în Mereșeuca, comuna Lencăuți, raionul Dondușani, Moldova), încă satul la moara Naslavcei (Naslavcea, raionul Dondușani, Moldova), încă satul lui Pavust (Paustova, comuna Lipnic, Moldova), încă satul de lângă Macsim (Maxim, în Mereșeuca, comuna Lencăuți, raionul Dondușanu, Moldova), încă satul lui Mi-rișce (Mereșeuca, comuna Lencăuți, raionul Dondușani, Moldova), încă **satul unde este Noguicoi** (lângă Lencăuți, raionul Dondușani, Moldova), și satul unde a fost Clețină (lângă Lencăuți, raionul Dondușani, Moldova), și satul Tereșeuți (Teleușca, raionul Dondușani, Moldova), încă satul unde este Rospop, în jos la Bineva (Făgădău, comuna Văscăuți, raionul Florești, Moldova), și satul Cuhareuți (Cuhureștii de Sus și de Jos, raionul Florești, Moldova) și alt sat, Cunicea, sub Bineva (Florești, raionul Florești, Moldova), și satul unde este Țârvici (Țâra, comuna Ghindești, raionul Florești, Moldova), încă satul, sub Caragine, unde este Simeon cneaz, la obârșia Dobrușei, încă satul, sub Caragine, Dobrușa, și satul, sub Cara-

gine, Mordvina, încă satul, mai jos de Mordovina, sub Caragine, pe Dobrușa, unde sunt Fântânile (toate părți ale comunei Recești, raionul Rezina, Moldova), încă satul lui Oleșco, sub Caragine (Olișcani, raionul Rezina, Moldova), încă satul, la obârșia Rezinei, unde șade Țigan (Sămășcani, raionul Rezina, Moldova)), încă satul, pe Răut, unde este Vadul Pietrei (Lazo, numit și Piatra, raionul Orhei, Moldova), și, mai sus de Vadul Pietrei, tot pe Răut, la capătul Stâncii (Stânca, comuna Slobotca, raionul Ohei, Moldova), încă satele, pe Răut, unde este moara, încă satul, la Moiatinul de Jos (toponim), unde este Nichita (Ghermănești, comuna Suhuluceni, raionul Orhei, Moldova), și satul unde șed Grabăuții (Văsieni, comuna Suhuluceni, raionul Orhei, Moldova), la capătul de sus al Culișăului, unde a șezut Radul (Văsieni, comuna Suhuluceni, raionul Orhei, Moldova), și încă seliștea unde este iazul, la Cornul Bagului, unde au șezut fiii lui Cosco (Bahu, comuna Seseni, raionul Călărași, Moldova), încă seliștea de sub Măiatini, unde șade Rujici, și, la Moiatinul de Sus, satele ce au fost ale cneaghinei, și, la Carpeni, satul unde șade Stan, și, la capătul de sus al Carpenilor, la Bașeu, unde șade Matei (Mateieni, comuna Corlățini, Botoșani), și, sub Dumbrava înaltă, unde șade Miclouș (Miclăușeni, comuna Corlățeni, Botoșani)... Iar hotarul tuturor acestor sate mai sus scrise să fie cu toate hotarele lor vechi, pe unde au folosit din veac”⁴²¹.

⁴²¹ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. I, București 1975, doc. 175, pp. 245-248

NOSCOVA

(comuna Jabca, raionul Florești, Moldova).

Întărit, în **26 februarie 1491**, de Ștefan voievod, fraților Purece spătar, Ivanco Tolocico și Oliușa și nepoților lor de frate, Danciul și Petriman, fiii lui Ivanco gumelnic, și nepoților lor de soră, Mihăilaș și Copaci, fiii Vasilisei, care cumpăraseră, cu 150 zloți tătarești, de la frații Stanciul Stărostescu, Ivanco și Isaico, fiii lui Fedca Stărostescu, nepoții lui Mihul Starostici și ai lui Giurgiu de la Frătăuți, „două sate pe Nistru, unul anume Drislivoe (Drislovca, comuna Jabca), iar celălalt unde a fost Nosco... Și iarăși, în același ceas... Ivanco Tolocico a vândut a cincea parte din cele două sate, Drislivoe și unde a fost Nosco... fratelui său, pan Purece spătar, pentru 30 de zloți tătarești”⁴²². Hotarul, din veac.

NOUA SULIȚĂ

(„unde a fost curtea lui Iurie pe Prut”,
raionul Noua Suliță, Ucraina).

1456, iunie 8: Întărit de Petru voievod lui Sin de Hotin, care primește uric, pentru „ocina soției lui, nepoata lui Mihăilaș (Mihail de Dorohoi – n. n.), satele anume

⁴²² AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. III, București 1980, doc. 91, pp. 182-184

Șizcăuți, unde a fost curtea lui Iurie pe Prut, și Ma-linți, și Șizcăuți, ude este Hodorici, și, mai sus de acesta, Zamcăuți, și, sub Hotin, Berestia și Gorodiște, mai jos de Urmez, și Crainicăuții, și Vâșniveț. Și, la braniță, Boris-căuți”⁴²³. Hotarul, din veac.

1635, septembrie 1: Ispisoc de întărire, dat de Vasile Lupu voievod moștenitorilor lui Ghenghe vel (mare) logofăt: / „Și s-au venit partea boierului nostru, Lupul Prăjescul vel clucer și jupânesei lui, Saftai, satul **Chilmeștii** (azi orașul Chelmenți, raionul Chelmenți, Ucraina), la ținutul Hotinului, și o parte de ocină din **Lățcani** (Lețcani, comuna Doljești, Neamț), la ținutul Romanului, și jumătate de sat de **Scoposăni** (Scoposeni, comuna Horlești, Iași), la ținutul Cârligăturii, și satul **Văscăuții** (ținutul Orhei, Moldova), la Orhei, și jumătate de sat de **Mărășani** (comuna Marșinți, raionul Novoselița, Ucraina), la Hotin, și satul **Noua Suliță** (comuna Novosilița, raionul Chelmenți, Ucraina), tij la Hotin, și jumătate de sat din **Negrești** (orașul Negrești, Vaslui), la Vaslui, și o seliște, anume **Lineștii** (lângă orașul Negrești, Vaslui), tij la Vaslui, și satul **Ruginoasa** (comuna Ruginoasa, Iași), la Suceavă, care i-au fost lui dreaptă danie de la părintele lui, Ghenghe logofăt, încă fiind viu, osebit de a altor frați. / Iar în parte slugii noastre Lupul Ghenghe i s-au venit jumătate de sat de Vlădeni (Arghira-Oreutești, Suceava), la Suceavă, și jumătate de sat de **Volcinești** (Volcineț, azi Maiovka, comuna Ocnîța, raionul Ocnîța, Moldova), la Hotin, și o parte de ocină din **Costești** (înglobat în Târgu Frumos, Iași), la Roman, și o parte din satul **Strășnenii** (lângă Ghireni, comuna Co-țușca,

⁴²³ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. II, București 1976, doc. 59, pp. 88-90

Botoșani), la Dorohoi, și satul **Surdeștii** (lângă Ciortolom, comuna Tutova, Vaslui), la Tutova, cu moară în Bârlad, și jumătate de sat din Șărbăuți (Bucovina), la Cernăuți, și satul **Mălăeștii** (comuna Vutcani, Vaslui) și **Leoștii** (comuna Pădureni, Vaslui), la Fălciu, și o siliște Șărbăuții (Bucovina), la Cernăuți. / Iar în parte slugii noastre Dumitrașcu Ghenghe i s-au venit jumătate de sat **Jioldești** (satul Joldești, comuna Vorona, Botoșani), la Suceavă, și satul Stârcenii (Bucovina), la același ținut, și cu moară în Siret, și jumătate de sat de **Vorona** (comuna Vorona, Botoșani), tij la Suceavă, și satul **Măgiurcanii** (azi Ivești, comuna Ivești, Vaslui), la Tutova, și satul **Popii** (azi Pochidia, comuna Tutova, Vaslui), tij acolo, și jumătate de sat **Tole** (Coteleva, comuna Koteleve, raionul Nevoșelița, Ucraina), la Hârlău, și o siliște, **Doljăștii** (Dolhești, lângă Ciocani, comuna Perieni, Vaslui), la Tutova. / Iar în parte lui Ion Ciolpan i s-au venit satul Arăteștii (Suceava), la Suceavă, și jumătate de sat de **Bilăuți** (comuna Bilăuți, raionul Hotin, Ucraina), la Hotin, și jumătate de sat Lucovița (Bucovina), la Cerăuți, și satul **Târauca** (comuna Târnauca, raionul Herța, Ucraina), tij la Cernăuți, și jumătate de sat Dobrinăuți (Bucovina), tij la Cernăuți, și satul **Costeștii** (în hotarul orașului Târgu Frumos, Iași), la Tutova, și o siliște, anume **Ruptura** (lângă Gefu, comuna Ghidiceni, Galați), tij la Tutova... / Iar pentru o datorie a Lupului Prăjescu clucer, care are și zapis de la părintele lor, Ghenghe logofăt, drept 497 ughi, au dat ei toți un sat, anume **Săvenii** (orașul Săveni, Botoșani), la Dorohoi, și alt sat, Boian (Bucovina), la Cernăuți, pentru acea datorie”⁴²⁴.

⁴²⁴ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXIII, București 1996, doc. 227, pp. 266, 267

1770-1772: Satul **Noua Suliță**, ținutul Hotinului, ocolul de Sus, avea, după recensământul lui Rumeanțev⁴²⁵, **toată suma caselor: 17**. Scădere rufeturi 2: 2 popi. Rămân birnici 15. / **Birnicii:** Ion Macovei / Onofrei Macovei / Constandin Lungul / Ion Sofian / Andrei Vlasie / Nicolae zet (ginere) velnicerului / Vasile Murguță / Ion, vornic / Sandul Slănină / Toater, olariul / Ștefan, butnariu / Iftimie, vătăman / Nichifor Popoș / Iacob Slănină / Ion sin (fiu) olariului. // **Rufeturi:** Popa Ostahe / Toader, răspop, dascăl.

1904: „**Noua Suliță**, rușii îi zic Novoselița, sat în județul Hotin, volosti Briceni, așezat pe un pârau, la 2 km de satul Rosoșeni. Are 410 case, cu o populație de 2.425 suflete de români, ruși și ruteni; biserică; școală elementară rusească, cu 51 elevi, din 239 copii în vârstă de școală; 310 vite mari cornute, 312 porci, 124 cai”⁴²⁶.

NOUĂ SULIȚE sau NOVOSELIȚA

(în Bucovina, Ucraina).

Atestat documentar, în **20 decembrie 1437**, drept „satul unde a fost Șizco”, proprietate a marelui boier Mihail de Dorohoi, apoi, în 8 iunie 1456, drept „Șizecăuți, unde a fost curtea lui Iurie, pe Prut”, în uricul lui Sin de Hotin, prin care acesta primea „ocina soției sale, nepoata

⁴²⁵ ACAD. ȘT. RSS MOLD., *Moldova în epoca feudalismului*, VII, II, Chișinău 1975, p. 117

⁴²⁶ Arbore, Zamfir, *Dicționarul geografic al Basarabiei*, București 1904, pp. 153, 154

lui Mihălaș”, satul Nouă Sulițe, numit, ulterior, Nova Se-lița, și-a căpătat denumirea de la numărul de pedestrași ridicăți pentru oastea domnească, respectiv, 9 sulițe.

1461: O altă parte a satului, numită Urvicoleasa, este menționată pentru prima dată în 12 august 1461, când Crasnăș și Jurj Necorescu își dispută cu Husin și cu jupâneasa lui, Mărușca, fata lui Ion Munteanu, satele Urvicoleasa, Stroinți și Molnița, pentru care Ion Munteanu avea uric de la Alexandru cel Bun, deci rămâneau în proprietatea lui Husin.

1503: În 2 februarie 1503, Ștefan cel Mare întărește satele Stroinți și Urvicoleasa mănăstirii Putna.

1617: În 12 martie 1617, Radul Vodă restituia lui Ghenghe logofăt și ginerelui lui, Constantin Roșca vistiernic, printre alte moșii, „și Șiscăuți pe Prut, care astăzi se cheamă Novoselița”.

Aflat în proprietatea mănăstirii Putna, până în 9 martie 1664, dar ca parte „de sat Novoselița ce s-au chemat mai demult Urvicoleasa”, satul Novoselița este vândut lui Stratulat Brahă și jupânesei lui, Anița.

1753; În 15 noiembrie 1753, jumătate din satul și moșia Novoselnița era moștenită, de la Lupul Stroescul, de Ioan Stroescul.

1772: Recensământul lui Rumeanțev⁴²⁷, din 1772-1773, înregistrează la „Nouă Săliți, moșia lui Constandin VOLCINSCHI, 24 – toată suma caselor”, însemnând 1 popă, Iacob, 1 dascăl, Mihălachi, 1 mazil vechi, Constandin VOLCINSCHI, 1 jidov, Ițcu, 10 case pustii și 10 birnici, anume: Toader a LUPII, Mihaiu rus, Mihalachi

⁴²⁷ ACAD. ȘT. RSS MOLD., *Moldova în epoca feudalismului*, VII, I, Chișinău 1975, p. 389

ROBU, Alecsa rus, Vasile rus, Ion rus, Vasile rus, Ștefan vâcar, Iacob zet BUNDUC și Ștefan a GAFIEL.

1772: Satul **Noao Suliță**, ținutul Hotinului, ocolul Mijlocului, avea, după recensământul lui Rumeanțev⁴²⁸, **toată suma caselor: 47.** Scădere rufeturi 2: 1 popă, 1 dascăl. Rămân birnici 45. / **Birnicii:** Vasile Marmoliuc / Anton, rus / Ivan Lupul / Alecsa, rusul / Ivan Frișcă / Ivan Tihincu / Ignat, rus / Ițco Gula / Anton, vătăman / Ilco fiul lui Gulii / Ion, vornic / Mihăilă Clanuc / Fodor Clanuc / Gavril Clanuc / Vasile, vâcar / Ivan fiul lui Fodor / Roman, dascăl / Iacob, pâslar / Vasile, pânzar / Iacob Nojiță / Sincul, rus / Ivan al lui Sava / Hrihor Băran / Ivan, morar / Ivan Nojiță / Grigoraș, rusul / Ignat, rusul / Vasile, olariul / Iacob al lui Ștefan / Ștefan Stare / Vasile Școvici / Sava, rus / Lupul fiul Vădanei / Ștefan al lui Soare / Luca fiul lui Ștefan / Ilco Buiuc / Nicolae, pânzar / Ostahe, olar / Grigoraș Saciul / Fidco / Ivan, pânzar / Ivan, muntean / Hrihor frate lui Mustecă / Ivan, butnariul / Simion Pișchenko. // **Rufeturi:** Popa Toader / Mihai, dascăl.

1775: În 1775, satul „Nouă Suliți” avea 3 mazili, 1 popă și 16 țărani.

1788: Contele Feodor Karacsay de Valyesaka, participant, în 1788-1791, la asediul Hotinului și la marile bătălii de pe teritoriul Moldovei, bun cunoscător al fiecărei regiuni moldovenești, face, adeseori, abstracție de noul statut imperial al Bucovinei, în favoarea unei anumite identități moldave, imposibil de anulat. Moldovenii, inclusiv cei din Bucovina, „sunt oameni frumoși, zvelți, voinici și scunzi, totul la moldoveni arată aptitudini intelectuale încă nefolosite”, iar preoții lor formează „încă o

⁴²⁸ ACAD. ȘT. RSS MOLD., *Moldova în epoca feudalismului*, VII, II, Chișinău 1975, p. 155

pătură de oameni cu totul neluminați, grosolani și imorali; chiar și în Bucovina, din timpul lui Iosif al II-lea, s-a înființat pentru ei o școală specială de preoți”. Și, tot așa, în același „timbru” moldovenesc, sunt tratate și căile de comunicație, Karacsay considerând că „drumurile cele mai importante ale Moldovei sunt: / 1). De la Cernăuți și partea austriacă a Moldovei, la cetatea Hotin, 5 mile. / De la Cernăuți, peste Sadagura, la satul Rarancea. De aici, duc două drumuri la satul Șirăuți (în raiaua Hotinului), unde se împreună din nou; unul duce prin Răchitna și Săncăuți, altul prin Toporăuți (încă tot în Bucovina) și următoarele localități din raia: Colincăuți, Grozinți, Șilă-uți, Mălinți, Clișcăuți și Zaroșeni. De la Șirăuți, duce acest drum, prin Necăbăuți, pe la creasta unui deal, la Hotin; primul este mai scurt, dar mai rău. / 2). De la Cernăuți, la Mohilan, în Rusia; drumul acesta duce, prin Sadagura, la Boian; aici se afla vama austriacă și caran-tina. / De la Boian, la Noua Suliță, primul – sat moldovenesc, al doilea – rusesc, și, de aici, pe malul stâng al Prutului, prin localitățile Tărăsăuți, Vancicăuți, Coșuleni și Zălucia, la Podu Lipcani; apoi, prin Glina, Bilavăț, pe la târgul Bricani, prin satele Tribășiți, Coreșăuți, Hodoră-uți, Ocnița, Lipnic, Gârbova și Otaci, unde se trece Nistrul, pe un pod, duce un drum bun la Mohilău”⁴²⁹.

1805: În 1805 a fost construită în sat o biserică de lemn.

1869: O tipăritură vieneză din 1869, referitoare la organizarea politică și judiciară în țările reprezentate în Împărăția Austriei, prezintă următoarea administrare în Ducatul Bucovinei: „Administrarea districtului Cernăuți – **Sadagura** (târg, cu tribunalul raional): Bila sau Bilka,

⁴²⁹ *Călători*, XIX, I, pp. 779-783

Boian, Buda, Cernauca, Dobronăuți, **Gogolina sau Stroiești de Sus**, Cotul Ostrița, Lehucenii Teutului, Lețești Camerale, Lețești Privat, Mahala Biala, **Novoselița sau Stroiești de Jos**, Rarancea, Slobozia Rarancei, Rohozna, Șerăuții de Sus, Șerăuții de Jos sau Slobudka, Șubranet, Toporăuț, Vaslăuț, Zadobriuwka, Jucica Veche, Jucica Nouă”⁴³⁰.

1890: Cunoscut și drept Gogolina, datorită unei ulterioare subordonări, satul Nouă Sulițe avea, în 1890, 697 locuitori, primar fiind Georgie Foca, iar învățător – Ioan Beuca.

1894: Corul de plugari din comuna Nouăsulițe a fost înființat, în 1894, de învățătorul Vasile COSTINEA-NU-BEUCA, sprijinit de primarul Costachi TOACĂ, de adjunctul Georgi CUTE și de Georgi PRODANIUC. „Cântăreții și cântărețele sunt: Mihai CUTE, Ioan CROITOR, Tanasă COJOCAR, Georgi MACOVEI, Mihai COJOCAR, Georgi CROITOR, Dimitri FEDOREAC, Petru ZBÂRCOT, Samfira VILGUȘ, Alexandra CIOBOTAR, Ioana FERCIUC, Vasilca GUȘILĂ, Domnica TOACĂ, Ioana MACOVEI, Eufrosina FERCIUC și Ioana PENTELEI”⁴³¹.

1901, dialectologul Gustav Weigand: „Vineri, dimineață, a venit noul meu vizitiu, datorat bunătații domnului Berariu, un rutean din Franzthal, pe care am fost nevoit să-l accept, în locul fostului meu vizitiu ro-mân, care nu știa să vorbească rusa, atât de necesară în preconizata călătorie prin Basarabia. După amiază, am coborât pe drumul abrupt, până la podul de peste Prut, și

⁴³⁰ *Politische und gerichtliche / Organisation / der / im Reichsrathe vertretenen Länder von Österreich*, Wien 1869. pp. 158-161

⁴³¹ DEȘTEPTAREA, Nr. 23/1895, p. 184

apoi am urmat drumul care duce spre Rusia. Am petrecut noaptea, împreună cu protopopul Simiginovici din Mahala, în Rarancea, care se află la 8 km mai la nord și este aproape în întregime slav, iar Boianul⁴³², făcut cunoscut prin poezia lui Eminescu, se află mai la sud și are, de asemenea, o populație mixtă. În dimineța urmă-toare am parcurs cei 24 de km, până la Novoselița, fără oprire”⁴³³.

1903: Însoțirea raiffeisiană din „Nouă-Sulița cu Gogolina și Lehăcenii-Tăutului” s-a înființat în primăvara anului 1903.

1907: Adunând „cântece populare românești din Bucovina”, care aveau să vadă lumina tiparului sub semnătura nemeritată a lui Mattias Friedwagner⁴³⁴, în 1940, Alexandru VOEVIDCA a cules folclor și de la Paras-chiva CUTI (17 ani în 1909) din Nouă Sulițe.

În **1908**, conform Dicționarului lui Grigorovitza: „**Noua-Suliță (Nowosielica, Satul Nou)** sau **Stroești de Jos**, comună rurală, districtul Cernăuți, așezată pe malul stâng al Prutului, la confluența sa cu pârâul Răchitna, la hotarul țării cu Basarabia. Suprafața: 6,63 kmp; populația: 697 locuitori, în majoritate români, restul izraeliți, pre-cum și puțini ruteni și poloni; religia majoritară cea gr. or. Este ultimul punct al drumului districtual ce vine de la Cernăuți și de la Sadagora; mare stație de drum de fier a liniei ferate Lujeni – Noua-Suliță, care se continuă apoi prin Rusia, până la Odesa. Are un oficia telegrafo-poștal; o școală populară, cu o clasă; ține de biserica parohială din

⁴³² În Boian, a cântat Nicolai Toma (*Maică, măiculița mea*).

⁴³³ Weigand, op. cit., pp. 7-17.

⁴³⁴ MATTHIAS FRIEDWAGNER, *Rumanische Volkslieder aus der Bukowina*, Konrad Triltsch Verlag Wurzburg, 1940

Gogolina sau Stroești de Sus. Această comună este o parte din vechea comună Stroești. Despre ea se vorbește într-o danie a lui Petru Vodă, de la 1556, cu deosebire că această comună aparținea pe atunci ținutului Hotinului, precum se vede din împrejurarea că și astăzi încă există în Basarabia satul rusesc cu același nume. Diferite terenuri din împrejurimea comunei țineau de teritoriul rusesc, până la 1828, când s-a regulat definitiv hotarul dintre Bucovina și Basarabia. Aceasta ne dovedește că comuna veche Stroești nu se întindea spre Est atât cât teren cuprinde azi comuna Noua Suliță și că acest teren a fost luat de la comuna rusească Noua-Suliță, de unde și numirea ce o poartă. În 1848, au stat aci trupe rusești. Populația se ocupă cu agricultura, precum și cu lucrul în magazinele ce se află în acest loc. Comuna posedă 127 hectare pământ arabil, 231 hectare fânașuri, 35 hectare grădini, 323 hectare imașuri, 35 hectare și 50 ari păduri și 24 hectare heleștei. Se găsesc 27 cai, 79 vite cornute, 151 porci și 75 stupi de albine. **Noua Suliță, moșie**, cu administrație particulară, districtul Cernăuți. Suprafața: 2,36 kmp; populația: 426 locuitori, în majoritate izraeliți, o pătrime ruteni gr. or. și gr. cat. și o pătrime poloni, germani și români”⁴³⁵.

1914: „În 18 iunie 1914, s-a judecat, la tribunalul din Cernăuți, procesul de spionaj al detectivului Poliției din Cernăuți, Vladimir Seniuk. Încă în martie al anului curent, fu prins detectivul Seniuk, din Noua-Suliță, că stă în slujba Moscalului, făcând, pe lângă slujba sa de detectiv austriac, și pe spionul Rusiei, pe plăți bună, bineînțeles. Cât timp a făcut acest Seniuk pe spionul rusesc și ce documente o fi dat moscalilor de la noi, de aici, din

⁴³⁵ Grigorovitza, Em., *Dicționarul geografic al Bucovinei*, București 1908, p. 151

Bucovina, aceasta nu se știe și nici tribunalul n-a putut să afle lucrul acesta, dar atâta s-a dovedit, că Seniuk, de fapt, a fost spion moscălesc, că a stat în relațiuni de corespondență cu oameni din Noua-Suliță rusească, că făcea adese preumblări peste graniță, supt pretext că caută pe hoții fugiți din Austria, preumblări de care știau autoritățile polițienești ale noastre, pe lângă altele, făcute în taină, cu ajutorul unui certificat eliberat de autoritățile moscălești. Corespondența din Rusia o primea Seniuk prin mijlocirea unei tinere evreice, Fani Ioinovici. Atât Seniuk, cât și mijlocitoarea Ioinovici, fură aflați vinovați de-a fi făcut slujbă de spionaj în Bucovina, în favorul Rusiei. Drept aceea, tribunalul i-a condamnat pe amândoi vinovații la închisoare grea. Seniuk are să-și ispășească vina în criminal, prin decurs de 2 ani, și evreica Ioinovici are să stea 6 luni închisă. / Cazul spionului Seniuk, ca atare, merită o atenție, întrucât privește siguranța statului, dară, pe de altă parte, el trebuie considerat și de aceea pentru că spionul în chestie, ca om plătit de stat, îi face slujbă pe bani și altui stat, și anume aceluia unde stră-lucesc nu numai rublele, dar unde îl trăgea și simpatia. Căci acesta nu e cel dintâi caz unde un ucrainean înclină spre tara moscalului, nu numai cu gândul, ci și cu fapta. Agentul Seniuk însă n-a fost numai un organ al statului, dar și persoană de încredere a șefului politic ucrainean, care se girează ca apărător al Austriei față de imperiul Rusiei. Acest om, care îi făcea slujbă de agent electoral lui Coco Wassilko, nu se poate, dar, să nu fie un ucrainean veritabil. Ucrainenii, ca totdeauna, vor căuta, și de astădată, să se lepede de Seniuk, precum s-au lepădat și de alții, în momentul când aceștia nu mai au fost în stare să aducă slujbă cauzei lor sau au fost prinși cu ruble, care, de altfel, le priesc la toți, cât timp nu

află nimeni de ele. Dar după Seniuk vine și un alt spion ucrainean, de care degeaba ar încerca rutenii să arate căi nu e al lor. E vorba de studentul gimnazial Zapotocki, care chiar a crescut în internatul ucrainean (Bursa Fedkowicza), care e crescut cu mijloacele ucrainene și în spiritul ucrainean, de care am vorbit în numărul trecut. / Ne vine să ne întrebăm, acum, ce deosebire s-ar putea face între moscofilii Gerowski-Zurkanowicz etc., ale căror societăți și institute de cultură fură desființate de autoritățile austriece, din pricina icoanelor moscălești atârinate de pereți, și între ucrainenii care se feresc să atârne chipurile moscălești de pereți, dar cu atât mai bine știu să-i sălășluiască în inimile lor. Unii declară pe față că sunt aderenți ai moscalului, cei din urmă strigă în gura mare că sunt buni patrioți austrieci, însă, cântând „Sce ne umerla ucraina” și „Ne pora”, lucră în taină pentru moscal (vezi Seniuk-Zapotocki). De altfel, și unii și alții, bat drumul netezit de rublele rusești. Moscofilii pierd terenul de supt picioare, grație muncii „patriotice” a lui Coco Wassilko, bine remunerată din fondurile de dispoziție ale guvernului, iar numărul și puterea celor de felul ăstor mai noi spioni descoperiți încă nu este cunoscut. Că ei nu vor fi singurii aderenți ai țarismului rusesc putem vedea de acolo că fuga fraților Gerowski a fost înlesnită de alți ucraineni, îmbrăcați în uniformă împărătească”⁴³⁶.

1914: „Cele dintâi ciocniri între muscali și austrieci se dădură la hotarul de miază-noapte al Bucu-vinei, cam pe la Noua-Suliță și pe la Gogolina. Erau mici hărțuieli între patrulele de graniță, în jurul unui dâmb, numit „Movilele”, dar pentru cernăuțeni, care zi de zi așteptau cu

⁴³⁶ *Gazeta Mazililor și Răzeșilor Bucovineni*, Anul III, Nr. 15 și 16, Cernăuți, 20 iulie 1914, pp. 236

înfrigurare năvala muscalilor, ele erau ade-vărate lupte, pe care le comentau cu aprindere pe străzi, prin cafenele, prin redacțiile ziarelor”⁴³⁷. „În 6 august 1914, deci, trupele din Bucovina intrau în Basarabia, fiind obligate să se retragă, înainte de 20 august, când trupele rusești se puseseră în mișcare, spre granița Bucovinei, incendiind, în 22 august, orașelul de graniță Noua Suliță (austriecii puseseră foc la Novo-Selița rusească, spul-berând o fabrică de cherestea), părăsit de populație și de primarul Marcus, la timp. „Soldații ruși au pus foc ora-șului din mai multe părți... Focul s-a întins repede și, în curând, limbi uriașe de flăcări se ridica la cer. Ardeau toate casele în centrul târgului; străzi întregi erau în flăcări”, consemna, pentru „Adevărul”⁴³⁸, corespondentul dorohoian Florian, care adăuga: „Noua Suliță austriacă era un oraș frumos, comercial, cu clădiri moderne, cu străzi drepte, aliniate și bine pavate”. „Bătălia de la Noua Suliță, începută la orele 6, după-amiaza, și terminată la orele 3, dimineața, între Regimentul Nr. 41 austriac, format numai din români bucovineni, și armatele rusești, formate din infanterie și „o numeroasă cavalerie”. „Șarja cavaleriei ruse a fost hotărâtoare și Regimentul No. 41, care apăra pozițiunea, s-a retras în dezordine și comple-tamente decimat din această aprigă luptă... Șarja caza-cilor ruși era înfiorătoare. Ei s-au repezit în mijlocul lup-tei târziu, în toiul nopții, cu o furie și în niște urlete care au îngrozit pe cei care au asistat la acest crâncen atac”⁴³⁹. „Viena, 24 august (K.B.). Atacul unei armate rusești de 20.000 de

⁴³⁷ Ion Grămadă, *Vremuri de bejenie*, în *Junimea literară*, nr. 1-3/1923

⁴³⁸ *Adevărul*, nr. 9848 din 12 august 1914

⁴³⁹ *Adevărul* din 14 august 1914

oameni, în partea cea mai mare călăreți, asupra graniței Bucovinei a fost respins, lângă Noua Suliță, cu desăvârșire. Adversarilor li s-au luat sute de prizonieri. Armata lor nebună a lăsat pe câmpul de luptă mult material de război”. Acesta e raportul scurt și cuprinzător, ce l-a dat biroul corespondenței militare de război despre luptele care s-au purtat, duminica trecută, la granița Bucovinei, în apropierea Cernăuțului... Pregătirile ce se făceau pe partea noastră adevereau vestea, iar, seara, cumpăna și-a început urgia. / Trupele Rușilor, care au intrat fără împotrivirea grănicerilor noștri, retrași la întărituri, în Noua Suliță, întâia viteză ce au isprăvit-o a fost că au dat foc la gară, poștă și la mai multe case. Locuitorii din Boian începură, pe loc, să părăsească locuințele, fugind spre Cernăuți. / De la Cernăuți, se vedea focul foarte bine. Cei slabi de înger – în Cernăuți sunt foarte mulți de această – n-au dormit noaptea întreagă. A doua zi, odată cu răsăritul soarelui, întreg orașul era în picioare. Neliniștea era cumplită, ea a devenit groază, când, așa, cam pe la 9 ceasuri, dimineața, începură a sosi cele dintâi cârduri de trăsură cu femei, copii și ceva mâncare, care părăsiră Boianul, Mahalaua, Cotul Ostriței și Buda. / Lumea agitată se îngrămădea pe la trăsură, întrebând mirată: „Ce se întâmplă?”. „O început bătaia”, răspundeau femeile prin plâns. Rușii intrară în Boian și se apropiau spre Mahala. Pe la 10 ceasuri, toloacele orașului erau pline de trăsură țărănești. Multe dintre ele, apucară spre Corovia, Ceahor sau Voloca, unde aveau neamuri sau cunoscuți. Ceilalți rămăneau în voia întâmplării. De pe dâmburi, se deslușeau înfiorătoare bubuituri de tunuri, iar cei cu ochi mai buni vedeau focul șrapnelor și al granatelor, crăpând pe coasta dintre Boian și Mahala. Lupta fierbea pe întreaga întindere dintre Boian

și Toporăuți. / Lumea din Cernăuți își pierdu cumpătul. După masă, pe la 2 ceasuri, sosiră viceprimarul din Cotul Ostriței Nichita Axani, studentul Ioan Axani, care înlocuiește pe secre-tarul comunal, și un flăcău. Ei au fost cei din urmă care au părăsit Cotul Ostriței. Ca să-și aleagă drumul cel mai sigur și neprimejdios spre Cernăuți, ei o apucară repede spre Ostrița, peste șoseaua Boianului, peste câmp. Cre-deau că Rușii nu vor fi atât de chiori, ca să-și îndrepte ghiulelele tocmai peste un câmp, pe care nu se afla nimica. Dar bieții fugari își închipuiau prea mult despre artileria rusească, căci tocmai spre câmpul pe care fugeau ei era îndreptată canonada artileriei rusești. Crăpau șrapnelele și granatele deasupra bălților, de se cutremura pământul. Și pe întreg câmpul nu se afla nimeni, decât acești 3 oameni, care și ei fugeau, fugeau de înghițeau cărările. După o groază cumplită, scăpă teafără această armată de 3 oameni, până la Ostrița, unde se opriră, ca să vadă câmpul lor de luptă, peste care zadarnic zburau ghiulelele de canoane⁴⁴⁰. „Trupele noastre, între care și regimente cu flăcăi de ai noștri, și toți bărbații milițieni (Landsturm) le-au dat rușilor, duminică, în 23 august, pe teritoriul de lângă Boian, Rarancea, Mahala, Toporăuți și Noua Suliță o cumplită bătaie. Rușii erau în număr de 20.000, aproape de două ori mai numeroși decât ai noștri, dar vrednicia și vitejia soldaților noștri a înfrânt numărul cel mare de ruși, care au pierdut 800 de prinși, mai mulți ofițeri superiori, 500 de puști, 100.000 de gloanțe, patru mitraliere, trei care de muniții și o mulțime de alte armamente. Dacă între locuitorii din Rarancea nu s-ar fi găsit trădători ticăloși, desigur că trupele noastre ar fi făcut

⁴⁴⁰ *Foaia Poporului* – Cernăuți, apud *Românul*, IV, nr. 182 din 21 august / 3 septembrie 1914

prizonieri pe toți cei 20.000 de ruși. Pe partea rușilor, sunt o mulțime de morți și răniți; aceștia din urmă au fost aduși, în mare parte, la Cernăuți. La câteva zile după această strălucită victorie a românilor noștri, trupele noastre, aflau că s-au zărit niște ruși fugari ascunși, prin păpușoaie, unde frigeau cartofi și păpușoi. Entuziasmul populației din Cernăuți era de nedescris, la vederea prinșilor, mai ales că cernăuțenii au stat pe dealuri, cu ochenele la această luptă, dată în țarina Boianului și a Mahalalei. De Boian ne leagă și amintirea altei victorii românești, cea a lui Constantin Cantemir asupra regelui polonez Ioan Sobieski, care a fost înfrânt pe același loc, unde s-a dat, zilele trecute, lupta între ruși și trupele noastre”⁴⁴¹. În presa românească, știrile, rareori confuze și cu reveniri lămuritoare, în cazul unor erori, se menționa că, odată cu înaintarea rușilor în Bucovina, începea și exodul refugiaților bucovineni, iar ministrul român de finanțe, Emil Costinescu, informat fiind despre năvala de „lume din Bucovina”, a cerut autorităților „să facă toate înlesnirile posibile acestor refugiați, permițându-le trece-rea frontierei fără să le perceapă vreo taxă pentru bagaje și tot ce vor putea aduce cu ei”⁴⁴². De la Rădăuți-Prut, românii puteau zări cum trec, peste dealul Lipcani, „nu-meroase vagoane, încărcate cu furaje”, apoi s-au auzit și bubuituri de tun, dinspre Noua Suliță, semn al altei bătălii între austrieci și ruși, în seara zilei de 24 august”⁴⁴³. În 27 octombrie vechi 1914, corespondentul dorohoian transmi-tea că „patrulele rusești din apropierea localității Boian au observat un tânăr, care

⁴⁴¹ *Românul*, IV, nr. 183 din 22 august / 4 septembrie 1914

⁴⁴² *Bucovinenii se refugiază în România* – în „Adevărul” din 13 august 1914

⁴⁴³ *Ce se petrece la frontieră* – în „Adevărul” din 13 august 1914

nu avea nici 20 de ani, travestit și care ținea ceva ascuns sub haină. Arestându-l, l-au dus la comandamentul rus, care, după o cercetare sumară, a putut stabili că băietanul nu este decât un spion austriac, ce asundea, cu atâta grijă, sub haină, 5 bombe cu dina-mită”. La fel de cusută cu ață albă este și povestea spionului arestat lângă Noua Suliță, care purta straie țărănești, dar s-a dovedit a fi „un jandarm austriac, trimis, de asemenea, în spionaj”. Cu câteva zile înainte, fuseseră arestați de către români, lângă Mamornița, doi țărani bucovineni, Ilie Badragan și Mitru Ilie Știrbu, care aveau două kilograme de dinamită. „Interogați, ei au declarat că dinamita le-a fost dată, într-o cutie închisă de lemn, de un țăran necunoscut”, apoi au fost băgați în arest, la Dorohoi, „pentru contrabandă și contravenție la legea pa-șapoartelor”⁴⁴⁴. „În jurul Cernăuților, luptele continuau, după ce rușii, regrupați lângă Zalucze, au încercat să răzbată spre Noua Suliță, dar, întâlnind trupe austro-ungare, au luat poziții pe malul drept al Prutului, de unde au început să bombardeze capitala Bucovinei. Un atac al cazacilor dinspre Zucika (Jucica) a fost respins. Veștile despre sacrificii supreme pe câmpul de bătaie încep cu moartea unui ardelean, profesorul Alexandru Bogdan, care s-a prăbușit la Zunina, în Galiția, pe 2 noiembrie 1914, lovit de o grenadă, pe când își îndemna ostașii la atac”⁴⁴⁵. Odată cu retragerea austriecilor, locuitorii mai cu stare încercaseră să părăsească Cernăuții, dar au fost ajunși de cazacii generalului Laurentieff și ai colonelului Mihailovici Șehim și readuși, prin zăpadă, ger și viscol, bătuți cu cnuturile și amenințați tradițional rusește: „Po-hod na Sibir!”.

⁴⁴⁴ *Adevărul* din 29 octombrie 1914

⁴⁴⁵ *Viața Nouă*, III, nr. 148, 15 nov. n. 1914, p. 4

Războiul se târâse spre sudul Bucovinei, de unde expedia spre Cernăuți răniți și convoaie de prizonieri, „care imediat sunt trimiși spre Noua Suliță, urcați în trenuri și expediați în fundul Rusiei”⁴⁴⁶.

1915: „Rușii suferă pierderi mari în Bucovina. București. Ziarele din București primesc, din Burdujeni: În zilele din urmă, s-au dat, lângă pădurea Rarancea, lupte disperate între trupele austro-ungare și cele rusești. Trupele austro-ungare i-au împresurat pe ruși, făcând mai multe mii de prizonieri și au capturat 6 mitraliere și mult material de război. Între Țureni și Noua Suliță s-au dat, de asemenea, lupte mari, în cari Rușii au fost respinși. / Austro-ungarii ocupă Noua Suliță. Gara Burdujeni. Un funcționar vamal din Cernăuți, sosit la prefectura din Suceava, comunică că, vineri, 27 februarie vechi, noap-tea, austro-ungarii au ocupat Noua Suliță și teritoriul până la granița Basarabiei. Până în prezent, știrea oficială n-a sosit, încă, la prefectura din Suceava, așa că dau acestea sub cuvenita rezervă”⁴⁴⁷. „La 23 August 1914, regimentul se lupta, acum, la Rarancea, unde a fost prima luptă pe pământ bucovinean. Dușmanul stătea, atunci, cu mare superioritate numerică, așa-zicând la porțile Cernăuților și năzuia să înainteze spre oraș. Împreună cu bravii glotași, bucovineni îi bătură pe Ruși și-i siliră să se retragă, prin Noua Suliță, pe teritoriul rusesc (adică în Basarabia – n.n.). Regimentul cuceri, atunci, patru mitraliere, făcu mulți prizonieri și luă pradă mult material de război”⁴⁴⁸. „Războiul adevărat nu avea să înceapă nici măcar odată cu

⁴⁴⁶ *Adevărul*, 27, nr. 9951, duminică, 23 noiembrie 1914, p. 4

⁴⁴⁷ *Românul*, V, nr. 53, sâmbătă 7/20 martie 1915, pp. 3, 4

⁴⁴⁸ *De la regimentul indigen bucovinean*, în *Viața Nouă*, IV, nr. 161, din 27 august n. 1915, pp. 1-3

gerurile cele mari, atunci când trupele rusești, aduse, cu trenul, de la Reni, la Noua Suliță, ocupau poziții, încă din 4 decembrie 1915, pe aliniamentul Boian-Țurenii, cu intenția de a năvăli spre Cernăuți. Trupele austriece, cantonate la Mahala și la Sadagura, se pregăteau să înfrunte tirurile de artilerie rusească, iar cele cantonate prin partea sudică a Bucovinei au fost retrase⁴⁴⁹. Abia în 4 ianuarie 1916, când rușii au bombardat vama din Țurenii, începu, cu adevărat, un nou război în ținuturile bucovinene. Comunicatul oficial rusec, din 23 decembrie 1915 (5 ianuarie 1916 nou – n.n.), preciza că „luptele din Bucovina devin din ce în ce mai înverșunate, și armata rusă, respingând contraatacurile, înaintează mereu spre Cernăuți. Dușmanul a suferit, în această regiune, mari pierderi, care se urcă la 800 de prizonieri și un mare număr de răniți și morți, lăsați pe câmpul de luptă”⁴⁵⁰.

1917: „Luni, în 7 mai, în ziua de Sf. George, s-a încheiat pacea între Puterile Centrale și România. Pierderile teritoriale ale României sunt destul de însemnate. Ea pierde întreg teritoriul dincolo de Dunăre, împreună cu coasta Mării Negre. Teritoriul bulgar, anexat de România, în urma Păcii de la București, 1913, așadar Dobrogea Nouă, împreună cu Cadrilaterul, trec, îndărăt, sub stăpânirea bulgarilor, mutându-se frontiera către Dobrogea Veche, mai înspre nord, astfel că ea atinge linia Valului lui Traian. Dobrogea Veche, adică teritoriul cuprins între noua frontieră, către Bulgaria, apoi Marea Neagră și Dunărea, până la brațul Sf. George, intră în stăpânirea Puterilor Centrale, care, la rândul lor, se obligă de a asigura României o cale deschisă comercială înspre Ma-rea

⁴⁴⁹ *Adevărul*, 28, nr. 10311, 23 noiembrie 1915, p. 2

⁴⁵⁰ *Adevărul*, 28, nr. 10342, 24 decembrie 1915, p. 3

Neagră, pe linia Cernavodă-Constanța. / Înspre Ungaria și Austria, se fac numai rectificări de frontieră, în scopul de a le asigura pe acestea, trăgând învățatură din încercările războiului, din punctul de vedere strategic. Astfel, s-a făcut că, de la Turnu Severinului, până la Vatra Dornei, așadar de-a lungul frontierei Transilvaniei către România, hotarul a fost scoborât, de pe piscurile Carpaților, la poalele lor. Această îngustă fâșie de țară, care încinge, ca un colan de apărare, lungul frontierei Ungariei către România, are o suprafață de mai bine de 5.000 kilometri pătrați, așadar ceva mai mult decât jumătate din țara noastră, Bucovina. Populația este rară pe acest teritoriu, acoperit de codri seculari, a căror valoare reprezintă, astăzi, multe miliarde. / Înspre Bucovina, rectificările de frontieră cuprind un teritoriu de 1.800 kilometri pătrați. În colțul dinspre Transilvania și Bucovina, noua frontieră duce, de pe muntele Ceahlău, peste Bistricioara și muntele Bivol, înspre Cornu Luncii. Ea cuprinde satele Borca, Dragoiasa, Șarul Negri, Șarul Dornei, Arinii, Broșteni, Găinești ș. a. / Înspre est, noua frontieră o ia, mai în jos de Siret, la punctul numit „La Țară”, și duce, peste Cândești, dincolo de Herța, la Lunca, de lângă Noua Suliță. Localitățile mai însemnate, de pe acest teritoriu, sunt: orașele Mihăileni și Herța, apoi Mamornița și Molnița. Se așteaptă ca această rectificare în est va fi întregită prin colțul de nord al Basarabiei, care este Cercul Hotinului, astfel că linia frontului, care duce peste Mihăileni și Herța, și-ar găsi continuarea firească în linia Mămăliga-Hotin. / Teritoriul din est se va alătura numaidecât Bucovinei. Ce se va întâmpla cu pământul din colțul întins, dintre Bucovina și Transilvania, pare a nu fi încă hotărât. Ar fi însă de dorit ca el să se alătore

Bucovinei, cu care-l leagă apa Bistriței, lanțul munților și, îndeosebi, ființa populațiunii, care este una și aceeași”⁴⁵¹.

1914-1918: Obolul de sânge pentru Bucovina a fost depus de „Sergentul de finanțe, adică vameșul **Titus Bancescul**, Noua Suliță, rănit”⁴⁵²; „**Teodor Moroz** a fost, în războiul contra Rusiei, soldat și se afla, în vremea din urmă, în **Noua Suliță** Rusească. Acolo ar fi căzut, la 7 august 1914, după cum afirmă martorii. Fiind deci decesul probabil, se dispune, la cererea soției sale, Domnica a lui Todor Moroz, procedura pentru stabilirea morții celui dispărut”⁴⁵³; „**Dimitrie a lui Nistor Moroz**, născut la 3 noiembrie 1877, țăran, cu domiciliul ultim în **Mahala**, a intrat, cu ocazia mobilizării generale, în armata austriacă, în august 1914, a fost greu rănit, într-o luptă lângă Noua Suliță, și a fost transportat în spitalul din Cernăuți. La prima invaziune a rușilor, a fost dus de aici, la Turkestan, ca prizonier. În tabăra de la Aleaka, în Turkestan, ar fi murit el, în aprilie 1916, de oftică, după cum afirmă martorii. Fiind deci decesul probabil, se îndrumază, la cererea soției sale, Domnica Moroz, procedura pentru declararea morții celui dispărut”⁴⁵⁴; „**Iosif Rach** a lui Wenzel, născut în anul 1899, în **Cernăuți**, a fost dus de Ruși, în Octombrie 1917, cu prilejul retragerii lor, dimpreună cu mai mulți locuitori din Roșa, în Rusia. În localitatea Gogolina s-a îmbolnăvit și să fi murit în Octombrie 1917, după cum confirmă martorii. Fiind deci

⁴⁵¹ *Viața Nouă*, V, nr. 1, 26 mai n. 1918, p. 7

⁴⁵² *Viața Nouă*, IV, nr. 157 – Supliment, din 8 iulie n. 1915

⁴⁵³ *Monitorul Bucovinei*, Fascicula 80, Cernăuți în 7 Noemvrie nou 1919, pp. 3-12

⁴⁵⁴ *Monitorul Bucovinei*, Fascicula 2, Cernăuți 25 ianuarie nou 1921, pp. 18-21

decesul probabil, se îndrumează, la cererea lui Wenzel Rach, procedura pentru adevărarea morții”⁴⁵⁵; „**Teodor a lui Ioan Horbatiuc**, născut la 8 martie 1870, în **Gogolina**, ar fi murit, în toamna anului 1915, la Boian, după cum afirmă martorii. Fiind deci decesul probabil, se îndrumează, la cererea Mariei a lui Toader Horbaniuc, procedura pentru declararea morții celui dispărut”⁴⁵⁶.

1921: „Potrivit dispozițiilor art. 12 și 23 din regulamentul pentru Congresul bisericesc ortodox român al Arhidiecezei Bucovinei, convocat, prin înaltul Decret Regal Nr. 2513 din 17 Iunie 1921, pe ziua de 3 Oc-tombrie, la Cernăuți, se publică următoarea listă a patro-nilor bisericești particulari, de lege drept credincioasă răsăriteană, îndreptățiți la alegerea de 6 reprezentanți pentru acest Congres: **Cercavschi Gavril** și **Teofil**, Gogolina, compatroni”⁴⁵⁷.

NOUREȘTI

(regiunea Cernăuți, Ucraina).

1632, septembrie 12: Întărit de Alexandru Iliăș voievod postelnicului Apostol Jora, în baza unui zapis de mărturie al boierilor divaniți, „întru care scrie pentru

⁴⁵⁵ *Monitorul Bucovinei*, Fascicula 54, Cernăuți în 13 August nou 1919, pp. 4 și 5

⁴⁵⁶ *Monitorul Bucovinei*, Fascicula 1, Cernăuți 13 ianuarie nou 1921, pp. 6-10

⁴⁵⁷ *Monitorul Bucovinei*, Fascicula 16, Cernăuți 21 iulie nou 1921, pp. 64-66

Velișcu Hăbășescu, ce a fost pârcălab de Hotin, că picând la grele datorii din slujbele domnești și neavând prilej de plată, l-a luat Apostu postelnic pe seama lui, că va da banii în cinci luni de zile și el, necăutând să dea banii la vade (termen – n. n.), a fugit în Țara Leșească. Și apu-când domnia pe Apostu postelnic, a plătit toate acele datorii. Și acum, venind el (Hăbășescu – n. n.) din Țara Leșească, l-a apucat Apostu postelnic ca să-i plătească banii. Și neavând cu ce plăti acea datorie, i-a dat 5 sate pe locul Hotinului, anume satul **Vișănei** (Vișneva, regiunea Cernăuți, Ucraina), cu 93 vecini și cu două mori în pârau Ciucurului, și satul **Pânceștii** (regiunea Cernăuți, Ucraina), cu 62 vecini, și satul **Beșâcați** (Bocicăuți, regiunea Cernăuți, Ucraina) și satul **Hlibănoai** (Hlibănoae, regiunea Cernăuți, Hotin) și satul **Noureștii** (regiunea Cernăuți, Hotin) pe Cremăciucu”⁴⁵⁸.

NOUREȘTI

(Nuorești, azi Nourești, lângă Coropcenii,
comuna Ciortești, Iași).

1467, septembrie 11: Întărit de Ștefan (cel Mare) voievod mănăstirii Homor, drept danie și miluire de la Gheorghe Cerbice, maică-sa Feodora și soră-sa Anișca, „un loc, ca să-și facă prisacă, adică jumătate parte de la vale ori în poiana din câmpul ce se cheamă **Zlătărenii**,

⁴⁵⁸ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXI, București 1971, doc. 208, p. 265

între Vadul sub **Bohotin**, din sus de **Nourești**”⁴⁵⁹.

1639, iulie 30: Întărit de Vasile Lupu voievod lui Niculcea, feciorul lui Toader Onilă, care „a arătat un dres de la Radul vodă de cumpărătură, ce-a avut tată-său Toader Onilă cumpărătură de la Vasile și Ștefan feciorii Tudoscăi, nepoții lui Vasile vătaful, ce-a cumpărat din sat din **Nourești** (Nourești, lângă Coropcenii, comuna Cior-tești, Iași) și din **Poiana Cârnelui** (Poiana, comuna Schitu Duca, Iași) a cincea parte, drept 12 taleri bătuți... și cu vad de moară pe apa Vasluiului, și cu loc de pri-sacă”⁴⁶⁰.

1640, iulie 10: Porunca dată de Vasile Lupu voievod căpitanului Mihalce, lui Vasile Burnii și lui Isac, după ce „s-au jeluît Gavril și Vasile, nepoții lui Călmățui, și popa Matei din **Mircești** (comuna Tăcuta, Vaslui) pe Gavril Ion și pe Ionașcu, zicând că au trei sate moșii **Noureștii** (Nourești, comuna Ciortești, Iași), **Cricești** (Chiricești, comuna Micalești, Vaslui) **Rusenii** (Ruleni, lângă Protopopești, comuna Tăcuta, Vaslui) și **Poiana Cârnelui** (Poiana, comuna Schitu Duca, Iași) și sunt neîmpărțite... să meargă la acele sate și să socotească cum va fi drept, și să facă scrisoare”⁴⁶¹.

1644, august 25: Întărit de Vasile Lupu voievod fostului postelnic Grigorie, care cumpără, cu 100 taleri, de la Mirăuță, Ghinia, Maria și Dochia, fiii lui Pântea medelnicer și de la Iftodi, „cât se va alege partea tatălui lor Pântea din satul **Totoești** (înglobat în Codăești, comuna Codăești, Vaslui), ce este în ținutul Vasluiului”; / de la

⁴⁵⁹ Codrescu, Theodor, *Uricarul*, vol. XVI, Iassi 1891, pp. 282-285

⁴⁶⁰ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. XXV, București 2003, doc. 193, p. 200

⁴⁶¹ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. XXV, București 2003, doc. 392, p. 400

Loghina, fiica lui Bogza fost logofăt, nepoata lui Purcel, cu 28 de taleri, „partea mamei ei Neacșa, din același sat Totoești, cu vad de moară la râul Vaslui”; / de la Neculcea, fiul lui Onilă, cu 30 taleri, „cât se va alege din același sat mai sus scris și din satul **Nuorești** (Nou-rești, comuna Ciortești, Iași)”; / de la Cârstea și Vasile, fiii lui Drăguș, cu 50 taleri, „dreapta lor ocină și cum-părătură din jumătatea satului **Miclești** (comuna Miclești, Vaslui), ce se numește **Berindești**, din același ținut, ju-mătate din jumătate din vatră de sat, din câmp și din tot venitul”; / de la Neculai, fiul lui Ștefan Drăguș, cu 68 taleri de argint, „partea tatălui său Ștefan Drăguș din același sat **Berindești**”; / de la Grăjdan, femeia lui și toți frații lor, fiii lui Crăciun, cu 35 taleri, „cât se va alege partea Buhloaei din satul **Miclești**, din vatra satului, din câmp și cu tot venitul”; de la Tiron, cu 25 taleri, „cât se va alege partea Tudoscăi din același sat **Berindești**”; / de la popa Matei, fiul Cernei, nepotul Bălei, cu 160 galbeni, „tot satul **Rusenii** (comuna Tăcuta, Vaslui), din același ținut, însă cu jumătate de vad de moară și cu moară gata, și cu a patra parte din Poiana Cârnelui, din locul **Șer-beștilor** (comuna Ciortești, Iași) în jos, până la șes, pe unde a fost vechiul Vaslui”; / de la popa Platon, cu 15 taleri, „o vie de la **Huși**”; / de la Margine și femeia lui Anesiia, cu 18 taleri, „o falce de vie din același târg **Huși**”⁴⁶².

1645, septembrie 28: Porunca dată de Vasile Lupu voievod lui Udre și Isac, după ce „s-au pârât de față Vasile Buznă cu Călmățueștii pentru satul **Noureștii** și au arătat și drese de împărțeață, pe unde au avut moșii lor. Și s-a venit Buznăi jumătate de sat Nourești, din jos, ce se

⁴⁶² AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXVII, București 2005, doc. 401, pp. 386, 387

cheamă acum Corobcina. Și Călmățueștilor li s-a venit iar jumătate din satul Nourești, partea de sus. Iar Buznă a zis că-l opresc Călmățueștii de la niște poieni și intră și în partea cea de jos, de-i împresoară ocina, iar Călmățueștii au zis că le este satul hotărât, împărțit în două și stâlpit. / Pentru aceea, să mergi la Nourești și să socotești cu oameni buni cum vor ști cu sufletele lor”⁴⁶³.

NOVACĂUȚI

(azi Naslavcea, comuna Naslavcea,
raionul Ocnița, Moldova).

1635, septembrie 15: Carte de împuternicire, dată de Vasile Lupu voievod sulherului Gheorghe Jora, „să aibă a lua de a zecea din **Hliniște** și din **Novacăuți** și a ține moară cu tot venitul, până când va plăti feciorul logofătului ce este dator, pentru că sunt puse zălog acele seliști și are zapis pe 200 ughi, iar dacă va plăti, el va fi în pace”⁴⁶⁴.

1643, iulie 2: Gheorghe Ștefan, al treilea logofăt, și Toma sulgerul și jupâneasa Eftimie, fata lui Gavril sulger, fac un schimb de moșii, „dând Gheorghe Ștefan satul **Hlineștii** (lângă Naslavcea, județul Edineț, Mol-dova) și **Novacăuții** (azi Naslavcea, județul Edineț, Mol-dova), la ținutul Hotinului, iar Toma sulgerul a dat a cincea parte de

⁴⁶³ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXVIII, București 2006, doc. 212, pp. 167, 168

⁴⁶⁴ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXIII, București 1996, doc. 237, pp. 282, 283

sat **Șerpeni** (comuna Șerpeni, județul Chișinău, Moldova) și a cincea parte de sat **Pohoceni** (Pogăcenii, în satul Popeni, comuna Găgești, Vaslui)”⁴⁶⁵.

NOVACI

(înglobat în Duda, comuna Duda-Epureni, Vaslui).

1624, aprilie 14: Întărit de Radul voievod fostului vornic Ionașco Cehan, care primește uric pentru „miluire de la Ștefan Tomșa voievod, satul anume Novaci, ce sunt de ocolul Stănilieștilor, în ținutul Fălciului... el a dat 600 de taleri bătuți și doi cai buni în treaba țării, când s-a dus Enachi Banul la Țarigrad, în zilele lui Ștefan Tomșa voievod”⁴⁶⁶.

1635, martie 10: Întărit de Vasile Lupu voievod fostului mare vornic Ionașco Cehan și lui Duca fost comis, care primesc urice pentru „un sat, anume **Novacii** (înglobat în Duda, comuna Duda-Epureni, Vaslui), ce este în ținutul Fălciului, care a fost drept domnesc, ascul-tător de ocolul târgului Huși, Și au dat 600 taleri de argint lui Ștefan Tomșa voievod, atunci când a mers Enachi Catargiul banul la Țarigrad pentru nevoia țării... / o se-liște, anume **Stănilieștii** (comuna Stăniliești, Vaslui), care este în ținutul Fălciului, cu bălți de pește și cu vad de moară la Prut, unde au fost 6 mori domnești într-o casă... fostă dreaptă domnească, lângă târgul Huși, dată lui de Barnovschi

⁴⁶⁵ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. XXVII, București 2005, doc. 124, p. 125

⁴⁶⁶ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. XVIII, București 2006, doc. 198, pp. 269, 270

voievod pentru slujbă credincioasă și pentru un cal bun, pe care l-a luat de la el și l-a trimis la craiul unguresc... / alt sat, **Volosenii** (comuna Stănilești, Vaslui), în ținutul Fălciului, fost drept domnesc, ascultător de ocolul Stănileștilor, dat lui de Ștefan Tomșa pentru 200 ughi și 6 cai buni, ce s-au dat în slujba țării... / alt sat, anume **Măicanii** (comuna Lunca Banului, Vaslui) și **Cerbicani** (comuna Lunca Banului, Vaslui), și cu bălți de pește, anume Căușul, Alba, Neagra, Pepelea, Cerbicana, Gârla Stâlpului și Lungul, jumătate, care acest sat Măi-cani a fost drept domnesc, ascultător de ocolul Stăni-leștilor, dăruit de Radul Voievod pentru doi cai buni, ce i-a dat în treaba țării... / o parte din satul **Dolhești** (lângă Ciocani, comuna Perieni, Vaslui), care este la obârșia Crasnei, în ținutul Fălciului, cumpărată de la Păcurar, fiul lui Cozma sulgerel, a cincea parte din a șasea parte, partea Stancăi, cu 60 taleri de argint... / jumătate din satul **Codăești** (comuna Codăești, Vaslui), partea de jos și cu vad de moară la Dobrovăț, de asemenea a cincea parte din cealaltă jumătate din satul Codăești, care este în ținutul Vaslui, cumpărată de la Pântea fost șetrar, fiul Tudorei, pentru 225 ughi... partea de sus a dat-o lui Pântea vara lui Tudora, fiica Anisieii Purceloae, pentru că a plătit capul ginereului său Dumitru Purcel, pentru o moarte de om, pe care a făcut-o el”⁴⁶⁷.

1638, iunie 20: Porunca dată de Vasile Lupu voievod „la toți mișei noștri din târg din **Huși**. Dămu-că știre de rândul satului **Novacii**, ce a fost de ocolul aceluia târg, că a venit boiarinul nostru Cehan ce a fost vornic și a arătat ispisoc de dare și miluire de la Ștefan vodă Tomșa, cum i-

⁴⁶⁷ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXIII, București 1996, doc. 54, pp. 52-56

a miluit lui acel sat și pentru că a dat bani în treaba țării și niște cai... Pentru aceea, voi să aveți a-i lăsa iarba toată din hotarul acelui sat, ca să nu o cosiți; iar de va fi cosită, încă să aveți a-i da brazde, să-și strângă fânul... să n-aibă nimeni, de acum, înainte, a mai învălui acel sat, nici hotarul lui să nu-l mai cosească nimeni peste cartea domniei mele”⁴⁶⁸.

1639, iunie 17: Întărit de Vasile Lupu voievod fostului comis Duca, care primește ispisoc de întăritură pentru „satul **Novaci**, cu vii și cu tot venitul, ce este în ținutul Fălciului, care sat a fost drept domnesc, sub ascultarea târgului nostru Hușul; și a dat și a miluit cu acel sat Ștefan Tomșa vodă pe Ionașco Cehan fost mare vornic și pe Duca fost comis... pentru că au dat ei 600 taleri bătuți și doi cai buni la treaba țării, când a trimis pe Ianache banul la Țarigrad... / Deci s-a sculat boierul Ionașco Cehan, mai înainte de moartea lui și a dat și a dăruit jumătate din acel sat Novaci nepoatei sale Zlata, jupânea-sa Ducăi comisul”⁴⁶⁹.

1901: „Novaci, sat în partea sud-vestică a comu-nei Duda, plasa Podoleni, județul Fălciu, la 4 km de satul de reședință, Duda, situat pe coasta dealului Căcaina, prin valea căruia trece pârâul Răcea (Novaci). Suprafața teritoriului e de 1.934 hectare, cu o populație de 120 familii sau 497 suflete, din care 80 contribuabili. Are o biserică, fondată pe la 1680. Se presupune a fi făcută de către un cioban, pentru că, la reparațiunea ce i s-a făcut, s-a găsit, sub pragul ușii de la intrare, un băț păstoresc, bine lucrat,

⁴⁶⁸ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXIV, București 1998, doc. 382, p. 371

⁴⁶⁹ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica* / A. Moldova, vol. XXV, București 2003, doc. 151, p. 166

în forma obicinuită, și care băț s-a așezat iar în locul unde a fost găsit, spre a servi de document, în lipsă de alte dovezi. Biserica e deservită de 1 preot și 1 dascăl. Proprietatea moșiei, pe care se află satul, este a statului. În privința numirii și înființării satului, legenda spune că un haiduc, cu numele de Baba Novac, s-a așezat aici, din vechime, într-o poieniță din codrul nestrăbătut, ce se află în această localitate, unde a trăit multă vreme; pe lângă el s-au strâns mulți refugiați, care umblau pribegind prin Țară, de răul tătarilor, și, sub ocrotirea lui, formând bordeie și tăindu-se pădurea împrejurul bordeielor, după moartea lui, s-a format satul, dându-i-se numele de No-vaci, urmași de-ai lui Novac”⁴⁷⁰.

NOVACI

(pe Bâc, lângă Căbești, Orhei, Moldova).

1739, ianuarie 18: Carte de împuternicire, dată de Grigore Ghica voievod spătarului Silion, ca „să fie volnic a chema și a soroci aici, la Divan, pe Tănase și Mihăilă Crudul, pentru pricina ce au pentru moșia Novacii”⁴⁷¹.

1739, ianuarie 30: Ispisoc de judecată de la Grigore Ghica voievod, după ce „s-au pârat de față Crudeștii, anume Tănase Crudul, Mihăilă Crudul și popa Lazor cu Sandul Sălion spătar pentru o bucată de loc din ținutul

⁴⁷⁰ Lahovari, George Ioan, *Marele Dicționar Geografic al României*, volumul IV, București 1901, p. 512

⁴⁷¹ Sava, Aurel V., *Documente privitoare la târgul și ținutul Orheiului*, București 1944, doc. 208, pp. 207, 208

Orheiului, ce se numește Piticul, zicând Sandul Sălion cum
acea bucată de loc este de hotarul său **Nova-cii**, iar acești
oameni au dat seamă că este a lor dreaptă moșie, de la
părinții lor, și tot ei au stăpânit-o și ar fi fost și hotărâtă. /
Pentru care, nefiind nici o altă dovadă nici la o parte, nici
la alta, le-am hotărât ca să-și afle câte doi oameni de
credință și să poată jura, precum mai înainte vreme, pe
când a stăpânit Irimica Jora sau Joroae acel sat Movacii, n-
au stăpânit ei acea bucată de loc ce se nu-mește Piticul, nici
au dijmuit-o în hotarul satului Novacilor... și iată că s-a
pus zi, de astăzi, ianuarie 30, până la sfârșitul lui
februarie”⁴⁷².

1739, martie 5: Ispisoc de judecată de la Grigore
Ghica voievod, după „pâra ce au avut Tănase și Mihăilă,
feciorii Crudului și preotul Lazor și cu alți frați ai lor cu
Sandul, feciorul lui Gavril Sălion spătar, pentru o moșie ce
se numește Peticul, care este pe apa Bâcului, în ținutul
Orheiului, între Novaci și între Căbești, zicând Sandul,
feciorul lui Silion, cum această bucată de loc este în hotarul
satului său Novacii, însă numai cu gura a arătat această
pricină, iar scrisori sau altă dovadă nimic n-a arătat... c-ar
fi stăpânit el sau părinții lui, sau moșii (bunicii) lui, Irimica
Jora sau Joroae acest loc, iar Tănase și Mihăilă, feciorii
Crudului, și preotul Lazor au jeluît că cp această moșie,
Peticul, au stăpânit-o părinții și moșii lui Ursul de Bălana
tot cu pace până acum, și de o parte s-au hotărât ei cu
Căbeștii, și de altă parte, cu Novacii lui Silion, și nimeni
alții pe acel hotar al Peticului nu s-au amestecat și, măcar
că nici ei scrisori n-au avut pe această moșie, zicând că s-
au prăpădit, cu oameni martori, megieși bătrâni, au zis că

⁴⁷² Sava, Aurel V., *Documente privitoare la târgul și ținutul
Orheiului*, București 1944, doc. 209, pp. 208, 209

or dovedi... / Deci, la sorocul ce li s-a pus, au adus Crudeștii doi oameni bătrâni martori, anume pe David Țarină, moșan din **Căbești**, și Sandul Ghilța, care așa au mărturisit cu sufletele lor, că, de când s-au ridicat ei, niciodată pricină cu Jorăștii n-au avut pentru moșia Peticul, care se hotărăște cu Căbeștii în partea de sus, ci au apucat stăpânind Crudeșii, zicând că acea moșie le este lor de la Ursul de **Bălan** și, câteodată, au avut și pricină cu Crudeștii pentru hotare, iar cu Jorăștii niciodată n-au avut, să zică ei că-i din hotarul Novacilor. Așijderi și Sandul Ghilțu a mărturisit că a apucat pe Irimica Jora stăpânind satul Novacii și-au cumpărat și dijma de pe hotarul Novacilor de la Irimica Jora, în două veri, și i-au arătat ispravnicii Jorăi pe unde împlă locul Novacilor și, dinspre partea ce se hotărăște Novacii cu Peticul, i-au arătat numai până în ruptură, care semn se ferește hotarul Novacilor de către locul Peticului, care acești oameni pe mărturia lor au jurat și înaintea părintelui chir Antonie, mitropolitul și au primit tot blestemul sfinției sale... numai Sandul Silion, poftind el să meargă oamenii și în biserică și de iznoavă au mai jurat și în al doilea rând, cu mâinile pe sfânta evanghelie, pe mărturia lor. / Deci domnia mea le-am dat moșia la stăpânirea lor și le-am întărit această moșie, ce se numește Peticul”⁴⁷³.

1751, iunie 28: Mărturie de judecată de la Radu Racoviță vel vornic și de la Costache Razul hatman, după ce „au venit la judecată Tanasie biv (fost) cămăraș de izvoade, vechil din partea lui Ioniță Cuze fost mare pitar, cerând de la Vasile, fecioeul Crudului, Pascal, ginerele Crudului și de la alți Crudești o moșie ce se numește

⁴⁷³ Sava, Aurel V., *Documente privitoare la târgul și ținutul Orheiului*, București 1944, doc. 210, pp. 209, 210

Petecul, ce se stăpânește de acești Crudești, zicând Tănăsie că Petecul este hotarul satului **Novacii**, ce este pe Bâc, în obârșie, în ținutul Orheiului, care Novaci sunt ai Ioniței Cuzei pitar, dați de Sandul Silion călugărul, și Petic, între Novaci și între **Căbești**, ce sunt pe din sus este, fără de cât au zis că Căbeștii se hotărăsc pe din jos cu Novacii”. / În cele din urmă, se întărește și de către împuterniciții la a judeca pricina aceasta un mai vechi ispisoc și se decide „Crudeștii să-și stăpânească Petecul, moșia lor, cu bună pace”⁴⁷⁴.

1904: „**Novaci**, sat în județul Chișinău, volosti Pârjolteni, așezat pe partea dreaptă a văii Bâcului, fiind înconjurat de păduri. Are 92 case, cu o populație de 817 suflete de țărani români, care, împreună cu cei din satul Pweticieni (vezi Neticieni), posedă 409 deseatini pământ de împroprietărire. Restul moșiei, atât la Novaci, cât și la Peticeni, aparține lui Leonid și Gheorghe Siținski. În sat este o școală elementară, unde se învață numai rusește. Edificiul școlii este construit de stat”⁴⁷⁵.

NUOREȘTI

(sat la Bohotin, lângă Cozia, Iași).

1624, iunie 15: Întărit de Radul voievod lui Toader Onilă, care cumpără, cu 12 taleri bătuți, de la Dronța,

⁴⁷⁴ Sava, Aurel V., *Documente privitoare la târgul și ținutul Orheiului*, București 1944, doc. 222, pp. 224, 225

⁴⁷⁵ Arbore, Zamfir, *Dicționarul geografic al Basarabiei*, București 1904, p. 154

fiica lui Onciul, nepoata lui Onciul, „toată partea ei, cât se va alege, din satul **Miclești** (comuna Miclești, Vaslui), din partea de jos”; de la Cârstea, fiul lui Bunai, cu 20 de taleri bătuți, „partea lui Berindei din Miclești, din partea de jos, a patra parte, cu loc de mori în Vaslui și cu prisacă și cu fânețe”; de la Vasile, fiul Todoscăi, nepotul lui Vasile vătah, cu 20 de taleri bătuți, „a cincea parte din a patra parte din satul **Nuorești** (sat la Bohotin, lângă Cozia, Iași), cu partea fratelui său Ștefan, și cu partea din poiana de la Cârnul, și cu loc de moară în Vaslui și cu loc de prisacă”⁴⁷⁶.

NUSFAIA

(sau Nisfaia, în Bălcăuți, raionul Briceni, Moldova).

1770-1772: Satul **Bălcăuții**, ce s-a scos din poșta **Nusfaia**, ținutul Hotinului, ocolul Mijlocului, avea, după recensământul lui Rumeanțev⁴⁷⁷, **toată suma caselor: 53**. Scădere rufeturi 2: 1 popă, 1 dascăl. Rămân birnici 51. / **Birnici:** Ursache, vornic / Dumitrașcul / Simion, rusul / Simion cel mic / Alecsa, rus / Enache Sava Budianu / Pintelei fiul lui / Mihalache nepotul lui / Dumitrașcul al Brăhoaci / Tănase, cioban / Mihai Birnicul / Ion Mânzatul / Mihai Birnicul / Ion Mânzatul / Simion Mânzatul / Deli Ion / Iuzco, rusul / Pavel fratele lui Grigore / Grigore al lui Gheorghită / Ion Budianul / Toader Flueraș / Vasile

⁴⁷⁶ AȘSP, *Documenta Romaniae Historica / A. Moldova*, vol. XVIII, București 2006, doc. 213, pp. 283, 284

⁴⁷⁷ ACAD. ȘT. RSS MOLD., *Moldova în epoca feudalismului*, VII, II, Chișinău 1975, p. 169

cumnat Flueraşului / Mărdare / Ştefan Plop / Sofrone / Vasile, rus / Vasile al Chiricăi / Andrei, rus / Lupul al prisăcăriţii / Gavril, cojocar / Vasile Hârgău, rus / Sandul al Gheorghiştoae / Hrihor, rus / Ştefan fiul lui Chirilă / Anton, rusul / Costantin, dulgheriu / Toma fiul lui Gheorghiştoae / Tănase fost vătăman / Dumitraşcul, panţir / Tudose fiul lui Gheorghiştoae / Grigoraş Cucundia / Acsinte Cucundia / Ion, vătăman / Gheorghe, crâşmar / Toader Brumă / Ion Bălan, văcar / Toader al Sofroniei / Ursache fiul Gheorghiştoaei / Gheorghe, bărbieriul / Mihai, rus / Ion Golia. // **Rufeturi:** Popa Ştefan / Macsim, dascăl.

1770-1772: Satul **Nisfaia**, ce ţine poştă, ținutul Hotinului, ocolul Mijlocului, avea, după recensământul lui Rumeanţev⁴⁷⁸, **toată suma caselor: 22.** Scădere rufeturi 22: 1 popă, 21 poştaşi. / **Poştaşi:** Dumitru socru potropopului / Gheorghe fratele lui / Tănase, priş (vine) din Marşaniţă / Petre Nicoriţă / Iacob fiul lui Nichifor / Gheorghe Rogojină / Mihai fiul lui Tudose / Dumitru, ciobanul / Gheorghe, rotar / Vasile / Tănase fiul lui Vasile / Nicolae, rus / Vasile Bălan / Ştefan, cibotariul / Leon cumnat lui Bălan / Nicolae fratele vornicului / Tănase, vornic / Nichifor, butnar / Grigore al pisăriţei / Tudose Făţul / Ştefan Huzunul. // **Preoţi:** Popa Ion.

1770-1772: Satul **Stănileştii**, la fe, poştaşi la **Nusfaia**, ținutul Hotinului, ocolul Mijlocului, avea, după recensământul lui Rumeanţev⁴⁷⁹, **toată suma caselor: 65.** Scădere rufeturi 65: 65 poştaşi. / **Poştaşi:** Vasile Lungul / Ion Toclatău / Andronache Cazacul / Iftode socru lui

⁴⁷⁸ ACAD. ŞT. RSS MOLD., *Moldova în epoca feudalismului*, VII, II, Chişinău 1975, p. 171

⁴⁷⁹ ACAD. ŞT. RSS MOLD., *Moldova în epoca feudalismului*, VII, II, Chişinău 1975, pp. 171, 172

Andronache / Macovei Cacia / Toader Hujuzu / Ion fiul Iacoboaei / Grigore al butnăriții / Costandin Biholianul / Nichifor / Calistru / Hiloti / Pavel nepot Românesei / Ursache fiul Nicoriții / Toader Chilianul / Ion Căruntul / Ion fiul Mitroaei / Grigoraș fiul lui Pavel / Ștefan fiul butnariului / Tudose, nisfoianul / Lupășcu, vornic / Petre fiul lui Ion / Ion fiul lui Stahe / Ioniță fiul lui Mihalache Mistrianul / Ursul cumnatul lui / Ion Cuțuluc / Grigoraș Crișcanul / Ion fiul lui Mărdare / Costașcu fratele olariului / Andrei, lipcanul / Acsănte, olariul / Pătrașcul fiul Păsătoaei / Iftimie, ungurianul / Toader, ungurianul / Ion Băhor / Ostahe / Toader Popihornu / Lupul Vrajitorul / Gavril Japcă / Costin Ghiugiu / Timofte Martin / Grigoraș Șahă / Trohin / Ștefan Huzun / Toader fratele olariului / Ursul Serabi / Matei, rus / Iacob al lui Matei / Costandin Raba / Dămian, butnariul / Roman fiul lui Năzărciuc / Andrei, ungurianul / Gheorghe fiul rotariului / Costandin fiul rotariului / Grigoraș fiul lui Irimia / Ion Tutuliac / Simion Leicuță / Ștefan fiul lui Irimia / Irimia, vătăman / Acsănti Negru / Lupul Peșterece / Toader, jocariul / Onofrei Nicoriță / Costandin Nicoriță / Petre Nicoriță.

Cuprins:

Precuvântare: Numele moldovenilor sau memoria
obârșiei p. 3

NĂDĂBĂUȚI p. 5

NĂDĂLBIȚI p. 7

NADIȘA p. 8

NĂFORDEȘTI p. 20

NĂGLUPEȘTI p. 20

NAGOREANI p. 21

NĂHORENI p. 21

NĂMĂEȘTI p. 27

NĂMOLOASA p. 29

NĂNEȘTI p. 34

NĂNEȘTI p. 37

NĂNEȘTI p. 38

NĂNEȘTI p. 41

NĂNEȘTI p. 45

NĂPĂDENI p. 46

NAROTIASA p. 50

NĂRUJA p. 50

NĂSIPENI p. 57

NASLAVCEA p. 58

NĂSOEȘTI p. 59

NĂVÂRNEȚI p. 70

NĂVÂRNIENI p. 71

NĂVRĂPEȘTI p. 73

NEAGĂȘEȘTI p. 77

NEAGOMIREȘTI p. 78

NEAGOMIREȘTI p. 78
NEBĂDĂUȚI p. 81
NEDEE p. 82
NEDEIANI p. 83
NEGOAIA p. 95
NEGOEȘTI p. 96
NEGOEȘTI p. 97
NEGOEȘTI p. 99
NEGOEȘTI p. 102
NEGOEȘTI p. 104
NEGOEȘTI p. 105
NEGOEȘTI p. 106
NEGOEȘTI p. 108
NEGOEȘTI p. 112
NEGOEȘTI p. 114
NEGOSTINA p. 115
NEGOȘEȘTI p. 118
NEGRENİ p. 119
NEGREȘTI p. 121
NEGREȘTI p. 125
NEGREȘTI p. 138
NEGREȘTI p. 139
NEGREȘTI p. 140
NEGREȘTI p. 145
NEGRILEASA p. 146
NEGRILEȘTI p. 153
NEGRILEȘTI p. 154
NEGRILEȘTI p. 155
NEGRILEȘTI p. 156
NEGRILEȘTI p. 157
NEGRILEȘTI p. 159
NEGRILEȘTI p. 160

NEGRITEASCA p. 169
NEGRITEȘTI p. 170
NEGULEȘTI p. 171
NEGURENI p. 173
NEGUȘENI p. 174
NEJEȘTI p. 177
NELIPEȘTI p. 179
NELIPEȘTI p. 181
NELIPOUȚI p. 182
NEMÂNDRI p. 185
NEMÂNDRI p. 186
NEMEȘ p. 187
NEMICANI p. 188
NEMIROVA p. 190
NEMIROVCA p. 191
NEMIȘENI p. 194
NEMȚENI p. 194
NEMȚENI p. 195
NEMȚENI p. 197
NEPOLOCĂUȚI p. 201
NEPOROTOVA p. 207
NERĂI p. 208
NEREJU p. 209
NESFOI p. 214
NETEZI p. 216
NICOREȘTI p. 217
NICOREȘTI p. 218
NICOREȘTI p. 229
NICOREȘTI p. 231
NICȘANI p. 232
NICȘENI p. 232
NIMORENI p. 236

NISPORENI p. 237
NISPOREȘTI p. 240
NISTORENI p. 252
NISTOREȘTI p. 253
NIȘCANI p. 255
NOGUICOI p. 258
NOSCOVA p. 261
NOUA SULIȚĂ p. 262
NOUĂ SULIȚE sau NOVOSELIȚA p. 265
NOUREȘTI p. 283
NOUREȘTI p. 284
NOVACĂUȚI p. 287
NOVACI p. 288
NOVACI p. 291
NUOREȘTI p. 294
NUSFAIA p. 295

Numele moldovenești, cu excepția celor de proveniență urbană, care vizează ocupații, fac trimitere directă la așezarea de obârșie a unui neam sau a altuia, aceste nume, sau porecle, cum li se zicea în vechime, fiind primite și asumate abia după abandonarea obârșiei, cu excepția liderilor obștești, care primeau numele așezării și în timpul reprezentării intereselor obștii în relațiile cu autorităților.

Nume-porecle precum Medeleanu, Siminiceanu, Suceveanu, Eșanu, Movileanu, Bosânceanu, Bârlădeanu etc. sunt, totuși, dublate, în unele cazuri, de numele nealterat al așezării, multe familii primind integral și neadaptat numele satului de obârșie, cum s-a întâmplat în cazul familiilor-satelor Bâra, Blaga, Blândul (în Nadișa), Corbu, Cornea, Covei, Duda, Macri, Mălăiele, Manta, Spulber (lângă Nereju), Stângaciu, Tomozei etc.

